Published by the Mashadi Youth Committee

Year 14, Number 62 Tishri - Cheshvan 5759, October 1999

Megillah
Mashadi Youth Committee
91 Cutter Mill Road
Great Neck, N.Y. 11021

Megillah

מגילה

مگیلا

Non-Profit Org.
U.S. Postage
PAID
Great Neck, N.Y.
Permit No. 7
Time Value

دکتر همایون ساسون

Homayoun Sasson, M.D.

Cosmetic and Reconstructive Plastic Surgery

متخصص جراحی پلاستیک، زیبایی و ترمیمی

فارغ التحصیل از بخش جراحی پلاستیک دانشگاه Yale

دارای فوق تخصص در رشته جراحی سرطان از دانشگاه UCLA

دارای فوق تخصص در رشته جراحی دست و میکروسکپی از دانشگاه Pittsburgh

جراحی عمومی از Cedars-Sinai Medical Center در کالیفرنیا

• Facial Cosmetic Surgery (Nose, Brow, Eyelid, Chin, Ear, Lip)	• جراحی زیبائی بینی، کشیدن پوست، ابرو، پلک چشم، گردن، جراحی زیبائی چانه، گوش و لب
• Liposuction/Body Contouring, Abdominoplasty	• جراحی برداشتن چربی اضافی صورت و گردن، شکم، پا، باسن و زانو
• Breast Reduction, Enlargement, Lift & Reconstruction	• جراحی بزرگ و کوچک کردن و بالا بردن سینه ها و ترمیم سینه های سرطانی
• Skin Rejuvenation, Laser Resurfacing, Fat Injection	• جراحی چین و چروک و جوش و زخم های صورت و بدن بوسیله تزریق کالوجن و چربی، اسید شیمیائی و لیزر
• Nasal Surgery	• جراحی مشکلات تنفسی بینی
• Hand and Microsurgery	• جراحی دست و اعصاب دست
• Birth Defects	• جراحی نقائص مادرزادی
• Skin Tumors	• جراحی خال و غدد سرطانی پوست صورت و بدن
• Spider Veins, Torn Earlobes	• جراحی ترمیمی زخم های قدیمی و آثار سرطان در صورت و بدن
• Hair Transplants	• پیوند موی سر

منهتن

Manhattan

1009 5th Ave.

New York, NY 10028

(212) 249-0066

گریت نک

Great Neck

935 Northen Blvd.

Great Neck, NY 11021

(516) 487-5017

How to Vote

Editorial

By: Mehran Etessami

Winston Churchill once said: "Democracy is the worst form of government, except all those other forms that have been tried from time to time."

Yes, the democratic system of selecting leaders for, and of governing nations may not be perfect, but history has shown us that it is still the best system that mankind has yet found.

Our community has also chosen to elect its leaders in democratic elections. Three years ago, we ratified a by-laws and elected fifteen men to serve in our newly formed Central Board. In a few short weeks, we will have the opportunity to elect leaders for the next term of the Central Board and our synagogues.

The great weakness of any democratic system is that it relies heavily on the judgment and intellect of its voters. If the voters are well-informed and judicious, they will elect wise and effective leaders who will make the needed decisions, and plan for a better future. And if the voters are not smart enough about their votes, well, lets just say that they will get the kind of leaders that they deserve.

In a few weeks, we will be electing leaders who will make very important decisions about the direction of our community. As members of the Mashadi Jewish community in New York, we all have a vested interest in the outcome of these elections. These elections will affect our lives more than we know. Our Central Board will decide how and on what projects to spend our community funds. Our Central Board is the only entity that will have the power and resources to analyze our community's many social problems and to promptly address them. Our Central Board will have to have the vision to decide if we are headed in the right direction, and, if not, to do something about it before it's too late. The Central Board will have to continuously plan for our future as a community.

So, how are we going to choose who to vote for? Are we going to elect the most popular candidates, or the most qualified ones? Will we vote only for our cousins and friends and relatives, or will we vote for educated and effective leaders? Are we going to elect leaders who will make the necessary tough decisions, even unpopular decisions, or will we elect people who won't make any decisions, lest they offend anybody? Are we going to band together in groups and vote only for the more religious candidates, or only for the less religious candidates, or are we going to think as individuals and vote for the candidates we believe are the most capable and competent to lead us?

To help us become better informed about issues facing our community and our next Central Board, Megillah conducted a survey of the current Board members in the form of written questions and answers. We asked the Board members to give us their impressions about their first term, and their opinions about some of the problems in our community. All of the responses we received (in time for this issue) are printed in this issue of Megillah. We encourage you to read these responses. We hope that you will come up with many other questions of your own and that you will ask them from the candidates at the appropriate time.

In their responses to Megillah's questions, several of the current Board members expressed the opinion that since the Central Board was too preoccupied with the building project of the new Synagogue, they did not give enough attention to some of the community's social problems. The next Central Board will not have to build another synagogue. And our social problems are not going away by themselves. In fact they are increasing rapidly, especially among our youth. Let us hope that our next Central Board will have the vision and the dedication to confront these problems head on and to help us remain a healthy and thriving community.

Doing volunteer work for such a demanding community is not easy. You put in so much of your time and energy and, in the end, your work is seldom appreciated. What you mostly get in return is a lot of criticism, objection, and accusation. But our community exists today because we always managed to find dedicated and giving leaders who put up with all of this and brought us in the right direction.

We thank all of our Central Board and Synagogue Board members for their time and service and wish them and their families the best of health and happiness.

In This Issue:

Article	Page	Article	Page
Editorial	*1*	*Parenting Today*	*18*
Community News	*2*	*Delight in Your Youth*	*19*
Mazal Tov	*3*	*Our Youth*	*19*
Youth Committee Report	*4*	*MYC's Summer in Israel 1998*	*21- 28*
The Graduation Ceremony	*8*	*Points of Reflection*	*29*
An Art Exhibition to Remember	*12*	***Question & Answers***	
In Reply: Where Are We Headed?	*14*	*With Members of the Central Board*	*30 - 47*
A Letter from the Central Board	*15*	*Talmud Torah Financial Report*	*49*
Letters to Megillah	*16 - 17*	*United Mashadi Jewish Community of America*	*51*

Cover Photographs: - *Participants of the 1998MYC Israel Trip*
- *Current members of the Central Board*

Community Member Becomes Authority on the Asian Economic Crisis

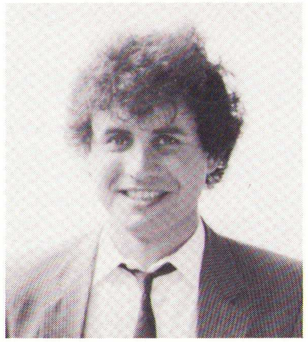

A member of our community, Dr. Nouriel Roubini, has become one of the world's most important authorities on the subject of the Asian economic crisis. Dr. Roubini is an Associate Professor of Economics and International Business in the Stern School of Business at New York University. The World Wide Web is a testimony to his success. His Asia Crisis Homepage: (http://www.stern.nyu.edu/~nroubini/asia/asiahomepage.html) has become Information Central for government officials, scholars, activists and market traders trying to keep up with the long-running crisis. It posts hundreds of scholarly and journalistic articles on the crisis. Dr. Roubini also edits a running chronology of the crisis and links his Web site via the Internet to Asian newspapers, ratings agencies, discussion groups and multilateral lending institutions.

World Bank big shots scour the Roubini site, especially for ammunition for use in their battles with the IMF (International Monetary Fund) over Asia policy. The popularity of Dr. Roubini's Web site has turned its creator, once little known outside academia, into an A-list commentator. One of his papers on causes of the Asian crisis was downloaded 17,811 time in March. He says he turns down lucrative consulting jobs for investment houses, but his career has turned upward in other ways. Starting this July he is on leave from NYU and will spend a year at the White House Council of Economic Advisers. Here he will be the Senior Economist for international economic affairs. This means that he will work on the whole range of policy issues regarding the U.S. in the international economy: trade policy, relations with Europe and Japan, the economic and financial crisis in Asia and so on. "It is a very intense job, seven days a week, day and night but very interesting and satisfying," says Dr. Roubini.

Nouriel was born in Istanbul, but grew up in Milan, Italy, and went to College there. He came to the U.S. in 1983 to complete his Ph.D. in Economics at Harvard University. He received his degree in 1988 and joined the Economics Department at Yale University, first as an Assistant Professor and next as an Associate Professor. He stayed at Yale for 7 years until 1995. He was then offered a tenured position as Associate Professor at the Stern School of Business at NYU; and was at Stern for 3 years. Nouriel is 40, single, and enjoys very much New York City, especially the museums and the arts, such as classical music, opera and jazz. He likes to roller blade in Central Park and play squash. "Washington is pleasant and interesting but I prefer the lifestyle in NYC," says Nouriel. Dr. Nouriel Roubini is the author of the book Political Cycles and the Macroeconomy.

Megillah would like to congratulate Dr. Nouriel Roubini on his achievements and wishes him great success for the future of his career.

As this issue of Megillah was going to print, we received the unfortunate news of the untimely death of Alan Helmreich, son of Dr. & Mrs. William Helmreich, dear friends of our community.

Alan Helmreich 1976 - 1998

Alan was a very bright and sensitive young man who was loved and admired by his friends, many of whom were from our own community. Alan had just graduated from Columbia University. During his last semester at Columbia, he chose to write his sociology thesis on race and ethnicity on the Mashadi community. For his paper, he interviewed many young people from our community. This Summer, Alan handed us a copy of his completed paper and gave Megillah permission to print excerpts from it. We found his observations and conclusions wise and insightful, and his knowledge of our community profound and scholarly. Megillah will be printing segments from Alan's paper in the next issue.

On behalf of Megillah, and the entire Mashadi community, we would like to express our deepest sorrow and heartfelt condolences to the Helmreich family.

MAZAL TOV

Collected by: Elena Hajibai

מזל טוב

BIRTHS:

Rachel, daughter of Audrey & Manouchehr Aziz
Shani, daughter of Yafit & Morris Soleimanian
Eliyana Chaya, daughter of Gila & David Ebrani
Bailey, daughter of Tania & Farshad Kalaty
Megan, daughter of Shideh & Mehrdad Kohanim
Naomi Miriam, daughter of Suzy & Farshid Liviem
Michelle, daughter of Raya & Allen Karmily
Joseph, son of Suzette & Younes Bichoupan
David Israel, son of Rika & Morris Aziz
Brendan, son of Pooneh & Elan Aziz
Yeshaya, son of Tania (Dilamani) & David Jedian
Daniel, son of Esther & Itzik Moshenayov
Avi Moshe, son of Dalia & Zev Brandel
Yousef, son of Elham & Moti Moradi
Yousef, son of Zipora & Edward Roubeni
Max, son of Bahar & Masoud Hakimian
Mordechai Noah, son of Leora & Dani Livi
Brian Daniel, son of Judy & Jeffrey Carmeli

BAR-MITZVAH:

Joshua, son of Soraya & Moussa Aziz
Sacha, son of Mahnaz & Parviz Roubeni
Shawn, son of Doris & Rafi Behnam

BAT-MITZVAH:

Jessica, daughter of Rita & Khosrow Aziz
Melody, daughter of Serena & Shlomo Bassaley
Cheryl, daughter of Doris & Rafi Behnam
Roxanne, daughter of Ziva & Robert Davoodzadeh
Adeline, daughter of Ania & Albert Dil
Melissa, daughter of Niara & Michael Elishaoff
Nicole, daughter of Dorit & Avi Gohari
Lori, daughter of Nira & Jeffrey Gross
Tiffany, daughter of Ladan & Benny Hadjibay
Linda, daughter of Debora & Sam Hakim
Charlene, daughter of Shiva & Kamyar Hakimi
Randy, daughter of Esther & Bijan Hakimian
Shaili, daughter of Gila & Shmuel Hoshmand
Sherly, daughter of Rebecca & Manouchehr Kahen
Sara, daughter of Behnaz & Bijan Kamali
Natalia, daughter of Stella & Gideon Karmeli
Maxine, daughter of Rebecca & Shokrollah Karmily
Sharona, daughter of Jila & Eshagh Kashimallak
Ruth, daughter of Judith & Joseph Koren
Lauren, daughter of Dalia & Albert Levian
Melanie, daughter of Esther & Morris Levian
Amanda, daughter of Lijia & Darab Livian
Pantea, daughter of Edna & Parviz Makabi
Hagit, daughter of Elizabeth & Yoav Mordechai
Tiffany, daughter of Leora & Efraim Nassimi
Charlene, daughter of Soheila & Parviz Nassimian
Stefanie, daughter of Gilda & Anthony Rahmanan
Amanda, daughter of Shahla & Iraj Tousi
Ashley, daughter of Dalia & Ranel Zar

ENGAGEMENTS:

- Debbie Aziz & Steven Aziz
- Sandy Nemati & David Nassim
- Renana Yacouboff & Kourosh Yaghoubi
- Ania Ghassabian & Avraham Yosef Schuster
- Nava Mordechai Ben-Yair & Leon Ebrani
- Erica Ghalandar & Eli Saghirnejad
- Shila Kahen & Ramin Hekmati
- Hengameh Rafinia & David Hadavian

WEDDINGS:

- Nazila (Enayatian) & Alon Ram
- Sarit & Jona Dilamani
- Jennifer & Adam Hakimi
- Hediyeh & Tedi Kashinejad
- Dafna & Behzad Asher
- Ramona (Aziz) & Ronen Labek
- Patricia & Ashkan Enayatian

Dear Readers, To make sure that the names of your loved ones are published in this column of if you know of any births or engagements that have been omitted, please call Ms. Elena Hajibai: (516-487-1790).

Megillah
מגילה
مگیلا

is published quarterly by:

Mashadi Youth Committee
کمیته جوانان مشهدی
ועד צעירי משהד
a non-profit organization, affiliated with the
United Mashadi Jewish Community of America

91 Cutter Mill Road, Great Neck, NY 11021
Phone: (516) 829-3443 ● Fax: (516) 829-2822

Managing Editors:
Behnaz Dilmanian, Payam Hakimi, Natascha Nassimi

Contributing Editors:
Yousef Davoudzadeh, Behrouz Dilmanian, Farrokh Dilmanian, Ph.D., Mehran Etessami,

Contributing Writers:
Heshmat Bassali, Nora Ebrani, Bernard Livi, Robert Livi, Yaghoub Mardkhai, Vida Nabavian

Art Director:
Robert Mardca

Advisory Board of Past Editors:
Michel Dilamani, Louis Ebrani, Nancy Hakimian, Bahman Kamali, Bernard Livi

Subscription Mailing List:
Shahab and Shiva Etessami

Advertisements:
Behnaz Dilmanian

Treasurer:
Tony Carmili

Production & Distribution:
Pamela Chafiian, Aimee Dilmanian, Talia Dilmanian, Eva Etessami, Caroline Hadjibay, Catherine Haghighat, Odelia Hakimi, Brenda Hakimian, Jasmine Hakimian, Jamie Kamali, Natasha Zar

Megillah Subcommittee Directors:
Payam Hakimi, Nahal Nassimian

Advertising space is sold to cover part of the cost of Megillah's publication. Megillah is not responsible for the validity of Kashrut claims of advertisers.

© Copyright 1998: Mashadi Youth Committee - Printed in the U.S.A.

Youth Committee Report

By: Simon Nassimi

MYC Israel Tour 1998

This summer a group of 39 young members of our community traveled to Israel on the annual MYC tour. It was two and a half weeks of fun, excitement and "marriage." The tour started up north by the Kineret, where they went repelling down a cliff and went on many hikes through the Golan Heights. They even went kayaking down the Jordan River. The next stop was Jerusalem. Where the tour stayed at the "five star" Sephardic Educational Center. The best thing about the Sephardic Center is the five-minute walk to the Kotel. On Shabbat in Jerusalem, the group was very lucky (thanks to Mr. Rachamim-the Kotel's Mashadi overseer) to have the opportunity to pray Mussaf by the Kodesh Hakadashim inside the walls of the Kotel. It was a beautiful experience. They also walked to the Mashadi synagogues in Jerusalem's Bucharian Quarter. The group visited the Yad VaShem Holocaust Museum, the Diaspora Museum and the Kenesset. They stopped at the Dead Sea, climbed Masada, went jeep and camel riding, and went snorkeling in Eilat, and spent a night at the Bedouin Camps on the way back to Tel Aviv and Jerusalem. The trip was a great success and everyone enjoyed it greatly. The MYC would like to thank this year's madrichim, Mr. & Faramarz and Mrs. Janet Liviem, and their children, Ryan (Butch) and Gaby. We would especially like to thank Mr. & Mrs. Aghajan Nassimi and their family for their continued support of the Israel program.

MYC Israel Trip 1998

MYC Israel Trip 1998

Young volunteers helping at the MYC office

MYC Annual Calendar-5759

Due to the positive response we received from the community over the past year, the MYC is publishing its Second Annual Jewish Calendar for the year 5759. The calendar consists of dates of secular and Jewish holidays, candle lighting, and the weekly Torah portions and other useful information. This year's calendar features rare community photographs, some over 100 years old, in commemoration of the 160th year of the Allah-Dadi incident in Mashad. The publication of this year's calendar was made possible by the generous contributions of several community members who paid for the entire cost of publishing and printing of the calendar.

The MYC would like to thank all of these contributors, as well as Mr. Haroun Kohanim for his help with the photographs, and Mr. Mehran Etesami for his help in producing this year's calendar.

We invite the community to submit their ideas about improving the calendar, or any dates that might be of interest to the community for future calendars to the Youth Committee.

MYC meeting at Allen's residence

Rosh HaShanah Prayer Booklets

To start off the new year together the MYC created a tri-lingual Rosh HaShanah prayer booklet. The booklet is arranged according to Mashadi *minhagim* (customs) and contains the blessings for the Rosh HaShanah *sedarim* as well as *tashlich* services. The booklet was distributed at all of the community's synagogues on the first night of Rosh HaShanah.

The MYC would like to thank Mr. Robert Livi, Mr. Leon Ebrani, Mrs. Behnaz Dilmanian as well as the generous donors from our youth for making the printing possible.

Reuvane Russell's "Gathering the Sparks"

On June 18, the MYC, in conjunction with MORA, brought Mr. Reuvane Russell to perform his powerful one-man show "Gathering the Sparks." Through a deeply affecting theatrical synthesis of narrative and music Russell illustrates his struggle with Judaism and his encounters with a melange of diverse characters. The characters, which include Meir Kahane, an Israeli soldier, a Jewish mother, a Hollywood agent, an Islamic fundamentalist and a mystical Jew, guide him in discovering the true meaning of Judaism. This heartwarming and inspiring monologue gave an inspiring and provocative look at the state of Judaism today. Over 150 people attended this successful event which was accompanied with dinner at the new Mashadi Synagogue.

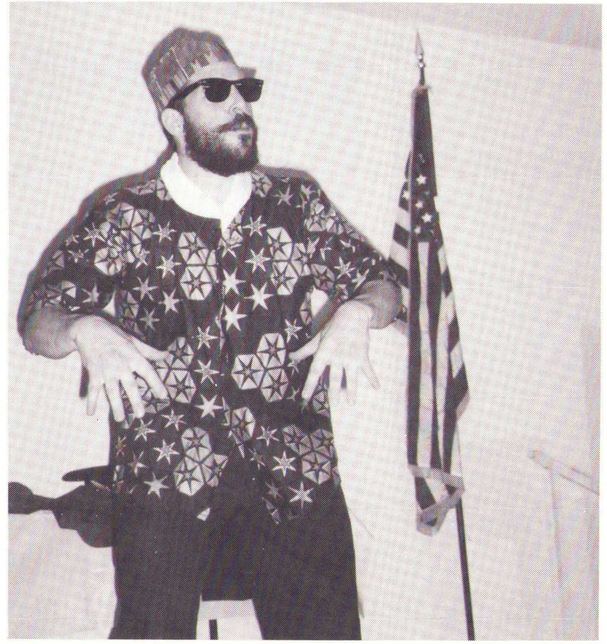

Reuvance Russell performing in "Gathering the Sparks"

The MYC would like to thank Emilia Levian, Benny Hematian and Farshad Rahmanan for their helping in bringing this performance to our community.

MYC Farsi Classes

Due to popular demand, the MYC's Religion and Heritage subcommittee started a new series of Beginners Farsi Classes in August. Shanaz Saber who has taught in universities in the U.S. and abroad teaches the classes. The Farsi classes first started this winter for people who spoke Farsi and wanted learned how to read or write it. There was an overwhelming response to the class and arrangements were made for another session. The MYC looks forward to offering Beginner and Intermediate level classes on a regular basis.

All those interested are asked to please contact Allen Hakimian or Simon Nassimi.

Jewish Film Festival

On July 20, the Culture Club saw "A Summer at La Goulet" at the Port Washington movie theaters. Fifteen people attended and enjoyed this award-winning foreign film.

De La Guarda's "Villa Villa"

For all those who like unique and alternative performances this was definitely the show to see. On Tuesday, August 25, the Culture Club went to see "Villa Villa" at the Daryl Roth Theater in Union Square. It was an exciting and interactive show which incorporated alternative, tribal, and meditating music and the performers flying through the air on bungee cords, bouncing on rubber walls, dancing with the participants, a couple of spectators were even "abducted" and flown in the air with the performers. Everyone that attended had an exceptional time.

The MYC thanks Tina Namdar for her endless efforts with our Culture Club events.

Whitewater Rafting Trip

On Sunday, August 23 the Health and Fitness subcommittee took 50 nature lovers down the rivers of the beautiful Lehigh River in scenic Pennsylvania. It was a fun, adrenaline pumping, and exhilarating day going down rapids. The day also included a picnic during lunchtime and the ever so popular water fights.

The MYC would like to thank Tony Carmili for his help in organizing this event.

MTC Great Adventure

On Wednesday, August 26, the MTC went on its annual Great Adventure trip.

Three busloads of our community's teens participated this year. This trip is a fun and eventful trip that our teens enjoy going to year after year.

The MTC would like to thank Benny Livian, Dina Kamali and Jamie Kamali for their hard efforts in organizing the trip and making sure our youths came back home safely.

MTC Great Adventure trip

Farewell to the Summer Party

The MYC's Parties and Recreation Subcommittee threw a "Farewell to the Summer Party" on Saturday, August 29. It was held at the trendy *La Belle Epoque*. Over 150 young adults danced the night away enjoying their last Saturday night of the summer.

The MYC would like to thank Kami Kalaty and Farnaz Kashimallak for throwing such an amazing party.

Upcoming Events

The MYC is currently gathering video clips from the community to incorporate into a Funniest Videos event. All ages are asked to submit any funny videos, bloopers, childhood clips or your own created videos. Prizes will be awarded in different categories. For more information contact Kami Kalaty or Allen Hakimian (Jabarzadeh).

The MYC together with the Mashadi Sisterhood is planning on offering Persian Cooking Classes with Mrs. Tamar Gohari. Look for details in future issues of HaChodesh.

The MYC would like to wish the community a happy, healthy and sweet New Year!!

בס"ד

Dear Community Members:

It has been a privilege and a great honor for me to serve the community through my involvement with the Central Board, the Talmud Torah and other social and charitable organizations of our community continuously for the past 30 years. At this time, it is necessary to express my sincere gratitude and my heartfelt appreciation to every member of our community who through his/her support during this time, has bestowed upon me the greatest honors and the highest spiritual pleasures.

I have decided not to run for the next term of the Central Board. The main reason behind this decision is my support for this new generation. It is the new generation who should become involved and participate in these elections, and capture the majority of the votes. They should assume the leadership of our community and keep the community united.

I believe that the new generation is more educated and more familiar with the society we live in than I am. I also believe that they fully understand the problems of our community, and with the foresight that I especially see in them, will be able to proudly accomplish this enormous task.

However, I am more than willing to share the experiences that I have gathered during the last 30 years with the Central Board and other community organizations. In addition, as long as my health permits, and the Central Board and the community members will allow me, I will continue to supervise the Talmud Torah of Long Island.

I would also like to thank all those who have supported and contributed to the "Or Rivka" fund. I hope that this support will continue, and the blessings of those who benefit from this fund will include all the members of our community. Amen

Haroun Kohanim

An Art Exhibition to Remember

Reported by: Khosrow Namdar

Spectators at the Art Exhibit

It was finally happening. It took four months of planning, preparation, promotion and solicitation to come to this point. Sunday, August 16, 1998, was the opening day of the Second Mashadi Art Exhibit. Starting early Sunday morning, the exhibit crew was working nonstop to meet the 6 p.m. deadline.

While Ania Nassimi helped set up each painting to be photographed by Elena Hajibay, Robert Mardkha was completing the erection of the display framework, assisted by Doron Hakimian and Farshad Rahmanan. Lloyd Ebrani and Ania arranged the paintings for display, rushing them back and forth till they found a perfect arrangement.

Meanwhile, I was busy panicking, looking at my watch every two minutes and trying to register a backlog of submitted artwork, which was coming in even on the last day.

The opening ceremonies that afternoon went quite well, considering all the chaos due to last minute decisions, as well as the confusion created by the concurrent event of installation and dedication of *mezuzot* at the Synagogue. We started with the beautiful music of Hooman Yaghoutiel, followed by a welcome speech and a few encouraging words by our special guests, Robert Rosengarten (Mayor of Great Neck Plaza) and May Newberger (Supervisor, Town of North Hempstead).

The exhibit opened to an exceptionally enthusiastic response from the community. The collection of artwork revealed a treasure of talent that was beyond our expectations. A variety of art media and styles, as well as several age groups, were represented.

Any viewer would be astonished by the creativity and imagination apparent in the paintings of Kamaly children (Dina, David, Rachel and Joseph). And at the next display one would be amazed by the highly professional skills in a portrait by Afsaneh Kashanian, a masterful painting of flowers in a vase by Vida Nematnejad, or a beautiful painting on glass by Leora Abdollahzadeh.

As you walked the isles, you would also encounter Ania Nassimi's wonderful sculptures and Tina Namdar's image of Harry Connik, Jr. And suddenly, the

Mrs. Esther Yaghoubi and husband, her paintings in the background

Leon Ebrani "artistic proposal" to Nava Mordechai at the Art Exhibit

Flowers by Vida Nematnejad

Portrait by Shahyad Nassimian

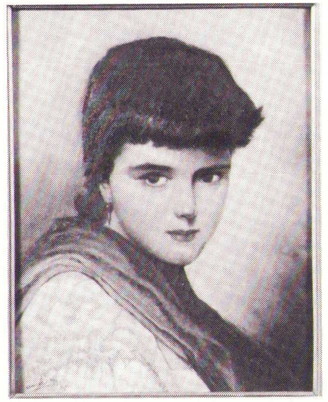

Ink rendering by Robert Mardca

Persian miniature by David Yaghoubi

penetrating eyes in Shahyad Nassimian's portrait stop you in your track. Other artwork included architectural models by Doron Hakimian and a black pen reproduction of Abu Simbel cliff carvings by Robert Mardca.

This is only a sample of the fine collection, and I can fill several pages of Megillah describing all the talent that helped to make this exhibit a great success.

The project was initiated and supported by the Mashadi Cultural and Educational Committee (MCEL). However, it took a great effort by a group of dedicated people to make it work. Some members of the crew were mentioned above. Others include Dr. Youness Chafiian and Larry Levian who supported the project from its inception back in April; also Esther Yaghoubi, Shayan Hakimian and Danny Bassal whose help in productions and public relations was essential.

The exhibit ran for five days and closed on August 20. It presented close to 200 works of artwork by over 50 artists, and it was visited by an estimated 500 people.

All expenses were covered by a grant from the Central Board. During the exhibit, supporters of MCEC made several major pledges. Also, numerous smaller contributions were received from the visitors. MCEC is thankful to all its supporters. The proceeds will help finance future cultural events, and a portion of it will augment the MCEC scholarship funds.

With all the excitement and pleasure gained during this fine exhibit, there were two regrets worthy of mention. One was the fact that several artists were too inhibited or too modest to present their artwork. And the second was the missed opportunity on my part to witness a wonderful event that took place during the show: Leon Ebrani's "artistic marriage proposal" to Nava Mordechai Ben-Yair.

In Reply

Where Are We Headed?

By: Behrouz Dilmanian

For a few of weeks following the publication of my last editorial Megillah, I braced myself in anticipation of the flood of protests by community members, asking me by what moral or official authority I so harshly criticized our behavior, or what education or expertise I had in the field of sociology or psychology to justify such arrogance.

I was amazed to receive comments, such as: "Too little too late. Keep it up," or, " It's about time. You need a lot of follow up."

True. If there should be hope for a remedy, we have to acknowledge the malady. It may burn the tongue to say it; but it burns the heart if you don't. As they say in Farsi, if you spit downward you hit your beard, and if you spit up, you hit your moustache.

Speaking of beard and moustache, you must have noticed that to this day, our jokes with children in the family are mainly about " Reesh-e-Dayi " or " Sibil-e-Amoo" or "Kalle-e-Pedar." Is this the best we can offer as far as humor and wit go? Is this the limit of our communication skills? Is this the stretch of our humorous imagination? Can't we find any other words to express our affection for the family?

Oh yes, we *have* heard other kinds humor. We have repeatedly witnessed middle-aged men see an attractive American girl, sigh and say to the youth: "It's your day and age. We arrived here 30-40 years too late. Otherwise…".

I often wonder just what kind of a message are we trying to relay to our youngsters. That "Everything that wears a skirt is a golden opportunity" mentality; "Chase her, no matter who she is, no matter what the consequence"; "Be a man; go get'em."

I often wonder if we ever taught our kids some self-esteem? If we ever spoke to them of discipline, of ethics, of respect? Did we ever mention that there are laws concerning this matter and that we look at fellow Jews with an additional dimension in mind? Did we tell them that innocent and emotional involvement between teenagers is indeed natural and even sacred, provided it is kept on a personal level and is not regarded as a social achievement?

You gave me the courage to ask. Why is it that from all aspects of Western civilization, namely the arts, sciences, courtesy, democracy, the law, and so forth, we have only adopted the glamour, the flash and the fashion? (That is like only adopting the comfortable couch from the entire field of psychiatry.) Do all those men and women who wear expensive designer outfits and ride luxurious cars fulfill their obligations, whether beyond the call of duty or within; do they fulfill their responsibility toward their children and the community?

You, the people, have authorized me to ask. Why is it that after two centuries of respecting and upholding our commitments, lately some individuals announce their *kavod* in synagogue and persistently avoid paying them? Such behavior has always been considered a crime in our community. Is this how we plan to live by our fathers' code of ethics? Is this how we participate in building our synagogue and acquiring Judaic education for our kids?

You, the people, have authorized me to write; to question why it is that among us the guests at a party are treated as hostages just to keep the party busy? The food, the desert, the best singer or performer of the night are routinely kept for after one a.m. so that guest do not go home before two or three a.m.

Can't we be happy enough in the earlier hours? Is it classier or more memorable if we extend the hours beyond the guests' level of comfort? Is the party for the guests or are the guests for the party?

You have encouraged me to ask. While at the door, we insist and extend the courtesy of first passage; how is it that upon arriving at the hall where parties are held, we are quick to switch table numbers, to secure a table for ourselves that is a few yards closer to the center. We switch tables numbers at the cost of hurting the feelings of the other guests and compromising the order at the party. For what? Who are we? What is our true character? It seems our respect for each other holds only when we look directly into each other's eyes. What ailment do we hope to cure with these pills of chalk? What mountains do we hope to cross with these boots of paper? What territory do we hope to conquer with these fake swords.

Where are we headed? How safe is our vehicle? What supplies have we packed for the trip? Will we ever get there?

In Reply

In the last issue of Megillah, we published an article by a young girl about her unfortunate encounter with an older boy. The article caused great uproar among our community members, for a variety of reasons. In response to the debate about the article and the ensuing rumors and fault-finding, the Central Board sent out the following statement:

A Letter from the Central Board

The letter in the recent Megillah in which a young teenage girl discussed a sexual incident with a young man from our community and other reports of sexual encounters between our youth, has been the source of much concern and discussion in our entire community and was the subject of a Central Board meeting this week. Unfortunately, a lot of rumors have been going around about the identities of the two youths and the nature of the incident. The Central Board is looking into this matter confidentially to determine what action to take. This incident and other reports show that no family should consider itself immune from such unwarranted and unexpected incidents.

At this time, the community should focus less on the alleged identities of the people involved and more on the underlying issues that should have been raised, including the following:

- There is a considerable amount of sexual activity taking place between the unmarried youth in our community. This behavior can have far reaching effects on the future of our community.
- Parents do not know enough about what their children are up to. There has been a tendency to feel "safe" as long as their children are with other Mashadi youths. This sense of security may have been misplaced and parents must have a better awareness of their children's activities. We hope our youth still deserves our trust but this trust needs to be accompanied with better awareness by their parents of their behavior
- Taboos about what kind of activities are permissible and acceptable for girls and boys ages 13 – 17, seem to have broken down. Do we as a community really want to accept that our children in that age group are out to discos and clubs to the early morning hours, gaining entrance by using fake ID's? Have we now become even more liberal and permissive than most American families? Is it OK for young men from our community, ages 18 – 25, to be going out with girls 13, 14 and 15 years old?

It seems to us that most parents feel uncomfortable with this type of behavior and feel powerless to stop it. They feel powerless because of:

a. Difficulty in communicating with their youth

b. Peer pressure. "The other kids can do it, why can't I"? Again and again, parents are confronted with that statement. In a community such as ours, a weak link among the parents of a certain group will create this situation and others will have to follow suit.

c. We are a community where "pleasure activities" are very important. Do we have the right mix of activities in our life? We need to ask ourselves whether we have the right mix of activities in our lifestyles.

WHAT CAN BE DONE ABOUT IT

A. Parental responsibility

No one can substitute a parent's responsibility. Guidelines must be set for the children. There needs to be more communication between the parents, to set common guidelines for children that can be enforced

B. Education

Parents and children need to be educated about social, legal and psychological responsibilities. Parents need to educate their children that pre-maritial sex is against our community's traditions. Special emphasis must be placed on the fact that it is immoral and illegal for an adult to have sexual relations with a girl under the age of 18. This is a very serious offense and our children should be made fully aware of the legal consequences they face. Other aspects of social, religious and moral significance connected with this behavior need to be brought to light and discussed.

The Central Board is asking all interested parties to actively cooperate in addressing this issue. The Youth Committee, CMPA and other youth committees, should get involved in setting up appropriate educational programs for parents and youth.

The Central Board will actively address these issues and monitor these situations closely and deal with illegal activities forcefully.

Letters to Megillah

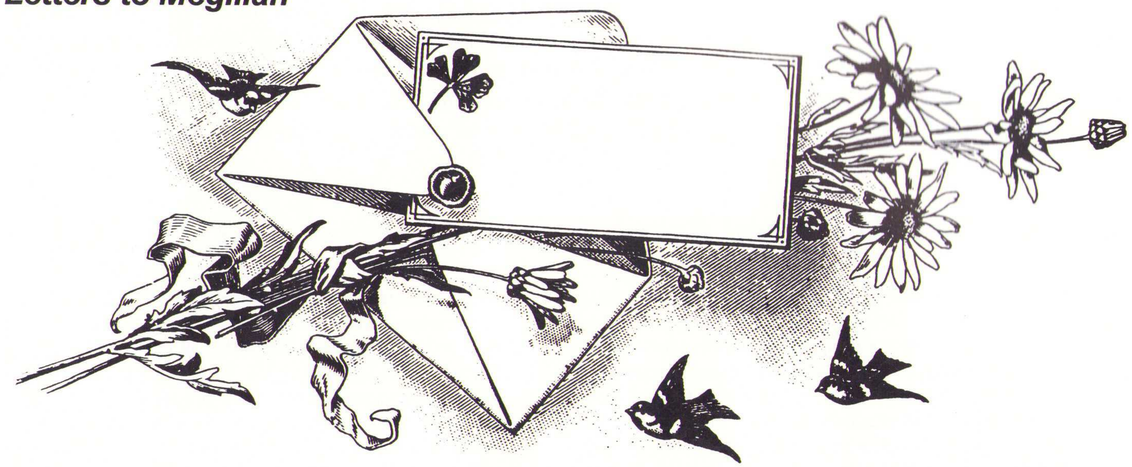

A Letter From the Fringe

To Whom It May Concern:

Hello, my name is Farnaz Hakimian. I am a seventeen year-old Mashadi living in the Mashadi "diaspora," meaning away from the greater Mashadi community, in Chicago. I enjoy the Megillah very much. I get a good laugh each time I open the mailbox and find the magazine.

Living away from all the people in New York, I notice things about our community that a person living in it would not. There is not going to be a Mashadi community if the people continue the way they are now. The people in New York are way too materialistic. It really doesn't matter what car you drive, or how big your house is or what designer makes your clothes. There are more important things in life. Open up your eyes and look around you. It doesn't matter how much money you make, what matters is what you do to change and impact the world around you.

Also, being an outsider, I hear a lot of gossip. It is very hurtful and mean. How does that help keep a community together? It does not; it only breaks it apart. It's great to try to keep the community together, but give people wings to fly, freedom. Then they will stay with you because they want to, and not because they are forced to.

Farnaz Hakimian

Wearing Kippot

Dear Megillah Staff:

It was Shabbat and our brothers and sisters were socializing in the main lobby of the new synagogue and its open space in the parking lot. I noticed that some of the young men had taken off their kippot, and their heads were uncovered. I asked the father of one of the boys who is a friend of mine why his son does not have his head covered. The father's response was that "wearing a kippa is not a religious obligation."

This response obliged me to note that it is our custom to have our heads covered whenever we enter a public gathering, either in the synagogue or a social hall, and parties, especially those that are held in a synagogue. Therefore it is the moral obligation of every Jewish community to observe this rule of conduct. We have to show our respect to all the members and keep our heads covered whenever we enter the synagogue complex. This holds true when we enter the synagogue during the times of services or just going to the parking lot at other times. Not observing this rule of conduct is disrespect to the synagogue and to the community.

Sadegh Livi

Our Way of Life and Looking to a Better Future

For a world that is filled with chaos, we Mashadis have always stood by each other. We socialize and gather whenever, wherever. We are like a family. Even though some may claim that Mashadis have bad manners and are rude, we also have high moral standards and values, a sense of self-worth, knowledge and wisdom. Unlike anywhere else, each Mashadi has his or her place in this community.

Some also criticize the fact that Mashadis hang out on Middle Neck Road and claim that we crowd the streets. I strongly believe that there is nothing wrong with a community such as ours gathering at one place.

This is the way most Mashadis just enjoy themselves. Middle Neck Road is a sign of happiness and laughter for most Mashadis because of the fact that it is our hang-out. The point that I'm trying to make is that instead of being judgmental and hypocritical of what others do, we should try to find out the beauty and meaning of being a Mashadi and what we are about. This way it is guaranteed that we will be looking towards a much better and brighter future.

Hannah Hakimian

Dear Editors:

My husband has an advertisement in the Megillah, and receives a quarterly copy. Although I'm neither a Persian nor a Sephardic Jew, I look forward to reading each issue of this wonderful magazine. I hope it will help me to better understand this new immigrant group.

From My Perspective

By Jackie Mayer Ferguson

I was glued to the July issue of the Megillah because it thoughtfully examines Mashadi community ethics. The people emerge as altogether mortal human beings in their excruciating struggle as new immigrants to the United States of America. I greatly appreciate fine writing, and this magazine is extremely well written. It drew me in so I felt like I was actually there, listening to their problems and concerns.

I call myself a "Sabra," a Jewish girl who was born and raised in Great Neck. I have seen many changes in this community since I was born more than half a century ago. Great Neck was at that time a small, mostly gentile community. After World War II, there was an influx of people - Jews, primarily Ashkenazi Jews, and this greatly changed the demography of Great Neck. Many new houses were built, new schools and, of course, businesses and shops. Then came the temples. The first, Temple Beth El was built in 1929 and from 1940-1960 Temple Israel, Temple Emanuel and The Great Neck Synagogue.

There were many "growing pains" during this period. When I entered grade school in 1946, there were a total of four schools: three elementary (K-6) and Great Neck High School (7-12). There were less than 10,000 residents. Now, in 1998, there is one pre-K, four elementary (K-5), 2 middle (6-8) and 2 high (9-12) schools. There are about 45,000 people who reside in Great Neck.

What was it like for these earlier residents?

What did these gentiles have in common with those Jewish "newcomers?" They certainly did not see us in their churches. Most of them had never even tasted kosher food. And how many had sampled our ethnic delights such as lox and bagels, gefilte fish or even seltzer water? Middle Neck Road changed so that there were many more beauty parlors. New liquor stores replaced the many bars. The schools not only grew in numbers but changed in other ways, too. When I was a little girl the teacher would ask as the High Holy Days approached, "How many of you will be staying out?" The answer was less than 20 percent. By the time I was in high school, the numbers had flip-flopped so that 80 percent of the students did not come to school. No teaching was even attempted because now many of the teachers were Jewish as well. (Eventually, the schools were to close on Rosh Hashanah and Yom Kippur.)

As for the non-Jewish "old timers," quiet and staid as compared to the audacious and gregarious Ashkenazi newcomers, there was much concern. They were not only overwhelmed by the shear number of the new arrivals, but we had our own (Jewish) religion, different tastes in foods and we even used Yiddish words and expressions they could not understand. Needless to say, they felt out of place in their own town. The result was that some adapted and mingled well with us and stayed while scores of others who never did "get it" moved away to be with "their own kind."

I want to address some of the issues between the diverse Iranian groups and the long time Ashkenazi residents from Great Neck (for clarity, here referred to as "Great Neckers"). For this to work, I must speak honestly, as you did in the Megillah.

The vast majority of Iranians came to America after the Shah was deposed in 1979. Great Neckers started noticing that the Iranians, mostly Sephardic Jews, were not only moving to Great Neck, but had money and bought expensive houses in the most desirable areas. Further, they had their own culture. Very quickly (so it seemed), they built great expansive houses, which were "different" and which we Great Neckers called "Taj Mahals." Persians had a different way of doing business. They wanted to haggle about price, even after the fact! They built their own temples, shops and businesses. They behave as what has been perceived by (some) Great Neckers as arrogant.

Historically, America has been the land of many immigrants. It follows then, that new immigrants would come to Great Neck, like the Ashkenazi's who supplanted earlier pre-World War II residents. Iranians arrived after the Ayatollah came to power.

Why did these groups, Ashkenazi and Sephardic Jews, come to Great Neck? Because they both realized this affluent community has much to offer. It has beautiful homes, excellent schools, libraries, wonderful parks, and more. There is so much more.

Why do I see mistrust between our two groups?

I believe there is a real culture collision (a cold war or an "iron curtain") between the Iranian and long time Ashkenazi communities.

We each feel our own group and our own way of doing things is best. That is ethnocentric and is not good because it means the other group is inferior and that leaves little room for the tolerance necessary for a multiethnic and multicultural community to live in harmony.

Yes, in some ways we are "different" and yet we have much in common!

Jews were the first (religion) to believe in one God, and only one God. We have the Talmud, Torah, traditions and a common history including pogroms and the Holocaust.

We need to start talking to each other. How do we do this? I'm not sure, but I can tell you this. In reading Megillah and in talking with Mashadis and other Persians, I have a sense that we are reaching toward each other with outstretched hands; there is room for our groups to get together now and in the future. Who will take the first step?

Letting Go

By: Nora Ebrani

One of our dilemmas as parents of newly-debuted Mashadi adolescents this summer was whether to let or not to let our girls join the MYC's Great Adventure trip, being that they would be the youngest of the bunch.

When do parents let go of their young child who is on the verge of growing up? Having fun and experiencing new things should certainly be part of growing up, and at some point, a parent should have enough faith in the child to let him or her go. Somewhere between the age of 13 and 19 the human beings we call teenagers will grow up and be on their own. And then we can not and will not be able to protect them anymore. Hopefully, by then we can look at them, admire them and pat ourselves in the back for a job well done.

In these very crucial years telling our children what to do does not work anymore. Guidance gets us more respect and a better response. While most children honor and care about what their parents think, most teenagers do the opposite of what they are told to do. It is important for parents to try to think and feel how their teenager is thinking and feeling. Listen to them. Get to their level and understand them. And then, tell them how you feel and guide them.

It is easier to lose teenagers in these years than it is to earn their trust and respect. Do not let them become intimidated by you and your standards. Nobody says that you should lower your standards and values, but in order to carry them out and teach them to your young adults, you need to be loving, caring and understanding.

We let our girls go on the Great Adventure outing this summer. A few of the other mothers and I stood there, watching as the buses filled with the young, happy faces of our adolescents. We were concerned and worried, but we let them go anyway. They had the time of their life. They loved us for it. They enjoyed their new freedom and they now have special memories of the Summer of '98.

Parenting Today

20 Assets of Good Youth

Search institute has identified twenty assets as a barometer for how young people will fare in adulthood. The more of these assets a particular child has, the more likely the youth will make responsible lifestyle choices, do well in school and avoid risky behavior:

1. Family support. High levels of love and support from parents.
2. Positive family communication. Willing to seek parents' advice and counsel.
3. Caring neighborhood.
4. Caring school climate and school encouragement.
5. Parent involvement in school.
6. Positive view of personal future.
7. Positive peer influences.
8. High expectations. Parents and teachers encourage young person to do well.
9. Creative activities and youth programs.
10. Religious community.
11. Time at home. Spends and enjoys quality time at home.
12. Motivated to do well and reports that "my life has a purpose."
13. Reads for pleasure.
14. Caring. Placing high value on helping others.
15. Honesty. Tells the truth, even when it is not easy.
16. Responsibility. Accepts and takes personal responsibility.
17. Restraint. Believes it is important not to be sexually active or use alcohol or other drugs.
18. Has good planning and decision-making skills.
19. Interpersonal competence. Has empathy, sensitivity and friendship skills.
20. Reports high self-esteem.

Dyslexia

Imagine you see the word "cat" but your brain reads it "tac." Imagine trying to read, and finding it hard to connect the squiggles on the page with the sound of the word. This kind of frustration is a part of the daily life of a dyslexic. Dyslexia is a physiological brain-based disorder. Recent studies indicate a pattern of underactivation in the brain region of dyslexics that connects the visual areas with the language areas. The disruptions between these two critical areas needed for reading inhibits the dyslexic reader to associate the letters in the printed word with the sound it represents.

The problem of a dyslexic is not that the individual does not see the letters or hear the sounds properly. The image of the letter gets to the brain perfectly well, but the brain does not process the information in the way the rest of us process it, and therefore has trouble making the connection. Children with dyslexia often find ways to hide their disability and cope with their inability to read. This makes the identification process even harder.

Recent studies on dyslexia support that the public should become increasingly aware that dyslexia is a reading disability, not laziness, an eye problem or a hearing problem. These new findings pose enormous promise, especially as they might improve teaching practices. The research suggests, in a very powerful way, that phonics must be taught, practiced, and supported for dyslexic individuals to become competent readers.

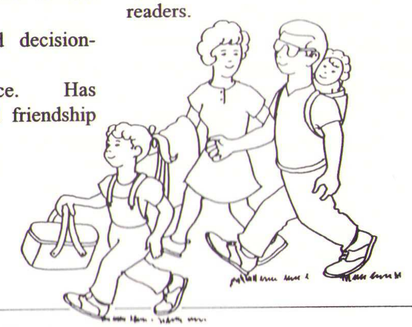

Delight In Your Youth

By: Name Withheld

Often times it happens that we are so busy thinking about what's going on in our lives that we don't even realize what we are missing. Sometimes, many thoughts travel through our minds and we need time to allocate each one of them to the right spot. However you want to put it, the truth is that in order to appreciate the beauty of life you need to be at peace with yourself. Many times I see people saying that they are bored and complaining about things that really don't matter. (And, as sad as it might seem, I am one of them, sometimes.) What do we really value? Are we trying to be better people every day or are we just going with the flow and waiting for something to happen? There is a saying: "Help yourself, and G-d will help you". Well, sometimes we really have to make things happen...if not they will never come in our way.

The only way to find equilibrium, in my opinion, is to enjoy the little things that we are always missing. Those little details that no one notices, but that everyone can treasure. Some people say being young is easy and comfortable because you don't have to work, you don't sweat, you don't pay your bills…. Well, being young is also tough, because we all have problems to solve, and we all need complications to overcome them. However, one thing about being young is true: it is the time that you will never forget for the rest of your life. So, live for the present and don't think about the past. Don't think about what you missed. Just try to be there the next time. Live for the present and don't think about the future. Don't focus too much on your parents' expectations for the years to come. Just try to arrive there ready. How will you know if you are ready? Well once you will get there you will know.

The subject of this issue is "youth." They told me (forced me ☺) to write an article about being young. They said you can write about whatever you want, and here I am…. Well, young kid, I am nobody to advise you, but If I were you I would try to live day by day. I would try to be nice to whoever crosses your path because, you might never have the chance to be nice to them again.

We are born to live and to die, but we have to do it by ourselves, everyone in his or her own way. So love the people who truly deserve it like there is no tomorrow. At the end of the day, not only those who count will remember, but you yourself will also know you have fully lived your life.

Shana Tova.

PS - I had told myself that I would never write an anonymous article, but, here I am. But I believe that in this case the name of the author has no importance.

Our Youth

An Average Shabbat on Middle Neck Road

By: Netanel BenHaim

What may seem like a simple question, "Who are our youth?", is indeed quite complex. The makeup of this community, especially the youth, has changed so drastically over the last ten years. I am sure many have their opinions as to who the youth are, but opinions do not always represent reality. The MYC is the most active and involved organization in this community. Perhaps they represent the youth. Who are the youth?

Recently, a small contingent of the youth from Queens spent Shabbat in Great Neck. As the Shabbat proceeded, the question seemed unresolved. On Saturday, at about six-thirty, we made our way to *Mincha*, walking past Middle Neck Road. Then after *Aravit*, we walked through Middle Neck Road again. A few hours before Shabbat's end a crowd began to gather in and around Gino's pizzeria. Although this came as no surprise, as we have often heard of such an occurrence, when we encountered it, we were quite taken back. There were so many Mashadis eating *treif* and violating Shabbat in public. Why would these people not eat at the kosher pizzeria just a few stores away?

Shabbat was concluding and more Mashadis were gathering. As we passed by, a few recognized us and came to say hello. This seemed as odd to us. Sure they are publicly violating the laws of Judaism, but we figured that when they saw us they might be embarrassed and try not to be noticed. Instead, they proudly greeted us. One young man approached us, telephone in hand, and asked us if Shabbat had yet concluded. When I told him that it had, he proceeded to smoke his cigarettes. I could not help but wonder why someone who was violating Shabbat and Kashrut in public would wait until after Shabbat to smoke. Could this guy be so unaware of the laws of Shabbat? There were many girls there too young to be involved in relationships, flirting with guys ten years their senior.

And as the police officer arrived on the scene in a futile attempt to break up the gathering, a thought hit me like a ton of bricks. Here they are, ages 13-35; here are the youth; youth who are ignorant to the laws of Judaism, to the laws of Nassau County and to morality. And I came to learn that these young Mashadis are the mainstream. They are the majority. Those boys whose *kippot* proudly sit atop their heads, and girls who dress and behave modestly, they are the odd ones. They are the lepers. The editors of Megillah are absolutely correct, the Mashadis who fled Iran and arrived here not too many years ago could have never envisioned such a display.[Editor's Note: This statement is quoted out of context.] What a sad parade.

SASSAN RASTEGAR D.D.S.

Cosmetic & General Dentistry

دکتر ساسان رستگار

دندانپزشک

- دندانپزشکی اطفال و بزرگسالان
- جلوگیری از پوسیدگی دندانها
- پر کردن - روت کانال - باندینگ
- روکش و بریج چینی (پرسلن)
- دندانهای ثابت و متحرک
- دندانهای مصنوعی کامل و پارشال
- زیبائی و ردیف کردن دندان با تکنیک و پرسلن لمینیت
- درمان و جلوگیری از بیماریهای لثه
- ترمیم دندانهای شکسته و تغییر رنگ داده شده
- استفاده از گاز بیحسی
- سفید کردن دندانها
- قبول اورژانس های دندانپزشکی
- گذاشتن دندان مصنوعی فوری در یک جلسه
- کلیه خدمات با استرلیزه بودن کامل

کاشتن دندان در فک IMPLANTS

قبول بیمه های دندانپزشکی

پذیرائی با تعیین وقت قبلی

1-800-439-4948

منهتن

551 Fifth Ave., Suite 625
(Corner of 45th St.)
New York, N.Y. 10176
(212) 692-9090

لانگ آیلند

11 Wooleys Lane
Suite B
Great Neck, N.Y. 11023
(516) 829-4948

THANK YOU

MYC'S SUMMER IN ISRAEL 1998

Another Summer, Another Unforgettable MYC Tour to Israel

By: Faramarz Liviem

It was my pleasure to answer "yes" to Mr. Bernard Livi when he asked me on behalf of the MYC to head the Israel trip for the second time. This year I had the privilege of being with 25 intelligent young ladies and 14 of the most fun loving young men of our community, and of course my dear wife Janet as my assistant. As my rule is on every trip I asked again everyone to pay special attention to specifically to one rule. It was to respect one another in order that everyone should enjoy the trip, and with this rule we were able to pull off another successful trip. As our trip started from JFK the sound of "Aman, Aman" (song by Moein) accompanied us from the JFK transit hall and continued constantly on the plane. The song was heard on every bus ride, every hike, on mountains, and in the rivers.

As our last night came to a close, with little time left, I forced our bus driver to stop at the Kotel for one last time before going to the airport. I asked everyone to ask for whatever they wish from the bottom of their hearts. After 10 minutes, which I allowed for the last Kotel visit, for the first time no one wanted to leave as they were glued to the wall. Finally at 9:30, our bus headed from the Kotel towards Ben Gurion airport. This time was the first time "Aman, Aman" was not heard as our bus was leaving the glorious sight of the walls of Yerushalaim lit in the night. There was absolute silence as everyone was shocked how our trip had come to an end. All of a sudden, our driver played "Yerushalaim shel zahav" on the radio and everyone started singing as they watched Jerusalem fading in the background.

Visiting the Kotel before Shabbat

This trip ended on a much higher spiritual note than I expected. Thank G-d it was a very successful trip which every single person enjoyed to the max. I'd like to share this success and thank every one of our group members as well as my dear wife, and my two children Ryan and Gabriella. My thanks to our very dear *madrichim* and our medic and the crew in Israel including Mr. Avisar Levy. Here in New York, Mr. Bernard Livi, Mr. Mehran Bassali, Mr. Aghajan Nassimi for his continuous financial support, and a special thanks to two very loveable and funny young men who without them, we all agree, our trip would not have been as it was: Mr. Allen Hakimian and Mr. Matin Hakimi. And of course the rest of 37 young ladies and men who really made this trip a most successful trip and a very special MYC Summer of '98. G-d bless.

Our Wonderful MYCers!

A letter from the Madrichim of this year's Youth Committee Trip to Israel

There really is no way to sum up in words these two and a half weeks we spent together, we will not even try to. We would just like to share a few memories.

The first day was overwelming. We were told that you just spent thirteen hours on the plane dancing and driving everyone crazy. We should have known right then and there what awaits us - but we were probably too naïve, thinking that it was just the excitement from the flight and that things would cool down by the morning. Little did we know.

From that day on a new tradition - the "Wake-Up Ceremony" began - (Our knuckles are still red and swollen); followed by complaints (Yes, there are napkins and ice in this country!); and endless water fights (Who said the Israeli summers are hot and dry?!!); a daily mark of gratitude (thank you!) and thousands of count-offs (where is number 24? get up, take a bow 32- WILMA?)

But, above all, and by that the main goal was achieved the highlight of the trip was the hectic business for matchmaking (none of us will ever forget the marriage of "J &J")

Well, guys, by now you have definitely all bonded and that makes us sooo happy. We had the best time with you (and for the millionth time, yes, you were our best group ever!) and we miss you alot. We sincerely hope you visit our country land (that means it's yours, too) and us as soon as possible.

Our country needs wonderful people like you in it. we're waiting for you to join us here, and we promise, no schnitzels!

Thank you for a truly amazing trip, a crazy one, one that we'd never forget. Keep in that U-N-I-T-Y going (and don't forget to clap our clap song on our reunion). Our best wishes to all of you. Good luck in all your work and studies.

We love you!

- Efi and Shlomit

Efi baking bread on the fire by the Kineret

The guys posing for a photo with Shlomit

The People We Met

By: Afshin Bassali

One can go on and on about the sightseeing and hiking, the singing and dancing, the laughing and joking, and the various forms of schnitzel which we consumed over the course of our seventeen days in Israel. However, this past summer's installment of the MYC Tour was different than any of my previous trips to Israel. My experience this year more than anything else was with Israel's people, and its different faces. These are the faces, living in coexistence in our Jewish homeland, that we met as we traversed Israel from north to south and east to west. Our trip and our understanding about present day life in Israel would never have been the same were it not for the people we met along the way.

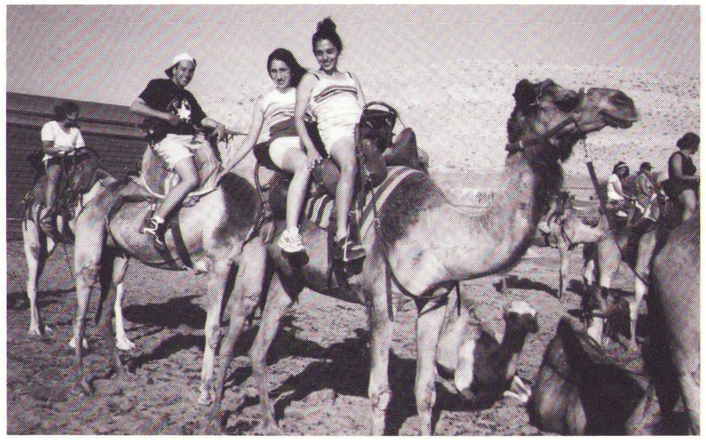

Camel riding in Mamshit's Bedouin Camp

Our encounter with our Israeli brothers and sisters began long before we even reached Israeli soil. It actually occurred 30,000 feet in the air aboard our El-Al flight to Israel. "Seet down" and "Be qviet" were the few nice words said to us at our first Israeli encounter, our heavily accented flight attendants. Much to their dismay, the excitement of our forty-person group could not be quelled, despite the fact that we were aboard a midnight flight. However, we befriended their crew chief, Yossi, a white-haired, Iraqi gentleman who had many years of flight experience since he had settled in Israel in the late 1950's. At no point did Yossi worry about our noise level, pillow fights or blaring music, rather he felt our excitement on our way to Israel much as he probably did 40 years earlier as he fled to Israel from Iraq. We even managed to get him to dance to our Persian music (Moein, of course).

No other group of people left a larger impact on us than the staff that accompanied us for the duration of the trip. Efi was our 28-year old curly-haired tour guide. A former tank commander, he had studied at Tel Aviv University before taking this job which allowed him to express his love for his homeland. A true *sabra,* Efi was always wearing his various army T-shirts, worn out shorts, sandals (of course) and would usually carry, not one, but two guns. Always fun loving, but yet intimidating, especially when it came to waking up Allen Hakimian. Whether it was by pouring water into his ears or flipping over a mattress with Allen still on it, Efi managed to wake us all up so we wouldn't miss out on our day.

Sholmit was our 20-year old counselor. She had actually been born in the States and had moved to Israel in her childhood. She had been "stuck" with us as she was serving her time in the *Sheirut Leumi* (National Service). Her fiery red hair was a good reflection of her personality as she was always on our case about how we could possibly live anywhere outside of our own country, Israel. She made fun of our need for ice in our soft drinks (everyone), our big houses (you know who you are), and our fancy cars (so do you). She would always personalize the places we visited and even sometimes make us feel the pain of living in Israel, be it the site where two Israeli helicopters collided killing 73 soldiers in the North or upon visiting her soldier friend's fresh grave in Mt. Herzel.

Ariel, our medic/soldier was adored by all. He had just completed his duty in the army in a *yeshivat hesder* program and would sing the words to Moein's "*Aman, Aman*" perfectly. Our bus driver, Malik, was a Bedouin Arab who knew how to get himself free food everywhere we traveled, even if it meant delaying our bathroom break for a good half hour on our long journey from Tzfat to Jerusalem. But he was a fun loving guy, who even got involved in many of our water fights.

Even as an experienced tour guide for visiting groups at the historic Ammunition Hill in Jerusalem, Daniel would normally be overwhelmed by a tour of forty tired and hungry people wanting to go back to the hotel. However, as an *oleh* (immigrant to Israel) from New Zealand who had been inspired to move there by the miraculous Israeli victory at Ammunition Hill during the Six Day War, Daniel was unfazed by any of our bickering and complaining. Instead, he excitedly rushed us through the Jordanian bunkers, much as the Israeli paratroopers once did, and told us of their heroism during this pivotal battle, as they were out-numbered three to one. Were it not for the victory at this battle, most of today's Jerusalem-including the Old City and the Kotel, would not be ours. Daniel's enthusiasm and emotion taught us to appreciate those who had fallen in the battle for Jerusalem, and gave us the opportunity to visit our sacred city. A visit Jews were unable to make for centuries.

There were countless others who we met along the way, each with a different story and connection to our homeland. However, like our own brothers and sisters, the friendships we fostered with all of our acquaintances was on a first name basis. They all welcomed us into their country and left us with a feeling that we all ultimately belong in Israel. We returned from Israel upset that we had distanced ourselves from the Land, however, we were also saddened to be away from its people.

SAR-EL
Volunteers For Israel
By: Payam Hakimi

In the summer of 1982, in the midst of the Galilee War, Golan Heights settlements faced the disastrous prospect of losing their entire agricultural crop. The majority of able-bodied settlers were called in to Army reserve service and entire plantations, with crops already ripened, were left unattended, due to the acute manpower shortage. Dr. Aharon Davidi, former head of the Israeli Defense Force Parachute Corps, was then directing the Golan Heights' community cultural activities. Touched by the settlers' distress, he sent a number of friends as a recruitment team, which within a few weeks, brought in some 650 volunteers from the United States.

Realizing the merits of that action, those first volunteers expressed the wish that the volunteer project be perpetuated. In consequence, *Sar-El* - The National Project for Volunteers for Israel - was founded as a non-profit, non-political organization in the spring of 1983. *Sar-El* is the Hebrew acronym for *Sherut Le-Israel*, i.e., Service for Israel. Over the years, volunteers from other countries came to participate in the project, and to date, *Sar-El* is represented in some 20 countries worldwide. *Sar-El's* largest branches are Volunteers for Israel in the U.S.A, U.P.I - *Volontariat Civil* in France and Canadian V.F.I. in Canada.

The goals of the volunteer project are:

1. To create through manual work, an opportunity for Diaspora Jews and other friends of Israel to participate in rebuilding Israel.
2. To strengthen the bond and sense of solidarity amongst the Diaspora Jews and the Jews living in Israel.
3. To strengthen the Jewish identity of the Jewish youth living in the Diaspora and thus contribute towards Jewish continuity.
4. To make the volunteers returning to their countries good-will ambassadors of Israel.
5. To boost the morale of the Israelis by the manifestation of Jewish unity.

Generally, volunteers arrive on scheduled flights for a three-week period. During this three-week period, in addition to work assignments, the program offers cultural content, with two days devoted to excursions. There are also two-week programs and seminar add-ons. The majority of the volunteers serve on military bases where they are lodged and fed. Some volunteers are assigned to hospitals, regular and geriatric, to agricultural settlements and other deserving civilian institutions.

Since its inception, there were 56,000 arrivals on the program effected by approximately 35,000 different individuals. Six percent of them have made *Aliya,* and have become Israeli citizens. For these achievements, *Sar-El* was awarded the Chairman of the Knesset Award. *Sar-el's* chairman and founder, Dr. Aharon Davidi, received the President's Award for his dedication to the volunteer's project over the years. The volunteer project's great appeal is manifested in the increasing number of active supporters in Israel and abroad. These active supporters are continually involved in volunteer recruitment overseas, in home hospitality in Israel and in providing guidance and assistance to volunteers who are considering settling in Israel.

The program in Israel is administered by T*zahal* and offers the opportunity to work on military bases performing non-combative duties. There are also special programs where volunteers can combine their stay at an army base with an archaeological excavation or work at the Jerusalem Botanical Gardens. The archaeological excavation is at the Beit Guvrin site that is one of the largest in Israel and accommodations are on a nearby Kibbutz. At the Jerusalem Botanical Gardens volunteers will work under the supervision of Hebrew University faculty and be housed at the Givat-Ram campus of Hebrew University. Due to Jerusalem's unique combination of elevation and climate, the gardens are able to grow plants from all continents of the world.

Volunteers for Israel National Headquarters is located in New York City and can be reached at (212) 643-4848 or by email at vol4israel@aol.com.

The Best of the MYC Israel Tour 1998
By: Kami Kalaty

This past summer, 39 of our Mashadi youth experienced the tour of their lifetime. Many memorable moments from this trip have made the MYC Israel Tour of 1998 one of the most successful MYC tours.

As a matter of fact, the tour was so successful that most of the participants kept in touch throughout the whole summer. Thus, "Israel" never ended.

To illustrate the amount of fun that people had on this trip, here is a list of the best of MYC Israel Tour's best moments:

Best (and only) meal:	Schnitzel and all its variations (e.g. Honey Roasted Schnitzel, Schnitzel Kabob, Sauteed Schnitzel, etc.)
Most-hated meal:	Schnitzel
Best song:	"Aman Aman" by Moein
Best singer of "Aman, Aman:"	Allen
Best shidouk/wedding:	J & J's memorable wedding filled with joy and with dancing throughout the streets of the Old City in Jerusalem
Worst shidouk/wedding:	Barbie & Merdie
Best night out:	Bedouin Camp
Best quotes:	• "Thank You" (The rubber stamp that Matin used to thank everyone) • "Sit down now!" (with thick Israeli Flight attendant accent) • "Who did quality control on this trip?" (Matin referring to the dangerous hikes that we were forced to go on) • "A good Benny is a dead Benny" • "Its gotta be jelly, 'cause jam don't shake like that!" • "Let's bond!" • "Feel the Zionism" • "Yeeeeah – Dooork! / Beeeeer heeeere!" • "5,4,3,2,1 *CLAP*… you're out of existence"
Most memorable hike:	Dung Hill – The hill after repelling that was filled with goat dung where Isaac stepped into knee deep dung.
Best chants:	The clap (1,2,3…) on the plane back to New York / U.N.I.T.Y. –that's a unity
Most creative water fights:	Spitwater fights with Shlomit
Best fake vomit:	Allen on the cable car coming down from the Masada
Most memorable prank:	Operation Vest Collection (OVC) – All of Allen's vests were taken for ransom from his room by the Defenders of Justice.
Best female coalition:	U.S.G. - United Spice Girls
Best dance teacher:	Merdie giving dance instructions at the pool in Eilat
Most memorable showers:	Power showers at the Sephardic center – music provided by DJ Dan B.
Best roll call #:	Thiiiiiiiiirty Twooooooooo ---- Wiiiiiiiilmaaaaaaa!!!!!!! (By Allen)
Most forgotten roll call #:	24 ---Adina!!!
Best fake suicide:	Allen hanging his head with a canteen strap
Best personal medic:	Ariel
Best quote from Efi, the madrich:	Guyzz, Lezz Go! / Wake up!!
Most repeated line by Shlomit:	What an embarrassment! (Hebrew - *Fadichot*)
Best nickname:	Tony Viagra in Viagra mode
Most inspirational hiker:	Gabby Liviem, daughter of Mr. & Mrs. Faramarz Liviem
Best challenge to Allen's bird noises:	Ryan "Butch" Liviem, son of Mr. & Mrs. Faramarz Liviem
Best madrichim ever:	Janet and Faramarz Liviem
Most memorable tour of our lives:	The MYC Israel Tour of 1998

Our Land, Our Home

By: Judy Sabzevari

One more month left... three more weeks... ten days to go... another five days... two days... twenty-four hours to go... . The long awaited MYC tour to Israel had finally started! I was very excited but I had no idea what lay ahead of me.

Mountain hikes, caves, repelling, kayaks, camel riding, the Red Sea, Eilat, Tel Aviv, Tzfat, Jerusalem, Yad Vashem, Mount Herzl, Ben Gurion's grave, hostels schnitzels, *artics*, no sleep and so much more. The energetic MYC tour left a trademark on almost all of those places, whether through song, dance, waterfights or even a "thank you" stamp. We had many challenging hikes (Masada, Arbel, the Golan Heights). Although they were hard, I'm really happy that they were part of the itinerary. They challenged many "rookies" like myself to do more than we expect from ourselves. Before this trip I never thought I could repel down a mountain.

I also never imagined myself being able to sleep four nights without a pillow and air-conditioning. This could only happen in The Sephardic Center. Even before I went there, I was warned of the dirt, odors, and inconveniences. However it didn't bother me. Strangely, the stay in Sephardic Center was my favorite part of the trip, probably because of the atmosphere of Jerusalem. Since we were a short walk away from the Kotel, we had many opportunities to visit the Kotel, like for *kabbalat Shabbat* or at two in the morning. Still, each time was special. No words can describe the feeling I had when I was standing in the most spiritual and holy place in the world. Staying in different places like the Sephardic Center, hostels, and the Bedouin camps can teach many to appreciate what one has and to take advantage of the availability of the comfort that spoils so many of us.

Historic museums (such as Yad Vashem or Ammunition Hall) and sites have helped me gain a deeper understanding of Israeli and Jewish history and culture. I even learned more about our Mashadi history and culture from visiting the old Mashadi synagogue and the Mashadi Old Age Home. At the end of this trip I even developed a taste for Persian music (thanks to #32).

With thanks to Hashem, Mr. and Mrs. Aghajan Nassimi, Mr. and Mrs. Faramarz Liviem and the MYC this was a successful, fun, challenging and educational experience. I strongly encourage everyone who has the opportunity to visit Israel to take it.

Hopefully we will all be able to go to Israel without fear and in peace soon. Israel, our land, our home.

MYC 1998 in Israel

Our Trip to the Mashadi Old Age Home

By: Allen Hakimian (Jabarzadeh)

One of the highlights of our Israel trip was our visit to the Mashdi old age home. Before I give you the details, I want to take this opportunity to give you a little summary of our entire trip.

This was my first trip to Israel with the MYC tour, and one of my most memorable trips ever. I believe I speak for the rest of the group when I say it was one of the most amazing vacations any of us has taken. It has been almost two months since we have come back from Israel, and not a day has gone by without us reminiscing and talking about how great our trip was. In fact, it has come to a point where we constantly are told by friends who were not with us that our trip is over and that we should come back already. But we are not willing to accept that, at least I'm not.

Our trip was a great success, and a full 17 days of pure excitement. To begin with, we had the most amazing *madrichim*, including Efi, Shlomit, Ariel, and especially Mr. and Mrs. Faramarz and Janet Liviem, and their children Ryan (aka Butch, Jr.) and Gabby. Without them this trip could have not been as great as it was. Secondly, we had most the organized, fun filled schedule. There was not a day for which there were not three or four exciting activities planned out for us, whether a hike on Masada, Arbel, or some of the most amazing water hikes, snappling, museums, snorkeling, jeep riding, camel riding or educational or cultural sightseeing. "You could really feel the Zionism," pettt, ehhh ehh.

Let's put it this way; we were getting one or two hours of sleep a night and even those few hours felt like we were missing out. And, most importantly, we had the most amazing group in the world, everybody got along and we really bonded.

One of our most-exciting days was our visit to the Mashadi Old Age Home in Herzlia Petuach. We were half-way through our trip, back to Tel Aviv after a wonderful stay in Eilat. As we arrived at the Old Age Home, we received a very warm greeting and welcome by the residents and the host and master caretaker, Ora.

Immediately we were taken to the synagogue where we said *minchah*. It was a large *minyan* which they have several times daily. The members were very polite and hospitable offering us front row seats, handing us *sidurim*, and offering us the opening of the *hechal* curtain, carrying of the Torah and many *brachot*.

Right after *minchah* we were escorted to the dining room where they had table settings prepared for our whole group. They had prepared for us our first home-made Persian food since we had been away from home, *cheloh nochodab* with *gondee* and *tadig*. It was a pleasant change of taste after all the schnitzels and lunch boxes. After the meal, we were so energized that they introduced the chef for whom we gave a big round of applause with a standing ovation. We started to sing and dance with them, which was very typical of our trip.

After the meal we were given the grand tour of the place by Ora, one of the most remarkable women I have ever met. I had seen her in action once before in one of the previous years' Israel videos, but she was even more amazing in person. She is considered the head person in charge of the Old Age Home. She is the liveliest, nicest, sweetest, most upbeat person I have ever met. She is a Mashadi women who has been working there for quite some time and is truly adored and loved deeply by every one there. She gives everyone there the motivation and attention they need.

Ora introduced us to most of the residents. They were all as excited to see us as we were to see them. We kept asking around to see who is related to who and they where also very anxious to know who we were. It was an amazing reuniting of two separate generations of relatives and friends.

I most commend how beautiful and clean everything was. All the rooms and halls were very tastefully done. We were all so happy and pleased that our elderly loved ones are in such good living environments which they deserve. As we were visiting the rooms, Ora pointed out some very interesting things to us. On one of the walls there was a whole display of various hand made and crafted items which were made by the residents or donated to be raffled once a year. They also have a little store where the elders maintain and sell various products. All the money that is raised from the raffle and store is used to take the elders on tours and trips.

At the Mashadi Old Age Home

Most of the Mashadis are on one particular floor and we saw quite a few of their rooms. There is one couple there that has been married for fifty years for which the home had a great big party last year. We also met another lady who sews all the aprons and pot covers, and several others who contribute as much as they can. Ora did a great job in making us appreciate how precious they all are, and gave them all the attention and acknowledgment that they needed. They gave us blessings, candies and lots of smiles and happiness.

After seeing the whole place, some of us bought some items from their store and then we went outside for a big group picture. We started dancing and singing to some songs, particularly the theme song of our trip, "Aman Aman" by Moein. We danced for the anniversary couple and sang some wedding songs for them as we also did throughout the rest of the tour. It's incredible how lively and energetic and cheerful most of the residents are. Believe it or not, some of them were doing Kami's "raise the roof" dance. After saying good bye they gave us the extra food and fruits they had prepared for us to take with us.

I want to take this opportunity to thank all the organizers of the trip, especially Arun, Dana, Bernard Livi, Faramarz Liviem and Avisar from Israel, and every one else who was involved in the planning. I would also like to thank all the *madrichim* I mentioned before, (Shlomit, Efi and Ariel - we miss you guys so much.) Of course I want to thank all my tour-mates, (particularly Arezou D. for making me realize I need to work a little harder to be able to afford a high maintenance wife), for making this trip one of the most exciting and memorable trips of my life. Most importantly, I want to thank Hashem for giving us the Land of Israel, and may He bless all our elders.

Top 15 "Fadichot"

The Most Embarrassing Moments of Israel '98

By: Nicole Gad, Evelyn Gol, & Adina Siouni

1) When Allen started dancing to Moein - "Aman Aman."
2) SIT DOWN!
3) Kami's boombox.
4) Sephardic Center, Friday night dinner - U.N.I.T.Y.
5) Dancing with the "J" kids in Jerusalem.
6) Water fights, and spit fights with Shlomit at the Red Canyon.
7) Malik, the bus driver - (that says it all).
8) J and J's "wedding."
9) The Clap
10) Refusing to march while the Mayor of Jerusalem was waiting for us.
11) Merdie's dance.
12) The Stalagmite caves - taking pictures when we were not supposed to, and breaking any other rules they had set for us.
13) Our first night in a restaurant, and we had a broken chair
14) Merdie leading the residents in a dance class - at the Mashadi Old Age Home!
15) The flight back.

Our "Thank You" Letter

By Evelyn Gol and Nicole Gad

First and foremost, we would like to thank our *madrichim*, Mr. & Mrs. Faramarz Liviem. If not for them we girls would have been in the front of the bus, and boys in the back. Who knows, the doors of the Sephardic Center would have been closed on us at 11:00 p.m. We could not have had better *madrichim*.

We would also like to thank our two Israeli tour guides, Shlomit and Efi. No one could have shown us all the beautiful sites of Israel as they did. We couldn't have had any better water/spit fights (or directions to The Underground) without their help. To Ariel, the "useless" medic, for taking out all of Adina's splinters with his "sterile needle" and for protecting us from harm with his wooden rifle.

Who can forget Malik, the bus driver, who had smoother legs and shorter shorts than the girls and who did anything in his capability to drive us to the "cleanest" bathroom available.

To the crew and passengers of our El-Al flight to Ben Gurion Airport: Thank you for putting up with us, and our Moein. We'll try to sit down.

Special gratitude goes to the Sephardic Center staff for trying their hardest to make our stay safe and comfortable. The bars on the windows and the clean linen really made us feel at home.

Last but not least, to all those schnitzel chefs in Israel who tried so hard to increase the variety on our menus during our stay. We thank you!

ISRAEL TRIVIA

Do you know?

1. How many Israelis have won Nobel Prizes?
2. How many peace treaties has Israel signed with its neighbors?
3. How many times has Israel taken part in the World Cup soccer finals?
4. How many times has Israel won the Eurovision song contest?
5. Which Israeli film star became famous as the star of *Fiddler on the Roof*?
6. How many years do Israeli men spend in military service?
7. Where did David Ben Gurion make the Declaration of Independence?
8. How many Olympic medals has Israel won?
9. Which Israeli basketball team won the European cup?
10. Where is the lowest place on earth?

True or False?

1. Israel's area is the same as that of South Africa's Kruger National Park.
2. Israel's population is smaller than that of Norway.
3. Israel is bigger that New Jersey.
4. The total length of Israel's land border is shorter than Switzerland's.
5. Israel's coastline is shorter than that of Cyprus.
6. Israel became independent before India.
7. Israel's coastline is longer than that of Malta.
8. Panama's population is bigger than Israel's.
9. Israel and Finland have the same number of telephones.
10. Israel and Sri Lanka have the same number of television sets

Answers to Israel Trivia:

1. Four. Author Shai Agnon, Prime Ministers Menachem Begin, Yitzhak Rabin and Shimon Peres.
2. Two. Egypt and Jordan.
3. Once. In Mexico, 1970.
4. Three.
5. Haim Topol.
6. Three years.
7. Tel Aviv Museum.
8. Three.
9. Maccabi Tel Aviv.
10. The Dead Sea.

True or False?

1. True. 22,000 square kilometers.
2. False. 5.5 million people live is Israel and 4.4 million in Norway.
3. True.
4. False. Switzerland's land border is 1852 kilometers long; Israel's is 1010 kilometers.
5. True. Israel's coastline is 272 kilometers long. Cyprus's is 648.
6. False. India became independent about a year earlier.
7. True. Malta's Coastline is 140 kilometers long.
8. False. 2.6 million people live in Panama.
9. True. There are 2.5 million telephones in each country.
10. False. In Israel there are 1.5 million TV sets and about half of that in Sri Lanka.

Points of Reflection

Silent Angel

By: Melody Kashi

Silent angel, speak to me, whisper sweet nothings to me, hear the things inaudible to my ears, conquer the things that dwell in my fears. I've seen a face, silent angel please hear, I've looked through the darkness, with my eyes I peer. A face, sweet angel, gentle to touch, so why sweet angel, do I fear so much? A taste so bitter, I'd swear it to be sweet, a cold so binding, it burns at my feet. I am cold silent angel, warm me with your wing, I am free silent angel, my hand now bares no ring. Silent angel, sweet as you are, where have you left me? the sky now bares no star. Call to me, for I cry for you, hold me close to need warmth like I do...

Cry sweet angel, cry for my sorrow, touch me so sweet, your soul may I borrow? But I ask too much, silent angel hath gone, "I plea silent angel, sing for me a song," to late for my pity, sweet angel has flown, "I beg sweet angel, take me from my home.." A voice calls out, but I'm far away, I turn my head though they plead to stay, "A face so gentle" Silent angel whispers to me, I advance from my throne longing to see. A beautiful face, outside and in, I plea not to feel, as it seeps through my skin. Reaching to touch, that which is not mine, withdrawing my hand, not knowing what I might find...

Smiling when I realize, sweet angels come again. Perhaps I was not all wrong, perhaps I did not sin. I am hasty, for I take my time...this time I will be true, in hope's one day I will be in warmth...close to you...

For My Friends

By: Jennifer Zar

Minute by minute
The years pass by,
But time can forever hold us
For we shall never say good-by.
Our friendship has been through much
And although it is hard to say
Please forgive me
For I have yet to say:
I'm sorry
And
I love you
For ever and ever.
We shall stay
Friends Forever.

Thinking

By: Ronit Livian

Fit in those jeans, before they explode,
Then go "hang out" on Middle Neck Road.
Put on your smile, you're going to town
Push all those sad feelings all the way down.
Deep down inside, where no one can tell,
It's O.K. to put your body and mind through hell.
Don't let anyone know how you feel
Fakeness is everything, nothing is real.
That's where you're wrong, there is something true
A beautiful soul hiding in you.
Pushing and screaming, it wants to be free
A voice that's telling you, "I want to be me."
Wear the right clothes, follow the trend,
Where will it take you? Where will it end?
Tune onto the frequency, give it a try
Question those fashions, it's O.K. to ask why.
Don't drift along, life's too short, you know,
Let the true potential within you grow.
You'll see the results, He'll come through in the end,
You can't say the same about each passing trend!

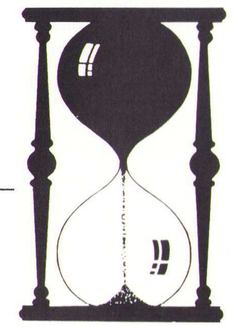

Questions & Answers
With Members of the Central Board

As the first term of the community's Central Board draws to a close, and with elections for the next term just around the corner, Megillah has asked the current Central Board members to give us their impressions of their first term in the form of written questions and answers. We at Megillah believe that apathy and ignorance are the greatest enemies, and that a healthy community must be fully aware of the problems and decisions that will affect its existence and future.

As we thank all of the Central Board members for their time and service in the past three years, we invite you to read their responses in the following pages.

*****

Mr. Haroun Kohanim

***Question #1** - As a member of the first term of the community's Central Board, under its new By-laws, what do you consider to be the greatest achievements of the Central Board in this term?*

1) Solving day-to-day problems;
2) Completing and opening the new synagogue;
3) Purchasing the 130 Steamboat Road building and the ongoing endeavors to obtain the necessary permits;
4) Appointing the Board of Trustees;
5) Handling the financial affairs of the community in the best possible manner.

***Question #2** - What do you consider to be the greatest shortcomings or failures of the Central Board in this term?*

1) Not being able to implement some of the Central Board's decisions;
2) Lack of future planning for the community;
3) Lack of sufficient attention to the problems of our youth and not providing practical proposals to avoid further dangers.

***Question #3** - In your opinion, what should the top three priorities of the next Central Board term be?*

1) Employing a qualified manager for the new synagogue and related institutions;
2) Paying attention to the status of our youth, and guiding them toward today's new accomplishments with practical proposals;
3) Attempting to obtain the necessary permits for the 130 Steamboat Road building, and planning to utilize the building for the benefit of all community members, so that during the next five years that building will become an active Jewish Center;
4) Fewer meetings with actual implementation of decisions.

***Question #4** - Do you believe that our community should own and run its own yeshiva / Jewish day school? Why or why not?*

1) We need an elementary school;
2) Although it should not be exclusively ours, we should cooperate with other Sephardic communities;
3) Under the supervision of the Central Board with a qualified principal and teachers and under the control of a school board of trustees;
4) Practical management following the method of North Shore Hebrew Academy;
5) Planning to have a financially self-sufficient school with the support of the Central Board, and publication of yearly financial and performance reports of the school.

***Question #5** - Please tell us how serious a problem you consider some or all of the following issues to be in our community, and what solutions, if any, do you propose for them:*
Materialism, religious polarization, excessive parties and gatherings, ineffective or poor parenting, educational trends, lack of mutual respect within the community, breakdown of ethical and moral values.

1) We live in a capitalist country, and naturally it has positive and negative influences on our community -- but to what extent?
2) If we do not have a school where we can train and guide our children in the right direction, it is obvious that we have a situation such as today's.
3) We see that the effects of living in the *galoot* of Mashad still exist, where we all lived together and were aware of each other. The best suggestion is reading books, seeing theatrical performances and other useful entertainment, so that fewer get-together parties will be held.
4) We feel the negative effects of lack of parental attention toward the children. The question is why shouldn't we have enough time for our children?
5) When our children attend different schools and enter the community having acquired diverse values, we cannot expect anything else. Parents have the duty to raise their children properly, and the school has the duty to educate them. Parents have to select the schools and accept the outcome, and they also have to help in educating their children.
6) We do not have patience to listen to other people's opinions, and when we fail to understand other people's ideas and points of view, then mutual respect is jeopardized.
7) Incomplete education, lack of attention toward the upbringing of children, effects of the Iranian Revolution and immigration to the United States, the struggle to make a living, the free environment and extremism -- all these tend to destroy ethical and moral values and things that should not happen actually do happen.

Mr. Edward Nassimi

***Question #1** - As a member of the first term of the community's Central Board, under its new By-Laws, what do you consider to be the greatest achievements of the Central Board in this term?*

1) The New Synagogue

The main focus of the Central Board in this term was clearly the completion of our new Synagogue, the Mashadi Jewish Center of Great Neck. The completion and successful opening of this Synagogue, so many years in the making, most clearly is the greatest achievement of the Central Board.

With this Synagogue, a new center has been created for our community where members from different backgrounds can pray under one roof and educational, recreational and social activities can take place for various groups in our community in Great Neck. In a way we were "homeless" and now we have a new focal point and a beautiful new home which the entire community can be proud of.

Naturally, by bringing different groups together under one roof, time is needed to develop a harmonious blend but I am confident that as time goes on, the Synagogue will be a major factor to maintain and enhance our community's unity.

The financial burden on the Central Board to complete the Synagogue was formidable, the Fund Raising drive which generated many pledges from a broad scope in our community and involved many different groups from various political and religious factions, should be considered another great achievement of the Central Board.

The issue of the parking lot of the Synagogue was a very difficult test for the Central Board. To reconcile the different beliefs within the community and to come up with a solution that satisfied the Religious leaders of the community as well as the legal authorities, the demands of the more observant group as well as those who do drive to the Synagogue on Shabbat, required many, many meetings and discussions. A compromise solution was achieved by adding additional property to the Synagogue, which will in turn have many other benefits to the community and the property. This was another major achievement for the Central Board.

The creation of the Young Adults Minyan in the new Synagogue has brought together single and married young adults who were praying in different Minyans, and will be a training ground for our new generations of leaders. To me personally, it is one of the most satisfying achievements of this Central Board.

2) 130 Steamboat Road

The property at 130 Steamboat Road that was purchased during this term, is another major achievement of the Central Board. While in the short term it is a financial burden, with no immediate benefits, it is a necessary and essential long-term investment for our community. This building will be the perfect complement to our Synagogue, where the entire community, especially our youth, will have an educational, cultural and social center for all types of activities. We must plan ahead for the future and this center will be an essential cornerstone for the community.

3) Establishment Of Democratic Principles

During this period, democratic principles and the rule of law has been firmly established as the guidelines for decision making in the community. Clearly, democracy is not always the most efficient way to governing. To achieve a consensus on decisions takes much more time and the process moves slowly but the decisions reached are usually supported by a majority of the community. Those within our community who advocate a more autocratic leadership are mistaken and should be resisted.

***Question #2** – What do you consider to be the greatest shortcoming or failures of the Central Board in this term?*

Due to its pre-occupation with completing the Synagogue and the problems that needed to be solved in connection with the Synagogue, not enough time was spent on a number of social issues. These include primarily issues connected with our youth as well as other social trends that are addressed in Question #5.

Solutions to these problems are very difficult and the power of the Central Board is quite limited. Additional educational programs for the community should be established in the future to better inform the community about the dangers facing the community if these negative trends continue unchecked.

***Question #3** - In your opinion, what should the top three priorities of the next Central Board term be?*

The first priority of the next Central Board will be the 130 Steamboat Road project. It should be assumed that the permits for that building will be obtained by the beginning of the next term. Then the Central Board will have to involve itself with the financial construction and programming aspects of this project. The goal must be to develop a plan that will provide the biggest benefit to our entire community, particularly our youth.
This center should be designed in such a way that it will bring our community closer together. It should be a course for unity, not friction. This will require careful balancing of religious, educational, social and recreational demands placed by various groups within the community.
The second priority of the next Central Board will be to address the increasing religious and social frictions that our community is unfortunately experiencing. Programs will have to be initiated to guide the community, especially the youth, towards an educational and sophisticated understanding of the problems that individuals living in a community such as ours face in today's environment. Extremism in all forms must be avoided and a moderate, sensible approach must be encouraged. This goal requires a very careful and patient long-term approach. It is clear that there are no quick and easy solutions to these problems and that it will require the coordinated effort of all parties and institutions including the Central Board, the Board of Trustees, the various committees, the religious leadership as well as all concerned individuals in the community to address these problems successfully.
The third priority of the next Central Board should be to strengthen the organizational and financial structure of the community institutions. This will include the following:

- To bring the two Synagogues who have not yet joined the Central Board under its umbrella.
- To continue fund-raising from a broad section of the community to pay for the 130 Steamboat Road project, other on going programs and to generate adequate financial reserves for the community institutions.
- To strengthen the committee's system of the Central Board and to encourage more interested individuals to get involved in community activities. This will allow the Central Board to initiate and conduct more programs.

Question #4 – Do you believe that our community should own and run it's own Yeshiva/Jewish Day School? Why or why not?

Calls for our community to run its own Jewish Day School have intensified over the last few years as the demand has grown and the available space in other yeshiva's has become severely limited. Some proponents for our own school believe that such a school would be able to teach our youth our own traditions while others stress the fact that other yeshiva's may not be affordable to all parents. Other arguments include the growing lack of space in other yeshivas, particularly in Great Neck.
While all of these arguments are valid, I see certain dangers if our community opens it's own yeshiva. These dangers include the following:

1) Creation of a Mashadi Ghetto – We as a community are already quite isolated in our social contacts with other communities. To educate our youth in an isolated environment can only lead to a lack of socialization skills. This in turn would make it more difficult for our youth to deal properly and successfully with the world at large.
2) Educational Levels – There is a serious concern that our own school would not be able to maintain the high level of education that our youth needs to be able to prosper in the future. Our parent body lacks qualified professionals that are needed for a Mashadi School to maintain a proper education level. It is not enough to only rely on paid professionals but an active and knowledgeable parent body is needed to help a school maintain its proper course and educational level.
3) Financial Concerns – To run a Jewish Day School with all of the proper facilities on a high educational level is a very expensive undertaking. We as a community have always been generous in supporting our own institutions; however, there is a real concern that many parents would have unrealistic expectations of financial support from a school that is run by their own community. This can easily drain the school's resources and lead to a lowering of the educational standards as costs are cut in response to the inevitable shortfall of money. This risk is especially likely because many families with better financial resources are quite likely to continue to send their children to the North Shore Hebrew Academy, and will not have the same kind of emotional commitments to the community school to support it financially year after year.
4) Religious Level – Considering the present situation in our community, it is very likely that a community-run yeshiva would be subject to the same disagreements about its "proper religious level" which is now the subject of disagreements within our community at large. As long as there is no real consensus as to what religious level is appropriate and until a proper level of trust in the commitment and intentions of others is established, such a school would be the subject of constant debates and disagreements regarding religious matters.

What are the alternatives? I do believe that our community needs to be more involved in the Yeshiva's that our children attend. Active negotiations must take place with the other Yeshiva's such as North Shore Hebrew Academy to form a true partnership. This would allow those parents who wish to send their children to a Yeshiva to do so but allow us to benefit from the experience and educational resources from the other Jewish communities in our neighborhood. This will require a *financial* and a *substantial* time commitment from our community but I believe it is the best way to ensure the proper secular and religious education for our children.

Question #5 - Please tell us how serious you consider some or all of the following issues to be in our community and what solutions, if any, do you propose for them: Materialism, religious polarization, excessive parties and gatherings, ineffective or poor parenting, educational trends, lack of mutual respect within the community, breakdown of ethical and moral values.

To properly address these questions one can write many, many pages. Each of the issues raised should be considered a serious problem in the community and many of them are interlinked and caused by each other. Each of these issues has deep-seated roots that are not easily solved. Therefore, I am limiting my response to this question in most cases to some general thoughts:

1) Materialism – We live in a culture and time where materialistic values are more predominant than ever. The town that most of us chose to live in (Great Neck) is probably one of the most materialistic towns in the whole New York area. More than ever, those with material success are respected and admired by the others in the community. What is often missing is that an equivalent weight be given to other values such as educational achievements, moral and ethical rectitude, etc.
2) Religious Polarization – This is clearly one of the "hottest" issues in the community that is causing a lot of emotion, discussions and stress, for many in the community. Here again, what we experience is not limited to our community but is happening in many other Jewish communities and, for that matter, non-Jewish communities in this country and across the world. Other communities may simply "split-up" according to their religious orientation. In the matters of our community, that is not so easy. There are so many families and community links binding us together that we cannot so simply split up. If we split up I do not think we would remain a community.
There is much talk about traditional Mashadi religious values. However, a closer analysis will show that some are referring to religious traditions in Mashad where the community was generally more observant whereas others are talking about religious observance as practiced in Tehran, where many had adopted a more liberal approach. To this mix, we now add a large number of young community members educated in various Yeshiva's in this country and influenced by a variety of religious figures from outside the community and we get a very explosive mix that is hard to reconcile. What we need is to establish a new, New York version of traditional Mashadi religious values.

How can this be done?

- Tolerance – All sides must be more tolerant of the others personal beliefs and practices. This has always been our community's principle and must be firmly re-established. Our synagogues and other public institutions should be run according to a religious level that is acceptable to most. However, if we are to keep the community together, it can neither be according to guidelines of the most observant nor of the least observant, but it should rather be the "traditional middle" that establishes the guidelines.
- Education of our youth – We must make sure that the schools that our children attend do not conflict with our traditional religious practices. The Talmud Torah program must be maintained and strengthened to ensure proper religious education for those children who attend public schools.
- Our religious leadership must address those problems and discourage extremes on both sides.
- We should have speakers and other programs targeting our youth to address their spiritual needs in a way compatible with our community traditions.

3) Excessive Parties and Gatherings – Most community members have tired from too many parties that are too large and run too late in the evening. The Central Board can and should establish some guidelines on this but ultimately it is up to each individual to realize that our practices and habits in this respect are unhealthy, wasteful and simply excessive.
4) Ineffective or Poor Parenting – It is clear that many parents do not have proper communication with their children. Many are caught up in the cultural divide of language problems and lack of understanding of the American culture. We neglect to teach our children enough discipline and have adopted many unhealthy practices and tendencies. Programs such as those by CMPA to educate parents on more effective methods of parenting should be intensified.
5) Educational Trends – There was a time when we had one of the most educated youth and everybody was getting a college education. Unfortunately, after the revolution in Iran, many parents were depending on their youth to earn a living and only now do we see a trend going back to more college education for our youth. It is clear that only with a solid education can we ensure continued prosperity. In addition to the valuable efforts by the Higher Educational Committee, examples should be set by those in the community who are the "trendsetters" to encourage education at the collegiate and post-graduate levels.
6) Lack of mutual respect in the community – Unfortunately, there has been a trend towards losing the traditional respect in the community. Maybe in some ways we are spending too much time with each other. Everyone must carefully analyze his own behavior and correct it if necessary.
7) Breakdown of ethical and moral values – Also this is an unfortunate trend that is effecting our practices in business, our youth, etc. Some of the issues mentioned above are directly or indirectly responsible for this breakdown. Unfortunately, we are reflecting in many ways what is happening in the country that we are living in.

I would like to take this opportunity to thank entire community, on behalf of the Central Board for their tremendous support and confidence given to us during these three years. It has been an honor and pleasure to be able to serve the community. We hope that any shortcoming or mistakes that we may have had will be forgiven.
I hope that the community will continue on the right path, which will lead to continued unity and strength.

Mr. Fatollah Hematian

***Question #1** - As a member of the first term of the community's Central Board, under its new By-laws, what do you consider to be the greatest achievements of the Central Board in this term?*

With sincere thanks to Megillah for providing this opportunity to talk to my dear friends, I find it necessary to express my heartfelt beliefs to the entire community, even though I had decided not to write anymore for fear of hurting anyone.
It is appropriate to note at this time that I, along with some of my friends, were the originators of the idea of a new constitution for the community, and the establishment of a central board that would encompass all the organizations and committees in the community. But since we encountered many different oppositions in the beginning and did not wish to harm the unity of the community, we decided to postpone the process to a later time. However, another group came about and carried the idea forward and, with the support of a solemn majority of the community, members advanced the idea and succeeded in forming a central board. May G-d be with them along the way.
In response to your first question regarding the achievements of the first term of the Central Board I must point out the following positive results:

1) The writing of the community By-laws and the foundation of the Central Board.
2) Creating an atmosphere to encourage the involvement of the youth in various committees.
3) Passing of the new By-laws in a community referendum.

***Question #2** - What do you consider to be the greatest shortcomings or failures of the Central Board in this term?*

No group or organization that gets involved in community work is perfect, and is bound to end up with small or large mistakes along the way. Of course our previous leaders and the current Central Board were also not exempt from this rule. However, some major mistakes are noteworthy:

1) Not being able to unite the community members.
2) Not being able to bring the Shaare Tova and Shira Chadasha Boards under the Central Board umbrella.
3) Not organizing the Board of Trustees in the beginning of its term to oversee the implementation of the community By-laws.
4) Violating all the points of agreement between the Mashadi Jewish and the Central Board in regards to the building of the new synagogue.
5) Preventing women from entering the Central Board.

As a proponent of transferring all the assets of Mashadi Jewish to the Central Board, I must admit that I am sorry that we went ahead with this turnover. With good intentions and complete trust I persuaded other members who were against this action to transfer all the community's assets to the Central Board, but when I realized my mistake it was too late. After taking control, the Central Board ignored all its promises to the joint construction committee and showed its true identity. In my opinion, one has to be magnanimous in victory and act humbly and with fear of G-d. Only then can one command the respect of everyone and find favor in G-d's eyes. It is very natural to become proud after a victory and some of the members of the Central Board did exactly that. This caused the boards of Shaare Tova and Shira Chadasha to refrain from joining the Central Board.
What is important is the fact that this victory in the elections was a decisive response to the discord in the community, but unfortunately we at the Central Board took the credit for ourselves. I wish that this victory, which came about with the help of the majority of the community members, was used to pay respect to those who served the community, and towards the unity of our community.
G-d is my witness that I have never been after personal gains and glorification, and my complaints and suggestions are for the good of the community. My main concern is the honor and the respect of the community, and its cohesiveness is of paramount importance. I am proud to be a part of this community.

***Question #3** - In your opinion, what should the top three priorities of the next Central Board term be?*

1) Unity.
2) Encouraging higher education in the community.
3) Necessary changes in some of the articles of the By-laws.
4) Paying more attention to the problems of the youth and making them aware of the dangers facing them.

***Question #4** - Do you believe that our community should own and run its own yeshiva / Jewish day school? Why or why not?*

In my opinion a yeshiva or a Hebrew school with high educational standards could be very beneficial for our growing community where many parents are encountering problems when they place their children in Ashkenazi yeshivas. Some of these benefits are as follows:

1) Study in a uniform environment will bring our youth closer to each other, and will prevent their assimilation into other communities.
2) Such a school could help keep our *minhagim* and will not let our ancestral Mashadi traditions be forgotten.
3) This school should not become a ghetto, and should admit others so that we can teach them our culture. Through this school, our community, which has one of the richest Jewish cultures, will be able to teach the children how to keep Shabbat and *Moadim*, how to respect the parents, and how to keep the community united. The friendship that will evolve among the students of this school from very young ages will keep them together and prevent them from assimilation into other communities. Of course, this endeavor, in addition to financial support, requires educated, experienced and competent personnel.

***Question #5** - Please tell us how serious a problem you consider some or all of the following issues to be in our community, and what solutions, if any, do you propose for them:*
Materialism, religious polarization, excessive parties and gatherings, ineffective or poor parenting, educational trends, lack of mutual respect within the community, breakdown of ethical and moral values.

In my opinion the pursuit of higher education should be encouraged more than ever to help solve the problems facing the community over time. One of the proud assets of our community and the person who is respected by everyone is Mr. Nassim Bassalian who touches every heart with his sweet words. May G-d be with him. The community should ask him to continue his spiritual leadership and set up monthly classes to help people with everyday problems of the society.
Hoping for the day that the new Central Board will be able to uphold the moral values of the community, and be a symbol of respecting others and keeping promises, and become an idol for the future generations.
In closing I wish everyone health and success.

Mr. Behrouz Dilmanian

***Question #1** - As a member of the first term of the community's Central Board, under its new By-laws, what do you consider to be the greatest achievements of the Central Board in this term?*

1) Formation of a central authority, which drew broad-based public cooperation and trust;
2) Completion of the Mashadi Jewish project with the help of the construction committee;
3) Establishment of operating procedures, an organizational infrastructure, a budget system, a communication system, a mediation system, etc;
4) A practical test of by-laws and recognition of its flaws and shortcomings.

***Question #2** - What do you consider to be the greatest shortcomings or failures of the Central Board in this term?*

1) Getting entirely preoccupied with daily community affairs, without involving numerous capable volunteers in subcommittees. This could reduce the work load of the Central Board;
2) Did not place proper emphasis on social issues;
3) Did not engage in long-term planning for future developments in the community.

***Question #3** - In your opinion, what should the top three priorities of the next Central Board term be?*

1) Long-term planning will determine our priorities to a great extent;
2) Putting more thought and energy into solving social issues;
3) Addressing more efficiently the Jewish school issue;
4) Establishing of a youth club under supervision of a youth director to alleviate some complex youth problems.

***Question #4** - Do you believe that our community should own and run its own yeshiva / Jewish day school? Why or why not?*

Active participation in a Jewish school: Yes! Our own private school: By no means. We must not isolate our children from local cultures. They must learn to face the world with confidence. A private Mashadi school would inevitably mean cultural exclusion and creating a social ghetto. A private school will be wrong for cultural, social and financial reasons.
A full-time day school established in cooperation with a few Sephardic communities is ideal for our community, provided it is run in accordance with modern Orthodoxy. North Shore Hebrew Academy is a good model.
Such school will emphasize Sephardic traditions. Our own Talmud Torah should teach community history to our youth.

***Question #5** - Please tell us how serious a problem you consider some or all of the following issues to be in our community, and what solutions, if any, do you propose for them:*
Materialism, religious polarization, excessive parties and gatherings, ineffective or poor parenting, educational trends, lack of mutual respect within the community, breakdown of ethical and moral values.

These questions can better be addressed if reorganized as follows:

1) Rise of materialism and disregard for ethical and spiritual principles;
2) Educational flaws at schools and lack of participation on the parents' part in their children's education;
3) Polarization in the community and lack of mutual understanding and respect.

In an attempt to offer solutions to these problems, we must understand the following:

1) Apathy, rise of materialism and many other socio-psychological maladies are not particularities of our society or of this particular time. These are worldwide issues of the past few decades and more.
2) There is no magic or quick-action cure for these social ailments. They need great will, hard work and time.
3) It is essential to seek experts' help on these issues.
4) Strengthening of family life and love is crucial in eliminating most of these problems. Parents have the greatest role and responsibility in this difficult matter.

Mr. Michel Dilamani

Question #1- As a member of the first term of the community's Central Board, under its new By-laws, what do you consider to be the greatest achievements of the Central Board in this term?

A famous Persian proverb says: "incense is what has its own scent, not just what the perfume merchant claims." To get a fair and honest answer to this question, you should ask our community members, since however we Central Board members answer, it would be considered vain and immodest.

But since the question has been asked, I must respond that, without a doubt, raising the needed several million-dollar budget and the completion of our new Synagogue has been the greatest achievement of this Central Board. When we consider that the new Synagogue has become the social center of our community in the area, and observe how well attended our Shabbat minyans are, we must feel very proud of our community. Proud because the completion of this holy place was only possible with the support of our community members.

I must mention that another accomplishment of the Central Board was the purchase of the building at 130 Steamboat Road. G-d willing, after going through the necessary legal steps and receiving the necessary permits, this building will become a large complex that will address many of our community's social, educational, and religious needs.

2 Question #2- What do you consider to be the greatest shortcomings or failures of the Central Board in this term?

In response to the question about the Central Boards greatest failures or shortcomings in this term, I have to point out that failures and shortcomings are two completely separate issues and, therefore, they must be answered separately:

A) With regards to shortcomings, I must say that because of the many daily problems that occupied its time, the Central Board was perhaps not able to pay as much attention to the community's social problems as it should have. At the top of the list of these social problems is the issue of our parties and gatherings, which is largely out of control and has become a great burden on the community's shoulders. Furthermore, this Board did not show the necessary resolve in neutralizing the various social fires that can lead to polarization in our community. I hope that the next term's Central Board will correct this deficiency.

B) As for the greatest failure of the Central Board, in my opinion it was the way the new Synagogue's seats were assigned. This was a most controversial decision of the Board, which hurt and upset a great many of our community members. Although this was a decision that was made by a majority vote of the Board members, its implementation breached the framework and limits that were originally set for it by the Board. But we hope that people have put aside their ill feelings, and, as we approach Rosh HaShanah and Yom Kippur, we hope that those who were possibly hurt or upset at the Board have forgiven us.

Question #3- In your opinion, what should the top three priorities of the next Central Board term be?

With regards to the top priorities of the next term of the Central Board, I would offer the following issues:

A) Keeping the unity and harmony of our community and prevention of splinters and polarization should be the main goal of the next term and future terms of the Central Board. The Board should not spare any effort in achieving this goal.

B) The completion of the building project at 130 Steamboat Road and commencing to utilize it as a community center that will complement the new Synagogue will address many of the needs of our community, particularly for our youth.

C) The issue of excessive parties and gatherings that are an increasing burden on our growing community is one of the very important items that the Board must pay immediate attention to.

Question #4- Do you believe that our community should own and run its own yeshiva / Jewish day school? Why or why not?

Although I believe I could have answered this question in the context of the previous two questions, in response to the shortcomings of this term's Board and the priorities of the Board in its next term, I feel that I must give a more detailed answer here. During this term the Central Board was witness to a vast migration of our community members toward the Long Island area, which has made our need for a school of our own more evident than ever. Through its contacts with North Shore Hebrew Academy, the Central Board became aware that the school has reached its attendance limit, and that it will be increasingly difficult to enroll our children in it. At the same time, some complaints about other Jewish schools being used by our community were being expressed. Hence, the Central Board appointed an 18-member committee to study the possibilities of starting a school of our own (according to our By-laws). The Board even provided a budget to this committee to hire an experienced consultant to help with this study.

The committee submitted an 85 page detailed report of its findings and estimates to the Central Board. But unfortunately, even though the committee's report was positive and optimistic with regards to creating our own school, and despite the fact that our parents had an obvious need for a school, the Central Board did not make a decision on this issue. The creation of such a school, which could have been built up one grade at a time, could have satisfied the needs and the objections of a great many of our community members.

Question #5- Please tell us how serious a problem you consider some or all of the following issues to be in our community, and what solutions, if any, do you propose for them: Materialism, religious polarization, excessive parties and gatherings, ineffective or poor parenting, educational trends, lack of mutual respect within the community, breakdown of ethical and moral values.

A) Unfortunately, materialism has grown rapidly in our community and its signs are even visible among our children and youth. As individuals, families, and as a community, we must pay greater attention to moral and ethical values.

B) In regards with religious polarization, I must respond that this problem is not limited to our community. It is a phenomenon that especially in the recent past has grown within Jewish communities in Israel and around the World. Particularly in our close-knit community, the best solution to this problem is to have mutual respect for each other's opinions and to refrain from insulting each other's beliefs and practices. It is very easy to criticize others, and very hard to change other people's beliefs. But it is possible to bring opinions closer together and to promote coexistence with mutual respect by having dialogues and creating friendly relations in the community.

C) The excess in parties and gatherings is one of our greatest communal problems, and unless we address the issue very soon, it will become intolerable.

As I have stated to the Central Board in the past, I believe that in addition to steps that the community members can take themselves (such as not accepting gifts, and trying to have smaller and lighter events), only a public referendum in which several questions are voted on can create working guidelines that are acceptable and approved by the community. When, for example, a large portion of community members approve of not giving gifts at certain events, this will assuredly become a rule and no one will be embarrassed of not taking a gift. As a result, gatherings will naturally become smaller. Let us hope that this referendum will take place during the next term, and by limiting the number of parties, their size, and the related gifts, we will be able to bring this tenacious problem under control.

D) Parents must accept direct responsibility for their children and be more active in their upbringing. Paying enough attention to the needs and problems of our children and youth must be the central focus of each family and of our communal activities.

E) There are many varying views and opinions in our community regarding education. Each family must have the freedom to choose whatever type of education it believes appropriate for its own children. However, we must not forget that our only goal in creating all of these boards, committees, synagogues, minyans, and Talmud-Torah classes is to preserve our Jewish heritage for ourselves, and especially for our children. The only way that we can assure our community's survival for future generations is through teaching Torah and Judaism.

F) Lack of mutual respect among community members has sadly intensified and we must use various means such as lectures and meetings to promote harmony and respect in the community.

G) Unfortunately, materialism, and superficiality have to a great extent replaced our community's moral and social values. This problem has even contaminated our youth and must be addressed. We must try to use educational means such as lectures and town meetings, especially among the youth, to teach and promote healthy Jewish values.

Mr. David Kordvani

Question # 1 - As a member of the first term of the community's Central Board, under its new By-laws, what do you consider to be the greatest achievements of the Central Board in this term?

In my opinion some of the greatest achievements of the Central Board have been the following:

1) Successful fund-raising and the completion of our new synagogue which has been long overdue.

2) Creation of a balanced and authorative religious council that has been making final decisions on religious matters, therefore minimizing the polarization and arguments between various groups with different levels of religious observance.

3) Finding a solution to the parking problem of the new synagogue to enable all community members to gather under the same roof, thus preserving the unity of the community. This was a problem that was not created, but had in fact been inherited by our Board. Only weeks before we reached a solution, of course with the help of our religious council, we were being told by many people that we had an impossible task on our hand and that the more observant would never be able to use the synagogue because the Village of Great Neck would not allow us to keep the parking lot closed. Thankfully, the solution seems to have worked.

4) Bringing most of the community's committees and organizations under one umbrella and thus being able to keep a close eye on each group's activities.

5) Pursuing the creation of a respected Board of Trustees for the community, which ultimately would bring harmony as well as experience to the community.

Question #2 - What do you consider to be the greatest shortcomings or failures of the Central Board in this term?

1) Not being able to solve or even address the problem of "*majales*" (excessive parties). This is a problem that, as impossible as it may seem, could really be solved or at least eased. There are a lot of new ideas and proposals on the table which, if enacted by the future Central Board, would definitely benefit all of us.

2) After more than 12 months of research by an 18-member, special task force as well as spending thousands of dollars on professional advice, the Board was not able to make a decision on sponsoring our much needed Jewish Day School, even though it was clearly concluded by the fact-finding team that our community is very much capable of running a quality Jewish Day School.

3) The Board did not give enough importance to voting in the Great Neck Village elections that could have gained political strength for our community. Only towards the end, in

the last election and with little publicity, were we able to bring our people to the voting booths and so immediately gain the respect of the Village authorities.

4) The seating in the new synagogue should have been arranged with more care and sensitivity. Even though a lot of time was spent on the issue, the Board, to a certain extent, neglected the problem and many people were upset at the outcome.
5) Not being able to address many social issues, such as our teenagers "hanging out" on Middle Neck Road; not knowing where our children are even at five a.m.; drug use and sexual misconduct.

Question #3 - In your opinion, what should the top three priorities of the next Central Board term be?

1) *Unity of the Community:*
To maintain a fair democratic, balanced and yet authorative system that would keep all of our community's committees and organizations under its own umbrella. No special group, regardless of their religious beliefs, where they live or their age should feel that they are excluded by the Central Board.
2) *Jewish Day School:*
To sponsor, or at least fully support, as well as promote our own existing Jewish Day School (SHANS) under a fully professional staff, ensuring quality secular and Jewish education and encouraging other communities (including Americans) to participate by making it a top quality institution.
3) *Presence in Great Neck:*
To show that we are a powerful force in the villages in which we live by participating in greater numbers in every Village election. Let every single eligible voter vote every single time! Then and only then shall we see a change of attitude toward our community by all the Village authorities.
4) To take the problem of excessive parties very seriously and immediately establish a strong and authoritative "*majales*" committee to get in touch with the young couples' families and set up a set of guidelines that would be acceptable to most families.

Question #3 - Do you believe that our community should own and run its own yeshiva / Jewish day school? Why or why not?

I am absolutely in favor of running and sponsoring our own Jewish Day School. However, it should be a school with the exact same standards as that of North Shore Hebrew Academy. I will try to outline a few reasons:

1) Every single professional that has studied our community has determined that the only chance for a small community such as ours to survive is by having its own school.
2) North Shore Hebrew Academy can only accommodate a small fraction of the Mashadi children whose parents wish to give them a Jewish education. The demand for Jewish education is at an all-time high and having another school would definitely ease the situation.
3) There is enough money and enthusiasm in the community for a school project. I truly believe that in a short time our school would become one of the most sophisticated schools in the area by hiring and acquiring top professionals as well as the necessary equipment to run a top quality school.
4) The Central Board appointed a school research group that determined that out of 630 children from Kindergarten to Eighth Grade, 430 go to a yeshiva. And that is without our own school! Since most of us do not appreciate a foreign culture influencing the upbringing of our children, then should we not have a say about what is being taught to our children?
5) Our existing school (SHANS) with over 100 of our kids including a packed kindergarten and a full first grade, can give us at least a few years' jump start over any other organization establishing a new school. Our professional researcher, Dr. Norman Fisher of the Syrian High School, clearly states in his report that the Sephardic Hebrew Academy (SHANS) is solid ground on which to build a top quality school.

Question #5 - Please tell us how serious a problem you consider some or all of the following issues to be in our community, and what solutions, if any, do you propose for them:

Materialism, religious polarization, excessive parties and gatherings, ineffective or poor parenting, educational trends, lack of mutual respect within the community, breakdown of ethical and moral values.

1) Children should be taught by their parents from a young age that money alone does not buy respect and prestige.
2) (i) The Central Board should run all of our community's institutions according to Orthodox rules, as is stated in our By- laws. But no one should be allowed to enforce his or her religious beliefs onto others and no one should under any circumstances interfere in another person's life.
(ii) We should support our own existing Jewish Day School. This would give us much needed say in what our children are taught in school. This should narrow the religious gap in future generations.
3) The Central Board should appoint a respected and authorative "*majales*" committee and have this group approach every engaged couple's family with a set of strict but acceptable guidelines. These guidelines should reflect on the number of parties; the timing of parties; the menu and accepting gifts from guests. There are many other new ideas that could be utilized to solve this problem. If only a few prominent people would accept these guidelines, that would set a precedent for all of us.
4) The future Board should take it upon itself to educate the parents through a series of lectures and seminars by professionals.
5) Maintain our respected and authorative Board of Trustees and religious council and eventually leave most of our sensitive situations and religious questions up to them and the Central Board. This way, ordinary individuals would not get involved in politics and decision-making which in turn would reduce the possibility of confrontation and lack of respect amongst community members.
6) It is awfully easy to lose ones moral and ethical values in such an open and free society as ours. Parents should be educated on how to deal with their children's problems as well as the children themselves

Mr. Cyrus Elian

Question #1 - As a member of the first term of the community's Central Board, under its new By-laws, what do you consider to be the greatest achievements of the Central Board in this term?

1) Organization of a new Central Board, replacing the previous Board which was in a standstill situation for almost one decade.
2) The start and completion of our new Synagogue project, which involved and occupied at least two thirds of the time and energy of the members.
3) Organization of the Religious Council.
4) Organization of the Board of Trustees, which will consist of seven respected senior members of our community. (The members of this Board will be introduced soon).
5) Many routine issues in connection to the Village of Great Neck, lawyers, banks and other community affairs.

Question #2 - What do you consider to be the greatest shortcomings or failures of the Central Board in this term?

The full-time involvement of Central Board members for the new Synagogue project caused most members to drift away from their lines of priorities such as concentration on public issues, youth affairs and other related ones. (These should be the major topics given priority in the next term with direct involvement and cooperation of the MYC, the Sisterhood and others. (The Board's transitional report will cover suggestions and guidelines to the next Board to follow or continue.)

Question #3 - In your opinion, what should the top three priorities of the next Central Board term be?

1) Short-Term:
2) Urgently concentrate on major problems and issues, which exists in our community and try to solve them with the aid of outside experts, if necessary.
3) Promote caring, respect, peace for all ages in our community.
4) Concentrate on the 130 Steamboat Road project, create a professional atmosphere which can be utilized as a cultural and educational center for all ages, specifically our youths.

Long-Term:

Prepare a comprehensive Master Plan to cover present and future needs and goals of our community. The emphasis should be given to social, cultural, educational religious and other issues and trends.

Question #4 - Do you believe that our community should own and run its own yeshiva / Jewish day school? Why or why not?

1) The promotion of education is one of the most essential issues that should be given priority by the leaders of any organization or community.
2) Establishment of an educational institution to promote Mashadi culture and religion is not a project one can ignore, but studying the practicality and timing of it is the main concern to evaluate and answer to issues such as being scholastically compatible with the other accredited schools nationwide.
3) In order to evaluate and study the need of such a school in our community, we must at first draw up a comprehensive master plan with distinguished phases of expansion in order to determine the needs for now, the near future and especially for the long-term future.

Note: The need of professional experts from our community or outside is essential in order to come up with a successful plan.

Question #5 - Please tell us how serious a problem you consider some or all of the following issues to be in our community, and what solutions, if any, do you propose for them:

Materialism, religious polarization, excessive parties and gatherings, ineffective or poor parenting, educational trends, lack of mutual respect within the community, breakdown of ethical and moral values.

1) Materialism - can cause serious harm if a community is not benefited from a high level of culture. Promotion of hobbies and education can reduce or eliminate diversion toward materialism.
2) Polarization in religion can harm a community drastically if it shifts sharply to either end.
3) Excessive and unnecessary parties have cause severe problems in our entire community, especially creating a huge barrier in postponement of marriages. Giving or attending huge parties has caused many members of our community financial pressure. Reducing parties, and keeping them to a smaller number, eliminating unnecessary parties or keeping some traditional ones for only immediate family and friends can help to reduce some of these existing problems.
4) Being unfamiliar with American culture, a lower level of education, a generation gap seems to be the main source of our problems and poor parenting. Arranging town meetings and inviting of professional speakers can be effective and helpful.
5) Educational trends can vary from school to school; so parents must be aware of to what type of school they choose for their children. They must investigate in depth (public or yeshiva) before making final decisions.
6) Lack of mutual respect among members of our community (of almost all ages) is unfortunately evident today and is increasing. It is the prime duty and obligation of all members, leaders and parents to make an effort for the restoration and promotion of respect, care and love.
7) Modesty and family values, have always been noticeable and valuable characteristics of our community. Unfortunately these values today are not at the level they used to be. We all must jointly try to revive these values as urgently as possible.

Mr. Ben Hakimian

***Question #1** - As a member of the first term of the community's Central Board, under its new By-laws, what do you consider to be the greatest achievements of the Central Board in this term?*

To itemize a list of programs and activities by Central Board without pointing to the main goals and visions for the future does not do justice to your basic purpose in publishing and releasing this information.

Upon inception, we at the Central Board were confronted with the following:

1) Without any extraordinary effort and awareness on behalf of the community members, the chances that a Mashadi community of approximately 4,000 people can survive in this country are minimal.
2) Is our Mashadi culture and heritage worth such costly and intensive efforts to help it survive, or should we let the community dissolve and integrate among the various local Jewish synagogues in different communities in this country?

I believe most members of the Central Board fully comprehended item "A" above. Furthermore, the same majority group in Central Board said "Yes" to item "B" above and made the following significant efforts to achieve it:

1) The construction and establishment of a relatively large synagogue with several related facilities whereby community members could see and interact with one another frequently and where the leadership could easily communicate with the membership was far superior an idea than that of establishing several widely disbursed small synagogues. Therefore, the Central Board raised millions of dollars in a relatively short period of time and realized its goal. The Mashadi Jewish Center of Great Neck was built and opened on time.
2) Survival of the Mashadi Community depends greatly on the actual size of its membership. Any action, movement, influence or introduction of any rituals foreign to our own tradition and to our civic and religious culture would be detrimental to its survival. The Central Board made several efforts to maximize its membership. The most significant effect was through the idea of partitioning a section of the parking lot, which resolved several divisive issues in the community. This also created a space that would be ideal for members to interact with each other, as well as for other uses.
3) The Central Board kept costs under control and on a realistically affordable financial level for the community.
4) The moderate majority of the Central Board realized that it is often very tempting to take certain actions, which leave future Boards and the state of the community in a very difficult financial position. Consequently, such actions will create divisiveness and other problems for the community in the future. I especially admire the intellect and vision of those members who bravely said "No" whenever they were confronted with such shortsighted ideas.

***Question #2** - What do you consider to be the greatest shortcomings or failures of the Central Board in this term?*

1) At times, excessive adherence to and over-emphasis on the democratic approach to each issue can make any process more difficult and time-consuming.
2) Our efforts and activities within the Board could have been better communicated to the members and thereby would have created more awareness of the prominent issues facing the community.

***Question #3** - In your opinion, what should the top three priorities of the next Central Board term be?*

1) Understand and carry forward the basic and most pivotal elements of the community's survival as noted earlier, and fight extremism which would be detrimental to our community and which would also create suffering within our families.

1) Our present Talmud Torah program should be expanded to create a very strong and effective after-school Jewish education and Hebrew program for children who are attending public schools.
2) Orient all the affiliated activities and groups involved toward scheduling lectures, seminars, films and other events, and publishing articles, both educational and cultural, in order to raise awareness of the social ills threatening our community's youth and grown-ups.

***Question #4** - Do you believe that our community should own and run its own yeshiva / Jewish day school? Why or why not?*

No, not at this time and most definitely not one created exclusively for our own without outside affiliation, because:

1) It would create a very burdensome expense for our community in the near future, which would result in the termination of the voluntary pledge system that has been the ongoing tradition.
2) It would create a sort of Mashadi "ghetto" which would result in our children having limited vision and creativity, and provide general education with a biased view which would not be compatible with how the majority envisions our children's future.
3) The average cost per pupil for attending the standard, acceptable American yeshivas is about $10,000.00 annually. To try to achieve the same results for $3,000.00 to $4,000.00 per pupil annually would definitely be reflected in the quality of education and adversely affect the future of the children.
4) There aren't many Mashadi educators who can or wish to be involved in handling this kind of establishment. In the extremely competitive field of teacher recruitment, our chances of competing with the likes of North Shore Hebrew Academy are dismal at best.
5) To establish and run a Yeshiva with high standards and superior quality of education is not a simple task and differs greatly from managing a pre-school establishment. Our record of parental involvement in educational and civic affairs, although improving, still leaves a lot to be desired, and this is a prerequisite for a scholastically satisfactory school.
6) Awareness of the above factors, as well as recognition of the many other negative forces opposing the establishment of our own Mashadi Yeshiva Day School, exposes a vacuum in the area of actual and effective support from the majority of our wealthier community members – also much-needed for the establishment of a quality Yeshiva.

***Question #5** - Please tell us how serious a problem you consider some or all of the following issues to be in our community, and what solutions, if any, do you propose for them:*
Materialism, religious polarization, excessive parties and gatherings, ineffective or poor parenting, educational trends, lack of mutual respect within the community, breakdown of ethical and moral values.

In order of priority and importance:
1) Religious polarization.
2) Educational trends.
3) Ineffective and/or poor parenting.
4) Lack of mutual respect within the community and the breakdown of ethical and moral values. Both are closely related and should be treated on the same level of priority and importance.
5) Too many extraneous parties and gatherings.
6) Materialism.

Religious polarization should not be treated on the same level as other issues of concern noted above.
As the structural integrity of a tall building is of paramount important to that structure, religious polarization – if not checked – will erode the pillar of viability and, consequently, the very existence of our community as we know it.
As to other issues discussed above, while "town meetings" dedicated to single issues have not been very popular or a very successful way of airing out issues, other forms of communication should be attempted in order to analyze and discuss these important issues, each of which requires much more than a single paragraph to fully respond to.

Mr. Hooshang Nematzadeh

***Question #1** - As a member of the first term of the community's Central Board, under its new By-laws, what do you consider to be the greatest achievements of the Central Board in this term?*

1) Fund raising efforts and completion of the new community synagogue.
2) Procurement of the 130 Steamboat Road building which will serve as an educational and cultural community center in accordance to the community-wide referendum.
3) Promotion of the democratic principals in the community and mutual respect despite the differences of opinions among community members on the principal issues.
4) Maintaining and promoting the Talmud Torah program.
5) Maintaining and promoting the Higher Education Committees and awarding a considerable number of college scholarships based on need or merit.

***Question #2** - What do you consider to be the greatest shortcomings or failures of the Central Board in this term?*

The preoccupation of the Central Board with challenges and tasks of fund-raising and construction of the new community synagogue resulted in its inability to deal with other important issues in the community. These issues were basically social and cultural problems among the community youth and challenges of dealing with the community's moral standards and family values despite growing up in an essentially westernized culture and atmosphere.

***Question #3** - In your opinion, what should the top three priorities of the next Central Board term be?*

1) Completion of the approval process for procurement of the building permit for renovation of 130 Steamboat Road building for use as cultural educational and social center and the mounting of an effective fund raising campaign.
2) Dealing with social, cultural and financial challenges faced by the community youth in trying to live up to community's expectations and standards based on Mashadi traditional views and family values. The future Board should utilize all resources at its disposal to deal with this task.
3) Arrangements for monthly series of town meetings, conferences and seminars for community members in an attempt to deal with materialism, religious polarization and the lack of mutual respect between various groups.
4) Creation of center for job referral and securing employment for youth and heads of households in various Mashadi owned firms. There are currently many job opportunities but often pride prevents the applicant from direct contact with Mashadi employers.

***Question #4** - Do you believe that our community should own and run its own yeshiva / Jewish day school? Why or why not?*

This is perhaps one of the most sensitive and serious issues facing the community and it is so controversial that it threatens our unity. It is obvious that a growing number of young couples and those families living in Queens expect and hope that the Central Board establishes exclusive Jewish day schools and probably their expectations are justified. However we must be frank with each other on the reality of this task. This issue has been a dilemma for me personally. On one hand, I do understand and appreciate their expectations, on the other hand, I worry that we will create a ghetto for kids and compromise their education. My primary concern has also been the fact that most proponents of the school see the reason for establishment of the school is to prevent assimilation. Frankly this is not a valid reason. In general, Ashkenazi communities have an assimilation problem, not Sephardis and particularly not Mashadis, who in almost seven years of living in the U.S.A. have had few cases of assimilation primarily because of group identity, balanced religious observance and unique Mashadi values. My generation of Mashadis came to this country in the early 1960's as teenagers and went to college to remote areas of the country and came back to the community as an example. In summary I believe that assimilation alone is not a reason enough for establishing such schools. The primary reason should be a higher standard of education then public schools. I shall support the establishment of a school if we had the funds, teachers, expertise and facilities to operate one with in the standard of HANC or North Shore Hebrew Academy. Otherwise I think we should promote and expand the Talmud Torah program that has been so effective and that more then 260 kids attend. I also believe we must maintain this scholarship program in yeshivas for our kids if those schools respect our traditions, values and customs. These precious kids will form the Mashadi families of 2020's and we must not compromise their education and futures.

<u>Question #5</u> - Please tell us how serious a problem you consider some or all of the following issues to be in our community, and what solutions, if any, do you propose for them:

Materialism, religious polarization, excessive parties and gatherings, ineffective or poor parenting, educational trends, lack of mutual respect within the community, breakdown of ethical and moral values.

I believe that subject issue and problems are not isolated and other Jewish and minority communities have encountered these problems in various magnitudes. Materialism is the by-product of peer pressure and social acceptances by this close-knit community. The most basic measure of success in most minority communities is wealth. Therefore most people in this community try to elevate their social standing. through economic success. In my opinion the solution to this problem is to promote higher education in this community, and to recognize and honor academics and professionals as a means to portray alternative achievements and success.

The religious polarization results from lack of understanding and respect of the two fringe sides of the community for each other. Religious observance in my opinion is a private issue and no one side can claim to have the answer and right approach.

The two sides must respect each other's opinion. Basically, the Mashadi community has survived based on unique Mashadi tradition of moderation. The recent problems resulting from fringe groups' orientation toward the radical right has resulted from the imposition of Hassidic views and culture through various outreach programs for other minorities such as the Russian immigrant community, which have overshadowed our unique Mashadi values and cultures. These views have been imposed on some of the community members, especially the youth, as a means to prevent potential assimilation. However, this community in 20 years of residing in this country because of group identity and unique values, has suffered very little assimilation. I sincerely appreciate the religious orientation of any community member, but believe that the community may lose its identity if radical views from outsiders are imposed on our youth. As a means to counter these outside influences, I have recommended in our Board meetings, for our community to sponsor a series of lectures and courses emphasizing our unique culture history and Mashadi values in the specific institution which have had a negative impact on some of our youth.

The excessive parties and gathering are again a byproduct of peer pressure and social competition. The Board, in my opinion, has no right or enforcement power and can only recommend or request cooperation from the community. We all understand that this problem leads to financial pressure and may have a negative impact on marriages; however, the individual rights of the community members prevails and the Board can not impose, in absence of any enforcement and or regulatory power.

I believe that the Mashadi parents are unique and that ineffective and/or poor parents are isolated cases which result from inability of immigrant parents to communicate with or understand their children. The future Boards should conduct a series of lectures and workshops on this issue as well as educational trends to alleviate this isolated problem.

In conclusion and in reply to your last question, I consider the Mashadi community a unique and successful community and do not believe that we are suffering a major breakdown of ethical and moral values and lack of mutual respect within the community. In a community of approximately 3800 people, there are bound to be some isolated cases, but, on the whole, this community stands above others.

I consider this community a model for minorities and I am proud and privileged to be a member of this community and its representative Board.

Within the last few years, three major books and publications by outside researchers and writers have portrayed the unique attributes of this community in preserving the religion, heritage, tradition and family values. I do not believe that any other minority community in America can parallel our achievements and sincerely hope that future Boards and the community continue the path of our parents and ancestors in preserving this community and raising the future generation in the same mold.

Mr. Louis Ebrani

<u>Question #1</u> - As a member of the first term of the community's Central Board, under its new By-laws, what do you consider to be the greatest achievements of the Central Board in this term?

Initially, the Central Board's ideology was very defined and important. The hope was that the gap between the Shaare Tova and Colbeh Synagogues would be closed, and a stronger and united Mashadi Community would be the result. Based on this ideology, the community as a whole came forward and elected and supported the new Central Board. They pledged much-needed funds towards helping build and complete the beautiful new synagogue. A new Mashadi Synagogue in Great Neck was vital to bringing all of the community together and allow the Central Board to coordinate all of the Great Neck community's activities around this new center. In order to be able to allow the entire community to use this new synagogue, from whichever religious background they come, the Central Board was luckily able to reach a viable solution regarding the issue of parking. Since all of the community helped donate money towards this synagogue, it is imperative that all the community members, from New York and the rest of the world, feel comfortable in attending the synagogue services throughout the year.

<u>Question #2</u> - What do you consider to be the greatest shortcomings or failures of the Central Board in this term?

1) The Central Board did not make use of all of the power vested in it. The fifteen elected members could have with unity of thought, made important decisions and plans for the long-term welfare of the community. However, what I witnessed on several occasions, was that the Central Board was making decisions under the influence of some community members outside the Board - members who have not been elected and bear no responsibility for the community. As such, many decisions were taken based on what was popular to do rather than what was necessary for the community.
2) The assigning of seats for the new synagogue was simply out of control.
3) The needs and demands of the community are growing on a daily basis. But the Central Board failed to meet or even discuss these important issues, such as: problems surrounding large ceremonies, such as weddings; problems of unnecessary ceremonies; problems of the youth; education; long-term community planning; problems of distinction between different class levels; contacts with the State of Israel and Zionism

<u>Question #3</u> - In your opinion, what should the top three priorities of the next Central Board term be?

1) It is important to create a system of sub-committees. The only way to be more active and efficient as a Board is to enlist the help of volunteer community members in specific areas under the direction and guidance of Central Board members.
2) To actively deal with the problematic issues which, discussed above in 2(iii).
3) In order for the Board to be able to address all of the social problems facing the community, I suggest that all matters of religious nature be passed on for discussion to the religious council, and not handled by the Central Board. This way, the ladies of our community can also participate in the Central Board, whose prime task will be to address the important social issues facing our community. If the decisions on religious issues remain with the Central Board, there will be constant conflict both within the Board and from outside between those who are more religious and those who are less. This can only create much dissent between our community members, and is also very unproductive and non-beneficial for the welfare of our community as a whole.

<u>Question #4</u> - Do you believe that our community should own and run its own yeshiva / Jewish day school? Why or why not?

I believe that in America, our children must study in Jewish schools and receive a strong Jewish education. If our community can establish a Jewish school with a high level of education, this will be very good. If however, this is not possible, or it will take a long time to achieve, then I feel that the Central Board and the community at large must together both encourage and support those who wish to send their children to Jewish schools.

If we are to think that our children will keep their religion the same way as our ancestors did in Mashad, we are making a big mistake. This is because the nature of community in America is substantially different than Mashad. Just as an example, all our mothers know how to *kasher* meat (soaking and salting at home), but I doubt that the young wives of today have any knowledge of how to do this, etc.

<u>Question #5</u> - Please tell us how serious a problem you consider some or all of the following issues to be in our community, and what solutions, if any, do you propose for them: Materialism, religious polarization, excessive parties and gatherings, ineffective or poor parenting, educational trends, lack of mutual respect within the community, breakdown of ethical and moral values.

All of these problems are connected to each other and they all have the same root: "cheshm-ham-cheshmi".

Everyone is trying to show themselves to be wealthier and more successful than the next person. Some do it by trying to buy a house that is nearer to the water, others do it by giving large and elaborate parties. Let's take some time and think about this, and teach our children this most critical behavior trait: "Love and respect your fellow man," especially if that person is from within our own community. Whether they be rich or, G-d forbid, poor, religious or lacking of any spirituality; living in Long Island, Kings Point or Queens; going to Great Neck North or Ezra or Kashani; we all belong to one community, and we all want to remain as one community. Let us hold hands, respect one another, and not forget the ways of G-d and our fathers. Then we will be able to stand tall and be proud of ourselves.

Mr. Houshang Namdar

***Question #1** - As a member of the first term of the community's Central Board, under its new By-laws, what do you consider to be the greatest achievements of the Central Board in this term?*

1) Building and completing the new synagogue for multiple uses.
2) Buying the 130 Steamboat Road building for cultural uses and working hard and fighting for the necessary permits.
3) Organizing different committees for the different needs of our society. Whether the committees were active enough or not, is the second question.
4) Talmud Torah under the Central Board umbrella has provided a very nice service to us and has improved a lot.
5) The Central Board tried very hard to have Shaare Tova join the Central Board and unite the whole society, but failed because of the Shaare Tova leaders' stubbornness and opposition which still continues today.

***Question #2** - What do you consider to be the greatest shortcomings or failures of the Central Board in this term?*

Beside the positive decision made in the Central Board meeting, the Central Board members (or most of them) were not strong enough to take command of the society and were too shy to fight the oppositions, or make speeches when it was very necessary.
The Central Board should solve some important problems of our community such as: wedding presents and gifts, the number of parties for engagements until the wedding, the time of the parties, etc.

***Question #3** - In your opinion, what should the top three priorities of the next Central Board term be?*

1) Unity of the community by Shaare Tova joining the Central Board and Shira Chadasha returning and mixing with us again.
2) After opening the 130 Steamboat Road synagogue, let different people with different tastes for praying, build their own *minyan* but not under separate names (like Orthodox, Conservative, and Reform) but as members of our community with a little different way of praying, etc.
3) Pay more and more attention to cultural activities, speeches by guest speakers, parties and social activities to prevent our younger generation from engaging in wrong associations, etc.

***Question #4** - Do you believe that our community should own and run its own yeshiva / Jewish day school? Why or why not?*

I believe that Talmud Torah is a symbol of a Mashadi Yeshiva and is enough to teach our children the Mashadi way of thinking, praying and tradition. A Mashadi Jewish school will seclude our community and be an obstacle to our youth for learning and studying the important good points of other societies.
A real school with a Mashadi background, needs school specialists, learned, and experienced teachers who should be familiar with our culture as well, (of which we don't have even one, according to Federal standards.)
But, we may join Syrians, Persians and Ashkenasim to build a new school.

***Question #5** - Please tell us how serious a problem you consider some or all of the following issues to be in our community, and what solutions, if any, do you propose for them:*
Materialism, religious polarization, excessive parties and gatherings, ineffective or poor parenting, educational trends, lack of mutual respect within the community, breakdown of ethical and moral values.

1) The United States is a capitalist free country. We have chosen this country to live in and we can not change 250 million Americans who only think how to get rich, how to work hard and how to create new ideas to earn more money.
2) I believe that our older generation is religious enough; any extreme more or less than our standard would be dangerous to our unity and to our lovely community.
3) For sure something must be done about that and it is the Central Board's duty to take care of this matter.
4) Unfortunately, parents and everybody else in our community, only thinks about how to enjoy themselves. Because of that, parents leave their children alone to do what they want, just that themselves so they can have more parties, go out, hold picnics, take cruises and gamble. The result can not be better than what we face today.
5) We must use other communities' Jewish schools, be careful that they recognize the State of Israel and they are not extremist. Later, we must encourage our children to continue their studies and enter the universities.
6) Mutual respect should be started and taught by older leaders by cooperating with and recognizing the younger generation.
7) Elder men and women (parents) must teach their children ethical and moral values.

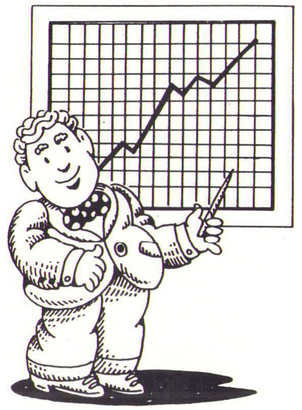

Mr. Bahram Kamali

***Question #1** - As a member of the first term of the community's Central Board, under its new By-laws, what do you consider to be the greatest achievements of the Central Board in this term?*

1) Long-Term Planning

I believe the activities of the first term of the Central Board were a turning point in the history of our community and undoubtedly will have a major effect for the future direction of the community. The Central Board in this term provided a framework for a new, unified system based on written guidelines and democracy. This framework is not set only for today but as a foundation for long term goals of the community.

Also, by purchasing a community center, and completing the construction of the synagogue as well as purchasing two houses adjacent to the synagogue, we believe we made the correct long-term investments for the community.

2) Completion of the Mashadi Jewish Center of Great Neck

In the first few meetings of the Central Board, all the members realized that besides the heavy responsibilities on our shoulders, we have to give priority to the completion of the building of our new community synagogue. The overcrowding of the Colbeh Minyan and the need for the synagogue pressured us to put the construction on the top of our agenda. Our successful completion of the building was not only for the extraordinary fund-raising efforts, but bringing understanding and tolerance to the members of the community. We are thankful to the community for the generous contributions, trust and moral support. During this term, people trusted us and made over $8.5 million of contributions, and most of it was used for construction.

3) Purchasing a Building for a Community Center

The Central Board, during the completion of the synagogue, realized that the synagogue alone will not be sufficient for the cultural and social activities of our community. The need for a number of Talmud Torah classes, and activities for the different age groups in our community is unlimited.

I believe that the decision to purchase the building at 130 Steamboat Road for the purpose of establishing a community center was an extremely important long-term decision. A portion of the center is assigned for youth activities and we hope with this project we will be able to get the youth more involved in educational and social activities. We have to set programs for our youth, so they will remain interested in staying within our community. This center, besides the youth club, will consist of Talmud Torah classes, offices for thee Central Board, the Sisterhood, and the Mashadi Youth Committee and the Senior Citizens Club. We hope this center can be used socially, educationally and recreationally.

4) Solving the Parking Issue of the New Synagogue

In this term, one of the most sensitive issues that the Central Board and the whole community faced was the parking issue of the new synagogue. The Central Board, in order to promote tolerance and understanding among the different religious levels of the community, decided to purchase the two adjacent houses to the existing synagogue property.

Adding the two houses will allow us to create an area around the synagogue building, which is physically separated from the parking lot. This compromise solution addressed the legal requirements of the Village of Great Neck, the religious sensitivities of many community members as well as the practical needs of many community members who are forced to drive to the synagogue.

Also, it will create an open area around the building, which will allow the community members to congregate after services and it will provide a safe area for our children to play in.

5) Seating in the New Synagogue

One of the hardest decisions of the Central Board was the decision regarding the seating assignments in the synagogue. Originally, before the Grand Opening, we had decided to assign only a limited number of the seats to the elderly, long community servants and major donors of the project.

Gradually, due to the space limitation and rush of the many community members to the Great Neck area, we were pressured by many donors to assign seats for them. Without a doubt, we were aware of the sensitivities of the seating assignments but we felt it would be better to have grievances directed at us rather than have clashes between community members at the opening date or on Shabbat. We were aware that there was no "ideal" solution.

6) Formation of the Board of Trustees

The Central Board, in accordance with the community By-laws, decided to

establish a Board of Trustee, in an honorary and advisory capacity. The Central Board will continue its daily business within its scope of responsibility and will consult with the Board of Trustees on important issues.

7) Temporary *Minyanim* before the Synagogue Opening

During the completion of the synagogue, while the community was anxiously waiting for the opening, the Central Board was trying very hard to establish temporary *minyanim* for the community.

It should be mentioned that organizing temporary *minyanim* is not an easy task and requires great detail and attention, especially for Yom Kippur. During the past few years, we were able to arrange for Yom Kippur *minyanim* in hotels. During the 1997 High Holidays, we were also able to arrange the *minyan* in a tent on the synagogue's parking lot, which was a successful event.

During the summer of 1997, The Central Board was instrumental in setting up services at the Merchant Marine Academy, free of charge for the community.

8) Communication with Mashadi and Other Communities

The Central Board, during this term, tried to communicate with all community members with newsletters and announcements and to inform the community regarding the various community issues.

Also, the Public Affairs Committee was in touch with various local and national politicians. During this term the Central Board kept in touch with other Mashadi communities on major issues.

9) Mashadi Hagadah

In order for the Central Board to give harmony to the Hagadah for the Farsi and English-speaking members of the community, we decided to print a tri-lingual Hagadah in Farsi, English and Hebrew.

10) Mashadi Heritage Books

The Central Board appointed a committee consisting of very qualified people to start writing about Mashadi history. This book is very important and consists of valuable information about our history.

<u>Question 2</u> - What do you consider to be the greatest shortcomings or failures of the Central Board in this term?

- In my opinion, the greatest failure of the Central Board was not being able to study and review the important community social issues because of the huge responsibilities associated with the completion of the synagogue.
- The attention of the Central Board was focused on fund-raising and completion and running of the synagogue. In the future the responsibility of the members of the Central Board should be differentiated from the responsibilities of the board of the synagogue. As a matter of fact, it is not advisable to serve in two different boards.
- The Central Board failed to respond or come up with a recommendation to a certain group of parents who were demanding an establishment of a Mashadi school.
- Unfortunately, because of the noise level and overcrowding of the synagogue, the Central Board was not able to communicate with the members of the community regarding many social issues facing the community in the new synagogue.
- Not bringing Shaare Tova and Shira Chadasha under the umbrella of the Central Board was another failure of the Central Board. For this reason much of the financial responsibilities of the community, such as the budget of the Sisterhood, the Mashadi Youth Committee, the Talmud Torah Committee, the Higher Education programs and the expenses of many community organizations was on the shoulder of the Central Board. The Central Board should have tried harder to unify different organizations of the community.
- A mistake of the Central Board was getting involved in religious issues. Unfortunately, we were forced to interfere in many religious issues.

<u>Question 3</u> - In your opinion, what should the top three priorities of the next Central Board term be?

1) Studying the Youth's Social Problems and Establishing a Youth Center

The difficult environment of the country we live in has brought about many issues and conflicts for our youth, which need to be addressed. Our youth are caught between our traditional Mashadi Jewish culture and the contemporary American culture at large. Issues such as drugs and alcohol abuse, conflicts within families, marriage problems, etc., are a major concern to our community. I believe that promoting education, traditional Mashadi family values and healthy social and cultural activities are needed to alleviate these problems. These programs must be designed to provide guidance and direction in a way that is acceptable to our youth.

The establishment of a community Center should be a priority of the next Central Board for achieving many goals. The building of 130 Steamboat Road should be utilized and the youth of various ages should be encouraged to participate in cultural and social affairs of the community. A healthy environment such as a community center is essential for the long-term survival of our community.

<u>Studying the Community's Social Issues</u>

The Central Board was not able to spend as much time as necessary on many pressing community issues. I believe that it is the next Central Board's duty to address many of the issues. While it must be recognized that there are limits to what the Central Board can achieve, there is a definite need for the next Board to appoint appropriate committees to address the issues within families. The next Board should study and review many social issues such as the lack of marriages among the youth and the excessive number and size and hours of the parties.

Addressing the Religious Polarization of the Community

The next Central Board should address the problem of religious polarization in the community. The goal of the Central Board should be to support and preserve Judaism with Sephardic *minhaghim* and Mashadi and family traditions. They should promote the love for Israel and encourage Zionism in the community.

The Central Board should learn from the religious polarization in other Jewish communities and, in order to prevent such turmoil within our community, ask every man and woman, young and old, to cooperate with each other. Traditional Mashadi family values should be promoted in addition to respect and toleration.

The sociologists who have studied religious polarization believe that it can lead to the splitting of the community in a small community like ours. This would eventually lead to the dissolution of the community. This danger must be averted.

<u>Question 4</u> - Do you believe that our community should own and run its own Yeshiva/ Jewish day school? Why or why not?

In my opinion, the Mashadi Community does not need to run its own Yeshiva. It is to the benefit of our community, in association with North Shore Hebrew Academy, to establish a Jewish day school. Although, the belief of the parents who are interested in Jewish education should be respected and fulfilled, these parents should consider an affiliation with North Shore Hebrew Academy, rather than establishing our own yeshiva. We are familiar with their system and they have not interfered in the private lives of our youngsters and families like some other yeshivas. Besides this, we should not create a Mashadi ghetto. Isolation from childhood might create a major problem in the future and should be avoided.

I believe a Mashadi school should have the following requirements and I do not see how these requirements can be fulfilled in our community at the present time:

- A balanced and moderate religious level of practice and instructions that are compatible with our Mashadi heritage and tradition.
- Financial self-sufficiency. Tuition should be set at a level that pays for the operating expenses of the school, with scholarships made available for families only in financial need.
- Maintaining a high educational standard comparable to other local schools.
- Professional management to run the school, overlooked by a board of directors with moderate religious observance.

<u>Question #5</u> - Please tell us how serious a problem you consider some or all of the following issues to be in our community, and what solutions, if any, do you propose for them:

1) Materialism

The balance of income and expenses of a Mashadi family compared to an American family with the same income level is unbelievably different. In the Mashadi lifestyle, families are forced to spend a lot of money to keep up with the community. This pressure might cause major problems in families and will not allow for any savings.

I believe, that encouraging our youth to pursue higher education and to respect values other than materialism may be a long-term solution.

2) Religious Polarization

The sociologists, who have done studies on Jewish communities that have immigrated to the United States, believe that religious polarization is a major cause of dissolution of the communities. Nowadays our community is very close-knit, but these sociologists believe that in a small community like ours, religious polarization will cause splitting and might end up in our melting together with other communities in the next couple of generations.

In order to avoid this problem, we need to take steps to strengthen our traditional religious values, love for Israel and Zionism, and to promote religious tolerance and respect of each other.

3) Excessive Parties and Gatherings

The excessive number and size of parties has been a considerable problem in our community. Most people would agree that a lot of our financial resources are wasted on this excess. The present Central Board has compiled data and suggestions to address these issues but was not able to present it to the community. There are limits to what the Central Board can do in this respect, but through a sustained effort using maximum community participation, the number of parties must be reduced to an acceptable level.

4) Ineffective or Poor Parenting

Many parents are not familiar with their children's frame of mind, as they are brought up in a different culture. This problem has caused poor communication among parents and children. It is the parents' responsibility to be in touch with their children, and the community, too, should take steps to alleviate these problems. Programs must be designed to provide guidance and direction in a way that is acceptable to our youth.

5) Educational Trends

Because of financial pressures, many Mashadi children, especially boys, do not pursue higher education and they start to work. The parents should know that sending their children to college is not only for getting a degree, but will help them learn about other cultures and have a better vision of life.

6) Lack of Mutual Respect within the Community

The difficult environment of the country we live in has brought about many issues and conflicts, which need to be addressed. The solution is a long-term education of the community on how to respect each other's views and religious levels. Religious tolerance and mutual respect will answer many of the problems.

7) Breakdown of Ethical and Moral Values

Our community is caught in a conflict between our traditional Mashadi Jewish culture and the diverse contemporary American culture at large. Issues such as drugs and alcohol abuse, conflicts within families, marriage problems and lack of respect for family values are basic problems in our community. In order to be a successful and united community, it is our responsibility to have respect in families, for the community, and the laws of this country.

بیلان یکساله تلمود توراه از سپتامبر ۱۹۹۷ تا سپتامبر ۱۹۹۸

Annual Financial Report of the Talmud Torah Committee, Sept. 1997 to Sept. 1998

Description	دریافتی Credits $	مخارج Debits $	شـــــرح
Received from the Central Board	354,500.00		دریافتی از انجمن مرکزی
Registration Fees: Talmud Torah of L.I. 97/98	27,722.00		مابقی نام نویسی در تلمود توراه لانگ آیلند ۹۷/۹۸
Sale of books donated by Mr. Nematollah Livian	3,800.00		دریافتی از فروش کتاب های «جدیدالاسلام» اهدائی فامیل آقای نعمت اله لیویان
Remainder of funds from last year	4,095.00		موجودی از سال قبل
Received from Shira Chadasah	2,450.00		دریافتی از شیرا خداشا بابت کاودهای سیمخا توراه
Private donation to Talmud Torah	3,170.00		دریافت هدایا بطور مستقیم
Sale of carpet and gifts donated to Talmud Torah	1,881.00		فروش یک فرش اهدائی و هدایای مختلف
Wages & Taxes of Teachers, (Queens & Long Island) + Salary of Mr. Avi Nissanian		143,661.00	حقوق و مالیات حقوق معلمین شعره طوا و لانگ آیلند و آقای آوی نیسانیان
Taxes for the staff of the Central Board (6 months)		12,000.00	مالیات حقوق ۶ ماهه کارمندان و کارکنان انجمن مرکزی (تقریبی)
Worker's Compensation for teachers		1,825.00	بیمه های مختلف برای معلمین مدرسه
Rent payment to Great Neck Synagogue		33,000.00	کرایه کلاسهای تلمود توراه به گریت نک سیناگوگ
Supplies and assorted gift items for Simcha Torah Fund-Raising (Silverware, fruit, nuts)		37,516.00	خرید وسائل و هدیه های مختلف برای مراسم سیمخا توراه (نقره – میوه – آجیل – کارگران)
Financial Aid for Yeshivah Education to Approximately 170 youngsters in 10 Yeshivas		144,398.00	کمک تحصیلی به بیش از ۱۷۰ براخا فرزندان برای تحصیل در ۱۰ مدرسه یهودی
Purchase of gifts for the Community Bar/Bat Mitzvah participants		1,708.00	خرید هدیه برای شرکت کنندگان در جشن بر و بت میتصوای جماعتی
Passover, Chanukah, Rosh HaShanah and Yom HaAtzmaut celebrations		4,157.00	جشن پسخ، حنوکا، روش هشانا و استقلال ایسرائل
Purchase of school books & Sidurim		8,091.00	خرید کتاب های درسی و سیدور
Wages for 2 custodians		1,760.00	نظافت کلاسهای درس
Telephone Bills, Post Office expenses.		560.00	هزینه تلفن و پست و تهیه پاکت
To A.D.P. for processing of salaries & taxes		1,019.00	به اداره حسابداری A.D.P. برای تنظیم حقوق ها و مالیات ها
Snacks for Talmud Torah classes in L.I.		1,913.00	خرید غذا (اسنک) برای کلاس های تلمود توراه لانگ آیلند
To Ezra Academy for last year's Balance		4,350.00	پرداخت تتمهء بدهی سال قبل تعهد به عزرا آکادمی
Purchase of flight ticket for last year's lottery		1,000.00	خرید بلیط هواپیما برای برنده جایزه بخت آزمائی سال قبل
Balance remaining from this year's budget		**660.00**	**موجودی آخر سال (سپتامبر ۹۸)**
Totals:	**397,618.00**	**397,618.00**	موازنه:

تهیه از: هارون کهنیم و فرشاد اعتصامی – خزانه داران تلمود توراه

Prepared by: Haroun Kohanim and Farshad Etessami - Talmud Torah Treasurers

The Publication of "Megillah" is made possible by the generous contributions of our supporters. Megillah would like to thank all of those who responded to our request in the past issues by sending in their contributions. The names of contributors appear below in alphabetical order within each category. Contributions of $50 or more will be recognized for one year in Megillah.

Megillah مگیلا

چاپ و نشر «مگیلا» فقط با کمک مالی و تشویق افراد جامعه امکان پذیر است. مگیلا بدینوسیله از اشخاص زیر که به تقاضای ما جواب مثبت داده و هدایای مالی خود را به ما ارسال کرده اند صمیمانه تشکر مینماید. این اسامی در هر قسمت به ترتیب الفبای انگلیسی میباشد. اسامی کسانی که بیشتر از ۵۰ دلار کمک کرده اند برای یک سال در مگیلا درج خواهد شد.

$500 and above
Mr. & Mrs. Moussa Etessami
Mr. & Mrs. Fatollah Hematian
Mr. & Mrs. Aghajan Nassimi
Mr. & Mrs. Parviz Roubeni
J.P. Morgan (Payam Hakimi)

$260 and above
Mr. & Mrs. Changiz Hakimi
Mr. & Mrs. Behshid Hakimian
Mr. & Mrs. Parviz Hakimian
Mr. & Mrs. Khosrow Hakimian
Mrs. Yafa Hakimian (Mortezazadeh) & Family
Mr. & Mrs. Jacob Ismaili
Mr. & Mrs. Aminagha Khordian
Mr. Sadegh Livi & Family
Mr. & Mrs. Hadjagha Nemati & Family
Mr. & Mrs. Mansour Zar

$100 and above
Mr. & Mrs. Khosrow Baniivi
Mr. & Mrs. Lotfollah Banilevi
Mr. Moussa Baniivi & Family
Mr. David Bichupan
Mr. & Mrs. Solomon Cohen
Mr. & Mrs. Albert Hakimian (Norooz-zadeh)
Mrs. Rahel Kamali & Family
Mr. & Mrs. Eshagh Kashimallak
Mr. & Mrs. Farajollah Kashimallak
Mr. & Mrs. Fereydoun Kashimallak
Mr. & Mrs. Albert Kohanim
Mr. & Mrs. Youssef Lavian (London)
Mr. & Mrs. Salim Morad
Mr. & Mrs. Yehonatan Mordechai
Mr. Davood Nowbakht & Family (Israel)
Mr. & Mrs. Houshang Rafinia
Mr. & Mrs. Nourollah Rajabzadeh (Hamburg)
Mr. & Mrs. Jalil Roubeni (Milan)
Mr. & Mrs. Pirouz Dilmanian (Israel)

$100 and above
Mr. & Mrs. Elyahou Siouni
Mr. & Mrs. Nasser Zar
Noor Beauty Inc. - Sherry & Shahram

$50 and above
Mrs. Sara Bassaleli
Mr. & Mrs. Yoseph Banilevi-Karim
Mr. Aram Bakhshi
Mr. & Mrs. Aghakhan Davoodzadeh
Mr. & Mrs. Fereidoon Dil
Mr. & Mrs. Ebrahim Dilamani
Mr. & Mrs. Firooz Dilmanian
Mr. & Mrs. Martin Ghodsi
Mr. & Mrs. Amir Gorjian
Mr. & Mrs. Friedoon Hakimian (Lotfolahzadeh)
Mr. & Mrs. Lotfollah Hakimian (Javadoff)
Mr. & Mrs. Parviz Hakimian (Mortezazadeh)
Mr. & Mrs. Phillip Hakimian
Mr. Mrs. Shahriar Hakimian
Mr. & Mrs. Cyrus Elian
Mr. & Mrs. Danial Ilian
Mr. & Mrs. Moussa Kashimallak
Mr. & Mrs. Morad Karmily
Mr. & Mrs. Soleyman Khani
Mr. & Mrs. Eshagh Kohanim
Mr. & Mrs. Habibollah Nabavian
Mrs. Khanomjan Namdar
Mr. Shahab Shahverdi
Mr. & Mrs. Mehdi Tavazo

Under $50
Mr. Nourollah Tabibnia

۵۰۰ دلار و به بالا
خانم و آقای موسی اعتصامی
خانم و آقای فتح اله ممتیان
خانم و آقای آقاجان نسیمی
خانم و آقای پرویز روبنی
جی سی مورگن (پیام حکیمی)

۲۶۰ دلار به بالا
خانم و آقای چنگیز حکیمی
خانم و آقای بهشید حکیمیان
خانم و آقای پرویز حکیمیان
خانم و آقای خسرو حکیمیان
خانم یافا حکیمیان (مرتضی زاده) و فامیل
خانم و آقای جیکوب اسماعیلی
خانم و آقای امین آقا خوردیان
آقای صادق لوی و خانواده
خانم و آقای حاجی آقا نعمتی و فامیل
خانم و آقای منصور زد

۱۰۰ دلار و به بالا
خانم و آقای خسرو بنی لیوی
خانم و آقای لطف اله بنی لیوی
آقای موسی بنی لیوی و فامیل
آقای دیوید بیجویان
خانم و آقای سلیمان کهن
خانم و آقای آلبرت حکیمیان (نوروز زاده)
خانم راحل کمالی و فامیل
خانم و آقای اسحق کاشی ملاک
خانم و آقای فرج اله کاشی ملاک
خانم و آقای فریدون کاشی ملاک
خانم و آقای آلبرت کهنیم
خانم و آقای یوسف لاویان (لندن)
خانم و آقای سلیم مراد
خانم و آقای جانتان مردخای
آقای داود نوبخت و فامیل (اسرائل)
خانم و آقای مرشلک رفیع نیا
خانم و آقای نورالله رجب زاده (هامبورگ)
خانم و آقای جلیل روبنی (میلان)
خانم و آقای پیروز دیلمانیان (ایسرائل)

۱۰۰ دلار و به بالا
خانم و آقای موسی نسیم طوا
سالن آرایش و زیبائی شری و شهرام
۵۰ دلار و به بالا
خانم سارا بسلئلی
خانم و آقای یوسف بنی لیوی (کریم)
آقای آرام بخشی
خانم و آقای آقاخان داودزاده
خانم و آقای فریدون دیل
خانم و آقای ابراهیم دیلمانی
خانم و آقای فیروز دیلمانیان
خانم و آقای مارتین قدسی
خانم و آقای امیر گرجیان
خانم و آقای فریدون حکیمیان (لطف اله زاده)
خانم و آقای لطف اله حکیمیان (جوادف)
خانم و آقای پرویز حکیمیان (مرتضی زاده)
خانم و آقای فیلیپ حکیمیان
خانم و آقای شهریار حکیمیان
خانم و آقای سیروس لیلیان
خانم و آقای دانیال لیلیان
خانم و آقای موسی کاشی ملاک
خانم و آقای مراد کرمیلی
خانم و آقای سلیمان خانی
خانم و آقای اسحق کهنیم
خانم و آقای حبیب اله نوبهان
خانم خانم جان نامدار
آقای شهاب شاهوردی
خانم و آقای مهدی توانسع

زیر ۵۰ دلار
آقای نورالله طبیب نیا

گزارش مالی انجمن مرکزی

Financial Report of the United Mashadi Jewish Community of America
September 1, 1997 - August 31, 1998
اول سپتامبر ۱۹۹۷ تا ۳۱ آگوست ۱۹۹۸

انجمن مرکزی خوشوقت است گزارش مالی خود را برای سال گذشته طبق مفاد اساسنامه به جامعه محترم عرضه نماید. (سالی که خاتمه آن ۳۱ آگوست ۱۹۹۸ بود).
ارقام مربوط به تعهدات (کاودها)، مربوط به مینیان های هتل ماریوت، مینیان چادر، مینیان کلبه، و کنیسای جدید و همچنین مربوط به جشن تأمین بودجه برای سیمخا توراه در همه کنیساها میباشد. لازم به یادآوری است که کاودهای کنیساهای دیگر، غیر از آنچه در سیمخا توراه انجام شده است توسط کنیساها رأسا" جمع آوری شده و بمصرف مخارج خود آن کنیساها میرسد و کمکی به بودجه سازمانهای جامعه نمیکند.

We are pleased to submit to the community as required by the By-Laws our financial report for the fiscal year ending August 31, 1998.
The donations (*Kavods*) collected are from the pledges made in the *minyanim* at the Marriot Hotel, the Colbeh Minyan, the new Synagogue (including the tent) and the Fund Raising Events for Simchah Torah at all synagogues.
We must remind the community that *Kavods* made in the other synagogues, except for those made on Simchah Torah, were kept by the synagogues for their own expenses and programs and did not contribute to any of the community programs and institutions.

Description		مخارج (دلار) Expenses $	دریافتی (دلار) Income $	شرح
Opening balance, Aug. 31, 1997	موجودی ۳۱ آگوست ۱۹۹۷		51,469.00	
Donations (*Kavods*) Collected	دریافت هدیه از طریق کاود		1,518,411.00	
Donation collected for Building Fund	دریافت هدیه بابت ساختمان کنیسای جدید		1,738,758.00	
Rental (Social Hall & Classrooms)	دریافت اجاره بابت سالن جشن ها و کلاسها		6,200.00	
Charity (*Kupas, Ashrei*, etc.)	دریافت وجوه خیریه (اشره – قوپاها) و غیره		3,224.00	
Interest earned (net of bank charges)	بهره پول پس از کسر مخارج بانکی		1,814.00	
Tax refund	دریافت بابت اضافه مالیات		9,468.00	
Loans (from community members)	دریافت قرضه از اعضای جامعه		164,780.00	
Charity donations	پرداخت برای مصرف امور خیریه	64,375.00		
Meshedi Jewish Community of G.N. (Colbeh & New Synagogue) Exps.	مخارج کنیسای مشهدی جوئیش (کلبه و کنیسای جدید)	283,475.00		
Salaries (C.B. & Meshedi Jewish of G.N.)	پرداخت حقوق کارمندان سنترال بورد و کنیسای جدید	91,290.00		
Payroll Taxes	مالیاتهای حقوق	16,867.00		
ADP Fees (payroll accounting)	به اداره حسابداری برای تنظیم حقوقها و مالیاتها	730.00		
Talmud Torah (Incl. Exps. for Simchah Torah)	پرداخت به تلمود توراه (شامل مخارج مراسم سیمخا توراه)	352,27300		
Mashadi Youth Committee	پرداخت به کمیته جوانان مشهدی	74,256.00		
Mashadi Sisterhood	پرداخت به کمیته بانوان	7,350.00		
Higher Education	پرداخت به کمیته فرهنگ و تحصیلات عالی	20,000.00		
MORA	پرداخت به گروه «مورا»	12,600.00		
C.M.P.A.	پرداخت به گروه «والدین جوان»	2,000.00		
Public Affairs Committee (net of private donations)	پرداخت به کمیته روابط عمومی	2,000.00		
Mashadi Heritage Committee	پرداخت به کمیته میراث	3,750.00		
Yom Kippur 1997 Marriot Hotel expenses, including hall, hazanim, security, etc.	مخارج تشکیل مینیان کیپور ۹۷ (ماریات هتل) شامل: حزانیم، سالن، امنیت و غیره	24,996.00		

		مخارج (دلار) Expenses $	دریافتی (دلار) Income $
Merchant Marine Academy Jul. - Aug. 1997	مخارج تشکیل مینیان در مرچنت مارین آکادمی، جولای و آگوست ۱۹۹۷	593.00	
Community Center (130 Steamboat Rd.) Includes interests, legal, engineering & architectural Exp., permits, maintenance, etc.	کامیونیتی سنتر (۱۳۰ استیم بوت رود) شامل بهره، وکلاء، مهندسین و آرشیتک ها، اجازه ساختمان، و مخارج نگهداری	128,875.00	
Hagaddah printing expenses (net of sales)	هزینه چاپ کتابچه های هگادا (باقیمانده پس از فروش تعدادی از هگاداها)	10,791.00	
Insurance (including liability, building, etc.)	بیمه های مختلف	25,432.00	
Office equipment	لوازم اداری آفیس	6,132.00	
Miscellaneous	مخارج متفرقه	272.00	
Office moving expenses.	مخارج نقل مکان آفیس انجمن مرکزی	1,100.00	
Town Meeting expenses.	مخارج جلسه عمومی در کنیسای بت هداسا	642.00	
Office supplies	وسائل و ماشین آلات آفیس	4,622.00	
Post Office	مخارج پست	1,736.00	
Printing	مخارج چاپ	5,720.00	
Office rent	مخارج اجاره دفتر انجمن مرکزی	5,250.00	
Telephone, Fax (including installation in New Synagogue)	تلفن و فکس (شامل نصب در کنیسای جدید)	4,540.00	
Religious Articles (net of private donations)	خرید لوازم مذهبی (پس از دریافت هدایای خصوصی)	192.00	
Senior Citizen Club	پرداخت به کلوب سالمندان	10,300.00	
Taxes	مالیاتها	1,583.00	
Professional services (legal)	وکیل	900.00	
Mezuzot	خرید مزوزا برای کنیسای جدید	3,307.00	
Payments to Building Fund for construction of New Synagogue (includes: transfers to Construction Committee, construction Exps., partial repayment of bank loan, interests, purchase of two adjacent properties, etc.	پرداخت به کمیته ساختمانی برای ساختمان کنیسای جدید؛ شامل خرید دو خانه مجاور کنیسای جدید	2,275,332.00	
Yom Kippur 1998 (Hilton Hotel payments collected	دریافتی برای یوم کیپور ۱۹۹۸ (هتل هیلتون)		23,700.00
Yom Kippur 1998 (Hilton Hotel) advance payment	بیعانه به هتل هیلتون برای یوم کیپور ۱۹۹۸	3,000.00	
Allocated fund for Yom Kippur 1998 (Hilton Hotel)	مابقی وجوه برای مخارج یوم کیپور – هتل هیلتون	20,700.00	
Closing cash & bank balances	وجوه نقدی و موجودی در بانک	50,843.00	
Balance	موازنه	**3,517,824.00**	**3,517,824.00**

		Receivables طلب ها	Payables بدهی ها
Uncollected pledges (kavods) as of Aug. 31, 1998	کاودهای دریافت نشده، ۳۱ آگوست ۱۹۹۸	526,884.00	
Uncollected pledges for Building Fund as per Aug. 31, 1998	هدیه دریافت نشده بابت ساختمان کنیسا، ۳۱ آگوست ۱۹۹۸	1,066,016.00	
Construction loan payable	قرضه قابل پرداخت برای ساختمان		800,000.00
Bank loan for purchase of Community Center (130 Steamboat Rd.)	قرضه قابل پرداخت برای خرید کامیونیتی سنتر		1,000,000.00

سال ۱۹۹۷ برای چند هفته سالنی را در آکادمی نیروی دریای «مرچند مارین» بصورت رایگان در اختیار جامعه بگذارد. همچنین بمنظور تأمین احتیاجات جامعه و رفاه افراد جامعه از جمله سالمندان، مادران و کودکانی که بخاطر دور بودن از کنیسا معمولا" قادر به شرکت در مراسم کیپور نیستند برای چندین سال متوالی در هتل ها مینیان برپا نمود و همچنین برای ایام روش هشانا و کیپور سال ۱۹۹۷ در محل پارکینگ کنیسا چادری را برپا نمود.

•ارتباط با جامعه مشهدی و تماس با جوامع دیگر

انجمن مرکزی در این دوره سعی کرد که از طریق نشریه و اعلامیه های متفرقه خود، آخرین اخبار و پیشرفت های خود را در امور مختلف مربوط به جامعه باطلاع عموم برساند. همچنین در طی این دوره، انجمن مرکزی پیوسته از طریق همه پرسی و مشورت در مورد تشکیل کمیته های مختلف، تشکیل ملاقات با افراد سرشناس سیاسی منطقه ای و بین المللی، تماس و هماهنگی با سایر جوامع یهودی مشهدی در سراسر دنیا اقداماتی بعمل آورد.

•هگادای پسح

انجمن مرکزی بمنظور یکنواخت کردن براخاهای پسح و بمنظور اینکه تمام اعضای خانواده، اعم از فارسی زبان و انگلیسی زبان بتوانند متن هگادا را با یکدیگر دنبال کنند، هگادائی برای استفاده اعضای جامعه تهیه نمود. این هگادا، پس از مطالعه چندین هگادای مختلف سفارادی، و با در نظر گرفتن هلاخای مشهدی، به سه زبان عبری، انگلیسی و فارسی نوشته شده است.

•کتاب تاریخ جامعه مشهدی

با تشویق انجمن مرکزی، یک گروه علاقمند و با صلاحیت مشغول نوشتن کتاب باارزش و مهمی در مورد تاریخ جامعه مشهدی میباشند.

۲- بنظر شما بزرگترین اشتباه یا کوتاهی انجمن مرکزی در این دوره چه بوده است؟

•بزرگترین کوتاهی انجمن در این دوره بررسی نکردن مشکلات اجتماعی جامعه بود که متأسفانه بخاطر مسئولیت های گوناگون نتوانستیم به آنها توجه بیشتری نمائیم.

•در این دوره بخاطر مسئولیت های زیاد برای تکمیل ساختمان و اداره کنیسا، توجه همه اعضاء متمرکز به آن شد. در آینده باید وظایف انجمن مرکزی و هیئت مدیره کنیساها مطمئنا" با هم مجزا باشند.

•در این دوره، انجمن مرکزی نتوانست به تقاضای تعداد زیادی از پدران و مادران پاسخ دهد و تصمیم نهائی بر روی امکان تأسیس یک مدرسه یهودی و یا همکاری با مدرسه نورت شور بدلیل نداشتن امکانات کافی به دوره بعد محول شد.

•متأسفانه انجمن مرکزی نتوانست عقاید و هدفهای خود را بخاطر شلوغی در کنیسای جدید باطلاع مردم برساند. محیط کنیسا محیطی است که باید بعنوان تریبون استفاده شده و در مورد مسائل اجتماعی جامعه بحث و گفتگو شود.

• یکی از کوتاهی های انجمن این بود که نتوانست کنیسای شعره طوا و مینیان شیرا خداشا را زیر چتر انجمن مرکزی در بیاورد. و باید بیش از این سعی میکرد که با این دو گروه نزدیکتر شده و به نظرات آنها توجه کند. بدین دلیل تمام مخارج فعالیت های سازمانهای جامعه، انجمن مرکزی، کمیته بانوان، کمیته جوانان، کمیته تلمود توراه، کمیته فرهنگ و تحصیلات عالی و بقیه سازمانهای جامعه بر دوش انجمن مرکزی جامعه بود.

• یکی دیگر از اشتباهات انجمن، مجبور شدن به درگیری های دینی در جامعه بود.

۳- به عقیده شما سه موضوع مهم که در دوره بعدی انجمن مرکزی باید اولویت داشته باشند چیست؟

•بررسی احتیاجات جوانان و تأسیس مرکز اجتماعی و فرهنگی

محیط نامساعد کشوری که در آن زندگی میکنیم، مسائل بسیار مهمی را ایجاد کرده است که باید به آن رسیدگی شود. جوانان ما در بین فرهنگ سنتی مشهدی و فرهنگ امروز دنیای امریکا قرار گرفته و با آن درگیر هستند. استفاده از مواد مخدر و مشروبات الکلی، درگیری های فامیلی و مشکلات ازدواج و غیره از مسائل مهم جوانان ما میباشند. تشویق جوانان ما به ادامه تحصیلات، ترویج ارزش های مشهدی و فامیلی و تنظیم فعالیت های سالم فرهنگی و اجتماعی برای رفع این مسائل ضروری است. ما وظیفه داریم که برنامه هائی تنظیم کنیم که بدینوسیله فرزندانمان با میل و رغبت در جامعه مان باقی بمانند. اقدام انجمن مرکزی بعدی برای بهره برداری و تأسیس ساختمان ۱۳۰ استیم بوت رود برای استفاده اعضای جامعه در رسیدن به این هدف بسیار مؤثر است. در چنین مرکزی جوانان در سنین مختلف قادر خواهند بود که در برنامه های سالم فرهنگی، هنری، ورزشی و اجتماعی شرکت کرده و در محیطی سالم با دوستان و آشنایان خود معاشرت کنند. چنین مرکزی برای بقای جامعه ما ضروری میباشد.

•بررسی مسائل اجتماعی جامعه

در این دوره، انجمن بخاطر احتیاج شدید جامعه برای تکمیل ساختمان کنیسا، به این پروژه ارجحیت داده و قادر نبود که مسائل اجتماعی جامعه را به حد کافی بررسی و مورد مطالعه قرار دهد.

در این کشور، مسائل بسیار مهمی برای جامعه ایجاد شده که باید مورد رسیدگی قرار گیرد. با وجود اینکه انجمن مرکزی برای رسیدگی به این مسائل در محدودیت است و رفع بسیاری از مشکلات، مسئولیت فامیل ها میباشد ولی انجمن مرکزی دوره بعد وظیفه دارد که کمیته های مخصوص برای رسیدگی به مسائل اجتماعی جامعه تنظیم کند. هدف انجمن مرکزی باید بررسی مسائل مربوط به کمبود ازدواجها در خانواده و تعداد زیاد مجالس و بزرگی بیش از حد آن باشد.

•بررسی احتیاجات دینی در جامعه

هدف انجمن مرکزی بعدی باید حمایت از مذهب یهود با سنتهای سفارادی بر طبق آداب و رسوم مشهدی خودمان و ترویج عشق و علاقه به کشور ایسرائل باشد. انجمن مرکزی نفاق هائی را که بنام مذهب در جامعه های مختلف بوجود میآید را باید مورد توجه قرار داده و از آن درس عبرت گرفته و از همه افراد جامعه، زن و مرد و کوچک و بزرگ بخواهد که دستهای خود را صمیمانه بدست هم داده و از هر گونه شکافی در جامعه مان جلوگیری کنند. انجمن مرکزی موظف است که اصول مذهبی سنتی جامعه را تقویت کرده و مردم را به بردباری و مدارا

تشویق کند. تجربیات جوامع یهودی دیگر نشان میدهد که جدائی و دودستگی بخاطر مذهب منجر به از هم پاشیدگی جوامع شده است و خیلی از جامعه شناسان دو دستگی دینی را برای تعداد قلیلی مانند تعداد افراد جامعه ما (در حدود چهار هزار براخا) خطر بزرگی می بینند و معتقدند که این جامعه که اکنون اینقدر بهم نزدیک میباشد امکان دارد که نسل های آینده مثل بقیه جوامع یهودی که از خارج به امریکا مهاجرت کرده بودند در بقیه جوامع حل شود و باید از شیوع این خطر در جامعه جلوگیری نمود.

۴- بنظر شما آیا جامعه ما احتیاج به یشیوا/مدرسه یهودی مختص به خود دارد یا خیر؟ به چه دلیل؟

بنظر من جامعه ما احتیاج به یشیوای مختص به جامعه مشهدی را نداشته و صلاح آینده جامعه ما اینست که با همکاری با مدرسه «نورت شور هیبرو آکادمی» برنامه پروژه مدرسه یهودی را انجام دهد. ولی باید به عقاید و تقاضای تعداد زیادی از پدر و مادران که مایل هستند فرزندانشان به مدارس یهودی بروند احترام گذاشته شده و فرصتی داده شود که با همکاری با مدرسه نورت شور این موقعیت بوجود آید.

صلاح جامعه ما برای نسل های آینده اینست که با مدرسه نورت شور، که به نتایج کارهای آنها آشنائی داریم و بین خانواده های ما اختلافی تولید نکرده همکاری کنیم. مدرسه یهودی مختص مشهدی هم از لحاظ مالی و هم از لحاظ حد دینی باعث اشکال برای جامعه خواهد شد.

علاوه بر آن کودکان ما نباید در محیط مدرسه فقط با همسالان مشهدی خود تماس داشته باشند. چون ایجاد چنین محیطی نوعی حصار کشی محسوب شده و در آینده خطر این وجود دارد که فرزندان جامعه ما از کوچکی و بعد در سن جوانی با جامعه های دیگر تماس کافی نداشته و از تمدن بقیه جوامع یهودی برخوردار نشوند.

بنظر من یک مدرسه مشهدی باید بر مبنای اصول زیر پایه گذاری شود که من امکان خیلی کمی می بینم که در موقعیت فعلی شرایط زیر انجام شوند.

- روش مذهبی آن متعادل و میانه رو باشد و با سنن و آداب مشهدی مطابقت کند.
- چنین مدرسه ای باید از نظر مالی خودکفا باشد.
- سطح آموزشی این مدرسه باید در ردیف مدارس ممتاز آمریکائی باشد.
- مدرسه باید توسط هیئت مدیره حرفه ای اداره شود و سطح مذهبی آن نیز مورد تأئید جامعه باشد.

۵- خواهش میکنیم در باره مشکلات و مسائل جامعه که در زیر به آن اشاره شده عقاید خود را بنویسید؛ و راه حل های پیشنهادی خود را ارائه فرمائید:

گرایش به مادیات – قطب گرائی مذهبی – کثرت میهمانی ها و دوره ها – عدم کوشش کافی والدین در تربیت صحیح فرزندان خود – روند آموزشی فعلی و چگونگی تعلیم و تربیت در مدارس – فقدان احترام متقابل در جامعه – عدم توجه کافی به اصول اخلاقی و ارزشهای معنوی

الف) متأسفانه چشم و همچشمی و سطح زندگی جامعه ما با مقایسه با افراد امریکائی که درآمدشان هم سطح جامعه است باعث نگرانی است و امکان زیادی دارد که خد-ای نکرده هزینه زندگی خانواده ها و گرایش به مادیات در جامعه ما باعث مشکلات ناراحت کننده برای خانواده ها شود. راه حل برای آسان کردن این مسئله، تشویق جوانان به تحصیل و اهمیت دادن به معنویات در جامعه است.

ب) تجربیات جوامع یهودی دیگر نشان میدهد که جدائی و دودستگی بخاطر مذهب، منجر به از هم پاشیدگی جوامع شده است و به عقاید خیلی از جامعه شناسان دو دستگی دینی برای تعداد کمی مانند جامعه ما (در حدود ۴۰۰۰ براخا) خطر بزرگی میباشد که این جامعه مشهدی که الآن بهم نزدیک میباشند در نسل های آینده مثل بقیه جامعه های یهودی که به امریکا مهاجرت کرده بودند در بقیه جوامع امریکائی حل شوند و باید از شیوع این خطر در جامعه جلوگیری شود.

برای جلوگیری از این دو دستگی دینی، باید هدف حمایت از مذهب یهود با سنت های سفارادی بر طبق آداب و رسوم مشهدی خودمان و ترویج عشق و علاقه به کشور ایسرائل باشد. ما همگی وظیفه داریم که اصول مذهبی سنتی جامعه را تقویت کرده و مردم را به بردباری و مدارا و احترام به یکدیگر تشویق کنیم.

ج) تعداد زیاد مجالس و بزرگی بیش از حد آنها مشکل بزرگ جامعه ما بحساب میآید و اکثرا" مردم معتقدند که این مجالس باعث بهدر دادن سرمایه جامعه میشوند. انجمن مرکزی این دوره آماری و پیشنهاداتی تهیه کرده بود که متأسفانه به مرحله اجراء درنیامد. با وجود اینکه انجمن مرکزی فقط تا حدی میتواند در رفع این مشکل کوشش کند ولی با سعی و همکاری کلیه اعضاء جامعه، میتوان تعداد و بزرگی این مجالس و ساعات میهمانی ها را به حد قابل قبولی تقلیل داد.

د) بدلیل ناآشنائی تعداد زیادی از والدین به محیط امریکا و مسلط نبودن آنها بزبان انگلیسی، آنها ارتباط خود را با فرزندان از دست داده اند. ما همگی وظیفه داریم که مرتبا" با فرزندانمان در تماس بوده و از موقعیت آنها آگاه باشیم و جامعه باید برنامه هائی تنظیم کند که بدینوسیله فرزندانمان با میل و رغبت در جامعه مان باقی بمانند.

ه) بخاطر فشار مالی تعداد زیادی از خانواده ها، خیلی از فارغ التحصیلان دبیرستانها مخصوصا" پسران به تحصیلات عالی ادامه نداده و شروع بکار میکنند.

والدین باید بدانند که تحصیل فقط به انتخاب حرفه مختص نبوده و تحصیلات عالیه باعث میشود که انسان با یک نگاه بازتری به اطراف خود نگاه کرده و باعث ترقی آن شخص و آن جامعه بشود.

و) محیط نامساعد این کشور و آزادی زیاد متأسفانه مسائل بسیار مهمی را ایجاد کرده که باید به آن رسیدگی شود.

راه حل این موضوع یک راه طولانی و آموزشی است که طبق آن مردم جامعه باید احترام متقابل چه از لحاظ دینی، چه از نظر اختلاف افکار و عقاید، به یکدیگر داشته باشند. ما همگی وظیفه داریم که بردباری و احترام به یکدیگر را در رأس عملیات خود قرار دهیم.

ز) جامعه ما بین فرهنگ سنتی مشهدی و فرهنگ امروز دنیای امریکا قرار گرفته و با آن درگیر هستند. استفاده از مواد مخدر و مشروبات الکلی، درگیری فامیلی و عدم توجه کافی به اصول اخلاقی و ارزشهای معنوی در کار از مسائل مهم جامعه ما میباشند.

وظیفه افراد جامعه است که بخاطر بقا و همبستگی در اجتماع به اصول اخلاقی و معنوی خانواده خود، جامعه خود و قانون کشوری که در آن زندگی میکنند احترام بگذارند.

پاسخ آقای بهروز دیلمانیان

۱- بعنوان اعضای نخستین دوره انجمن مرکزی بعد از تصویب اساسنامه جامعه، بنظر شما بزرگترین دست آوردهای انجمن مرکزی در این دوره چه بوده است؟

بزرگترین دست آوردهای انجمن ظرف دوره گذشته از اینقرار است:

الف) تشکیل سازمان مرکزی و پایه ای که همکاری عمومی را برای تکمیل سریع پروژه کنیسای مشهدی جوئیش جلب نمود. تکمیل این پروژه بنوبه خود فعالیت های اجتماعی و فرهنگی را در داخل جامعه گسترش داد. خرید ساختمان ۱۳۰ قدم مؤثر دیگر در ادامه همین راه است.

ب) ایجاد شرایط مناسب برای فعالیت دیگر بنیادهای جامعه

ج) ایجاد زیربنا، آئین نامه داخلی و روش کار، سیستم مؤثر بودجه و مخارج، سیستم ارتباط و تماس با جامعه، سیستم حل اختلاف و دیگر روش های اداره جامعه. تست عملی اساسنامه و شناخت نارسائی های آن.

۲- بنظر شما بزرگترین اشتباه یا کوتاهی انجمن مرکزی در این دوره چه بوده است؟

بزرگترین نارسائی های انجمن از این قرار بود:

الف) نتوانست بموقع و بطور مؤثر به مسائل اجتماعی رسیدگی کند.

ب) نتوانست سیستم کمیته های فرعی را تکمیل کند. بنحوی که مقدار بیشتری امور جامعه به افراد داوطلب و ذیصلاحیت واگذار شود.

۳- به عقیده شما سه موضوع مهم که در دوره بعدی انجمن مرکزی باید اولویت داشته باشند چیست؟

اولیت های ما بایستی طبق روش زیر درجه بندی شود:

الف) برنامه ریزی دراز مدت که خود تا حدی اولویت ها را مشخص میکند.

ب) امور اجتماعی، بخصوص امور مربوط به ازدواج ها، مجالس و شکاف میان افراد جامعه.

ج) تدارک مدرسه یهودی مناسب برای نوباوگان جامعه.

۴- بنظر شما آیا جامعه ما احتیاج به یشیوا/مدرسه یهودی مختص به خود دارد یا خیر؟ به چه دلیل؟

مدرسه یهودی البته، مدرسه اختصاصی مشهدی به هیچ وجه.

جامعه ما بهیچ وجه نباید فرزندان خود را از دنیای خارج جدا و منزوی نگاه دارد. ایجاد مدرسه اختصاصی جامعه حکم گتو یا حکم تبعیدگاه فرهنگی را دارد.

ما باید برای آموزش یهودی فرزندانمان، مدرسه تدارک ببینیم اما نه مدرسه اختصاصی. مدرسه ما باید به روش ارتودوکس مدرن اداره شود زیرا با روحیات ما سازگار است.

مدرسه ما باید بر رسوم سفارادی تکیه کند. جامعه ما نیز موظف است تاریخ جامعه و رسوم پدری ما را ضمن کلاسهای تلمود توراه به فرزندان ما بیاموزد. اما اداره‌ء مدرسه اختصاصی تمام عیار چه از نظر اجتماعی، چه از نظر آموزشی و چه از نظر مالی با مصالح جامعه ما مغایر است.

۵- خواهش میکنیم در باره مشکلات و مسائل جامعه که در زیر به آن اشاره شده عقاید خود را بنویسید؛ و راه حل های پیشنهادی خود را ارائه فرمائید:

گرایش به مادیات - قطب گرائی مذهبی - کثرت میهمانی ها و دوره ها - عدم کوشش کافی والدین در تربیت صحیح فرزندان خود - روند آموزشی فعلی و چگونگی تعلیم و تربیت در مدارس - فقدان احترام متقابل در جامعه - عدم توجه کافی به اصول اخلاقی و ارزشهای معنوی

هفت سئوال فوق در واقع چهار سئوال بیشتر نیست:

الف) گرایش به مادیات و عدم توجه به اصول اخلاقی و ارزشهای معنوی.

ب) روند آموزش در مدارس و عدم کوشش والدین در تربیت فرزندان

ج) دوقطبی شدن جامعه - عدم تفاهم و احترام متقابل

د) کثرت مهمانی ها و چگونگی آنها

در مواجه شدن با سئوالات عمده تربیتی باید چند موضوع را درک کنیم:

الف) مسئله بی تفاوتی و ماده گرایی و انحطاط اخلاقی مسائلی هستند عمومی، در سطح مملکتی یا حتی در سطح جهانی. اینها مسئله امروز و دیروز نیستند بلکه مسئله قرن اخیر و تمدن مدرن میباشند.

ب) بسیاری مسائل فرهنگی و تربیتی احتیاج به کار مداوم و بی وقفه دارند و راه حل فوری برای آنها وجود ندارد؛ بخصوص اگر فرهنگ ما در مقابل چرخ عظیم فرهنگ مادی گرا و تکنوکرات تمدن غرب قرار گرفته باشد.

ج) درمان این دردها و مسائل با کمک کارشناسان امور تربیتی و اجتماعی ممکن است آنهم با کار ممتد و درازمدت.

د) من اطمینان دارم تقویت زندگی خانوادگی و همت پدرها و مادرها برای تربیت فرزندان، مؤثرترین قدم برای درمان دردهای اجتماع ما است.

اما وظیفه والدین است که مسئولیت خود را درک کنند و اعمال نمایند. همچنین کلاسها، سمینارها و سخنرانی های مختلف باید در سطح جامعه برگزار شود و به والدین پیر و جوان آموزش حرفه ای بدهد.

پاسخ آقای بهرام کمالی

۱- بعنوان اعضای نخستین دوره انجمن مرکزی بعد از تصویب اساسنامه جامعه، بنظر شما بزرگترین دست آوردهای انجمن مرکزی در این دوره چه بوده است؟

•برنامه ریزی طویل المدت

این دوره انجمن مرکزی، نقطه عطف مهمی در تاریخ جامعه مان بوده و مطمئنا" تأثیر بزرگی در مسیر آینده جامعه ما در امریکا برجا خواهد گذاشت. انجمن مرکزی در این دوره سعی کرد که با دنبال کردن اساسنامه مصوبه جامعه چهارچوبی برای نظم و ترتیب از روی اصول دموکراسی، نه فقط برای امروز بلکه با برنامه ریزی طویل المدت سعی کند آنچه را که صلاح جامعه می بیند بمرحله اجراء درآورده و به آن عمل نماید. همچنین انجمن مرکزی با خریداری یک ساختمان برای مرکز فرهنگی و خریداری دو خانه مجاور ساختمان کنیسا، و همچنین تکمیل ساختمان کنیسا، برنامه ریزی مهمی را از لحاظ ساختمانی برای جامعه نمود.

•تکمیل ساختمان پروژه کنیسا

در هفته های اول تشکیل انجمن مرکزی، همگی اعضاء حس نمودند که با مسئولیت های مهم دیگری که جامعه بما محول کرده و بدوش ما بود، بخاطر احتیاج شدید جامعه برای تکمیل ساختمان کنیسا و ازدحام بی حد مردم در مینیان کلبه، به پروژه تکمیل ساختمان کنیسای جدید ارجحیت مخصوص داده و آن را در رأس دستور کار خود قرار دهد.

مهمترین کار انجمن علاوه بر موفقیت برای جمع آوری پول برای تأمین بودجه این ساختمان، بوجود آوردن حس تفاهم بین افکار مختلف دینی و اجتماعی برای تکمیل این ساختمان بود. جامعه محترم بخاطر اطمینانی که بما نمودند، این امکان را بما دادند که این پروژه مقدس را با پشتیبانی ها و کمک های سخاوتمندانه شان بثمر برسانیم.

مردم در این مدت سه سال، مبلغی بیشتر از هشت و نیم میلیون دلار به بودجه انجمن کاود نموده اند که مبلغ بیشتر آن بابت ساختمان کنیسا مصرف شده است.

•خریداری یک مرکز فرهنگی و اجتماعی

انجمن مرکزی در حین تکمیل ساختمان کنیسای جدید، تشخیص داد که ساختمان کنیسا بتنهائی کفاف برای فعالیت های جوانان و کلاسهای تلمود توراه را نداشته و جامعه ما احتیاج به یک مجموعه فرهنگی و اجتماعی (Community Center) دارد که مکمل ساختمان کنیسا بوده و برای همه سنین افراد جامعه قابل استفاده باشد.

من معتقدم یکی از مهمترین تصمیمات انجمن برای برنامه ریزی برای آینده جامعه، خریداری ساختمان ۱۳۰ استیم بوت بود. یک قسمت از این ساختمان، بمنظور تشکیل کلوب جوانان اختصاص داده شده و امیدواریم که با تأسیس یک مرکز فرهنگی و اجتماعی برنامه هائی آماده کنیم که بدینوسیله فرزندانمان با میل و رغبت در جامعه مان باقی بمانند. علاوه بر تأسیس مرکز تجمعی برای جوانان، این مجموعه شامل کلاسهای تلمود توراه، متمرکز کردن دفاتر انجمن مرکزی و کمیته های بانوان و جوانان، کلوب سالمندان، برنامه های مختلف تفریحی، آموزشی و اجتماعی، سالن سخنرانی برای حدود ۳۵۰ نفر، کلاسهای آموزشی «گروه والدین جوان» و امکان مینیان دیگر میباشد.

•حل مسئله پارکینگ کنیسای جدید

در این دوره، یکی از بزرگترین مسائلی که انجمن مرکزی و بطور کلی جامعه ما با آن مواجه بود، موضوع پارکینگ کنیسای جدید جامعه و تفاوت در رعایت امور مذهبی میان مردم ما بود. لیکن برای حفظ اتحاد جامعه لازم دانستیم که راه حلی را بیابیم که اتحاد خود را تا حد امکان حفظ کنیم. این موضوع، بحث های بسیار طولانی را برای انجمن بوجود آورد و بالاخره با گذشت همه جانبه اکثریت افراد جامعه بدین نتیجه رسیدیم که دو خانه که در دو طرف زمین پارکینگ فعلی کنیسا قرار دارند خریداری شود. این امر، امکان ایجاد یک محوطه خالی در دور کنیسا را بما میدهد که توسط دیواری از پارکینگ جدا گردد. این راه حل نه تنها شهرداری را از لحاظ قانونی راضی مینماید، بلکه شرایط مذهبی مورد نظر گروهی دیگر از اعضای جامعه را در بر خواهد داشت. این تصمیم در عین حال که جنبه مذهبی مسئله را حل مینماید، محوطه امن و دلپذیری را فراهم خواهد کرد که نه تنها برای بازی کودکان ما بسیار مناسب و حیاتی است بلکه برای تجمع مردم ما بعد از تفیلای شبات ضروری و مناسب است.

•ترتیب نشستن در کنیسای جدید

یکی از حساس ترین تصمیمات انجمن مرکزی، تصمیم گیری در باره ترتیب نشستن در کنیسای جدید جامعه بود. انجمن مرکزی قبل از تأسیس کنیسا تصمیم بدین گرفت که تعداد محدودی از صندلی ها را به افراد مسن، خدمتگزاران دیرینه جامعه، و افرادی که مبالغ هنگفتی به این پروژه کمک کرده بودند تخصص دهد. تدریجا" بعلت محدودیت جا و هجوم جامعه به گریت نک، انجمن با فشار زیادی از اکثریت افرادی که به هزینه این پروژه کمک نموده بودند روبرو شد. این افراد اکثرا" از انجمن تقاضای صندلی در کنیسا مینمودند. بی تردید تصمیم انجمن در مورد ترتیب نشستن در کنیسا یک تصمیم همه کس پسند نبود ولی انجمن با آگاهی از این مطلب تصمیم گرفت که بهتر است شکایت ها و اعتراض بعضی از افراد، متوجه انجمن مرکزی باشد تا اینکه در روز افتتاح و یا روزهای شبات میان افراد جامعه برخورد ایجاد شود. ما میدانستیم که برای این موضوع راه حل کاملا" ایده آل وجود نداشت.

•معرفی هیئت امناء

انجمن مرکزی در این دوره طبق مندرجات اساسنامه مصوبه جامعه بر وظایف خود عمل نمود و با انتخاب گروهی از معتمدین جامعه بعنوان هیئت امناء، آنان را به جامعه معرفی نمود. انجمن اعتقاد دارد که تأسیس هیئت امناء جامعه گام مهمی در تحکیم اتحاد در جامعه خواهد بود و امیدواریم که انجمن های بعدی در امور مهم با هیئت امناء مشورت کرده و از تجربیات این گروه برای برنامه ریزی های آینده بهره برداری کند.

•مینیان های موقت قبل از افتتاح کنیسا

انجمن مرکزی در مدتی که جامعه بیصبرانه منتظر اتمام ساختمان کنیسای جدید جامعه در لانگ آیلند بود، با کوشش زیاد بدنبال تشکیل مینیان های موقت بود. اصولا" برپا کردن مینیان های موقت کار آسانی نبود و مستلزم توجه به ریزه کاری های زیادی مخصوصا" برای ایام موعدها و کیپور بود. همچنین انجمن مرکزی موفق شد که در تابستان

پاسخ آقای فتح اله همتیان

۱- بعنوان اعضای نخستین دوره انجمن مرکزی بعد از تصویب اساسنامه جامعه، بنظر شما بزرگترین دست آوردهای انجمن مرکزی در این دوره چه بوده است؟

«بنام خداوند یکتا»

ضمن سلام به پیشگاه سروران عزیزم و قدردانی و تشکر از زحمات مجله، مگیلا، بنده تصمیم داشتم که دیگر دست بقلم نبرم تا دلی آزرده نگردد ولی از آنجا که از خدا میترسم لازم دانستم آنچه را که قلبا" به آن معتقدم از این طریق با جامعه در میان بگذارم.

البته در اینجا جای دارد برای آگاهی جامعه متذکر این نکته بشوم که بنده بهمراه بعضی از دوستانم، از پایه گذاران تز تشکیل انجمن مرکزی و نوشتن اساسنامه ای بودیم که چتری برای دربرگیری تمامی انجمن های موجود در جامعه باشد. اما از آنجا که در ابتدای تشکیل و بوجود آوردن این حرکت با مخالفت های متفاوتی روبرو شدیم و میخواستیم که این امر بطریقی صورت گیرد که کوچکترین خدشه ای به اتحاد و همبستگی جامعه وارد نیاورد تصمیم گرفتیم که این امر را به تعویق بیندازیم و موفق نشدیم آنچه را که هدفمان بود به انجام برسانیم. تا اینکه گروه دیگری پا جلو گذاشتند و با پشتیبانی جامعه این امر را که جبر زمان و خواسته، اکثریت قریب به اتفاق جامعه بود عملی نمودند که خدا-وند حافظ شان باشد.

در جواب به سئوال اول در مورد دست آوردهای انجمن مرکزی میتوانم موارد زیر را که بنظر بنده مثبت بوده و جای دارد مورد تشویق قرار گیرد متذکر شوم:

الف- پایه گذاری انجمن مرکزی و تنظیم و تدوین اساسنامه، جامعه

ب- بوجود آوردن زمینه لازم جهت تشویق و شرکت جوانان و بانوان در کمیته های انجمن مرکزی

ج- به تصویب رسانیدن اساسنامه توسط جامعه

۲- بنظر شما بزرگترین اشتباه یا کوتاهی انجمن مرکزی در این دوره چه بوده است؟

بر لبم قفل است و در دل رازها
لب خموش و دل پر از آوازها

در پاسخ سئوال دوم باید متذکر شوم که اصولا" هر گروه و انجمنی که فعالیت اجتماعی و خدمت به خلق را پیشه میکند دور از خطا نمیباشد و در هر حال دچار اشتباهات کوچک و بزرگی میشود، که بزرگان جامعه، ما نیز در گذشته از آن مستثنی نبوده اند و این امر شامل انجمن مرکزی هم میشود ولی در معیارهای وسیع تر، بنظر بنده موارد زیر را باید از اشتباهات انجمن مرکزی متذکر گردید:

الف) عدم موفقیت در ایجاد همبستگی و اتحاد در میان جامعه.

ب) عدم موفقیت در پیوند دادن انجمن های شعره طوا و شیرا خداشا زیر چتر انجمن مرکزی

ج) عدم تشکیل هیئت امناء از ابتدای تشکیل انجمن مرکزی که ناظر و حافظ اجرای مفاد اساسنامه، جامعه باشد.

د) زیر پا گذاشتن و نقض کلیه مفاد مورد توافق بین مشهدی جوئیش و انجمن مرکزی در مورد ساختمان کنیسای مشهدی جوئیش.

ه) جلوگیری از شرکت بانوان در انجمن مرکزی

بنده بعنوان عضو مؤثر در واگذار نمودن اموال و حقوق مشهدی جوئیش به انجمن مرکزی باید اذعان کنم که از این اقدام خود متأسفم زیرا که با حسن نیت و اطمینان کامل، تمامی حقوق و دارائی مشهدی جوئیش را که امانت جامعه بود در اختیار انجمن مرکزی قرار داده و اعضای دیگری را که مخالف این عمل بودند تشویق به این امر نموده و متأسفانه بسیار دیر متوجه اشتباه خود شدم. زیرا انجمن مرکزی پس از بدست گرفتن اختیارات، تمامی قول و قرارهای خود با کمیته، مشترک ساختمانی مشهدی جوئیش را زیر پا گذاشت و بدین ترتیب ماهیت واقعی خود را نشان داد. بعقیده، بنده وقتی انسان در مسئله ای پیروز میشود باید تواضع و خداترسی پیشه کند تا مورد احترام همه و مقبول درگاه الهی واقع شود. طبع بشر است که از پیروزی مغرور میشود و متأسفانه بعضی از اعضای انجمن مرکزی هم از این امر مستثنی نبوده اند و همین امر باعث گردید که انجمن های شعره طوا و شیرا خداشا نیز از پیوستن به انجمن مرکزی خودداری کنند.

بقول یکی از دوستان و حامیان سابق انجمن مرکزی که همیشه یادآور این نکته است میگوید:

باده پرخوردن و هشیار نشستن سهل است
گر بقدرت برسی مست نگردی، مَردی!

آنچه که حائز اهمیت میباشد این است که این پیروزی و موفقیت در انتخابات، خود جوابی دندان شکن به دودستگی و نفاق جامعه بوده و متأسفانه ما اعضای انجمن مرکزی، این پیروزی را بحساب خود گذاشتیم. ای کاش از این پیروزی که با شرکت اکثریت جامعه میسر گردید، در راه احترام به زعما و زحمتکشان قوم و یکپارچگی و اتحاد جامعه استفاده میشد و آرزوی جامعه را در یکپارچه شدن و یکی شدن برآورده می نمود.

بنده خد-ا را گواه میگیرم که هیچگاه دنبال جاه و مقام برای خود نبودم و هر وقت که گله یا پیشنهادی کرده ام برای پیشبرد جامعه بوده و بنده بجز سربلندی و افتخار و اتحاد برای جامعه چیز دیگری نمیخواهم و افتخارم به این است که جزئی از این جامعه هستم.

۳- به عقیده شما سه موضوع مهم که در دوره بعدی انجمن مرکزی باید اولویت داشته باشند چیست؟

الف) اتحاد و همبستگی جامعه
ب) تشویق هر چه بیشتر تحصیلات عالیه در جامعه
ج) تغییرات لازم در بعضی از مفاد اساسنامه
د) رسیدگی و توجه هر چه بیشتر به مسائل جوانان و آگاه نمودن ایشان از خطرات موجود در اجتماع

۴- بنظر شما آیا جامعه ما احتیاج به یشیوا/مدرسه یهودی مختص به خود دارد یا خیر؟ به چه دلیل؟

بنظر بنده داشتن یک یشیوا یا مدرسه یهودی در سطح بالای استانداردهای آموزشی برای جامعه رو به رشد ما که بسیاری از والدین برای تحصیلات فرزندان خود و جای دادن ایشان در یشیواهای اشکنازی دچار زحمت و مشکلات فراوانند، میتواند مزایای بسیاری همراه داشته باشد:

الف) تحصیل در محیطی یکنواخت و یک شکل میتواند جوانان ما را بهم نزدیک کرده و از اضمحلال در سایر جوامع جلوگیری بعمل آورد.

ب) این مدرسه میتواند مینهاقیم و سنت های دیرینه، مشهدی را حفظ کرده و از فراموش شدن رسوم آباء و اجدادی ما جلوگیری بعمل آورد.

ج) این مدرسه نباید حالت گتو داشته باشد و باید دیگران را هم بمیان خود راه بدهد و از این طریق میتوانیم فرهنگ خود را بدیگران هم بیاموزیم. جامعه، ما که صاحب یکی از غنی ترین فرهنگها و رسوم یهودی است میتواند از طریق این مدرسه به جوانان مان نگهداری شبات و موعدیم، احترام گذاردن به والدین و جلوگیری از ازدواج های غیر یهودی و اتحاد و همبستگی جامعه را به آنها بیاموزد. این دوستی ها و نزدیکی میان جوانان ما که از سنین کودکی در این مدرسه بوجود خواهد آمد همیشه ماندنی و پابرجا خواهد بود و جامعه، مشهدی را از هم پاشیدگی و حل شدن در اجتماعات دیگر حفظ خواهد کرد. البته این امریست که بجز پشتوانه، مالی، لازم به داشتن افراد مجرب و تحصیلکرده و دلسوز بوده و باید از افراد صلاحیت دار استفاده شود.

۵- خواهش میکنیم در باره مشکلات و مسائل جامعه که در زیر به آن اشاره شده عقاید خود را بنویسید؛ و راه حل های پیشنهادی خود را ارائه فرمائید:

گرایش به مادیات - قطب گرائی مذهبی - کثرت میهمانی ها و دوره ها - عدم کوشش کافی والدین در تربیت صحیح فرزندان خود - روند آموزشی فعلی و چگونگی تعلیم و تربیت در مدارس - فقدان احترام متقابل در جامعه - عدم توجه کافی به اصول اخلاقی و ارزشهای معنوی

بعقیده، بنده باید هر چه بیشتر تحصیلات را در جامعه تشویق کرد تا مسائل و مشکلات جامعه به مرور حل شوند. خوشبختانه یکی از افتخارات جامعه ما که صراحتا" میتوان گفت مورد احترام همگی است و در قلب همگی جا دارد و حرفهای شیرینش که از دل برمیآید و بر دل و جان می نشیند، کسی بجز نسیم بصلیان نیست؛ که خد-اوند پشت و پناهش باشد. جامعه باید از ایشان درخواست کند همچنان ارشاد و هدایت جامعه را بعهده بگیرند و هر ماه جلساتی را تشکیل بدهند و مردم را در مورد مسائل و مشکلات روزمره و اساسی جامعه راهنمائی و هدایت کنند.

باشد روزی که انجمن مرکزی بعدی بتواند ارزش های معنوی جامعه را ارج نهاده و سمبل احترام گذاردن به دیگران و قول و قرارهای خود باشد، تا مورد احترام همگی جامعه و سرمشقی برای نسل آینده گردد.

در خاتمه برای همگی آرزوی سلامت و موفقیت دارم.

دوستدار همگی - فتح اله همتیان

اعضای دوره کنونی انجمن مرکزی در یکی از جلسات

باشد.

ج) کثرت مهمانی های بزرگ سدی است عظیم در مقابل آینده جوانان که باعث وقفه در ازدواج و تشکیل خانواده از یک طرف و (Drain) شدن خیلی خانواده ها در تدارکات یا شرکت در این میهمانی ها میباشد. باید خاطرنشان کرد که خیلی از این میهمانی ها مانند شیرلمعلوت خانی یا حنابندان و غیره جنبه سنتی داشته که حذف کامل آن به فولکلور مشهدی لطمه زده ولی میبایست در سطح کوچک و خانوادگی انجام شود. (حذف میهمانی های بی دلیل ارجحیت داشته و ضروری است).

د) نداشتن اطلاعات کافی از فرهنگ امریکا، سطح پائین تحصیلات و شکاف سنی باعث بوجود آمدن این مشکل بزرگ اجتماعی است. آگاهی والدین از طریق آموزش همگانی، دعوت از افراد حرفه ای، گوشزد و یادآوری در نشریات، امری است ضروری که میبایست بدون وقفه انجام شود.

ه) این سئوال متأسفانه برای من خیلی واضح نبوده و از جواب معذورم ولی فکر میکنم در قسمت سئوال چهار پاسخ داده شده.

و) فقدان احترام متقابل در جامعه. این برخلاف گذشته در جامعه امروزی ما رو به تشدید بوده و متأسفانه در حال گسترش است. ترمیم احترام در کلیه امور اجتماعی بخصوص مذهبی از وظایف اصلی کلیه افراد بوده و رهبران اجتماع و والدین میبایست بهترین سعی خود را برای این موضوع مهم بنمایند.

ز) این هم ادامه ایست مربوط به موضوع بالا. تواضع و ارزشهای خانوادگی یکی از خصوصیات حسنه مشهدی های قدیم یعنی پدران ما بوده و این یک وظیفه اجتماعی است که در ترمیم و بازسازی مجدد آن بکوشند.

پاسخ آقای هوشنگ نعمت زاده

۱- بعنوان اعضای نخستین دوره انجمن مرکزی بعد از تصویب اساسنامه جامعه، بنظر شما بزرگترین دست آوردهای انجمن مرکزی در این دوره چه بوده است؟

الف- تأمین بودجه ساختمان کنیسای جدید و پایان ساختمان کنیسا.

ب- خرید ساختمان ۱۳۰ خیابان استیم بوت برای تمرکز فعالیت های فرهنگی و آموزشی جامعه براساس رفراندوم و نظرخواهی جامعه.

ج- ایجاد محیط دموکراتیک در جامعه براساس احترام و توجه به عقاید افراد جامعه و گرایش های مذهبی گوناگون افراد جامعه.

د- حفظ و هدایت برنامه باشکوه و موفق تلمود توراه.

ه- اهدای بورس های مختلف تحصیلی دانشگاهی از طریق کمیته فرهنگ و تحصیلات عالی.

۲- بنظر شما بزرگترین اشتباه یا کوتاهی انجمن مرکزی در این دوره چه بوده است؟

بعلت مشغولیات انجمن در امر تأمین بودجه و ساختمان کنیسای جدید چندین برنامه مختلف جامعه مختل ماند. این کوتاهی ها شامل عدم توجه کافی در امور و مسائل اجتماعی از قبیل مشکلات جوانان با الویت های جامعه و هدایت نسل جدید براساس ارزش های مذهبی، سنتی و فامیلی جامعه ما و قطب گرائی مذهبی و عدم احترام متقابل افراد جامعه با یکدیگر بود. در ضمن انجمن میبایست برای هدایت کمیته های مختلف خود بیشتر از خانمهای جامعه بخصوص در امور فرهنگی و اجتماعی کمک بگیرد.

۳- به عقیده شما سه موضوع مهم که در دوره بعدی انجمن مرکزی باید اولویت داشته باشند چیست؟

الف- اخذ گواهی نوسازی ساختمان واقع در ۱۳۰ خیابان استیم بوت از شهرداری گریت نک و تأمین بودجه و پایان ساختمان این مرکز برای استفاده نسل جوان برای فعالیت های فرهنگی، آموزشی و اجتماعی.

ب- تمرکز مالی و معنوی برای درک مشکلات اجتماعی جوانان و هدایت آنان براساس ارزش های مذهبی و خانوادگی جامعه مشهدی.

ج- ایجاد جلسه ها و سمینارهای مختلف بصورت "Town Meeting" برای نظرخواهی از افراد جامعه برای ایجاد تفاهم در جامعه و حل مسائل قطب گرائی مذهبی و فقدان احترام متقابل این گروه ها برای یکدیگر.

د- ایجاد مرکزی برای تمرکز درخواستها و امکانات شغلی در مؤسسات تولیدی و تجارتی مشهدی برای جوانان و خانواده های مشهدی که بعلت غرور و آبرو شخصا" و مستقیما" به کارفرماها رجوع نمیکنند و زیر فشارهای مالی قرار دارند. اکنون در جامعه امکانات شغلی برای این افراد بسیار میباشد.

۴- بنظر شما آیا جامعه ما احتیاج به یشیوا/مدرسه یهودی مختص به خود دارد یا خیر؟ به چه دلیل؟

این یکی از حساس ترین موضوع ها در جامعه ما میباشد و مسئله ای بسیار جدی است که افراد جامعه در مقابل آن قطب و جبهه میگیرند و اتحاد جامعه ما را تهدید میکند. بدیهی است که عده زیادی از افراد جامعه و خصوصا" زن و شوهرهای جوان و آنهائی که در کوئینز زندگی میکنند علاقه به ایجاد یک یشیوا در جامعه مشهدی دارند و امکانا" حق هم دارند. ولی وجدانا" بعنوان شخصی که برای آموزش کودکان و جوانان جامعه اهمیت بخصوصی قائل میباشم هنوز یک دلیل قانع کننده از نظر آموزشی، فرهنگی و تحصیلی برای ایجاد این یشیوا از دهان کسی

نشنیدیم یعنی هیچ کس تاکنون نیامده که بگوید که سطح تحصیل و علمی مدارس دولتی پائین است و بنابراین ما میبایست یک یشیوا ایجاد کنیم که این سطح را بالا ببریم. اگر این دلیل را می آوردند و ثابت میکردند، من پشتیبان اصلی آن بودم ولی دلیل اصلی برای ایجاد یشیوا را جلوگیری از حل و جذب در اجتماع امریکائی و یا "Assimilation" میآورند. جامعه ما در عرض بیش از ۷۰ سال که در امریکا بوده است کمتر «اسیمیله» شده است و قابل مقایسه با سایر جوامع یهودی اشکنزی امریکائی نیست. بدلیل اینکه ما بعنوان یک اجتماع دارای ارزشهای سنتی و خانوادگی مخصوص باصطلاح مشهدی هستیم که از این امر جلوگیری میکند و ما بخاطر این «امکان خیلی کم» نمیبایست آینده کودکان عزیز این جامعه را که خانواده های سالهای ۲۰۲۰ به بعد جامعه ما را تشکیل میدهند از لحاظ امور آموزشی و تحصیلی بخطر بیاندازیم؛ بدلیل اینکه من فکر نمیکنم که ما قادر به اداره یک مدرسه و یا یشیوا در سطح آموزشی و علمی بالا باشیم. اگر یک مؤسسه ای با تجربه کافی در آموزش و تحصیل کودکان با روش میانه گرائی مذهبی با توجه به ارزش های سنتی و فامیلی مشهدی این یشیوا را برای ما اداره میکرد و اگر بودجه باندازه کافی موجود بود، امکانات بهتر جلوه گر میشد. نگرانی دیگر من اینست که ما مشهدی ها برای کودکان و جوانان عزیزمان یک محله و یا گتوی کوچک بوجود آوریم که پرورش اجتماعی این عزیزان مختل شود. من تا موقعی که دلایل واقعی کافی و امکانات واقعی معلم ها و آموزشی و بودجه کافی برای ایجاد این یشیوا نباشد پشتیبان برنامه های تلمود توراه هستم و فکر میکنم این برنامه باشکوه و موفق میبایست رونق پیدا کند و توسعه یابد. این برنامه اکنون بیش از ۲۶۰ براخا از کودکان را تعلیم میدهد و کودکان را میانه رو با توجه به ارزش های سنتی ما مشهدیها تعلیم میدهد. در ضمن برای آن عده از خانواده ها که در کوئینز زندگی میکنند و از محیط اجتماعی مدارس دولتی آن منطقه واهمه دارند میبایست برنامه مخصوص بورس های تحصیلی از طریق کاودهای روز سیمخا توراه و تأمین بودجه خصوصی فقط در مدارسی که میانه رو هستند و با ارزش های سنتی ما مشهدی ها تضاد اجتماعی ندارند ایجاد گردد. این کودکان عزیز و نوجوانان، پایه و اساس خانواده های آینده هستند و میبایست افرادی مؤمن، صیونیست و تحصیل کرده بر اساس ارزش های مخصوص مشهدی بشوند.

۵- خواهش میکنیم در باره مشکلات و مسائل جامعه که در زیر به آن اشاره شده عقاید خود را بنویسید؛ و راه حل های پیشنهادی خود را ارائه فرمائید:

گرایش به مادیات - قطب گرائی مذهبی - کثرت میهمانی ها و دوره ها - عدم کوشش کافی والدین در تربیت صحیح فرزندان خود - روند آموزشی فعلی و چگونگی تعلیم و تربیت در مدارس - فقدان احترام متقابل در جامعه - عدم توجه کافی به اصول اخلاقی و ارزشهای معنوی

من فکر میکنم که کلیه مشکلات و مسائل ذکر شده تا اندازه ای در جامعه ما موجود است ولی مشکلات مختص به جامعه ما نیستند و کم و بیش در جوامع دیگر یهودی و اقلیتی وجود دارند. مسئله گرایش به مادیات، عکس العمل در مقابل رقابت های اجتماعی میباشد. آسان ترین درک مقیاس موفقیت برای افراد در یک جامعه ثروت آن افراد میباشد و بدیهی است که افراد یک جامعه نهایت کوشش خود را میکنند که از طریق مادیات خود را موفق جلوه بدهند. راه مقابله با این مسئله تشویق جوانان به تحصیل و علم است که از طریق آن بتوانند به آن موفقیت معنوی برسند.

مسئله قطب گرائی مذهبی کاملا" یک موضوع شخصی است. هیچ فردی نمیتواند به دیگری بگوید که بهتر میداند و کدام روش درست است. احترام متقابل برای یکدیگر از نظر اعتقادات مذهبی، تنها راه بقای این جامعه است ولی در مقابل میانه روی، باعث بقای این جامعه در عرض ۱۰۰ سال اخیر بوده است و تعداد زیادی از افراط های اخیر در این مورد از طریق فشار تحمیل عقاید حسیدیک و اشکنزی به جوانان ما بوده است که کلیه سنت ها و ارزش های معنوی و خانوادگی مشهدی را تحت الشعاع قرار داده است. این فشار عقاید خارجی بعنوان راه جلوگیری از «اسیمیله» شدن اجتماع و جوانان تحمیل شده است ولی در حقیقت این مسئله در میان اشکنزها میباشد و سفارادی ها در امریکا و بخصوص جامعه ما این مشکل را نداشته اند و دلیل اصلی آن متشکل بودن جامعه با ارزش های معنوی و خانوادگی مشهدی بوده است. من معتقدم که احترام متقابل برای عقاید مذهبی هر کس مهم میباشد ولی تحمیل عقاید به ضرر بقای جامعه ما است و برای موازنه افکار و فشار حسیدیم و اشکنزها به جوانان جامعه ما میبایست در آن مدارس کورس هائی در باره تاریخ جامعه ما و ارزش های معنوی و خانوادگی جامعه به دانشجویان ارائه دهیم که افکارشان از حد و حریم سنتی جامعه به افراط نگراید.

کثرت مهمانی ها و دوره ها نیز باز یک مسئله شخصی است و انجمن جز ارشاد راه دیگری ندارد چون نمیتواند مرجع اجرائی باشد. همه ما میدانیم که مسئله ازدواجها یک مسئله مهم است و آینده جوانان را تهدید میکند و جامعه را زیر فشار مالی قرار میدهد ولی در یک محیط دموکراتیک با فقدان قوه اجرائی، ارشاد و خواهش و همکاری از جماعت و از خودگذشتگی متمولین تنها راه مقابله با این مسئله میباشد.

عدم کوشش والدین در امور آموزشی و تعلیم و تربیت در مدارس هم یک موضوع شخصی افراد جامعه میباشد و هر خانواده کم و بیش با آن مواجه است. تکیه جامعه به اصول اخلاقی و سنتی و ارزش های معنوی و خانوادگی مشهدی و اهمیت دادن به تاریخ جامعه از طریق کنفرانس ها و سمینارها برای خانواده ها و جوانان و ارائه اصول جدید علمی و آموزشی از همین طریق به حل این مسئله کمک خواهد کرد.

در جواب به قسمت آخر پرسشنامه من شخصا" جامعه مشهدی را حتی در حال حاضر نمونه یک اجتماع متشکل و مؤمن و از لحاظ اجتماعی موفق میدانم و باین اجتماع افتخار میکنم. در عرض این چند سال، سه کتاب در باره خصوصیات اخلاقی، اجتماعی و مذهبی جامعه مشهدی با توجه به تحقیقات دقیق و مفصل چاپ شده است که در آن کتابها نویسندگان خارجی از این جامعه تعریف و تمجید کرده اند. من فکر نمیکنم که در اقلیت های خارجی و یهودی در امریکا یک اجتماع به موفقی جامعه ما موجود باشد. تمام کوشش و سعی جامعه و انجمن های آینده میبایست در این باشد که این میراث پرافتخار اجدادی را حفظ نموده و باعث بقای نسل های آینده باشند.

محل زندگی و یا سن اعضای خود احساس کند که انجمن مرکزی در باره امور آنها بی تفاوت است.

ب) بعهده گرفتن امور مدرسه و یا حداقل حمایت کامل از مدرسه فعلی جامعه (SHANS) تحت نظر متخصصین حرفه ای، و تضمین تحصیلات در سطح بالا چه در دروس مذهبی و چه در دروس غیر مذهبی، و تشویق شرکت جوامع دیگر یهودی (منجمله امریکائی) در ثبت نام در این مدرسه.

ج) با شرکت هر چه بیشتر در انتخابات محلی شهر گریت نک نشان دهیم که نیروئی قوی و وزنه ای سنگین در منطقه بحساب می آئیم. فقط در آنصورت است که تغییر قابل ملاحظه ای در طرز فکر مسئولین شهرداری خواهیم دید.

د) مشکل «مجالس» را جدی تر گرفته و هر چه زودتر کمیته ای قوی به نام کمیته مجالس برای تماس با زوجهای تازه و فامیل هایشان تشکیل دهیم و قوانینی را که قابل قبول اکثر فامیل ها باشد تنظیم نمائیم.

۴- بنظر شما آیا جامعه ما احتیاج به یشیوا/مدرسه یهودی مختص به خود دارد یا خیر؟ به چه دلیل؟

من به دلائل زیر کاملا" با تأسیس و اداره مدرسه یهودی جامعه خودمان موافقم؛ اگر چه این مدرسه باید کاملا" بر طبق استانداردهای مدرسه نورت شور هیبرو آکادمی اداره شود.

الف) هر جامعه شناس و متخصصی که در باره این موضوع جامعه ما را مطالعه کرده است به این نتیجه رسیده است که تنها راه بقای جامعه کوچکی مثل جامعه ما، داشتن مدرسه مخصوص بخود میباشد.

ب) مدرسه نورت شور فقط درصد کمی از کودکان جامعه ما را که اولیای آنها مایل به تحصیل آنها در مدارس یهودی میباشند می پذیرد. امروز بیشتر از هر دوره ای اولیاء در جستجوی مدارسی برای تحصیلات یهودی فرزندان خود میباشند و تأسیس مدرسه ای یهودی در جامعه ما به این مسئله کمک خواهد کرد.

ج) پول کافی و شوق واشتیاق زیاد برای تأسیس چنین مدرسه ای در جامعه ما وجود دارد و من کاملا" معتقدم که در عرض مدت کوتاهی چنین مدرسه ای میتواند با استخدام اشخاص حرفه ای و با تهیه تجهیزات لازم جزو بهترین مدارس سطح بالای منطقه قرار گیرد.

د) گروه تحقیقاتی مدرسه که از طرف انجمن مرکزی تعیین شده بود گزارش داد که از بین ۶۳۰ کودکی که در کلاس های کودکستان تا کلاس هشتم میباشند، ۴۳۰ نفر از آنها در یشیواها مشغول تحصیل میباشند. و این در حالی است که هنوز مدرسه ای از خود نداشتیم. نظر به اینکه اکثر ما قبول نداریم که فرهنگ های بیگانه در بزرگ کردن فرزندانمان تأثیر داشته باشند، پس چه بهتر که حق نظر دادن روی تعلیمات فرزندان خود داشته باشیم.

ه) مدرسه فعلی جامعه ما، آکادمی یهودی سفارادی (SHANS) با بیش از ۱۰۰ کودک و کلاسهای کودکستان و کلاس اول میتواند شروع خوبی برای تأسیس یک مدرسه جدید باشد. تحقیقات دکتر نورمن فیشر از دبیرستان سوریه ای ها بطور واضح نشان میدهد که این مدرسه پایه محکمی برای ایجاد یک مدرسهء یهودی سطح بالا میباشد.

۵- خواهش میکنیم در باره مشکلات و مسائل جامعه که در زیر به آن اشاره شده عقاید خود را بنویسید؛ و راه حل های پیشنهادی خود را ارائه فرمائید:

گرایش به مادیات - قطب گرائی مذهبی - کثرت میهمانی ها و دوره ها - عدم کوشش کافی والدین در تربیت صحیح فرزندان خود - روند آموزشی فعلی و چگونگی تعلیم و تربیت در مدارس - فقدان احترام متقابل در جامعه - عدم توجه کافی به اصول اخلاقی و ارزشهای معنوی

گرایش به مادیات: پدر و مادران باید در حد امکان سعی کنند که به فرزندانشان بفهمانند و بقبولانند که پول و مادیات به تنهائی نمیتواند احترام و نام نیک برای کسی بیاورد.

قطب گرائی مذهبی:

- انجمن مرکزی موظف است که کلیه مؤسسات جامعه را، همانطوریکه در قانون اساسی ذکر شده، بر طبق قوانین ارتدوکسی هدایت کند. به هیچکس نباید اجازه داد که اعتقادات مذهبی خود را بر دیگران تحمیل کند و هیچکس نباید تحت هیچ شرایطی در زندگی شخصی دیگران دخالت کند.

- باید از مدرسه فعلی جامعه حمایت کنیم. بدین وسیله میتوانیم روی دروسی که به کودکان ما آموخته میشود کنترل داشته باشیم. این کار باعث خواهد شد که از شکاف بیشتر مذهبی در نسل های آینده جلوگیری شود.

کثرت میهمانی ها و دوره ها: انجمن مرکزی باید کمیته ای را برای رسیدگی به مسئله مجالس تنظیم کرده تا بتواند با فامیل اشخاص نامزد شده تماس گرفته و قوانین کاملا" سخت ولی در عین حال قابل قبولی را با آنها در میان بگذارد. این قوانین باید موضوعات زیر را در نظر بگیرند:

۱- تعداد مجالس و میهمانی ها ۲- مدت زمان میهمانی ها ۳- غذا ۴- هدایا ۵- سایر نظرات برای رفع این مشکل جامعه.

اگر عده ای از اشخاص سرشناس جامعه این قوانین را رعایت کنند مطمئنا" سرمشقی برای سایرین خواهند بود.

عدم کوشش کافی والدین در تربیت فرزندان: انجمن مرکزی دوره آینده باید وظیفه تعلیم اولیا را برای تربیت صحیح فرزندان بعهده بگیرد و با برگزاری سخنرانی ها و سمینارها توسط اشخاص حرفه ای اهمیت این موضوع را به اولیای جامعه نشان دهد.

فقدان احترام متقابل در جامعه: هیئت امنا و شورای مذهبی باید مورد احترام کلیه اعضای جامعه قرار گیرند و اتخاذ تصمیمات مهم و جواب به سئوالات مذهبی بعهده انجمن مرکزی و این دو گروه گذاشته شود. بدین ترتیب سایر افراد جامعه در اتخاذ تصمیمات مهم دخالت نخواهند داشت و احتمال درگیری در بین افراد جامعه و بی احترامی به یکدیگر کمتر خواهد شد.

عدم توجه عدم توجه کافی به اصول اخلاقی: از دست دادن اصول اخلاقی و ارزش های معنوی در محلی به آزادی امریکا بسیار آسان است. برای مبارزه با این مشکل، گذشته از کودکان اولیای آنها نیز باید روش مقابله با مشکلات کودکان را بیاموزند.

پاسخ آقای سیروس ایلیان

۱- بعنوان اعضای نخستین دوره انجمن مرکزی بعد از تصویب اساسنامه جامعه، بنظر شما بزرگترین دست آوردهای انجمن مرکزی در این دوره چه بوده است؟

اهم دستاوردها بنحو فهرست وار بشرح ذیل میباشند:

- تشکیل مجدد یک وعد (انجمن مرکزی) بعد از سالیان وقفه و تعویق در انتخابات.
- آغاز و اختتام پروژه عظیم کنیسای جدید - درگیری در امور مالی، سیاسی و اجتماعی باعث گردید که برخلاف محاسبات و برنامه ریزی اولیه این انجمن، حداقل ۲/۳ اوقات جلسات و انرژی اعضاء صرف مسائل این پروژه گردد.
- ایجاد شورای مذهبی.
- تشکیل پایه ریزی و مقدمات انتخاب کمیته ۷ نفری هیأت امناء که تا پایان این دوره تکمیل و اعضاء به مردم معرفی خواهند گردید.

۲- بنظر شما بزرگترین اشتباه یا کوتاهی انجمن مرکزی در این دوره چه بوده است؟

بزرگترین عاملی که باعث تأخیر و تعویق یا انجام نشدن بیشتر پروژه هائی که از بدو تأسیس این انجمن پایه ریزی شده بود در محول شدن و انجام پروژه عظیم ساختمانی کنیسای جدید بود که در دوره وعد قبلی پایه ریزی آغاز و به این دوره جدید محول گردید.

الویت در مسائل اجتماعی بخصوص در کلیه سطوح سنی جامعه مشهدی، سر تیتر اصلی این انجمن بود که متأسفانه بعلت درگیری مسائل فوق فعلا" اهم آن یا بتعویق افتاده یا نیمه کاره در دست انجام است.

در پروژه یا طرح انتقال این دوره به دوره آتی (Transitional Program) مطمئنا" این امور حساس به دوره بعد واگذار گردیده و پیشنهاد همکاری نزدیک کمیته جوانان، کمیته بانوان و سایر کمیته های زیر چتر انجمن مرکزی فوق العاده مورد نیاز بوده و حساس است.

۳- به عقیده شما سه موضوع مهم که در دوره بعدی انجمن مرکزی باید اولویت داشته باشند چیست؟

۱- دوره کوتاه مدت:

رسیدگی و چاره جوئی برای کلیه امور اجتماعی در تمام سطوح سنی جامعه مشهدی در نیویورک.

ایجاد صلح و یکپارچگی بین کلیه افراد اجتماع، بخصوص اشاعه احترام بین افراد جامعه در کلیه امور.

تمرکز روی پروژه جدید اجتماعی شماره ۱۳۰ استیم بوت رود و ایجاد یک مؤسسه اجتماعی و فرهنگی برای کلیه افراد جامعه بخصوص نوجوانان و جوانان.

۲- دوره طولانی مدت:

ایجاد یک طرح جامع برای حال و آینده افراد مشهدی در کلیه زمینه های اجتماعی، فرهنگی، آموزشی و مذهبی و غیره که مسیر آینده این اجتماع را روشن کرده و حداقل برای دو نسل آینده قابل استفاده و اجراء باشد.

۴- بنظر شما آیا جامعه ما احتیاج به یشیوا/مدرسه یهودی مختص به خود دارد یا خیر؟ به چه دلیل؟

ترویج دانش و بالا بردن سطح معلومات، یک امری است بسیار حساس و ضروری برای هر اجتماع که آن مطمئنا" وظیفه اصلی دست اندرکاران و خدمت گزاران هر جامعه بخصوص جامعه منحصر بفرد یهودی مشهدی بوده که بتوانند فرهنگ و سابقه درخشان خود را حفظ کنند.

ایجاد یک مدرسه چه در سطح ابتدائی یا دبیرستانی که دارای استانداردهای اجتماعی، سنتی و مذهبی مشهدی هم باشد البته امری است ضروری و مطمئنا" قابل احترام برای کلیه افراد اجتماع. ولی باید خاطرنشان کرد که این یک پروژه آسانی نیست که در اسرع وقت و بدون مطالعات جانبی بوجود آید. ایجاد هر گونه مؤسسه تحصیلی میبایست توام با شرایط بالای استانداردهای درسی بوده که فارغ التحصیلان این مؤسسه در دوره های بعدی مواجه با اشکالات و استاندارد درسی و تحصیلی نباشند.

برای انجام این پروژه، ایجاد یک طرح جامع (Master Plan) با فازبندی های حساب شده برای گسترش و تعیین کادر معلمین زبده و بخصوص استفاده از مربیان مشهدی یا یهودی ایرانی مورد لزوم بوده که یک مؤسسه علمی با شرکت دانشجویان مشهدی - یهودی ایرانی، و سایر محصلین اشکنز و سفارادی را بخود جذب کرده و یک محیط با ارزش و با استانداری بوجود آید.

توضیح: مطالعه و انجام این طرح جامعه متأسفانه با زمان کوتاه قابل انجام برای این انجمن فعلی نبوده و انشاءاله میبایست در دوره بعد انجام شود.

۵- خواهش میکنیم در باره مشکلات و مسائل جامعه که در زیر به آن اشاره شده عقاید خود را بنویسید؛ و راه حل های پیشنهادی خود را ارائه فرمائید:

گرایش به مادیات - قطب گرائی مذهبی - کثرت میهمانی ها و دوره ها - عدم کوشش کافی والدین در تربیت صحیح فرزندان خود - روند آموزشی فعلی و چگونگی تعلیم و تربیت در مدارس - فقدان احترام متقابل در جامعه - عدم توجه کافی به اصول اخلاقی و ارزشهای معنوی

الف) گرایش به مادیات و فراموشی از معنویات بیشتر بعلت نداشتن «سرگرمی» (Hobby) بوده ولی اگر این گرایش توأم با بالا بودن سطح فرهنگ و معلومات باشد، مفید بوده و سازنده خواهد بود.

ب) قطب گرائی مذهبی یعنی گرایش شدید به هر دو قطب برای این اجتماع بسیار مضر و خطرناک بوده و خد-ای ناکرده این تنها عاملی میتواند باشد که باعث تنزل یک فرهنگ ۲۵۰ ساله یهودی مشهدی

پاسخ آقای هوشنگ نامدار

۱- بعنوان اعضای نخستین دوره انجمن مرکزی بعد از تصویب اساسنامه جامعه، بنظر شما بزرگترین دست آوردهای انجمن مرکزی در این دوره چه بوده است؟

الف) ادامه و تکمیل ساختمان کنیسای جدید و جمع آوری حدود ده میلیون دلار وجه لازم برای این پروژه.

ب) خرید ساختمان شماره ۱۳۰ استیم بوت رود برای توسعه امور فرهنگی و کوشش زیاد برای کسب اجازه های لازم.

ج) تشکیل کمیته های مختلف برای احتیاجات مختلف جامعه. البته در مورد مؤثر بودن فعالیت کمیته ها بحث زیاد است.

د) توسعه و فعالیت کمیته تلمود تورا که بالاترین خدمت را به جامعه ما نموده است و روز بروز ترقی و پیشرفت نموده است.

ه) سعی در راضی نمودن گردانندگان مجموعه شعره طوا در پیوستن به انجمن مرکزی و متحد و متفق شدن جامعه که متأسفانه بخاطر سرسختی رؤسای شعره طوا تا به امروز این اتحاد لازم عملی نگردیده است.

۲- بنظر شما بزرگترین اشتباه یا کوتاهی انجمن مرکزی در این دوره چه بوده است؟

با اینکه اعضای انجمن مرکزی بسیار زحمت کشیده و تصمیمات لازم به نفع جامعه را به تصویب رسانده اند ولی متأسفانه اعضای انجمن مرکزی قدرت لازم را برای اداره جامعه و برای پیشبرد هدفهایشان نشان ندادند و در مقابله با مخالفین از خود ضعف و سستی نشان دادند و حتی سخنران و سخنگوئی که بتواند با اعتماد به نفس و قدرت کامل اهداف انجمن را به سمع مردم برساند از میان اعضای انجمن پیدا نشد. انجمن مرکزی میبایستی مسائل غامض و مهم و حیاتی جامعه را حل نماید مثل جشنهای عروسی و شادمانی، هدیه برای شادی های مختلف، تعداد میهمانیها برای نامزدی ها و عروسی ها، ساعت شروع و خاتمه، جشن ها و غیره و غیره.

۳- به عقیده شما سه موضوع مهم که در دوره بعدی انجمن مرکزی باید اولویت داشته باشد چیست؟

الف) اتحاد جامعه بوسیله پیوستن مجموعه شعره طوا به انجمن مرکزی و پیوستن شیرا خداشا به جامعه و جلوگیری از دو دستگی و تفرقه بین اعضای جامعه.

ب) بعد از افتتاح ساختمان ۱۳۰ استیم بوت رود و کنیسای آن بدون هیچ دسته بندی، آنهائی که در مورد خواندن تفیلا و مراسم مذهبی سلیقه و طرز فکر مخصوص دارند میتوانند از کنیساهای مختلف استفاده کنند ولی بنده بعنوان یکی از اعضای انجمن مرکزی با هر گونه دسته بندی و نامگذاری دسته های مختلف مخالفم و معتقدم که همه ما عضو یک جامعه هستیم و باید با عقاید مختلف زیر یک چتر باقی بمانیم.

ج) توجه خیلی بیشتر به فعالیت های هنری و فرهنگی، تشکیل جلسات سخنرانی، تشکیل پارتی برای جوانان و فعالیت های اجتماعی دیگر که مانع معاشرت های نادرست و خدای ناکرده گمراهی جوانان ما بشود.

۴- بنظر شما آیا جامعه ما احتیاج به یشیوا/مدرسه یهودی مختص به خود دارد یا خیر؟ به چه دلیل؟

بنظر من تلمود تورای ما بعنوان یشیوای مشهدی است و کاملا" برای تعلیم یهودیت و راه و رسم و طریقه خواندن تفیلاها و خواندن توراه و طرز فکر مشهدی کافیست.

مدرسهء مشهدی بیشتر باعث انزوا و جلوگیری از پیشرفت فکری و تحصیلی فرزندان ما خواهد شد. ما باید از مدارس موجود یهودی در مناطقی که زندگی میکنیم استفاده کنیم و در ضمن فرزندانمان را برای تحصیلات عالیه دانشگاهی آماده نمائیم. اشتغال تنها به مسائل مذهبی و افراط در مذهب به نفع آتیه جامعه ما نیست؛ بلکه جامعه ما باید همانند سایر جوامع یهودی امریکا پیشرفت کند و جوانان ما باید تا آنجا که ممکن است وارد دانشگاهها بشوند.

تأسیس یک مدرسه سطح بالا که مطابق روش مذهبی و سنت های مشهدی باشد محتاج به افراد متخصص که در رشتهء ایجاد مدرسه تبحر داشته باشند میباشد که ما بکلی فاقد آن هستیم. تأسیس مهد کودک و کودکستان با ایجاد مدرسه ابتدائی و متوسطه بکلی متفاوت است. ما در صورت تمایل میتوانیم باتفاق سوریه ای ها، سایر یهودیان ایرانی و یا اشکنزیم اقدام به تأسیس مدرسه نمائیم و از تجربیات آنها حسن استفاده را بنمائیم.

۵- خواهش میکنیم در باره مشکلات و مسائل جامعه که در زیر به آن اشاره شده عقاید خود را بنویسید؛ و راه حل های پیشنهادی خود را ارائه فرمائید:

گرایش به مادیات - قطب گرائی مذهبی - کثرت میهمانی ها و دوره ها - عدم کوشش کافی والدین در تربیت صحیح فرزندان خود - روند آموزشی فعلی و چگونگی تعلیم و تربیت در مدارس - فقدان احترام متقابل در جامعه - عدم توجه کافی به اصول اخلاقی و ارزشهای معنوی

امریکا یک مملکت سرمایه داری کامل است. ما این مملکت را برای زندگی انتخاب نموده ایم ولی ما نمیتوانیم ۲۵۰ میلیون امریکائی را تغییر بدهیم. آنها هدفشان درآمد بیشتر و زندگانی بهتر و مرفه تر است ولی راه های بهتر از رشته جواهرات و فرش و لباس برای کسب درآمد موجود است از آن جمله تحصیلات عالیه که ما خوشبختانه نمونه های آنرا در جامعه خودمان در چند ماهه اخیر مشاهده کرده ایم.

ب) معتقدم که یهودیان مهاجر مشهدی یا در واقع نسل گذشته مشهدی ها باندازه کافی مذهبی بوده و هستند و هر نوع افراط چه در مذهبی شدن و چه در جهت مخالف آن یعنی ریفورم، برای آینده جامعهء خوب ما خطرناک است.

ج) بطور قطع تصمیمات و اقدام بسیار جدی لازم است انجام شود تا مسئله مهمانی ها و دوره ها حل شود.

د) متأسفانه اکثر والدین و اکثر افراد جامعه ما فقط به فکر این هستند

که در هر مورد به آنها خوش بگذرد و لذا بسیاری از آنها فرزندانشان را بحال خود رها کرده و دنبال تفریحات و سرگرمیهای خود میروند و فرزندان نیز برای سرگرمی به تفریحات ناسالم و معاشرت های خانمانسوز کشیده میشوند.

تا وقتی که تفریحات والدین مرکب از قمار، شب نشینی، عدم توجه به رفتار اجتماعی، عدم توجه به رفتار در کنیسا است، وضع جوانان ما بهتر از آنچه هست نمیتواند باشد.

ه) در صورت استفاده از سایر مدارس یهودی موجود در کوئینز و لانگ آیلند باید به موضوع صیونیزم و احترام به کشور، دولت و پرچم ایسرائل توجه مخصوص داشته باشیم. مدارسی که باین اصول معتقد نباشند برای فرزندان ما مناسب نمیتواند باشد. مدارسی که ما از آنها استفاده میکنیم نباید از هیچ جهت افراط گرا باشند. ما باید فرزندانمان را به ادامه تحصیلات و ورود به دانشگاهها تشویق و ترغیب نمائیم.

و) احترام متقابل باید از نسل گذشته و از پدر و مادرها شروع گردد. بعنوان مثال نسل گذشته باید نسل جدید و انجمن انتخابی مردم را با شوق و رغبت بپذیرد و به آنها احترام متقابل را بیاموزد.

ز) والدین و نسل گذشته باید نکات اخلاقی و معنویات را به فرزندان خود بیاموزند و در واقع خود آنها باید نمونه و سرمشق برای فرزندانشان باشند.

پاسخ آقای دیوید کردوانی

۱- بعنوان اعضای نخستین دوره انجمن مرکزی بعد از تصویب اساسنامه جامعه، بنظر شما بزرگترین دست آوردهای انجمن مرکزی در این دوره چه بوده است؟

الف) جمع آوری پول و تکمیل ساختمان کنیسائی که مدتها در انتظار آن بودیم.

ب) تشکیل یک شورای مذهبی مقتدر و متوازن که مسئولیت تصمیمات مذهبی جامعه را بعهده گرفته و بدین ترتیب از شکاف بیشتر و قطب گرائی مذهبی بین گروههای مختف جامعه جلوگیری شود.

ج) پیدایش راه حلی برای مشکل پارکینگ کنیسای جدید بطوریکه کلیه اعضای جامعه بتوانند از این محل استفاده کرده و زیر یک سقف تجمع کنند و اتحاد جامعه حفظ شود. البته این مشکلی بود که توسط انجمن مرکزی ایجاد نشده بود و به این گروه منتقل شده بود. حتی چند هفته قبل از اینکه با کمک شورای مذهبی، راه حلی برای این مسئله پیدا کنیم، بنظر عده ای کار ما غیر ممکن بنظر میرسید. این عده معتقد بودند که بخاطر اینکه شهرداری گریت نک اجازه بستن پارکینگ کنیسا را نخواهد داد، مذهبی ترها هیچ وقت نخواهند توانست از این کنیسا استفاده کنند. خوشبختانه بنظر میرسد که راه حل فعلی عملی بوده و مشکل را برطرف کرده است.

د) جمع آوری کلیه سازمانها و کمیته های مختلف جامعه در زیر یک چتر بطوریکه بتوان از نزدیک از فعالیت های کمیته های دیگر با خبر بود.

ه) یکی از مهمترین اقدامات انجمن مرکزی تدارک تشکیل هیئت امناء با شرکت افراد محترم و باتجربه جامعه میباشد که انتظار میرود در آینده نزدیک، جامعه موفق به بهره گیری از خدمات این گروه گردد.

۲- بنظر شما بزرگترین اشتباه یا کوتاهی انجمن مرکزی در این دوره چه بوده است؟

الف) قادر نبودن در حل مشکل مجالس و میهمانیها در جامعه مسئله ای است که هر چقدر مشکل بنظر برسد براحتی قابل حل است و یا حداقل میتوان از فشار آن بر روی اجتماع کاست. نظریات متعددی برای رفع این مشکل پیشنهاد شده است که اگر توسط انجمن مرکزی دوره آینده به مورد اجرا در بیاید مطمئنا" به نفع همه جامعه ما خواهد بود.

ب) بعد از بیش از ۱۲ ماه تحقیقات توسط یک گروه ۱۸ نفره و هزاران دلار خرج برای مشورت با متخصصین حرفه ای، انجمن مرکزی موفق به اتخاذ تصمیمی راجع به مدرسه یهودی بسیار مورد احتیاج جامعه ما نشد. در حالیکه گزارش این گروه تحقیقاتی نشان میداد که جامعه ما کاملا" قادر به تأسیس و اداره یک مدرسه یهودی در سطح بالا میباشد.

ج) انجمن مرکزی توجه زیادی به انتخابات شهری منطقه نداشت، راهی که میتوانست قدرت سیاسی جامعه ما را افزایش دهد. فقط در انتخابات آخر و با کمی تبلیغات قادر شد که مردم را به مراکز جمع آوری رأی برده و با رأی افراد جامعه دفعتا" احترام مسئولین شهرداری را کسب نماید.

د) برنامه تعیین صندلی در کنیسای جدید میتوانست با دقت و حساسیت بیشتری انجام گردد. با وجودیکه وقت زیادی صرف این موضوع شد، انجمن مرکزی تا حدی در این موضوع غفلت کرده و باعث رنجش عده ای از اعضای جامعه گردید.

ه) انجمن مرکزی نتوانست بسیاری از موضوعات اجتماعی از قبیل پراکندگی و پرسه زدن جوانان در خیابانهای گریت نک، سرگردانی و وقت گذرانی جوانان تا ساعت ۵ صبح در بیرون از منازل، استفاده از مواد مخدر و روابط نامشروع در بین جوانان را مطرح نماید.

۳- به عقیده شما سه موضوع مهم که در دوره بعدی انجمن مرکزی باید اولویت داشته باشد چیست؟

الف) اتحاد و یکپارچگی جامعه: ایجاد یک سیستم دموکراتیک و متوازن و مقتدر که بتواند تمام سازمانها و کمیته های جامعه را در زیر یک چتر مرکزی نگاه دارد. هیچ گروهی نباید بخاطر عقاید مذهبی و یا

الف) نگاهداشتن اتحاد و همبستگی جامعه و جلوگیری از شکاف و دودستگی بایستی مبنای اصلی کار انجمن این دوره و دوره های بعد باشد و انجمن نباید از هیچ کوششی در این راه دریغ کند.

ب) تکمیل ساختمان ۱۳۰ استیم بوت رود و آغاز بهره برداری از آن بعنوان مکملی بر کنیسای جدید و مرکزی برای جامعه و بخصوص جوانان ما. تکمیل این ساختمان جوابگوی مقدار زیادی از احتیاجات جامعه میباشد.

ج) مسئله مجالس جامعه که روز بروز فشار بیشتری بر اجتماع در حال رشد ما می آورد از نکات بسیار مهمی است که باید هر چه زودتر به آن رسیدگی کرد.

۴- بنظر شما آیا جامعه ما احتیاج به یشیوا/مدرسه یهودی مختص به خود دارد یا خیر؟ به چه دلیل؟

در حالیکه معتقدم که جواب این سئوال را میتوانم در قالب دو سئوال بالاتر بدهم که یکی در قسمت کوتاهی کردن انجمن است و دیگری در قسمت هدفهائی که برای انجمن دوره بعد بایستی اولویت داشته باشند، ولیکن برای این سئوال مجبور هستم توضیح بیشتری بدهم.

در طی این دوره، انجمن مرکزی مشاهده کرد که با کوچ قسمت عمده ای از جامعه به منطقه لانگ آیلند، احتیاج به ایجاد یک مدرسه از خودمان بیش از پیش خودنمائی میکند. بخصوص از تماسهائی که انجمن مرکزی با مدرسه نورت شور داشت نشان میداد که ظرفیت دانش آموزان این مدرسه تکمیل شده و امکانات پذیرش دانش آموزان سخت تر و سخت تر میشود. همزمان با این شرایط زمزمه هائی در باره دیگر مدارس یهودی که کودکان و نوجوانان ما از آنها استفاده میکنند به گوش میرسید. لذا انجمن مرکزی یک گروه ۱۸ نفره را بمنظور بررسی امکانات برپا کردن مدرسه خودمان انتخاب کرد تا مطالعاتی در این زمینه (بر طبق اساسنامه) انجام دهند. انجمن سپس حتی بودجه ای در اختیار این گروه گذاشت تا یک مدیر باتجربه را برای تهیه گزارشی استخدام کند و امکان برپا کردن یک مدرسه را بررسی نماید.

این گروه مذاکرات، مصاحبات و محاسبات خود را بطور گسترده ای طی یک گزارش ۸۵ صفحه ای تسلیم انجمن مرکزی کرد. ولیکن با وجود گزارش مثبت و خوشبینانه ای که این گروه در مورد ایجاد مدرسه خودمان داده بود، متأسفانه این انجمن که بوضوح احتیاج مبرم والدین را می دید به دلایل مختلف تصمیمی بر روی آن نگرفت.

ایجاد این مدرسه که میتوانست بصورت سالی یک کلاس تکمیل شود، میتوانست جوابگوی احتیاجات و همچنین اعتراضات گروه کثیری از اعضای جامعه باشد.

۵- خواهش میکنیم در باره مشکلات و مسائل جامعه که در زیر به آن اشاره شده عقاید خود را بنویسید؛ و راه حل های پیشنهادی خود را ارائه فرمائید:

گرایش به مادیات - **قطب گرائی مذهبی - کثرت میهمانی ها و دوره ها - عدم کوشش کافی والدین در تربیت صحیح فرزندان خود - روند آموزشی فعلی و چگونگی تعلیم و تربیت در مدارس - فقدان احترام متقابل در جامعه - عدم توجه کافی به اصول اخلاقی و ارزشهای معنوی**

الف) متأسفانه گرایش به مادیات در جامعه ما بیش از پیش شدت گرفته و آثار آن حتی در کودکان و جوانان نیز دیده میشود. بعنوان یک فرد یا یک خانواده یا یک اجتماع بایستی توجه بیشتری به معنویات و اخلاقیات بنمائیم.

ب) در مورد قطب گرائی مذهبی باید عرض کنم که مختص جامعه ما نیست بلکه پدیده ای است که بخصوص اخیرا" در کلیه اجتماعات یهودی از کشور ایسرائل گرفته تا جوامع یهودی دیگر در سراسر دنیا دیده میشود. بخصوص در اجتماع در هم بافته شده ما بهترین راه حل، احترام به عقاید یکدیگر و خودداری کردن از بی حرمتی به یکدیگر میباشد. انتقاد کردن آسان و قانع کردن، کار بسیار مشکلی است. ولیکن با نشست ها و ایجاد روابط دوستانه، میتوان افکار را به یکدیگر نزدیک تر کرد و به اصطلاح همزیستی مسالمت آمیز را پیشه نمود.

ج) کثرت میهمانی ها و دوره ها از بزرگترین مشکلات اجتماعی جامعه ماست و اگر هر چه زودتر به آنها رسیدگی نکنیم غیر قابل تحمل خواهند شد.

همانطوریکه قبلا" هم در انجمن عنوان کرده ام به غیر از کارهائی که اعضای جامعه خودشان داوطلبانه میتوانند انجام دهند، (از جمله قبول نکردن هدیه و یا سعی در کوچک تر کردن و سبک تر کردن مهمانی خودشان) فقط یک رفراندوم عمومی چند سئواله از خود مردم میتواند خواسته مردم را با تائید خودشان بصورت اجرائی در بیاورد.

هنگامیکه عده‌ء کثیری از اعضای جامعه هدیه نبردن را تائید کنند این مسلما" بصورت قانونی در خواهد آمد و دیگر کسی از نیاوردن هدیه (برای مثال) خجالت نکشیده و در نتیجه میهمانی ها خود بخود کوچکتر میشوند. به امید آنکه در دوره آینده این رفراندوم صورت گیرد و با محدود کردن تعداد میهمانی ها و مهمانان و هدایا، از این مشکل از کنترل خارج شده اجتماع جلوگیری گردد.

د) والدین بایستی در قبول مسئولیت مستقیم فرزندانشان بیش از پیش کوشا باشند. توجه و رسیدگی به کودکان و جوانانمان، هسته مرکزی فعالیت ها و مسئولیت های یک خانواده و یک اجتماع میباشند.

ه) مثالهای مختلف در جامعه ما بسیارند و افکار متفاوت. ولیکن هر خانواده ای باید این آزادی عمل را داشته باشد که هر نوع تحصیلاتی که گرایش دارد آنرا بتواند به فرزندانش عرضه کند. ولیکن نباید فراموش کنیم که تمام هدف ما از ایجاد انجمنها، کمیته ها، و کنیساها و تلمود توراه حفظ هویت یهودی برای خودمان و بخصوص فرزندانمان میباشد. تنها از راه تعلیم توراه و یهودیت است که میتوانیم بقای حلقه بعدی زنجیر اجتماع مان را برای نسلها تضمین کنیم.

و) فقدان احترام متقابل در جامعه متأسفانه بیش از پیش شدت گرفته و باید از طریق سخنرانی های مختلف و مقالات و ایجاد هماهنگی در اجتماع آن را به مردم یادآوری کرده به یکدیگر بیاموزیم.

ز) متأسفانه مادیات، ظاهر بینی و چشم و همچشمی تا حد زیادی جایگزین ارزشهای اخلاقی و معنوی جامعه شده که بایستی به آن رسیدگی شود. این امر حتی در جوانان و کودکان ما نیز رخنه کرده است. باید سعی شود تا از طریق آموزش، سخنرانی و جلسات بحث بخصوص در میان جوانان، ارزشهای اصولی را که شالوده یک جامعه یهودی را تشکیل میدهند تعلیم دهیم.

پاسخ آقای لوئی عبرانی

۱- بعنوان اعضای نخستین دوره انجمن مرکزی بعد از تصویب اساسنامه جامعه، بنظر شما بزرگترین دست آوردهای انجمن مرکزی در این دوره چه بوده است؟

ایدئولوژی انجمن مرکزی بسیار زیبا و لازم بود. انجمنی که بتواند شکاف بین کنیسای شعره طوا و کلبه را ببندد و جماعت را زیر یک چتر حمایت کند و راه یکتائی را برای اجتماع هموار کرده و پیش گیرد. براساس این ایدئولوژی بود که جماعت محترم همگام آمدند و از انجمن مرکزی پشتیبانی کردند و برای به اتمام رساندن ساختمان ناتمام کنیسای جدید هدایای خود را به انجمن مرکزی دادند تا این بنا به اتمام برسد. وجود یک کنیسای جدید در گریت نک بسیار لازم بود تا بتواند به هر دلیلی جامعه را دور خود جمع کند و در یک محیط دلپذیر خدمات لازم را در اختیار مردم قرار دهد. انجمن مرکزی برای اینکه این کنیسا بتواند خواسته های کلیه افراد جامعه را از طبقات مختلف مذهبی جوابگو باشد، خوشبختانه اقدامات لازم را انجام داد. راه حل مناسب برای مسئله پارکینگ میتواند شکاف واقعی بین طبقات مختلف مذهبی را از بین ببرد؛ بطوریکه همه بتوانند از کنیسائی که به همت جماعت ساخته شده بهره برداری کنند.

۲- بنظر شما بزرگترین اشتباه یا کوتاهی انجمن مرکزی در این دوره چه بوده است؟

الف - انجمن مرکزی از قدرت خود استفاده نکرد. ۱۵ براخا منتخبین مردم در انجمن میتوانستند با همفکری، تصمیمات لازم را اتخاذ نموده و با برنامه ریزی صحیح به جامعه خدمت نمایند. ولی در مقابل اعضای انجمن تحت تأثیر عده ای از افراد جامعه خارج از انجمن (که مسئولیتی هم نسبت به اجتماع نداشتند) قرار گرفتند و بارها شاهد بودیم که آنچه «مردم میخواهند و می پسندند» نسبت به آنچه «درست است و مردم احتیاج دارند» تقدم داشت.

ب- تقسیم بندی صندلیها در زمان افتتاح کنیسا از کنترل خارج بود.

ج- با وجود گسترش احتیاجات جامعه، انجمن در دوره‌ء گذشته به مسائل زیر رسیدگی نکرد: مجالس، مهمانیهای زائد، جوانان، تحصیلات، برنامه ریزی دراز مدت، اختلافات طبقاتی و روابط با کشور ایسرائل (صیونیزم).

۳- به عقیده شما سه موضوع مهم که در دوره بعدی انجمن مرکزی باید اولویت داشته باشند چیست؟

الف- تشکیل کمیته های فرعی: فقط از راه تشویق و به همکاری کشیدن افراد خارج از انجمن است که میتوان کارها و اعمال بیشتر و چشمگیرتری انجام داد.

ب- رسیدگی به مسائل روزمره اجتماعی (همان مسائلی که در سئوال دو مطرح شد).

ج- برای اینکه انجمن بتواند به مسائل اجتماع رسیدگی کند لازم است که کلیه امور مذهبی از کادر انجمن مرکزی خارج شده به کمیته مذهبی سپرده شود. بدین طریق براحتی میتوان شرکت بانوان را نیز در انجمن مرکزی تشویق کرد تا تمرکز کار روی امور اجتماعی باشد. اگر این انجمن بخواهد در کلیه امور مذهبی نیز نظر بدهد، هم از داخل و هم از خارج انجمن مرتب کشمکش خواهد بود و راندمان کار برای رسیدگی به مسائل اجتماعی پائین میآید.

۴- بنظر شما آیا جامعه ما احتیاج به یشیوا/مدرسه یهودی مختص به خود دارد یا خیر؟ به چه دلیل؟

بنظر بنده در امریکا فرزندان ما میبایست در مدارس یهودی تحصیل بکنند. در صورتیکه جامعه بتواند از خود یک مدرسه یهودی تأسیس کند که کادر و سطح تحصیلی آن بالا باشد بسیار خوب است؛ ولی اگر تأسیس چنین مدرسه ای عملی نیست یا زمان بیشتری لازم داشته باشد که بعمل برسد، می بایست انجمن مرکزی و اجتماع از آن کسانیکه میخواهند از مدارس یهودی دیگر استفاده کنند پشتیبانی کرده آنها را تشویق بکند.

اگر فکر میکنیم همانطوریکه پدران و مادران ما در مشهد مذهب را نگاه میداشته اند اولاد ما هم اجرا خواهند کرد اشتباه میکنیم. چون بافت اجتماعی ما در امریکا تغییر کرده است. بعنوان مثال: مادران ما اغلب عمل کاشر کردن گوشت (دخیا و آب نمک) را میدانستند؛ ولی در حال حاضر فکر نمیکنم بانوان جوان اجتماع با این عمل آشنائی داشته باشند یا غیره...

۵- خواهش میکنیم در باره مشکلات و مسائل جامعه که در زیر به آن اشاره شده عقاید خود را بنویسید؛ و راه حل های پیشنهادی خود را ارائه فرمائید:

گرایش به مادیات - قطب گرائی مذهبی - کثرت میهمانی ها و دوره ها - عدم کوشش کافی والدین در تربیت صحیح فرزندان خود - روند آموزشی فعلی و چگونگی تعلیم و تربیت در مدارس - فقدان احترام متقابل در جامعه - عدم توجه کافی به اصول اخلاقی و ارزشهای معنوی

هفت بخش این سئوال همه به هم مربوط هستند. ریشه تمام این اشکالات یکی است. چشم و همچشمی! همه در تلاشند خود را از دیگران موفق تر و یا پولدارتر جلوه دهند! یکی از طریق خریدن منزل نزدیکتر به آب، دیگری با برپا کردن مهمانی سنگین تر.

کمی وقت بگذاریم، اندکی فکر کنیم و به فرزندانمان بیاموزیم که به همنوع خودمان، بخصوص اگر عضو جامعه‌ء خودمان است، احترام بگذاریم. چه پولدار باشد یا خدا‌ی نکرده محتاج، مذهبی باشد یا خدا‌ی نکرده به گمراهی کشیده شده باشد، در لانگ آیلند و کینگزپوینت زندگی کند یا در کوئینز. در مدرسه گریت نک نورت تحصیل کند یا عزرا آکادمی و کاشانی. همه و همه عضو یک اجتماع هستیم و میخواهیم عضو آن باقی بمانیم. پس دست بدست هم بدهیم، به یکدیگر احترام بگذاریم و راه خدا و پدرانمان را فراموش نکنیم. آنوقت میتوانیم به خود ببالیم و افتخار کنیم.

پاسخ آقای بهروز حکیمیان

۱- بعنوان اعضای نخستین دوره انجمن مرکزی بعد از تصویب اساسنامه جامعه، بنظر شما بزرگترین دست آوردهای انجمن مرکزی در این دوره چه بوده است؟

قبل از اینکه برنامه ها و فعالیت های انجمن مرکزی مورد بررسی قرار گیرند باید دید که هدف اصلی این انجمن و دید آن برای آینده چیست؟

در بدو تأسیس انجمن مرکزی ما با موضوعات زیر مواجه شدیم:

۱) بدون آگاهی جامعه و کوشش قابل ملاحظه اعضای آن احتمال بقای جامعه ۴۰۰۰ نفری مشهدی در این کشور بسیار کم خواهد بود.

۲) آیا فرهنگ و میراث مشهدی ارزش این را دارد که آنقدر برای بقای آن کوشش و خرج شود؟ یا شاید بهتر است که جامعه مشهدی در بین سایر جوامع یهودی این منطقه و در کنیساهای مختلف جوامع دیگر حل شود؟

من معتقدم که اکثر اعضای انجمن مرکزی نکته شماره یک بالا را کاملا" درک کرده و آنرا پذیرفتند. گذشته از آن همین اکثریت به نکته شماره ۲ جواب مثبت داده و برای رسیدن به آن هدف برنامه های قابل ملاحظه ای به قرار زیر پیاده کردند:

الف) ساختمان و تأسیس کنیسائی نسبتا" بزرگ با تجهیزات وابسته به آن برای استفاده اعضای جامعه بطوریکه همگی بتوانند بطور مرتب از دوستان خود دید و بازدید کرده و رهبران جامعه بتوانند براحتی با اعضای آن در تماس باشند. تأسیس یک کنیسای بزرگ ایده‌ء بسیار بهتری از تأسیس چند کنیسای کوچک و پراکنده بود. انجمن مرکزی میلیون ها دلار در طول مدت کمی جمع آوری کرد تا به این هدف برسد. ساختمان مرکز یهودیان مشهدی در گریت نک در زمان موعود بپایان رسید و بهره برداری از آن آغاز گردید.

ب) بقای جامعه مشهدی به حد زیادی بستگی به تعداد اعضای آن دارد. رخنه‌ء هر نهضتی و معرفی هر آئین غریبه ای به فرهنگ مذهبی و رسم و رسوم سنتی ما باعث نابودی جامعه ما خواهد شد. انجمن مرکزی با تلاش های بسیار سعی کرد که تعداد اعضای خود را افزایش دهد. مهمترین تأثیر از طریق تفکیک قسمتی از محوطه پارکینگ بوجود آمد که باعث حل تعدادی از مشکلات نفاق آور جامعه ما گردید. این اقدام ضمنا" باعث شد که محوطه ای برای دید و بازدید اعضای جامعه و مصارف دیگر کنیسا ایجاد شود.

ج) انجمن مرکزی مخارج را تحت کنترل درآورد و به سطح واقع بینانه و قابل تقبلی برای جامعه رسانید.

د) اکثریت میانه رو اعضای انجمن مرکزی کاملا" به این موضوع پی بردند که بعضی اوقات انجام اقداماتی بسیار وسوسه انگیز است؛ اقداماتی که انجمن های بعدی و جامعه را امکانا" در موقعیت های مالی مشکل قرار داده و نتیجتا" جدائی بیشتر و سایر مشکلات برای جامعه در بر خواهند داشت. من مخصوصا" فکر و آینده نگری این اعضای انجمن مرکزی را تحسین میکنم که با شجاعت تمام با عقاید کوته فکرانه مخالفت میکردند.

۲- بنظر شما بزرگترین اشتباه یا کوتاهی انجمن مرکزی در این دوره چه بوده است؟

الف) گهگاهی اتکاء زیاد و تأکید بیش از حد روی اصول دموکراتیک برای حل موضوعی از سرعت پیشرفت کار کاسته و فعالیت ها را بسیار وقت گیر می کرد.

ب) کوشش ها و فعالیت های داخلی انجمن مرکزی میبایستی بیشتر با اعضاء جامعه در میان گذاشته میشدند تا افراد جامعه را بیشتر در مورد موضوعات مهم آگاه نماید.

۳- به عقیده شما سه موضوع مهم که در دوره بعدی انجمن مرکزی باید اولویت داشته باشند چیست؟

الف) یکی از مهمترین هدفهای انجمن مرکزی در دوره بعدی درک عامل اصلی بقای جامعه و مبارزه با افراط‌گرائی که به ضرر جامعه و باعث ایجاد ناراحتی در بین فامیل های جامعه است میباشد.

ب) کمیته فعلی تلمود توراه باید گسترش یابد تا مدرسه ای مخصوص در سطح بالا و بسیار قوی برای تعلیم تحصیلات یهودی و برنامه های عبری برای کودکانی که به مدارس دولتی میروند تأسیس نماید.

ج) آگاه نمودن جوانان و بزرگسالان جامعه از خطرات اجتماعی که ما را تهدید میکند با ترتیب فعالیت ها و برنامه هائی از قبیل سخنرانی ها، سمینارها، نمایش فیلم و انتشار مقالات آموزشی و فرهنگی.

۴- بنظر شما آیا جامعه ما احتیاج به یشیوا/مدرسه یهودی مختص به خود دارد یا خیر؟ به چه دلیل؟

خیر – در موقعیت فعلی و مخصوصا" مدرسه ای که مختص جامعه ما بوده و از کمک افراد خارج از جامعه بهره مند نشود به صلاح جامعه ما نیست. بدلائل زیر:

الف) چنین مدرسه ای خرج بسیار سنگینی در آینده بر دوش جامعه ما میگذارد که باعث خواهد شد سیستم کاودهای داوطلبی که همیشه در جامعه ما مرسوم بوده است بتدریج قطع شود.

ب) تأسیس چنین مدرسه ای باعث ایجاد «گتو»ی مشهدی خواهد شد که نتیجتا" کودکان ما را از لحاظ پیشرفت فکری و تقویت قدرت خلاقه، بسیار محدود میکند. در ضمن دروسی که در این مدرسه تدریس میشوند جنبه یک طرفه خواهند داشت که با طرز فکر اکثریت جامعه در باره آینده فرزندانمان مغایرت دارد.

ج) خرج تعلیم یک شاگرد در یک یشیوای امریکائی قابل قبول در حدود سالی ۱۰،۰۰۰ دلار میباشد. اداره مدرسه ای با ۳۰۰۰ تا ۴۰۰۰ دلار در سال برای هر شاگرد مطمئنا" از کیفیت تعلیمات آن کاسته و نتیجه‌ء معکوسی در آینده کودکان خواهد داشت.

د) در جامعه ما علاقه و تجربه‌ء زیادی برای دخالت در امور چنین مدرسه ای وجود ندارد و در رقابت با مدارسی چون نورت شور هیبرو آکادمی، شانس ما برای پیدا کردن معلمین واجد شرایط بسیار ناچیز میباشد.

ه) تأسیس و اداره یک یشیوا در سطح بالا و با تعلیمات درجه اول

کار آسانی نیست و با اداره کردن یک کودکستان بسیار متفاوت است. دخالت اولیاء در امور مدرسه در جامعه ما، با وجود پیشرفت، هنوز بسیار ناچیز است و این امری است که از ضروریات یک مدرسه رضایتبخش و قابل قبول میباشد.

و) آگاهی از نکات بالا و تشخیص نکات منفی دیگر در مورد مدرسه مخصوص مشهدی ها از حمایت واقعی و مؤثر افراد ثروتمند جامعه که لازمه تأسیس و اداره‌ء چنین مؤسسه ای است خواهد کاست.

۵- خواهش میکنیم در باره مشکلات و مسائل جامعه که در زیر به آن اشاره شده عقاید خود را بنویسید؛ و راه حل های پیشنهادی خود را ارائه فرمائید:

گرایش به مادیات – قطب گرائی مذهبی – کثرت میهمانی ها و دوره ها – عدم کوشش کافی والدین در تربیت صحیح فرزندان خود – روند آموزشی فعلی و چگونگی تعلیم و تربیت در مدارس – فقدان احترام متقابل در جامعه – عدم توجه کافی به اصول اخلاقی و ارزشهای معنوی

به ترتیب ارجحیت و اهمیت:

۱- قطب گرائی مذهبی
۲- روند آموزشی
۳- بی توجهی به تربیت مؤثر فرزندان
۴- فقدان احترام متقابل در جامعه و عدم توجه به اصول اخلاقی و ارزش های معنوی
۵- کثرت مجالس و میهمانیها
۶- گرایش به مادیات

قطب گرائی مذهبی و تأثیر آن در جامعه در سطح بالاتر اهمیت از سایر نکات بالا قرار دارد. از آنجائی که پایه و اساس یک بنا، اهمیت بسیار زیادی در بنای یک ساختمان مرتفع دارد، در صورت بی توجهی به قطب گرائی مذهبی، ستونهای استوار جامعه بتدریج ضعیف خواهند شد و در نتیجه بقای جامعه ما بخطر خواهد افتاد.

در باره سایر موضوعات ذکر شده بالا، در حالیکه جلسات بحث و گفتگوی عمومی راجع به یک موضوع زیاد مورد استقبال جامعه نبوده، سایر راههای تبادل نظر و بحث و گفتگو در باره موضوع های مهم جامعه باید امتحان شوند تا بتوان این موضوعات را بیشتر مورد بررسی قرار داد.

پاسخ آقای میشل دیلمانی

۱- بعنوان اعضای نخستین دوره انجمن مرکزی بعد از تصویب اساسنامه جامعه، بنظر شما بزرگترین دست آوردهای انجمن مرکزی در این دوره چه بوده است؟

ضرب المثل فارسی معروفی است که میگوید «مشک آنست که خود ببوید نه آنکه عطار بگوید.» این سئوالی است که بخاطر آنکه بتوانید جواب درست تر و عادلانه تری دریافت کنید باید از اجتماع بپرسید و نه از خود ما اعضای انجمن. چون هر چه بگوئیم حمل بر خودستائی میشود.

ولیکن چون این سئوال مطرح شده باید عرض کنم که بدون شک، تأمین بودجه چندین میلیون و برای تکمیل و افتتاح کنیسای جدید بزرگترین دستاورد این انجمن بوده است. بخصوص وقتیکه ملاحظه میکنیم که ایجاد این کنیسا مرکز تجمعی برای اجتماع در این منطقه شده و مشاهده میکنیم که شبات ها در سه مینیان مختلفی که در این مجموعه برپاست، حتی گاهی جای نشستن هم نیست و فقط باید ایستاد، به جامعه خود افتخار میکنیم. افتخار میکنیم چون تکمیل این مکان مقدس فقط با حمایت و همکاری اجتماع امکان پذیر بود.

باید اشاره کنم که دستاورد بزرگ دیگر انجمن مرکزی، خریداری ساختمان «۱۳۰ استیم بوت رود» میباشد که انشاءا لله این ساختمان نیز پس از تکمیل مراحل قانونی و اجازه های آن، مجتمع بزرگی است که بسیاری از احتیاجات اجتماعی، آموزشی و فرهنگی و مذهبی جامعه را حل خواهد نمود.

۲- بنظر شما بزرگترین اشتباه یا کوتاهی انجمن مرکزی در این دوره چه بوده است؟

در مورد سئوالی که بزرگترین اشتباه یا کوتاهی انجمن مرکزی در این دوره چه بوده است باید متذکر شوم که اشتباه و کوتاهی دو موضوع کاملا" متفاوت میباشند که باید بطور جداگانه به آنها جواب داد.

الف– در مورد کوتاهی کردن باید عرض کنم که انجمن مرکزی با درگیری های روزمره ای که داشت شاید نتوانست آنطوری که باید و شاید به مسائل اجتماعی رسیدگی کند. در صدر این اشکالات مسئله مجالس و میهمانی هاست که تا حد زیادی از کنترل خارج شده و بار بزرگی بر دوش اجتماع ما میباشد.

همچنین این انجمن قاطعیت لازم را در مهار کردن عوامل و آتش هائی که منجر به شکاف در جامعه میشد آنطوریکه باید و شاید از خود نشان نداد و امیدوارم که این امر در دوره بعد انجمن اصلاح شود.

ب) و اما در مورد بزرگترین اشتباه انجمن، بنظر من مسئله تخصص دادن صندلی های کنیسای جدید، شاید جنجال برانگیزترین مسئله ای بود که باعث دلگیری و ناراحتی عده زیادی از اعضای جماعت محترم شد. این مسئله با وجود اینکه با رأی اکثریت اعضای انجمن بتصویب رسیده بود، از محدوده و چهارچوبی که برای آن تعیین شده بود خارج شد. ولی امیدواریم که کدورت ها بکنار رفته باشند و در آستانه ایام روش هشانا و کیپور آن عده افرادیکه شاید از انجمن دلگیر شده اند ما را مورد عفو قرار داده باشند.

۳- به عقیده شما سه موضوع مهم که در دوره بعدی انجمن مرکزی باید اولویت داشته باشند چیست؟

در رابطه با سه موضوع مهمی که برای انجمن مرکزی دوره بعد باید اولویت داشته باشند باید عرض کنم که:

مواجه هستیم کسب نمایند. از افراط گرائی به هر نوعی که باشد باید اجتناب شود و میانه روی و راههای منطقی باید تشویق شوند. رسیدن به این هدف، نیاز به یک روش محتاطانه، صبورانه و طویل المدت دارد. واضح است که هیچ راه حل آسان و سریعی برای این مسائل وجود ندارد و لازمه حل موفقیت آمیز آن، همکاری و تلاش تمامی ارکان جامعه منجمله انجمن مرکزی، هیئت امناء، کمیته های مختلف، رهبری مذهبی بعلاوهء فرد فرد اعضای جامعه میباشد.

موضوع سوم در دورهء بعدی انجمن مرکزی، تحکیم بخشیدن به بنای سازمانی و مالی ارکان مختلف جامعه است که شامل موارد زیر میشود:

- آوردن دو کنیسای دیگر موجود در جامعه به زیر چتر انجمن مرکزی
- ادامه جمع آوری پول از قسمت بزرگی از اعضای جامعه برای تأمین بودجه پروژهء ساختمان ۱۳۰ و سایر برنامه های موجود و ایجاد ذخیرهء مالی کافی برای سازمانهای مختلف جامعه.
- تحکیم بخشیدن به سیستم کمیته های انجمن مرکزی و تشویق مردم برای شرکت فعالانه در امور جامعه، تا به انجمن مرکزی امکان داده شود برنامه های بیشتری را آغاز و اداره نماید.

۴- بنظر شما آیا جامعه ما احتیاج به یشیوا/مدرسه یهودی مختص به خود دارد یا خیر؟ به چه دلیل؟

در طی چند سال اخیر با محدود شدن جا در یشیواها به تقاضای ایجاد یک مدرسه یهودی در جامعه ما افزوده شده است. عده ای از طرفداران این مدرسه معتقدند که چنین مدرسه ای میتواند راه و روش و آداب و رسوم ما را به جوانان ما بیاموزد و عده دیگر به این موضوع تأکید میکنند که تمامی والدین از لحاظ مالی قادر به پرداخت شهریه یشیواهای دیگر نیستند. از سوی دیگر مسئله عدم وجود جا در یشیواهای دیگر بخصوص در گریت نک نیز مطرح میشود.

در حالیکه تمامی این استدلالها قابل توجه و معتبرند، من خطراتی را در تأسیس یشیوائی برای جامعه خودمان می بینم. این خطرات شامل نکات زیر میشود:

الف) تشکیل یک گتوی مشهدی – ما بعنوان یک جامعه در حال حاضر در تماسهای اجتماعی با سایر جوامع در انزوا هستیم. اگر بخواهیم جوانانمان را در یک محیط منزوی تربیت کنیم، از قدرت آنان برای تماس و شرکت در جوامع دیگر کاسته ایم و بدینوسیله رویاروئی و برخورد موفقیت آمیز با جهان خارج برای جوانان ما مشکل تر خواهد شد.

ب) سطح آموزشی – نگرانی بسیاری وجود دارد که مدرسه ما نتواند سطح بالا و لازم را در تعلیم و تربیت به جوانان ما ارائه دهد؛ سطحی که بتواند آینده خوبی را برای آنان تضمین نماید. در بین والدین ما افراد حرفه ای صلاحیت دار باندازه کافی وجود ندارند تا بتوانند به سطح آموزشی این مدرسه کمک کنند. فقط استخدام افراد حرفه ای برای مدرسه کافی نیست بلکه والدین مطلع و فعال نیز برای هدایت و تعیین سطح آموزشی مدرسه مورد نیازند.

ج) مسائل مالی – اداره کردن یک مدرسه یهودی با تمامی امکانات یک مؤسسه آموزشی در سطح بالا، یک پروژه بسیار پرخرج میباشد. ما بعنوان یک جامعه همواره در پشتیبانی از سازمانهای خود سخاوتمند بوده ایم ولی نگرانی از این است که بسیاری از والدین، انتظار غیر منطقی کمک مالی از مدرسه ای که توسط جامعه خودشان اداره میشود داشته باشند. این موضوع میتواند باعث شود که از امکانات مالی مدرسه کاسته شود و در نتیجه سطح درسی مدرسه پائین خواهد آمد. احتمال این خطر بسیار زیاد است زیرا خانواده های زیادی که وضع مالی بهتری دارند باز هم فرزندان خود را به مدرسه «نورت شور هیبرو آکادمی» خواهند فرستاد و آن تعهد احساسی را نسبت به پشتیبانی مالی سال به سال از مدرسه جامعه خود نخواهند داشت.

د) سطح مذهبی – با در نظر گرفتن وضع کنونی در جامعه ما بسیار ممکن است که در مورد یشیواهای جامعه نیز اختلاف نظرهائی برای «سطح مذهبی مناسب» آن وجود داشته باشد. همانطوریکه اکنون هم بطور کلی در جامعه این اختلاف نظرها وجود دارد. تا زمانی که موافقت واقعی که چه سطح مذهبی از نظر همه مورد قبول و مناسب است بدست نیامده یعنی تا زمانی که این اعتماد نسبت به قصد و غرض دیگران در بین هر دو طرف کسب نشده است، یک چنین مدرسه ای منبع مشاجرات و اختلافات در مورد موضوعات مذهبی خواهد بود.

چه راه دیگری وجود دارد؟

من معتقدم که جامعه ما باید بیشتر در امور یشیواهائی که فرزندان ما به آنجا میروند دخالت داشته باشد. مذاکرات فعالانه ای باید با سایر یشیواها از قبیل مدرسه «نورت شور هیبرو آکادمی» برای ایجاد یک نوع شراکت واقعی انجام شود. به این وسیله به والدینی که مایلند فرزندانشان به یشیوا بروند این امکان داده میشود و در ضمن میتوانیم از تجربیات و منابع آموزشی سایر جوامع یهودی اطراف خود نیز بهره مند شویم. این امر نیاز به تعهدات مالی و زمانی بسیاری از طرف جامعه ما دارد ولی من معتقدم که این بهترین راه تضمین تعلیم و تدریس صحیح دروس مذهبی و غیر مذهبی برای فرزندان ما باشد.

۵- خواهش میکنیم در باره مشکلات و مسائل جامعه که در زیر به آن اشاره شده عقاید خود را بنویسید؛ و راه حل های پیشنهادی خود را ارائه فرمائید:

گرایش به مادیات – قطب گرائی مذهبی – کثرت میهمانی ها و دوره ها – عدم کوشش کافی والدین در تربیت صحیح فرزندان خود – روند آموزشی فعلی و چگونگی تعلیم و تربیت در مدارس – فقدان احترام متقابل در جامعه – عدم توجه کافی به اصول اخلاقی و ارزشهای معنوی

برای جواب مناسب به این سئوال میتوان صفحات متعددی نوشت. هر کدام از این موضوعات باید بعنوان یک مسئله جدی در جامعه ما تلقی شود و بسیاری از آنها مربوط به یکدیگر و یا نتیجه یکدیگرند. هر یک از این مسائل بسیار عمیق و ریشه دار است و راه حل ساده ای ندارد. بنابراین در جواب به این سئوال من نظر خود را در بسیاری موارد بصورت کلی بیان میکنم.

الف) گرایش به مادیات – ما اکنون از نظر فرهنگی در دوره ای زندگی میکنیم که مادیات بیش از هر زمان دیگر حکمفرمائی میکند. شهری که اکثر ما برای زندگی انتخاب کرده ایم (گریت نک)، احتمالا"

یکی از شهرهائی است که بیش از هر جای دیگر در منطقهء نیویورک به مادیات گرایش دارد. بیش از هر زمان دیگر آنهائی که از نظر مالی موفق هستند مورد احترام و تحسین سایرین در جامعه هستند. چیزی که اغلب کمبود آن احساس میشود، اهمیت دادن مساوی به سایر ارزشها مثل موفقیت های تحصیلی، درستکار بودن از نقطه نظر اخلاقی و معنوی و غیره است.

ب) قطب گرائی مذهبی – این موضوع بوضوح یکی از «داغ»ترین مسائل جامعه است که برای بسیاری از افراد، منبع تحریک احساسات و مباحثه و فشارهای روحی است. این مسئله مختص به جامعه ما نیست بلکه در اکثر جوامع یهودی دیگر و در واقع در جوامع غیر یهودی در این کشور و سایر نقاط جهان نیز وجود دارد. جوامع دیگر ممکن است بر طبق سطح مذهبی خود تقسیم شوند ولی در مورد جامعه ما باین سادگی نیست زیرا از نظر خانوادگی و اجتماعی آنقدر به یکدیگر وابستگی و ارتباط داریم که نمیتوانیم بسادگی تقسیم شویم. اگر تقسیم شویم دیگر فکر نمیکنم بعنوان یک جامعه بقاء داشته باشم.

در مورد ارزشهای سنتی مشهدی بحث زیادی میشود ولی اگر دقیق تر تجزیه و تحلیل کنیم می بینیم که منظور عده ای آداب و رسوم مذهبی جامعه ما در مشهد است که در آن موقع جامعه ما مذهبی تر بودیم و منظور سایرین سطح نگهداری اصول مذهبی در تهران است که بسیاری راه آزادتری را پیش گرفته بودند. اگر حالا به این ترکیب، گروه بزرگی از جوانانمان را که در یشیواهای مختلف در این مملکت تحصیل کرده اند و تحت نفوذ افراد مذهبی خارج از جامعه ما قرار گرفته اند اضافه کنیم، آنوقت یک ترکیب بسیار انفجارآمیز بوجود میآید که بسادگی قابل وفق دادن نیست. چیزی که باید برقرار نمائیم نوع جدید نیویورکی ارزش های سنتی مشهدی است.

چطور میتوان این کار را کرد؟

- تحمل و بردباری – تمامی طرفها باید نسبت به عقاید شخصی و اعمال دیگران بردباری بیشتری داشته باشند. این همیشه جزو اصول جامعه ما بوده و باید دوباره برقرار شود. کنیساهای ما و سایر سازمانهای عمومی ما باید برطبق سطح مذهبی قابل قبول برای اکثریت اداره شوند. اگرچه، اگر بخواهیم که جامعه را یکپارچه نگاه داریم نباید برطبق اصول مذهبی ترین افراد و یا افراد دو قطب مخالف عمل کنیم بلکه باید راه سنتی وسط را در پیش بگیریم.
- تحصیلات جوانان ما – باید اطمینان حاصل کنیم که مدارس فرزندان ما با اصول و آداب و رسوم مذهبی ما تضادی نداشته باشند. برنامه تلمود توراه باید حفظ و تقویت شود تا کودکانی که به مدارس عمومی میروند آموزش مناسب مذهبی را تعلیم گیرند.
- رهبران مذهبی ما باید باین مسائل رسیدگی کنند و سعی به جلوگیری از افراط گرائی به هر دو طرف را بنمایند.
- ما باید جلسات سخنرانی و برنامه های دیگر برای جوانانمان ترتیب دهیم تا جوابگوی نیازهای معنوی آنها باشد به نحوی که مطابق با آداب و رسوم جامعه نیز باشد.

ج) میهمانی ها و دوره های زیاده از حد – اکثر اعضای جامعه از میهمانی های زیاد و بزرگ که تا دیروقت بطول می انجامد خسته شده اند. انجمن مرکزی میتواند و باید نوعی ضوابط در این مورد تعیین نماید ولی تصمیم نهائی با خود افراد است که باین امر واقف شوند که این عادتهای ما از نظر سلامتی، مضر و در ضمن اسراف و به زبان ساده افراط است.

د) عدم کوشش کافی والدین در تربیت فرزندان – واضح است که بسیاری از والدین با فرزندانشان رابطه و ارتباط مناسب ندارند. عده ای گرفتار مشکلات زبان و اختلاف فرهنگی و عدم تفهیم فرهنگ و تمدن امریکا هستند. ما دیسیپلین صحیح را به فرزندانمان نمی آموزیم و عادات و رسوم ناسالم را اتخاذ نموده ایم.

برنامه هائی مشابه آنچه گروه والدین جوان (CMPA) برای تعلیم روش های مؤثرتر به والدین بمورد اجرا میگذارد باید تقویت شوند.

ه) روند تحصیلی – زمانی بود که جوانان ما از تحصیل کرده ترین جوانان بودند و همه به دانشگاه میرفتند. متأسفانه پس از انقلاب ایران بسیاری از خانواده ها برای امرار معاش متکی به فعالیت جوانانشان بودند و فقط اخیرا" مشاهده میشود که تمایل به ادامه تحصیل دانشگاهی رو به ازدیاد است. واضح است که این تحصیلات قوی است که ادامه رفاه و کامیابی را تضمین میکند.

علاوه بر تلاشهای باارزش کمیته تحصیلات عالی باید افرادی که در جامعه بعنوان «تعیین کننده روند» شناخته میشوند، تحصیلات دانشگاهی و فوق لیسانس را تشویق نمایند.

و) فقدان احترام متقابل در جامعه – متأسفانه روند بسوی از دست دادن احترام متداول در جامعه بوده است. شاید از بعضی لحاظ بیش از حد با یکدیگر اوقات خود را میگذرانیم. هر کس باید رفتار خود را دقیقا" تجزیه و تحلیل کرده و در صورت لزوم آنرا اصلاح نماید.

ز) عدم توجه کافی به اصول اخلاقی و ارزشهای معنوی – این نیز یکی از روندهای تأسف انگیزی است که بر روی رفتار ما در کسب و کار و در اعمال جوانان ما تأثیر میگذارد. بعضی از موضوعاتی که در فوق ذکر شد مستقیما" و یا بطور غیر مستقیم مسئول بوجود آوردن این مسئله هستند. متأسفانه ما در بسیاری موارد، منعکس کننده اتفاقاتی هستیم که در مملکتی که در آن زندگی میکنیم بوقوع می پیوندد.

در خاتمه از فرصتی که مجله مگیلا در اختیار ما قرار داده استفاده کرده و از کلیه افراد جامعه بخاطر حمایت بی نظیر و اعتمادی که در طول این سه سال نسبت ما داشته اند از طرف انجمن مرکزی سپاسگزاری مینمایم. خدمت به جامعه برای من تجربه ای افتخارآمیز و لذتبخش بود.

امیدواریم که جامعه محترم، کوتاهی ها و اشتباهات ما را در این دوره مورد عفو قرار دهند و همواره راه درست اتحاد و یگانگی را در پیش گرفته تا به موفقیت های بیشتری نائل گردند.

گفتگوئی با اعضای انجمن مرکزی

در حالیکه اولین دوره انجمن مرکزی رو به اتمام است و انتخابات دوره آینده نزدیک میشود، مجله مگیلا از اعضای محترم انجمن مرکزی درخواست نمود که نظرات و عقاید خود را پیرامون اولین دوره خدمت، در پاسخ سئوالاتی که بطور کتبی مطرح گردیده بود بیان دارند. دست اندرکاران مجله مگیلا معتقدند که بی تفاوتی و عدم آگاهی، بزرگترین دشمنان میباشند و یک جامعه سالم باید کاملا" از مسائل و تصمیماتی که بر بقاء، سرنوشت و آینده آن اثر میگذارد مطلع باشد.

با سپاس فراوان از اعضای انجمن مرکزی برای خدمات پرارزش شان طی سه سال گذشته، توجه شما را به این پاسخ ها جلب می نمائیم.

...

پاسخ آقای هارون کهنیم

۱- بعنوان اعضای نخستین دوره انجمن مرکزی بعد از تصویب اساسنامه جامعه، بنظر شما بزرگترین دست آوردهای انجمن مرکزی در این دوره چه بوده است؟

الف) حل مسائل روزمره.

ب) تکمیل و افتتاح کنیسای تازه.

ج) خرید ساختمان ۱۳۰ استیم بوت و تلاش برای گرفتن اجازه ساختمان

د) تشکیل هیئت امناء

ه) اداره امور مالی جامعه به بهترین وجه ممکن.

۲- بنظر شما بزرگترین اشتباه یا کوتاهی انجمن مرکزی در این دوره چه بوده است؟

الف) اجرا نشدن بعضی از تصمیمات انجمن مرکزی.

ب) برنامه ریزی برای آینده جامعه.

ج) بررسی مسائل جوانان و پیشنهاد عملی برای جلوگیری از خطرات بیشتر.

۳- به عقیده شما سه موضوع مهم که در دوره بعدی انجمن مرکزی باید اولویت داشته باشند چیست؟

الف) انتخاب مدیری مدبر برای امور کنیسای انجمن و دیگر مؤسسات وابسته.

ب) توجه به وضع جوانان و راهنمائی آنها بطرف پیشرفت های مدرن امروز، با پیشنهادات عملی.

ج) سعی در گرفتن اجازه ساختمان ۱۳۰ استیم بوت و برنامه ریزی برای همه افراد جامعه در آن ساختمان بطوریکه در ۵ سال آینده آن محل تبدیل به جوئیش سنتری فعال باشد.

د) جلسات کمتر با انجام عملی تصمیمات.

۴- بنظر شما آیا جامعه ما احتیاج به یشیوا/مدرسه یهودی مختص به خود دارد یا خیر؟ به چه دلیل؟

الف) احتیاج به دبستانی داریم.

ب) ولی نه مختص به خود بلکه مختلط، لااقل با دیگر جوامع سفارادی.

ج) تحت نظارت عالیه انجمن مرکزی و با انتخاب مدیران و معلمین ازموده، تحت نظر هیئت امنای مدرسه.

د) اداره عملی، لااقل به طریقه تدریس در مدرسه نورت شور هیبرو آکادمی

ه) برنامه ریزی برای خودکفائی مدرسه با پشتیبانی از طرف انجمن مرکزی و انتشار بیلان و عملکرد دبستان بطور سالیانه.

۵- خواهش میکنیم در باره مشکلات و مسائل جامعه که در زیر به آن اشاره شده عقاید خود را بنویسید؛ و راه حل های پیشنهادی خود را ارائه فرمائید:

گرایش به مادیات - قطب گرائی مذهبی - کثرت میهمانی ها و دوره ها - عدم کوشش کافی والدین در تربیت صحیح فرزندان خود - روند آموزشی فعلی و چگونگی تعلیم و تربیت در مدارس - فقدان احترام متقابل در جامعه - عدم توجه کافی به اصول اخلاقی و ارزشهای معنوی

الف) ما در کشوری سرمایه داری زندگی میکنیم و طبعا" اثرات مثبت و منفی آن روی جامعه اثر میگذارد. ولی تا چه حد؟!

ب) چنانچه ما مدرسه ای نداشته باشیم که از طفولیت آنها را با روشی درست راهنمائی و تربیت کنیم، طبیعی است که وضعی مانند امروز پیش میآید.

ج) اثرات گالوت مشهد که همه با هم و با خبر از هم بودیم هنوز باقیست. بهترین پیشنهاد، خواندن کتاب، برنامه های تأتر و دیگر سرگرمی های مفید است تا شاید قدری از کثرت دوره ها بکاهد.

د) عدم توجه کامل والدین به فرزندان و نتیجه بد آن را حس میکنیم؛ سئوال اینجاست، چرا ما نبایستی وقت کافی برای فرزندانمان داشته باشیم؟

ه) وقتی فرزندان در مدارس مختلف تحصیل میکنند و با معیارهای مختلف وارد جامعه میشوند انتظاری غیر از این نمیتوان داشت. وظیفه والدین تربیت فرزندان است و مدارس آنها را تعلیم میدهند. والدین بایستی مدرسه را انتخاب و اثرات آنرا قبول و خود نیز سعی در آموزش بیشتری بنمایند.

و) ما در گوش کردن عقاید دیگران کم حوصله ایم و زمانی که ما از عقاید و نظرات یکدیگر غافل میمانیم، احترام متقابل بخطر می افتد.

ز) تحصیلات ناکامل، توجه ننمودن به تربیت فرزندان، اثرات انقلاب و مهاجرت به امریکا، تلاش برای درآمد روزانه، آزادی محیط و افراط گرائی، ارزشهای معنوی و اصول اخلاقی را از بین میبرد و پیش میآید آنچه نباید بیاید.

پاسخ آقای ادوارد نسیمی

۱- بعنوان اعضای نخستین دوره انجمن مرکزی بعد از تصویب اساسنامه جامعه، بنظر شما بزرگترین دست آوردهای انجمن مرکزی در این دوره چه بوده است؟

الف) کنیسای جدید

در این دوره، تمرکز اصلی انجمن مرکزی بر روی تکمیل کنیسای جدید جامعه، مشهدی جوئیش سنتر گریت نک بود. تکمیل و افتتاح موفقیت آمیز این کنیسا که یک پروژه چندین ساله بود بوضوح بزرگترین موفقیت انجمن مرکزی بشمار می آید.

این کنیسا مرکزی را برای ما بوجود آورده که در آن اعضای جامعه در گریت نک با سوابق مختلف، همگی در زیر یک سقف نیایش نموده و فعالیت های آموزشی، تفریحی و اجتماعی گروههای مختلف جامعه ما در گریت نک در آن صورت میگیرد. در واقع میتوان گفت که تاکنون ما «آواره» بودیم ولی اکنون مرکز و منزلگاه زیبائی برای خود ایجاد نموده ایم که میتواند باعث افتخار تمامی جامعه مان باشد.

طبیعتا" وقتی که گروههای مختلف زیر یک سقف جمع شوند، برای ایجاد هماهنگی نیاز به زمان است ولی من اطمینان دارم که با گذشت زمان این کنیسا عاملی برای ادامه اتحاد و همبستگی در جامعه ما خواهد بود.

از نقطه نظر مالی برای تکمیل کنیسا، بار بسیار سنگینی بر دوش انجمن مرکزی قرار داشت. پروژه تأمین بودجه که باعث شد اعضای جامعه ما در سطوح مختلف مذهبی و یا عقاید و طرز فکرهای مختلف و گوناگون، همگی با تعهداتشان در تأمین بودجه شرکت کنند، یکی دیگر از موفقیت های بزرگ انجمن مرکزی محسوب میشود.

مسئله پارکینگ کنیسا، یک آزمایش بسیار دشوار برای انجمن مرکزی بود. برای نزدیک ساختن عقاید مختلف اعضای جامعه و برای دست یافتن به راه حلی که هم از نظر رهبران مذهبی و هم از لحاظ قوانین محلی قابل قبول باشد و جوابگوی درخواست های همه گروههای مذهبی تر و هم عده ای که مایل بودند در روز شبات با اتومبیل به کنیسا بیایند باشد، نیاز به جلسات و مباحثات بسیار زیادی بود. راه حلی که بالاخره به آن دست یافتیم، اضافه کردن قطعه زمین های دیگر به زمین اصلی کنیسا بود که میتواند مزایای دیگری نیز برای جامعه و برای کنیسا دربر داشته باشد. این نیز یکی دیگر از دست آوردهای بزرگ انجمن مرکزی بشمار میآید. ایجاد مینیان جوانان در کنیسای جدید، جوانان مجرد و جوانان ازدواج کرده را که سابقا" در مینیان های مختلف عبادت میکردند، زیر یک سقف آورده و در ضمن زمینه را برای تربیت رهبران نسل جدید مهیا میسازد. از نظر من این یکی از خوشنود کننده ترین دست آوردهای انجمن مرکزی بوده است.

ب) ساختمان شماره ۱۳۰ خیابان استیم بوت

یکی دیگر از موفقیت های انجمن مرکزی در این دوره، خریداری ساختمان شماره ۱۳۰ واقع در خیابان استیم بوت است. اگرچه در کوتاه مدت از نظر مالی باری بر دوش جامعه خواهد بود و استفاده ای در حال حاضر ندارد، ولی در درازمدت، یک سرمایه گذاری لازم و ضروری برای جامعه ما خواهد بود. این ساختمان مکملی برای کنیسای ما خواهد بود که در آن تمامی افراد جامعه بخصوص جوانان ما مرکزی برای فعالیت های آموزشی، فرهنگی و اجتماعی خود خواهند داشت. ما باید برای آینده برنامه ریزی نمائیم و این مرکز، سنگ بنائی برای آتیه جامعه ما خواهد بود.

ج) برقراری اصول دموکراسی

در این مدت اصول دموکراسی و تبعیت از قانون و مقررات در موقع تصمیم گیری برای جامعه، بعنوان خط مشی تثبیت گردید. واضح است که دموکراسی همیشه بعنوان مؤثرترین و کارآمدترین نوع اداره امور نیست زیرا برای کسب توافق در هنگام تصمیم گیری، زمان بیشتر لازم است و کارها آهسته تر پیش میرود ولی در نتیجه تصمیم های گرفته شده معمولا" توسط اکثریت اعضای جامعه پشتیبانی میشود. آنهائی که در بین جامعه ما طرفدار رهبری مطلق هستند در اشتباهند و باید در برابر آنها مقاومت نمود.

۲- بنظر شما بزرگترین اشتباه یا کوتاهی انجمن مرکزی در این دوره چه بوده است؟

بعلت اینکه تکمیل کنیسا و مسائل مربوط به آن وقت بسیاری را گرفت، برای برخی مسائل اجتماعی دیگر وقت لازم اختصاص داده نشد. این مسائل در وحلهء اول در رابطه با جوانان ما بود و در ضمن مسائل دیگر اجتماعی که در سئوال شماره ۵ به آن اشاره میشود.

حل این مسائل بسیار دشوار است و قدرت انجمن مرکزی نیز محدود میباشد؛ برنامه های آموزشی دیگری نیز باید در آینده ترتیب داده شود تا جامعه را از خطراتی که ادامه این روندهای منفی تهدید میکند آگاه سازد.

۳- به عقیده شما سه موضوع مهم که در دوره بعدی انجمن مرکزی باید اولویت داشته باشند چیست؟

اولین امر مهم به پروژه ساختمان شماره ۱۳۰ خیابان استیم بوت مربوط میشود. تصور میشود که اجازه های لازم در اوائل دورهء بعدی انجمن مرکزی کسب شود. در آنوقت انجمن مرکزی باید به امور مالی، ساختمانی و برنامه ریزی این پروژه رسیدگی نماید. هدف باید این باشد که به بهترین نحو ممکن برای بهره برداری جامعه بخصوص جوانان ما از این ساختمان بهره برداری گردد.

این مرکز باید به نحوی طرح ریزی شود که عاملی برای اتحاد و نزدیک شدن اعضای جامعه بوده و عاملی برای اصطکاک بین آنان نباشد. لازمه این کار، حفظ دقیق توازن بین خواسته های مذهبی، آموزشی و اجتماعی و تفریحی گروههای مختلف جامعه میباشد.

موضوع دوم در دوره بعدی رسیدگی به اختلافات و برخوردهای مذهبی و اجتماعی است که متأسفانه در جامعه ما رو به فزونی است. باید برنامه هائی طرح ریزی شود تا جامعه بخصوص جوانان ما را به طریقی راهنمائی نمایند تا آموزش و درک لازم را نسبت به مسائل پیچیده ای که هر یک از ما در محیطی که در آن زندگی میکنیم با آن

جدول و سرگرمی

از: شایان

افقی:

۱- والت دیزنی کارگردان امریکائی با این فیلم ها شهرت جهانی پیدا کرد - شاهکار فرانسواز ساگان نویسنده فرانسوی ۲- سخت ترین - لوتش در ایران است - در مسابقه بوکس مورد استعمال است - اثر جاذبه زمین ۳- رشد - مصب رود که به دریا می ریزد - آینده - یکی از املاح ۴- از آنطرف لطیف است - نهی قاطی شده ۵- از مقیاس های طول - اثر معروف جک لندن امریکائی - خدا کند که خالی نباشد ۶- به مجلس تقدیم میکنند - یک استان امریکا - یکی از مرکبات ۷- چون ظلم بود وارونه اش کردیم - هم خونبها است و هم دهکده - یکی از رنگ ها ۸- به گنبد نیلگون اطلاق میشود - در تربیت آنها بکوشید ۹- لوازم التحریر ۱۰- واحد وزن - در اینجا پناهندگی را گویند ۱۱- هیچوقت تسلیم آن نباید شد - از آنطرف مباهات است - کم کم و بتدریج ۱۲- مستقیم نبودن - کلا" و تماما" - از بنادر ایسرائل ۱۳- بزرگترین وسیله ارتباط - نویسنده فرانسوی و اثر او ژان کریستف - شوهر حوا ۱۴- جوانمرد - رتب خورده منع ..... چون کند ۱۵- نقاشی یا طرح هندسی - از آنطرف درخشان است - از آنطرف کافی است - پشتوانه اسکناس ۱۶- موی حیوانات - یک مارک اتومبیل - همه بدنبال تحصیل آن هستند - سر ۱۷- از رؤسای جمهور ایسرائل - بدون آن در اینجا زندگی مشکل است.

عمودی:

۱- یک ساز ایرانی - برای آب تنی میروند ۲- سنگی گرانبها - روان - یک پیغمبر - حشره ای است ۳- از محصولات سیفی - نان امریکائی - لحظه - یکی از املاح ۴- محو قاطی شده - یک پایتخت ۵- «ر» را برداشتیم که مکدر نباشد - اثر معروف الکساندر دوما پدر - گرو ۶- شهری در یونان و اولین محل بازیهای المپیک - آقائی - شهری در ایتالیا ۷- کمد شیشه ای - سنگی گرانبها - داوطلبان عملیات مشکل در جنگها ۸- پوششی از طلا دارد - میزان بازده یک کارخانه ۹- دائما" مشروب الکی میخورد ۱۰- تصنیف میسازد - استانی در امریکا ۱۱- یک کشور افریقائی - فعل امر افزودن - توجه داشتن ۱۲- پایان - زیرکی - نوشابه خانگی ۱۳- هنوز مدیر نشده - نوه نبوکد نصر که در دوره او کورش کبیر بابل را فتح کرد - بخشندگی ۱۴- یک اسم پسرانه و دخترانه - هجوم ۱۵- کشوری در اروپا بود - آدم کش - یک اسم دخترانه - بزم و شادی ۱۶- نوعی شعر فارسی - از آنطرف پست ترین است - عالم هستی - ته نشین مایعات ۱۷- با انورسادات قرارداد کمپ دیوید را امضاء کرد - دختر خانم فرانسوی.

حل جدول شماره قبل

	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	د	و	ن	ک	ر	ک		ف	و	ر	م	ا	ل	ت	ه
۲	و	ا	ک	س	ی	ل		ر	ا	ح	ت	ی		ا	ا
۳	ن		ا		و	ا	ی		ح	ر	ی	م		ب	ی
۴	ک	ل		ف	ض	ل			ن	ا	م		ن	ن	و
۵	چ	ا	ن		ت	ه	ر	ا	ن			پ	ر	ک	ه
۶	ش	و	م	ن		و	ی	ک	ت	و	ر	ه	و	گ	ر
۷	و	ا	ر	ه	ی	د	ه		ی	ا	ی				
۸	ت	ل	خ	ک	ا	م				ل	ر	د	ن	ا	ب
۹					س	ن	ن		م	ت	و	ش	ا	ل	ه
۱۰	س	ر	م	ا	ی	ه	گ	ز	ا	ر		ت	ز	ک	ر
۱۱	ا	ا	س	ا	ن		ا	ی	ل	ا	م		ا	ل	ا
۱۲	ل	ه	ی	ب		ت	ر	ن		س	ا	ن		ی	م
۱۳	ن	ن	ر			د	م	ن	ه	ک	ر	و	ر		گ
۱۴	م	م		ن	و	ا	د	ا		ا	ل	ب	ا	ل	و
۱۵	ا	ا	ر	ی	ا	م	ه	ر		ت	ا	ج	د	ا	ر

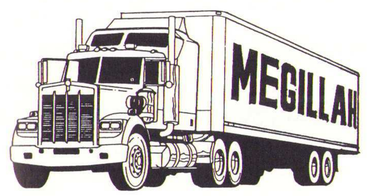

عشق و مستی

گر چه مستیم و خرابیم چو شبهای دگر
باز کن ساقی مجلس سر مینای دگر

امشبی را که در آنیم غنیمت شمریم
شاید ای جان نرسیدیم به فردای دگر

مست مستم مشکن قدر خود ای پنجه غم
من به میخانه ام امشب تو برو جای دگر

چه بمیخانه چه محراب حرامم باشد
گر بجز عشق توأم هست تمنای دگر

تا روم از پی یار دگری می باید
جز دل من دلی و جز تو دلارای دگر

نشنیده است گلی بوی تو ای غنچه ناز
بوده ام ور نه بسی همدم گلهای دگر

تو سیه چشم چو آئی بتماشای چمن
نگذاری بکسی چشم تماشای دگر

باده پیش آر که رفتند از این مکتب راز
اوستادان و فزودند معمای دگر

این قفس را نبود روزنی ای مرغ پریش
آرزو ساخته بستان طرب زای دگر

گر بهشتی است رخ تست نگارا که در آن
میتوان کرد بهر لحظه تماشای دگر

از تو زیبا صنم اینقدر جفا زیبا نیست
گیرم ایندل نتوان داد بزیبای دگر

میفروشان همه دانند عمادا که بود
عاشقان را حرم و دیر و کلیسای دگر

«عماد خراسانی»

اسرار می پرستی

با خوشدلان مگوئید اسرار می پرستی
کانان خبر ندارند از گریه های مستی
ساقی ز بار هستی بر لب رسید جانها
جامی بیار و بستان ما را ز دست هستی
شیخم بطعنه گفتا دین تو چیست؟ گفتم:
گر کافرم نخوانی مستی و می پرستی
خاکم که در بلندی بازیچهء نسیم
یاران رها کنیدم در تنگنای پستی
شرمم نمیدهد ره بر آستان وصلت
کز کوتهء آستینان ناید دراز دستی

«پژمان بختیاری»

دمی خوش

مائیم و همین کنج خرابات و دمی خوش
گاهی به وفایی خوش و گه با ستمی خوش
یک روز به ویرانهء غم شاد به یادی
یک روز به دامان چمن با صنمی خوش
شادیم که آزاد ز هر بود و نبودیم
مستیم که هستیم به هر بیش و کمی خوش
سرمست به هر شادی و دلشاد به هر رنج
با مهر و وفایی خوش و با درد و غمی خوش
چون راه تو می پویم و چشمم به ره تست
در هر نظری مستم و در هر قدمی خوش

«علی اشتری»

حریف غم

ما، حریف غم و پیمانه کشی پیشهء ما
دیدهء ما قدح ما دل ما شیشهء ما
ما در این بادیه آن خار بن تشنه لبیم
که رهین نمی از خاک نشد ریشهء ما
مشکل عشق بفکرت نشود طی ور نه
رخنه در سنگ کند ناخن اندیشهء ما
منع ما چند کنی این همه مشتاق که هست
عشق بازی فن ما باده کشی پیشهء ما

«مشتاق اصفهانی»

בס"ד

اعضای محترم جامعه مشهدی نیویورک:

برای اینجانب جای کمال خوشوقتی است که از ۳۰ سال قبل تاکنون بطور مداوم چه در انجمن مرکزی، چه در تلمود توراه و سایر سازمانهای خیریه و اجتماعی به جامعه عزیز خدمت نموده ام. در اینجا لازم میدانم حق شناسی و صمیمانه ترین تشکرات قلبی خود را به یکایک افراد جامعه که با حمایت خود در طول این مدت، بزرگترین افتخارات و لذات روحانی را به اینجانب ارزانی داشته اند تقدیم نمایم.

اینجانب تصمیم گرفته ام که در انتخابات دوره جدید انجمن مرکزی شرکت ننمایم. علت اصلی این تصمیم پشتیبانی از نسل جوان جامعه است؛ آنها هستند که باید با شرکت خود در انتخابات، اکثریت آراء را بدست آورده و نسل های آینده را رهبری و جامعه را متحد نگاه دارند.

معتقدم که نسل جوان از اینجانب، تحصیل کرده تر و آشناتر با محیطی که در آن زندگی میکنیم میباشد و بخوبی با مشکلات جامعه آشنائی داشته و با آینده نگری بخصوصی که در آنها سراغ دارم مطمئنم که از اجرای مسئولیت های خطیری که در پیش دارند سربلند بیرون خواهند آمد.

البته اینجانب حاضر خواهم بود در هر زمانی که لازم باشد اطلاعات و تجربیات خود را که در عرض این مدت ۳۰ ساله اندوخته ام در اختیار انجمن مرکزی و سایر ارکان جامعه قرار دهم.

لازم به توضیح است که اینجانب تا وقتی که سلامتی ام اجازه دهد و شما عزیزان و انجمن مرکزی مایل باشید کماکان تلمود توراه لانگ آیلند را (بلی ندر) سرپرستی خواهم نمود.

در ضمن لازم میدانم در اینجا از کلیه افراد محترم جامعه که از صندوق «اور ریوکا» حمایت و پشتیبانی نموده اند تشکر نمایم. امیدوارم که این پشتیبانی ادامه داشته باشد و دعای خیر دریافت کنندگان این هدایا شامل حال یکایک افراد جامعه باشد.

آمین – هارون کهنیم

نام نیکو

از: الف – الیاسی

معروف است میگویند شخص عاقبت اندیش و دانا، دردسرهای بزرگ زندگی را به دردسر کوچک تبدیل نموده و دردسر کوچک را تدریجا" از بین میبرد و اینست جان مطلب. اشخاص در هر وضع یا مقامی باشند در دوران زناشوئی امکان دارد با مشکلات و ناملایماتی روبرو شوند ولی بردباری یا بقول معروف خونسردی و صمیمیت اگر در کار باشد خودبخود بیشتر مشکلات از بین خواهد رفت. با این وضع اینطور میتوان نتیجه گیری نمود که بزرگترین و مهمترین عامل بقاء زندگی زناشوئی، احترام متقابل بین زن و شوهر میباشد، مخصوصا" در خانواده هائی که دارای فرزندان بالای سنین دو – سه سال هستند.

بزرگترین خطر برای فساد اخلاق آنها، بگومگوهای زن و شوهر و بی احترامی نسبت به یکدیگر است. پر واضح است که بچه در سنین کودکی طبق قانون طبیعت هر چه می بیند یا میشنود خیلی آسان و سریع برایش قابل جذب است. با این وضع هر گاه یکی از والدین از جهتی نسبت به آن دیگری امتیازی داشته باشد نباید در حضور فرزندان یا حتی دوستان و آشنایان خود به رخ او بکشد! بقول معروف او را سرکوفت بزنند، چون با این رفتار نسنجیده، بجای اینکه وجهه، خود را بالا ببرد، برعکس از دید حاضرین پائین تر از آنچه هست جلوه خواهد نمود و ارزش حقیقی خودش را هم از دست خواهد داد.

راز دیگری که باعث بالا رفتن ارزش انسان میشود اینست که شخص موقع شروع نمودن به صحبت باید توجه داشته باشد مطالبی را که بیان میکند جنبه خودستائی نداشته باشد و قبل از شروع به صحبت این احساس را در خود بوجود بیاورد که بشر جایزالخطاست؛ «نکند من با اینکه به مطالبم اطمینان دارم باز هم اشتباه فکر کرده باشم، یا از مطالب سایرین اگر انتقاد بکنم شاید حق با طرف مقابل باشد، بیخودی ارزش خودم را از دست ندهم.»

یکی دیگر از رفتارهائیکه منجر به برخوردهای غیر قابل جبران میشود اینست که موفقیت های دوستان و آشنایان طرف مخاطب را به رُخ او بکشد. مثلا": «ببین فلانی در مدت باین کوتاهی چطور در کارهایش موفق بوده و تو اصلا" عرضه نداری» و از اینگونه مطالب که جدا" باید بپرهیزیم چون هر کس به فراخور توانائی خود میخواهد کارهای مثبت انجام دهد و این نکته را هم نباید از نظر دور بداریم که تمام اعمالی را که ما انجام میدهیم هیچکدام با اراده خودمان نیست و نمیتوانیم ادعائی بکنیم یا در دلمان احساس غرور بنمائیم، چون آن قادر متعال است که بما الهام میدهد و آن کار انجام میشود و ما یک عامل بوقوع پیوستن آن عمل یا آن کار هستیم.

پس چه بهتر که قدری توکلمان به خداوند یکتا بوده و در منزل با خانواده و فرزندان با روی باز، قلبی شاد و لبی خندان زندگی را به جلو ببریم و با بار آوردن فرزندانی لایق و خداترس، و تحویل دادن آنها به جامعه برای خودمان زندگی غرورآفرینی بوجود بیاوریم که چه در دوران حیات و هم بعد از سرمان برای خانواده مایه افتخار بوده و برای بازماندگان، نام نیکی گذاشته باشیم. سعدی در این زمینه میگوید:

نام نیکو گر بماند زآدمی
به کز او ماند سرای زرنگار
خداوند در تمام موارد و همه جا یار و یاورتان باد!

پند و اندرز

از: سلیم بخشی

- هر که برتری خود را در عمق بیخردی جستجو کند بجائی نخواهد رسید.
- دنیا را سخت مگیر که همچو آب روان است.
- دَم غنیمت دان و شکور باش.
- زیبائی انسان به کسوت و یا ثروت آن نیست بلکه سجایای اخلاقی شرط است.
- در کارت قوی باش، صبوری پیشه کن و همیشه خد-اوند را در نظر داشته باش.
- در موقع سیری بیاد گرسنگان باش، مبادا زمانی تو هم گرسنه شوی.
- خد-اوند صالحان را در هیچ زمان و مکان فراموش نمیکند.
- هر آن لحظه که از خطا گذشتی دیگر بفکر تجدیدش مباش تا مقدس باشی.
- زندگی هنگامی لذتبخش است که خود را از خودپرستی بدور نگاه داری.
- توان خود را در نگهداری شبات، طهارت، درستی، نوعدوستی و خوش قولی بکار بند.
- حق دیگران را بهیچ وجه نادیده مگیر و سعی کن زیر دین کسی نباشی.
- در برابر مشیت الهی زور و زر و زیور جا و مکانی ندارند.
- سعی کن خودت را اسیر هوا و هوس نکنی.
- ثمر آنچه را در زندگی کاشته ای خواهی گرفت – امید است نیکو باشد.

به همنوعت از تو نیاید گزند — ببخشای بر مردم مستمند
خردمند اگر بر ببندد زبان — به ویرانگی میکشاند جهان

جدیدها

ترجمه و اقتباس از : هوشنگ نعمت زاده

اخیرا" کتاب جامعی تحت عنوان Jadid Al Islam به نویسندگی جامعه شناس و مورخ مشهور Raphael Patai با همکاری ۶ نفر از جامعه شناسان دیگر از دانشگاه های معروف امریکا و ایسرائل چاپ و توزیع گردیده است که نویسنده در باره آداب و رسوم و تاریخ و فرهنگ و ایمان جامعه مشهدی به تفصیل بحث مینماید. قسمت دوم ترجمه و اقتباس این کتاب در زیر درج میشود:

در چندین مورد ملا مهدی آقاجان رهبر جامعه مشهدی در آن زمان به نمایندگان دولت انگلستان پول قرض داده که آنان به او پرداخت نکردند و ملا مهدی بالاخره به اصرار و زور از کنسول انگلستان که ضامن محسوب میشد این پول را دریافت کرد. با وجود این ملا مهدی به سرویس و خدمت خود به دولت انگلستان ادامه میداد و حتی چندین بار نیز به مسافرت و مأموریت برای آنان رفت. در یک موقعیت در سال ۱۸۳۱ فرماندار هرات بمنظور آزار نمایندگان انگلیسی تبدیل پول انگلیسی را در شهر خود ممنوع کرد ولی ملامهدی بکمک کنسول انگلستان رفت و چند نفر دیگر از مشهدیها مقدار زیادی از پولهای انگلیسی را از طریق تجار یهودی در یزد به پول هراتی تبدیل کرد و آن وجوه را در شهر هرات به نمایندگان انگلیسی تحویل داد. این قسمت از نظر نویسنده این کتاب برای این اهمیت دارد که شخص ملا مهدی در روز اتفاق واقعه حمله مسلمانان به محله یهودیان (واقعه ا لله دادی) در ۲۷ مارس ۱۸۳۹ خارج از ایران بود و در مسافرت به شهر قندهار افغانستان برای خرید لوازم ضروری ارتش انگلستان رفته بود و احتمالا" اگر در مشهد میبود این واقعه بخاطر نفوذ وی اتفاق نمی افتاد.

علاوه بر ملا مهدی آقاجان چند نفر دیگر از مشهدی ها نیز با انگلیس ها همکاری میکردند از جمله ۳ برادر بنام های افرایم رحمان، ملا صفی رحمان و ملا رحمان بودند و نیز دو برادر دیگر بنام های ابراهیم ناتان و موسی ناتان.

افرائیم رحمان طبق گزارش سفیر وقت انگلستان «مک نیل» (Ambassador Mc. Neil) به وزارت خارجه انگلستان بتاریخ ۲۹ آوریل ۱۸۴۲ که در آرشیو وزارت خارجه انگلستان موجود است، حین مأموریت برای دولت انگلستان در بخارا بدستور امیر بخارا کشته میشود. برحسب این گزارش، وزیر خارجه انگلستان «لرد پالمرستون» نامه ای در جواب امیر بخارا نوشته که آنرا از طریق سفارت انگلستان تحویل مأمور منطقه ای خود افرایم رحمان مشهدی میدهند که برای امیر بخارا ببرد و شخصا" تحویل بدهد و جواب بگیرد. در این سفر افرایم رحمان یک دوست یهودی هندی خود بنام یوسف شالم را که فارسی و انگلیسی و ترجمه را کاملا" بلد بود با خود به سفر میبرد. امیر بخارا به دو دلیل از این عمل دولت انگلستان ناراحت میشود. ۱- نماینده انگلستان یک یهودی بوده که برای او توهین محسوب میشود. ۲- نامه بجای اینکه از ملکه ویکتوریا انگلستان بیاید از یک وزیر زیر دست او بوده است که آن هم توهین آمیز بوده است.

امیر بخارا دستور شکنجه افرایم رحمان را میدهد و پس از مدتی به او دستور میدهد که یا بدین اسلام بیاید و باصطلاح کلمه بگوید یا اینکه دستور قتل او داده میشود. افرایم رحمان قبول نمیکند و پس از مدتهای مدید که زیر شکنجه قرار میگیرد از آخر برای حفظ جان خود قبول میکند ولی روز بعد دستور قتل او صادر میشود و سر او را میبرند. از قرار دلیل امیر بخارا این بوده که ممکن بوده است افرایم رحمان دوباره بدین یهودی برگردد.

در این گزارش سفیر انگلستان از وزیر امور خارجه انگلستان کسب تکلیف میکند که با امیر بخارا چکار کند و دوم از دولت درخواست میکند که برای زن و بچه های نماینده دولت انگلستان، رحمان افرائیم مستمری و حقوق ترتیب بدهند.

از جمله وقایای جالب دیگر آن زمان نقل از این کتاب این است که حاکم مشهد در آن زمان شاهزاده «احمد علی میرزا» بود. او یکی از پسران شاه بود از یک زن یهودی شاه بدنیا آمده بود و بهمین دلیل به هر بهانه سعی میکرده در باره دین یهود اطلاعات بدست بیاورد و یا کنجکاو بوده است. در خاطرات چاپ شده دکتر ولف انگلیسی، یک قسمت از آن نقل از این است که شاهزاده احمد علی میرزا دستور میدهد که رهبران مذهبی یهودیان مشهد همراه با دکتر ولف انگلیسی به دربار بیایند و در باره دین یهود به او توضیحاتی بدهند. در ضمن دکتر ولف خودش یک میسیونری مذهبی انگلیسی بود که به مشهد مسافرت کرده بود تا سعی کند دین مسیحی را در میان یهودیان مشهد ترویج کند. توضیح آنکه خود دکتر ولف قبلا" یهودی بوده و کاملا" به جزئیات دین یهود وارد بوده است. بنابراین دکتر ولف این بار به حضور حاکم مشهد در موقعیت مشکلی قرار داشته است. دکتر ولف در چندین سال که در میان مشهدیها زندگی میکند شیفته یهودیان مشهد میشود و خاطرات و کتاب او بهترین سند تا امروز در باره مشهدیها محسوب میشود. در این مأموریت از قرار موفق نمیشود ولی در کتاب خود ادعا میکند که بعد از کشتار «ا لله دادی» چند نفری از مشهدیها مسیحی میشوند. از جمله ادعا میکند که ملا مهدی رهبر مشهدیها بخاطر فاجعه کشتار «ا لله دادی» به او گفته که او را مسیحی نماید. این ادعا بعدها بشدت از طرف ملا مهدی تکذیب میشود و ملا مهدی نامه ای به سفیر انگلستان مینویسد که در آن میگوید که او از نظر مسلمانان جدیدالسلام محسوب میشود بنابراین دیوانه باید باشد که در فشار و خفقان آن زمان به دلخواه خودش مسیحی بشود. بنابراین از سفیر انگلستان میخواهد که دکتر ولف را بازخواست نماید و از او بخواهد که رسما" از ملا مهدی بخاطر این ادعای بیخود عذرخواهی بنماید.

در این کتاب دکتر ولف از حضور خود در کنیساهای مشهد و عروسی های آن زمان گزارشها و تعریفات خیلی جالب دارد. در عروسی ها موزیک نبوده فقط یک نفر شعر میخوانده که اصل مفهوم آن ناراحتی از دربدری یهودیان و دوری از یروشالیم بوده است. این غزل ها که بفارسی و عبری بودند با گریه و زاری مدعوین در مجلس عروسی همراه بوده است و خیلی شبیه رسم روضه خوانی مسلمانان محلی آن زمان در مشهد بوده است. در کنیساهای مشهد قبل از واقعه

ا لله دادی، بعد از پایان مراسم شبات، معمولا" ربای زمان فقط در باره دربدری یهودیان در گالوت صحبت میکرده است.

اکثر یهودیان مشهد قبل از واقعه «ا لله دادی» زندگی های مرفه و جالبی داشتند و خانه های آنان معمولا" باغهای کوچک نیز داشته است. اهالی مشهد با آنان حسادت داشتند و در خیابانها به آنان حتی الامکان توهین میکردند. یهودیان به کلانترها و بقول دکتر ولف «داروغه های مشهد» رشوه میدادند که از آنان حفاظت کنند و معمولا" این رشوه همراه با بطری های عرق که فقط یهودیان اجازه مصرف داشتند همراه میشده است.

یهودیان مشهد در ضمن بنا بگزارش خاطرات دکتر ولف، نسبت به اهالی مشهد باسوادتر بوده و به فرهنگ اهمیت میدادند. اکثر یهودیان مشهد در منازل خود دیوان حافظ و غزل های او را که به حروف عبری نوشته و چاپ شده بود موجود داشتند و حفظ کرده بودند. کتاب یوسف و زلیخا که نیز به حروف عبری بود در اکثر منازل موجود بوده است. در یک قسمت از این کتاب نقل از خاطرات دکتر ولف حاکی از این است که ملا مهدی مدعی بوده است که شراب گفته شده در دیوان و غزلهای حافظ امکانا" همان «یائین» خودمان است. علاوه بر کتابهای ذکر شده، یهودیان مشهد دیوان های مولوی و شاهنامه فردوسی را نیز که به حروف عبری نوشته شده بود در منازل خود داشتند و در باره آنان همیشه با یکدیگر بحث میکردند.

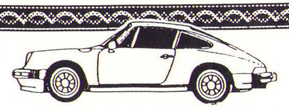

خرید انواع اتومبیل برای شما
از آکشن ها و عمده فروشی های مختلف
با نازلترین قیمت

اتومبیلهای دست دوم شما را با
قیمتهای مناسب خریداریم.

Firouz Shahverdi

Buys and sells imported and domestic used cars. Reasonable prices. Possibility to buy directly from auctions & wholesalers. Full service (Plates, registration, insurance).

برای اطلاعات بیشتر با فیروز شاهوردی
تماس حاصل فرمائید.

(516) 482-8098

دکتر ناهید نعمان

دندانپزشکی برای اطفال و بزرگسالان

NAHID NEMAN D.M.D.

General & Pediatric Dentistry

★ چک آپ کامل Check Up
★ کاشتن دندان Implant
★ سفید کردن دندان Bleaching
★ گذاشتن دندانهای مصنوعی فوری در یک روز
★ درمان و جلوگیری از بیماریهای لثه Gum Therapy
★ دندانهای متحرک و ثابت Full or Partial Dentures
★ روکش و بریج چینی Crown & Bridge, Laminate
★ روت کانال (درمان ریشه دندانهای عفونی) Root Canal Therapy
★ ترمیم دندانهای شکسته و تغییر رنگ داده شده با تکنیک باندینگ Cosmetic Bonding

EMERGENCY SERVICE 7 DAYS A WEEK
EVENING & SUNDAY APPOINTMENTS

اورژانس ۲۴ ساعته و پذیرائی از بیماران
در شبها و روزهای آخر هفته

68-63 108th St., Suite 1J
Forest Hills, N.Y. 11375
(718) 263-1010

64 Bayview Ave.
Great Neck, N.Y. 11021
(516) 773-4554

قبول اکثر بیمه‌های دندانپزشکی و مدیکید

شما و مگیلا

هیئت محترم مدیره مجله گرامی مگیلا،

سرمقاله بسیار جالب آخرین شماره مجله مگیلا را که بقلم توانای آقای بهروز دیلمانیان نوشته شده بود چندین بار با دقت خواندم. از محتوای آن و مطالب بسیار ارزشمند که شجاعانه به رشته تحریر درآمده بود لذت بردم. صدها آفرین بر شما دست اندرکاران مجله گرامی مگیلا که هر کدام بنوبه خود شجاعانه نسبت به جامعه دلسوزی مینمائید و نوشته های شما موجب آگاهی جامعه ما خواهد بود.

مطالبی که در این سرمقاله نوشته شده بود آهی بود که مدتها در دل من تلنبار شده بود. چند سال قبل در یک سخنرانی مذهبی در کنیسای شعره طوا من اشاره مختصری به آنها کردم ولی چون دنباله نداشت اثر واقعی مشاهده نشد.

آرزو داشتم که شخصی از خود جامعه چشمان حقیقت بینش را باز کند و آنچه را که دیگران نمیخواهند ببینند تشخیص دهد و به موقع مانند جراح ماهری نیشتر بر این زخم چرکین بگذارد تا مبادا خد-ای ناکرده جراحت و چرک تمام اعضاء بدن را بگیرد. خد-اوند را سپاسگزارم که آن مجله گرامی و نویسندگان عزیز و از جمله آقای بهروز دیلمانیان این قدم بجا و بموقع را برداشتند و بر نکات حساس دست گذاشتند. گاهی اوقات حقیقت تلخ دردآور است اما همین درد موجب میشود تا مرض تشخیص داده شود و پزشک بتواند بهتر و زودتر معالجه کند.

جامعه مشهدی امروز بیشتر از هر زمان احتیاج به یک راهنمای روحانی دارد که بتواند با قاطعیت و بدون ترس و روگیری معایب جامعه را اصلاح کند، نفوذ کلام و قدرت بیان داشته باشد و مانند اشعیا و یرمیای نبی کمر همت ببندد و از هیچ چیز نهراسد، حتی دشنام و کتک و تهمت را بر خود قبول کند و برای اصلاح جامعه قد برافرازد و مردانه بپا خیزد همانطوریکه در صد سال گذشته ملایان و رهبران معظم روحانی، با مشارکت و همفکری رهبران اجتماعی و افراد مؤثر دیگر، جامعه مشهدی را در مشهد و تهران، زیر چتر خود قرار داده بودند و اداره میکردند و کلامشان مورد قبول همگان بود. امروز جای چنین رهبران روحانی در کنیسای جدید واقع در استیم بوت رود خالی است. یکی از عیوب آن اینست که هنوز کنیسائی که بیش از ده میلیون دلار خرج آن شده است بی نام و نشان است و اسمی برای آن تعیین نشده است.

باشد تا پروردگار جهان آفرین شما را مدد دهد تا گفتنی ها را بگوئید و نوشتنی ها را بنویسید تا روزی که یک رهبر روحانی جامع الشرایط که درد جامعه را بشناسد و زبان و فرهنگ آنها را بفهمد پیدا شود و با اقتدار از روی دانش و بینش زمام امور مذهبی و اجتماعی را با کمک افراد دلسوز و باتجربه بدست گیرد.

سعادت و موفقیت روزافزون نویسندگان مجله مگیلا از جمله دوست عزیزم آقای بهروز دیلمانیان را آرزو دارم.

سال نو بر همه افراد جامعه مشهدی مبارک باد و امید است سال آینده همراه با برکات الهی برای جامعه ما شروع گردد و ادامه یابد. توفیق همگان را از جانب پروردگار درخواست مینمایم.

با تقدیم احترامات شایسته
کتیما و ختیما طووا
ارادتمند – ربای یدیدیا اذراحیان

• • •

حضور محترم مدیران مسئولان و نویسندگان و تهیه کنندگان مجله مگیلا:

خواهران و برادران خدمتگزار که در راه تنویر افکار جامعه کمر بسته و با انتشار و پخش مجله ای وزین و افتخارآفرین که سطح مقالات و شیوه خبررسانی آن هر روز بهتر و زیباتر و جالب تر و رساتر میشود توانسته اید به بهترین وجه ممکن وظیفه مقدس خود را انجام دهید و در این نبرد پیگیر، بسوی آرمان عالی و خداپسند، روسپید درآئید. اجازه فرمائید از سوی خودم و از سوی سازمان جهانی یهودیان ایرانی، زحمات همگی شما خادمان پرتلاش را ارج نهم و سپاس گویم.

خد-اوند یکتا یار و نگهدار شما و خوانندگان مجله وزین و ارزشمند شما باشد و بذل مرحمت فرماید که هر روز در انجام خدمات خود رستگار و پیروزتر بشوید. آمین.

مئیر عزری
رئیس سازمان جهانی یهودیان ایران
مدیر مسئول و سردبیر ماهنامه ستاره شرق نوین
عزیز (لقب افتخاری) شهر یروشالیم پایتخت متحد و جاودانی ایسرائل

• • •

روز شبات بود؛ پس از ختم قرائت تفیلا خواهران و برادران و دختران و پسران عزیز در کنیسا و راهرو آن و همچنین در فضای آزاد پارکینگ در حال رفت و آمد و صحبت کردن بودند. حقیر متوجه شدم بعضی از جوانان عزیز کلاه را برداشته و سربرهنه هستند. به پدر یکی از آنها که آشنائی دارم و با هم دوست هستیم عرض کردم اینجا محیط کنیسا است، چه عجب آقازاده سربرهنه هستند؟ ایشان فرمودند «کلاه یک امر شرعی نیست.»

حال وظیفه خود میدانم که عرض کنم قاعده ما کلیمی ها بطور کلی بر این است که در محیط های عمومی و اجتماعات چه در کنیسا و چه در میهمانیها مخصوصا" در کنیسا با سر پوشیده وارد شویم. لذا رعایت این قاعده در هر اجتماعی از کلیمی ها وظیفه اخلاقی است و ادب حکم میکند بمحض ورود حتی به حیاط یا پارکینگ کنیسا کلاه بر سر داشته باشیم و با سر پوشیده داخل و خارج شویم؛ چه در موقع قرائت تفیلا و یا در هر موقعیت دیگری رعایت احترام جماعت لازم و وظیفه ما است در غیر اینصورت بی اعتنائی به محیط کنیسا و جماعت محسوب میشود.

صادق لیوی

اطلاعیه زیر از طرف انجمن مرکزی در تاریخ ۳۱ جولای ۱۹۹۸ صادر گردید که ذیلا" برای استحضار خوانندگان گرامی مجله مگیلا درج میشود:

گزارشهائی که به انجمن میرسد حاکی از آنست که روابط میان دختران و پسران در جامعه ما در بسیاری موارد از حد مشروع گذشته است. مسئله روابط گسترده جوانان و نامه ای که توسط یک دختر جوان به مجله مگیلا نوشته شده بود در جلسه این هفته انجمن مطرح شد.

در این زمان همه باید توجه خود را متوجه ریشه و اصل مسئله کنیم نه آنکه بدنبال یافتن یا حدس زدن نام این پسر و یا آن دختر باشیم. انجمن مرکزی ضمن تماسهای خصوصی روی این مسئله و مسائل مشابه بررسی میکند تا بتواند برای بهبود این وضع نابسامان اقدام نماید. این مطلب بخوبی نشان میدهد که هیچ شخص یا فامیلی نسبت به رفتار جوانان مصونیت ندارد و این امر میتواند هر جا و برای هر فامیل اتفاق بیافتد.

اینک ما از همه جامعه تقاضا میکنیم مسئله هویت ها را کنار بگذارند و به ریشه مسائل توجه کنند.

- تماسهای گوناگون جنسی در میان نوجوانان (ازدواج نکرده) ما به مقیاس نگران کننده ای وجود دارد و این مسئله تأثیر اساسی و عمده بر آتیه جامعه ما خواهد گذاشت.
- والدین جوانان تا امروز نمیدانستند میان جوانان چه میگذرد و فرزندان خود را میان جوانان جامعه «ایمن و محفوظ» حس میکردند. امیدواریم هنوز جوانان ما شایسته این اطمینان و اعتماد باشند اما اعتماد والدین باید با مطالعه و آگاهی کامل و کافی همراه باشد.

رسوم و سنن ما در باره اینکه چگونه رفتاری برای نوجوانان ما شایسته و پسندیده است اینک شکسته و فرو ریخته است. ما باید از نو تعیین کنیم آیا نوجوانان ما میتوانند در ساعات بعد از نیمه شب با مدارک جعلی سن خود را قانونی جلوه دهند و به دیسکوتک ها و بارهای گوناگون بروند و در عالم مستی با مردان و زنان از هر رنگ و فرقه آمیزش داشته باشند؟ آیا ما از امریکائیهای اصیل هم آزادتر و پیشرفته تریم؟ آیا صحیح است که جوانان ۱۸ تا ۲۵ ساله ما با دختران ۱۴ تا ۱۶ ساله معاشرت کنند؟

بسیاری از پدران و مادران از این وضع ناراضی و نگرانند اما برای جلوگیری از آن خود را ناتوان احساس میکنند. به نکات زیر توجه بفرمائید:

- یکی از مشکلات والدین مسئله نداشتن تسلط به زبان انگلیسی و بحث مؤثر با جوانان است.
- مسئله دوم مسئله فشار جمعی است. هر نوجوان از والدین خود می پرسد چطور است که جوانان دیگر اجازه فلان کار را دارند و فقط من حق ندارم؟ میان مردمی مانند مردم ما چند حلقه ضعیف تر میان پدران و مادران باعث میشود اولیاء دیگر نیز نتوانند برای جوانان خود محدودیتی در نظر بگیرند.
- جامعه ما به یک جامعه خوشگذران و طالب عیش و عشرت تبدیل شده است. ما برای جوانان خود نمونه خوبی نیستیم. ما نتوانسته ایم میان سرگرمی های ارزشمند و خوش گذرانی حد تعادلی پیدا کنیم بلکه فقط بدنبال خوشگذرانی بی انتها و عشرت بی پایان هستیم.

چه میتوان کرد؟ چاره فقط یکی است: قبول مسئولیت.

- هیچکس نمیتواند مسئولیت والدین را بهتر از خودشان بعهده بگیرد.
- بایستی روشهای مؤثر گفتگو با جوانان به پدران و مادران آموخته شود. والدین و جوانان باید از عواقب اجتماعی، مسائل حقوقی و قانونی و اشکالات روانی مربوط به این رفتارها آگاه شوند. علاوه بر مسائل اخلاقی و وجدانی، هر جوان که به سن قانونی رسیده است باید بداند که هر گونه تماس با دختران کمتر از ۱۸ سال که بتوان آنرا تماس جنسی نامید غیر قانونی است و مجازات شدید دارد. این امر بسیار جدی است و باید از عواقب آن آگاه باشیم. جنبه های اخلاقی و مذهبی این امر نیز نهایت اهمیت دارد و بایستی در کمال وضوح توسط اشخاص ذیصلاحیت برای جوانان روشن شود.
- انجمن مرکزی از صاحبنظران و علاقمندان دعوت میکند با انجمن همکاری کنند تا مسئله را بدرستی تشخیص دهیم. بایستی با کمک کمیته جوانان و گروه CMPA سمینارهای آموزشی برای والدین و جوانان تنظیم شود. بایستی با کمک جامعه شناس ها و روانشناس ها و غیره برای فعالیت های جوانان، برنامه های سازنده و ارزشمند تهیه کنیم.

انجمن مرکزی آنچه در قدرت دارد بکار خواهد برد تا وضع کنونی بهبود یابد و اعتماد و اطمینان نسبت به جوانان عزیز ما دوباره به دامن جامعه باز گردد.

اردن و فلسطینی ها (۱۹۷۱)

جنگ بین ارتش اردن و جنگجویان فلسطینی ادامه یافت و تروریستهای فلسطینی سفیر اردن در قاهره را بقتل رساندند. شایع است که در این جنگها ۲۰,۰۰۰ فلسطینی کشته شده و بقیه بفرمان ملک حسین از اردن اخراج شدند.

فاجعه المپیک مونیخ (۱۹۷۲)

المپیک سال ۱۹۷۲ در شهر مونیخ آلمان غربی تشکیل شد و قهرمانان ایسرائلی هم طبق معمول در آن شرکت داشتند. در یکی از شب ها یک گروه از تروریست های فلسطینی مخفیانه به محوطه اردوگاه المپیک داخل شده به خوابگاه ایسرائلی ها حمله برده آنها را به گروگان گرفتند و اعلام داشتند که هر گاه تقاضای آنها برآورده نشود گروگانها را خواهند کشت. آنها ۳ نفر از گروگانها را هم که قصد فرار داشتند بقتل رسانده و از پنجره به پائین افکندند. پلیس آلمان دخالت نموده با تروریست ها مذاکره و آنها را راضی کردند که با دو هلیکوپتر باتفاق گروگانها محوطه اردوگاه را ترک گفته به فرودگاه بروند و در آنجا یک هواپیما آنها را به مقصدی که تعیین میکنند ببرد. در فرودگاه موقع تعویض هواپیما، پلیس آلمان بجانب تروریست ها تیراندازی کرد و ۳ نفر را کشتند. در این موقع یک تروریست یک نارنجک به داخل هلیکوپتر ورزشکارها افکند و کلیه هشت نفر باقیمانده ورزشکاران بقتل رسیدند.

اخبار بعدی حاکی از آن بود که موساد ایسرائل تروریست ها را شناسائی نموده آنها را یکی بعد از دیگری دستگیر و به سزای اعمال شان رسانده است.

صلح ویتنام و شخصیت هنری کیسینجر (۱۹۷۲)

بعد از کوشش های متوالی که هنری کیسینجر فرستاده و مشاور مخصوص نیکسون برای حصول صلح در ویتنام بعمل آورد، بالاخره ارمغان صلح را برای امریکائیان مژده داد و در اعلامیه ۲۶ اکتبر اعلام کرد که صلح را بدست آورده است. کیسینجر مشاور عالی پرزیدنت نیکسون، نماینده نیکسون برای مذاکرات صلح با ویتنام، نماینده نیکسون برای ملاقات با رهبران چین، مرد سال باتفاق نیکسون در ۱۹۷۲ و مهندس لایق و کارکشته برای حصول صلح لقب گرفت. در ۱۹۷۲ نیکسون اعلام داشت که کیسینجر ۱۲ مرتبه برای مذاکرات به پاریس رفته است و ۳۰ ماه مذاکره نموده تا موفقیت را بدست آورده است و به مخاصمه ویتنام پایان داده است. در بهار همان سال کیسینجر پرزیدنت نیکسون را برای مسافرت به مسکو راهنمائی نمود و در سال ۱۹۷۳ بسمت وزیر امور خارجه انتخاب گردید و تا پایان دوره جرالد فورد این سمت را برای خود حفظ نمود.

کیسینجر در شهر فورت آلمان در ۱۹۲۳ متولد گردید و بعد از اینکه موفق شد در سال ۱۹۳۸ از آلمان هیتلری فرار نماید باتفاق خانواده به امریکا پناهنده شد و توانست ملیت امریکا را بدست بیاورد. مدتی سمت استادی در دانشگاه هاروارد را داشت تا اینکه در ۱۹۶۸ به کابینه امریکا داخل شد و بعد از مدت کوتاهی پرزیدنت نیکسن او را بسمت مشاور مخصوص خود و سپس وزارت خارجه برگزید. حتی بعد از پایان دوره وزارتش در بسیاری موارد سیاسیون با او مشورت می نمودند. کیسینجر موفق به اخذ جایزه صلح نوبل در سال ۱۹۷۳ گردید.

دفتر وکالت روبرت بی چوپان

ROBERT BICHOUPAN, P.C.

Attorney at Law

• Closings • Collections • Commercial • Contracts • Leases • Evictions
• Corporate • Wills and Trusts • Bankruptcy • Negligence • Family

• کلوزینگ مستغلات • وصول طلب ها • تنظیم وصیت نامه • ورشکستگی
• دعاوی حقوقی تجاری • دعاوی مستأجر و صاحبخانه • امور خانوادگی

Great Neck

241 East Shore Road, Great Neck, NY 11023

Tel: (516) 482-1186

Fax: (516) 482-7614

Free Initial Consultation مشاوره اولیه رایگان

قرارداد امریکا با شوروی و چین (۱۹۷۲)

ایالات متحده و اتحاد شوروی قراردادی را امضاء نمودند که بموجب آن در مورد بهداشت عمومی و پیشرفت علم پزشکی با هم همکاری نمایند و قرارداد مشابهی هم با چین کمونیست بامضاء رسید. برای عقد قراردادها پرزیدنت نیکسون ابتدا به پکن مسافرت کرده و با چوئن لای نخست وزیر ملاقات نمود و سپس برای دیدار با برژنف نخست وزیر شوروی به مسکو رفت. در این ملاقات نیکسون در بارهٔ مسائل مختلف مانند سلاحهای هسته ای، اکتشافات فضائی، مسائل بهداشتی و اقتصادی مذاکره نمود و سپس نیکسون در یک مصاحبه تلویزیونی به مردم شوروی اطلاع داد که امریکا خواستار رفع اختلافات بین دو کشور میباشد.

بوتو نخست وزیر پاکستان (۱۹۷۲)

ذولفقار علی بوتو به نخست وزیری پاکستان انتخاب شد. او در دوره نخست وزیری خود اقدامات قابل توجهی در جهت رفاه طبقه سوم برداشت و بسیاری از نواقص موجود در کشور را برطرف کرد. شخصیت بوتو باعث شد که بعد از فوت او دخترش بی نظیر بوتو به نخست وزیری پاکستان انتخاب شود.

ربودن هواپیمای بلژیکی (۱۹۷۲)

یک هواپیمای جت مسافربری بلژیکی در فرودگاه لود تل آویو توسط چند عرب ربوده شد. بلافاصله پلیس ایسرائل دخالت نموده هواپیما و مسافران نجات داده شدند. دو نفر از ۴ فلسطینی هواپیماربا کشته شدند.

دستور خروج مستشاران شوروی از مصر(۱۹۷۲)

انور سادات رئیس جمهور مصر دستور داد که کلیه افسران و مستشاران روسی هر چه زودتر خاک مصر را ترک گویند و کلیه پایگاه هائی که در اختیار نیروهای روسی بود به نیروهای مصر واگذار شود. سادات ضمناً" برنامه پیشنهادی گلدامایر را رد کرد. پیشنهاد مزبور این بود که صحرای سینا بین مصر و ایسرائل تقسیم شود.

اخبار متفرقه (۱۹۷۲)

وصیت فرانکو: ژنرال فرانکو رهبر اسپانیا وصیت کرد که بعد از فوت او پرنس خوان کارلوس پادشاه اسپانیا بشود و معاون خودش لوئی کاریرو بلانکو نخست وزیری را بعهده بگیرد.

سوء قصد به ملک حسن: ملک حسن دوم پادشاه مراکش از یک سوء قصد جان بدر برد. هواپیمای او موقع برگشتن از پاریس مورد حمله یک هواپیمای جنگی از نیروی هوائی مراکش قرار گرفت.

زلزله در امریکای مرکزی: یک زلزله در نیکاراگوئه ۲۲,۰۰۰ نفر تلفات ببار آورد.

★★★★

بهیار دی. جی

Behyar D.J. & Entertainment

Finest collection of American,
Persian and Israeli music

Special packages with M.C's, Dancers,
Light Shows and Party Giveaways

Special Entertainment
for Bar/Bat Mitzvahs:

- Super Imposed Photos
- Celebrity Music Videos
- Over 600 Celebrity Look Alike
- Personalized Street & Parking Signs
- Wax Sculpture
- Photo Buttons, Key Chains & Mugs
- Virtual Reality
- Slot Car Racing
- Air Brushed T-shirts
- Caricatures
- Tattoo Arts
- Antique Photos
- Sumo wrestling
- Laser Tag Arena
- Giant Screen with Live Simulcast of the Event

and much more

Brochure available upon request

Tel: 800-79-DANCE

Fax: 718-263-7382

پانوراما‌ی قرن

تهیه از: یعقوب مردخائی

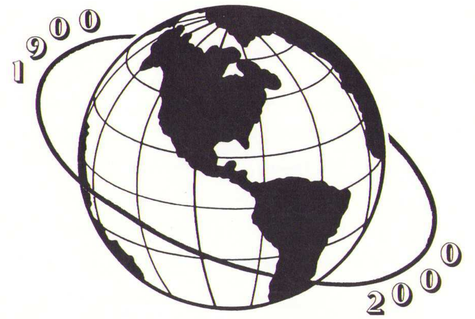

حمله به فرودگاه بیروت (۱۹۷۰)

دولت ایسرائلی بخاطر جانبداری دولت لبنان از تروریست های فلسطینی یک حمله هوائی به فرودگاه نظامی بیروت نموده هواپیماهای جنگی مستقر در آن فرودگاه را که اغلب ساخت فرانسه بودند از بین برد. بعد از این واقعه دولت فرانسه که تحویل دهنده هواپیماهای مزبور بوده است بریاست جمهوری ژنرال دوگل علیه ایسرائل بپا خاسته و روابط دو کشور تیره گشت و بیم آن میرفت که بقطع روابط دیپلماتیک بیانجامد.

حفاری در یروشالیم (۱۹۷۰)

بعد از حفاری در قسمتهائی از شهر قدیم یروشالیم، مقداری آثار و ابنیه تاریخی کشف شد. این حفاری ها ادامه یافته در سالهای بعد آثار باارزشی که برخی از آنها منسوب به دوره پادشاهان و قسمتهائی از بیت همیقداش بود نیز بدست آمد.

هم اکنون توریست هائی که از ایسرائل دیدار میکنند یکی از نقاط مورد توجه شان همین کشفیات جدید میباشد. (یکی از این آثار تونلی است که از کنار کوتل معراوی گذشته و از کنار مسجد اقصی بطرف شهر کهنه میرود و در سال ۱۹۹۶ گشایش طرف دیگر این تونل موجب برپائی جنجالی عظیم از طرف فلسطینی ها گردید و در محافل بین المللی مطرح شد و دولت ایسرائل پاسخ داد که این تونل موجود بوده و ما چیزی حفر نکرده ایم و آنچه انجام شده گشایش جانب دیگر این تونل بوده است).

آثار دیگری که از طرف مؤسسه بیران آنتیک بکمک مدرسه امریکائی تحقیقات شرقی حفاری و کشف شده شامل دروازه قصر سلطنتی حضرت سلیمان مربوط به ۹۰۰ ق-م و آثاری از سلطه مصری ها در یروشالیم مربوط به ۱۴۰۰ ق-م میباشد.

هولوکاست دوم - دهه (۱۹۷۰)

فاجعه ای که برخی از متفکرین آنرا هولوکاست دوم می نامند عبارت است از ازدواج های خارج از مذهب که در ۳۰ سال اخیر بین یهودیان امریکا افزایش بیسابقه پیدا نموده است. تا قبل از جنگ دوم، درصد ازدواج های بیگانه در بین یهودیان امریکا از ده درصد تجاوز نمیکرد. بعد از جنگ دوم این مسئله شروع به افزایش نهاد و هر سال یکی دو درصد اضافه میشد تا اینکه در دهه ۱۹۷۰ به چهل درصد و در دهه ۱۹۸۰ به ۴۵ درصد رسید و بیم فراتر رفتن آن هم میرود. متخصصین و مطلعین برای این مسئله دلایل متعددی ارائه میکنند و آنچه بیشتر بر روی آن تکیه میشود عبارت از سرگردانی جوانها بین گروه های متعدد مذهبی کنسرواتیو، ارتدکس و رفورم میباشد.

اردن و فلسطینی ها (۱۹۷۰)

ارتش اردن و تروریست های فلسطینی در حومه عمان بروی هم آتش گشودند. انگیزه آن صدور فرمانی از ملک حسین دائر بر محدود نمودن فعالیت فلسطینی ها در اردن بود. بعدا" ملک حسین از یک سوء قصد فلسطینی ها در عمان جان سالم بدر برد. پس از آن باز هم جنگ بین طرفین شعله ور گشت و دولت اردن اعلام کرد که فلسطینی ها بکمک تانکهای سوری در اردن بجنگ می پردازند.

برنامه صلح امریکا (۱۹۷۰)

دولت اردن موافقت خود را با برنامه صلح امریکائی اعلام داشت و دولت ایسرائل هم موافقت خود را مشروط به خاتمه عملیات سازمانهای تروریستی اعلام کرد. دولت های سوریه و عراق برنامه صلح را مردود اعلام داشتند.

جنگ داخلی در کامبوج (۱۹۷۰)

در کامبوج جنگ داخلی بین ارتش و شورشیان کمونیست بنام خمر سرخ درگرفت. کمونیست ها از طرف ویتنام شمالی پشتیبانی میشدند. در این اثنا پرنس سیهانوک شاهزاده ای که در یک کودتا برکنار شده بود تشکیل یک دولت کامبوج آزاد را در خارج کشور اعلام داشت.

انتقال پایگاه رادار به ایسرائل (۱۹۷۰)

کوماندوهای ایسرائلی ضمن یک حمله در ۲۶ دسامبر ۶۹ یک پایگاه رادار مصری را که ساخت اتحاد شوروی بود و در آن سوی کانال مستقر شده بود برداشته به هواپیما سوار کرده و به پایگاه خود در داخل ایسرائل انتقال دادند. ضمنا" دولت ایسرائل شکایتی را در شورای امنیت مطرح نمود که ضمن ۱۵ روز بیست بار حمله از طرف تروریست های عرب به کشور ایسرائل انجام شده است.

کمک ایالات متحده به کوبا (۱۹۷۰)

دولت ایالات متحده ۴۰۰ کارشناس به کوبا اعزام داشت تا در مورد خشکسالی در نواحی شکرخیز کوبا که اقتصاد کوبا را بخطر انداخته چاره ای بیندیشند. فیدل کاسترو اعلام کرد که محصول شکر کوبا ده میلیون تن نسبت به سال قبل کاهش داشته است.

متفرقه (۱۹۷۰)

حمله به اتوبوس مدرسه: یک اتوبوس حامل دانش آموزان ایسرائلی مورد حمله تروریست های عرب قرار گرفته ۱۰ کودک بقتل رسیدند.

کودتا در عمان: در شیخ نشین عمان، سلطان سعید ابن تیمور توسط پسرش قابوس ابن سعید دستگیر و پسرش بجای او نشست.

انتخابات شیلی: در شیلی کاندیدای مارکسیست بنام سالواتور آلنده در انتخابات پیروز و رئیس جمهور گردید.

انتخابات در مصر: در مصر انتخابات ریاست جمهوری انجام شد و سرهنگ جمال عبدالناصر از ریاست جمهوری برکنار شد و انور سادات جای او را گرفت.

اشغال جزایر خلیج فارس (۱۹۷۱)

در تاریخ۳۰ نوامبر ۱۹۷۱ بفرمان محمد رضاشاه پهلوی ۳ جزیره تنب بزرگ، تنب کوچک و ابوموسی در خلیج فارس بتصرف ایران درآمد. از مدتی قبل دولت ایران ادعای مالکیت این جزائر را مینمود و بعضی محافل سیاسی معتقدند که در مورد واگذاری بحرین از طرف ایران و اشغال این جزایر قبلا" یک توافق سیاسی زیر پرده بین کشورهای ذینفع در خلیج فارس بعمل آمده است و دولت انگلستان در این مورد رل میانجی را بازی کرده است. جزیره ابوموسی از نظر مساحت بشکل مستطیل بطول ۸ کیلومتر و عرض ۲ کیلومتر میباشد. محصول داخلی مهمی ندارد بجز خاک سرخ؛ از لحاظ نفت هم مقدار آن قابل توجه نیست و بطوریکه دائرةالمعارف جمهوری اسلامی مرقوم داشته بعد از استقرار جمهوری اسلامی این جزیره ها ترقی روزافزون یافته و در آنها خیابان کشی و قابل سکونت شده و ادارات مختلف، بانک، بهداری، ژاندارمری، مهمانسرا، مدرسه، درمانگاه، فرودگاه و نیروگاه برق ایجاد شده است.

روی کار آمدن حافظ اسد (۱۹۷۱)

ژنرال حافظ اسد که از سال ۱۹۶۶ وزارت دفاع در کابینه بعث سوریه را بعهده داشت در سال ۱۹۷۱ بعد از یک رفراندوم عمومی با ۹۹ درصد آراء زمام امور سوریه را در دست گرفت. حافظ اسد متولد ۱۹۲۸ در یک فامیل علوی، یکی از فرقه های اسلامی سوریه بود. او از آکادمی نظامی در سال ۱۹۵۵ فارغ التحصیل شد و در سال ۱۹۵۸ برای ادامه تحصیلات به روسیه شوروی اعزام گردید. در ۱۹۶۱ بواسطه مخالفت با اتحادیه سوریه و مصر به حزب بعث سوریه پیوست و در ۱۹۶۳ که حزب بعث اکثریت پارلمانی پیدا کرد او از شخصیت های بارز حزب بشمار میرفت در ۱۹۶۴ بعنوان فرماندهی عالی نیروی هوائی و در ۱۹۶۶ بعنوان وزیر دفاع در کابینه بعثی سوریه انتخاب گردید و در ۱۹۷۱ با یک رفراندوم عمومی رئیس جمهور سوریه شد. از آن ببعد به اصلاحات چندی در امور داخلی پرداخت و با کلیه کشورهای عرب بجز اردن بواسطه کوبیدن جنگجویان فلسطینی روابط برقرار نمود. ضمنا" ایجاد روابط گسترده ای با اتحاد شوروی بعمل آورد که موجب سرازیر شدن اسلحه روسی بجانب سوریه گردید.

کنفدراسیون مصر - سوریه - لیبی (۱۹۷۱)

کشورهای مصر، سوریه و لیبی یک کنفدراسیون تشکیل دادند و انور سادات بعنوان اولین رئیس جمهور این کنفدراسیون برگزیده شد. البته این کنفدراسیون از مرحله حرف تجاوز ننمود و این ۳ کشور هر کدام جداگانه راه خود را طی نمودند.

جشن های ۲۵۰۰ ساله (۱۹۷۱)

بمناسبت سالگرد ۲۵۰۰ ساله شاهنشاهی ایران بفرمان محمد رضاشاه پهلوی جشن های باشکوهی در نزدیک بقایای کاخ تخت جمشید در فارس تشکیل داده شد و از کلیه پادشاهان و رؤسای جمهور دنیا دعوت بعمل آمده بود که حضور یافتند و مراسم باشکوهی توأم با پذیرائی شایان در محل جشن بعمل آمد.

تروریسم در مراکش (۱۹۷۱)

موقعی که ملک حسن دوم در رباط پایتخت مراکش جشن تولد باشکوهی ترتیب داده و صدها مهمان داخلی و خارجی در کاخ سلطنتی اجتماع نموده بودند، یک گروه مسلح تروریستی به کاخ حمله نموده و براثر زد و خورد ۳۲ نفر از مهمانان کشته شده و ۱۳۰ نفر زخمی شدند تا اینکه نیروهای نظامی به کاخ وارد شده شورش را خواباندند. ملک حسن حکومت لیبی را مسئول تحریک این شورشیان دانسته اعلام کرد که عاملین مجازات خواهند شد.

کودتا در اوگاندا (۱۹۷۱)

یک کودتای نظامی در اوگاندای افریقا به رهبری ژنرال ایدی امین موجب برکناری میلتون آبوت رئیس جمهور گردید و ایدی امین بجای او بریاست جمهوری رسید.

حادثه در اسکاتلند (۱۹۷۱)

در مسابقات فوتبال در شهر گلاسکو اسکاتلند یک جایگاه تماشاچیان سقوط کرد که باعث مرگ ۶۶ نفر و زخمی شدن صدها نفر گردید.

روابط مصر و ایسرائل (۱۹۷۱)

مصر و ایسرائل زیر نظر نماینده سازمان ملل متحد مذاکراتی را برای حصول صلح شروع کردند. البته مصر تخلیه اراضی اشغال شده را یکی از شرایط صلح می دانست.

ضمن این کنفرانس خانم گلدامایر نخست وزیر ایسرائل و انور سادات رئیس جمهور مصر اعلام داشتند که لااقل برای گشایش کانال سوئز موافقت لازم بعمل آمده است.

تغییر سیستم پولی انگلستان (۱۹۷۱)

دولت انگلیس سیستم پولی خود را از شلینگ و پنس که هر پوند ۲۰ شلینگ و هر شلینگ ۱۲ پنس بود به سیستم دسی مال یعنی هر پوند یکصد سنت تغییر داد.

خط تلفنی مسکو - واشنگتن (۱۹۷۱)

بین کاخ سفید واشنگتن و کاخ کرملین مسکو (بدنبال ملاقات بین نیکسون رئیس جمهور ایالات متحده و گرومیکو وزیر خارجه شوروی) یک خط تلفن مستقیم و فوری دائر گردید که در صورت وقوع هر گونه بحران، دو رهبر بتوانند مستقیما" تماس تلفنی گرفته اشکال را برطرف نمایند.

افتتاح سد آسوان (۱۹۷۱)

سد بزرگ آسوان در مصر با حضور رئیس جمهور مصر انور سادات و نیکلای پادگورنی افتتاح یافت (مهندسان شوروی سد مزبور را ساخته بودند).

تعلیم و تربیت مؤثر کودکان

به نوجوانان تا چه حد باید آزادی داد؟!

از: نورا عبرانی

ترجمه : ماری دیلمانیان

یکی از مشکلات ما والدین نوجوانان تازه بالغ جامعه مشهدی در طول تابستان گذشته این بود که با در نظر گرفتن این حقیقت که بچه های ما جزو کم سن و سال ترین بچه های گروهی هستند که به سفر گریت ادونچر میروند، آیا به آنها اجازه رفتن بدهیم یا نه؟

آیا در چه سنی والدین باید به نوجوانانی که اولین مراحل دوران بلوغ را میگذرانند کمی آزادی بدهند؟ مطمئنا" خوش بودن و امتحان کردن چیزهای تازه، یکی از مراحل رشد نوجوانان است. در این زمان است که اولیاء باید به شرط داشتن اطمینان کافی به فرزندانشان به او مقداری آزادی بدهند. در بین سنین ۱۳ تا ۱۹ سالگی، این نوجوانانی که ما آنها را تین ایجر می نامیم، کم کم بزرگ شده و بسوی زندگی مستقل خودشان میروند و آن موقع است که ما دیگر قادر نیستیم بطور کامل از آنها محافظت کنیم. در این هنگام به آنها نگاه میکنیم، تحسین شان کرده و به خودمان بخاطر زحماتی که در مدت بزرگ کردن آنها متحمل شده ایم افتخار میکنیم.

در این سالهای بسیار حساس، رشد بچه ها، نمیتوانیم به آنها بگوئیم چکار بکنند و یا چکار نکنند. راهنمائی درست آنهاست که برای ما والدین کسب احترام کرده و مورد قبول آنها واقع میشود؛ در حالیکه اکثر بچه ها به عقاید والدینشان اهمیت میدهند بیشتر آنها برعکس آنچه به آنها گفته شده عمل میکنند.

بسیار مهم است که پدر و مادرها سعی کنند به افکار و احساسات فرزندانشان اهمیت بدهند، به حرفهای آنها گوش کنند، سپس نظرشان را گفته و راهنمائی شان کنند.

از دست دادن علاقه و اعتماد نوجوانان به والدین بسیار آسانتر از جلب اعتماد و احترامشان نسبت به آنهاست. اولیاء نباید اجازه بدهند که نوجوانان آنها از استانداردهای قوانینی که پیش پای آنها گذاشته میشود هراسناک شوند. هیچکس نمیگوید که اولیاء باید استانداردهای

عده ای از جوانان در سفر تابستانی به پارک گریت ادونچر

اخلاقی خود را بخاطر راضی نگاه داشتن بچه ها پائین بیاورند، بلکه باید این استانداردهای بالای اخلاقی را با عشق و محبت به فرزندان خود بیاموزیم.

ما به دخترهایمان اجازه دادیم در تابستان گذشته به گریت ادونچر بروند. من و چند مادر دیگر، پُر شدن اتوبوسها را از بچه های شاد و سبکبال مان تماشا میکردیم. همه ما نگران بودیم ولی بهرحال به آنها اجازه داده بودیم که بروند. آنها روز بسیار خوبی را گذراندند، از آزادی تازه ای که بدست آورده بودند غرق در لذت بودند و خاطره آن روز فراموش نشدنی مطمئنا" برای همیشه در خاطرشان خواهد ماند.

Menora Electric

منورا الکتریک

سرویس سریع و مطمئن و قابل اعتماد

- فروش، نصب و تعمیر جاروهای سنترال
- سیم کشی و تعمیرات منازل و شرکتها
- تعمیر و نصب پنکه های سقفی و لوستر
- نصب چراغهای اتوماتیک (timer) برای شبات

(516) 621-0907 - (917) 241-3385

נסד

آنا زر طرح و چاپ:

فرم های تجارتی، کاتالوگ های رنگی جواهرات و فرش و....

آخرین مدلهای کارت های عروسی، نامزدی، بروبت میتصوا، کیپا

Anna Zar's

PRINTING & GRAPHIC DESIGN

Business Forms, Letterheads, Envelopes, Business cards

Custom Printing, Color Catalogues for Jewelry, Rugs...

Wedding, Bar/Bat Mitzvah Invitations

Printed Kippas and Benchers, Party Favors.

Res. (718) 544- 2972 Bus. (516) 487-1830

خصوصیات یک جوان خوب

یک شرکت تحقیقاتی، بیست خصوصیت را بعنوان تضمینی برای داشتن آینده ایی روشن نام برده. هر کودکی که بیشترین این خصوصیت ها را دارا باشد پیش بینی میشود که در آینده در دوران مدرسه موفق تر بوده و در زندگی آینده از کارهای خطرناک دوری و انتخاب های درست تری خواهد کرد. این خصوصیات از این قرارند:

۱. حمایت خانواده: گرفتن مقدار زیادی عشق و علاقه و حمایت مادی و معنوی از طرف خانواده.
۲. ارتباط مثبت با خانواده: قبول کردن نصایح و مشاورت های پدر و مادر.
۳. داشتن همسایگان خوب: زندگی کردن در یک منطقه خوب با همسایگان خوب.
۴. رفتن به مدارس خوب وتشویق کننده.
۵. همکاری والدین و مدرسه.
۶. داشتن نظر مثبت و روشن نسبت به آینده شخصی.
۷. داشتن دوستان خوب: منظور داشتن دوستانی است که همیشه اثر مثبت روی او بگذارند.
۸. داشتن انتظارات بالا: معلمین و اولیاء باید همیشه مشوق بچه ها باشند.
۹. داشتن فعالیت های سازنده، مخصوص جوانان: مثل شرکت در کلوب های مختلف مدرسه و فعالیت های ورزشی.
۱۰. فعال بودن در برنامه های دینی.
۱۱. گذراندن وقت مفید در خانه.
۱۲. داشتن علاقه به کارهای مفید و سازنده و اینکه نشان بدهند همیشه در زندگی شان هدفی را دنبال میکنند.
۱۳. داشتن علاقه به مطالعه.
۱۴. داشتن علاقه به بقیه مردم و کمک کردن به همنوع.
۱۵. درستکاری و حقیقت گوئی، حتی اگر گفتن آن آسان نیست.
۱۶. مسئولیت: قبول کردن و انجام مسئولیت های شخصی.
۱۷. خودداری: اعتقاد به نداشتن سکس قبل از ازدواج، عدم مصرف الکل و مواد مخدر.
۱۸. داشتن مهارت در برنامه ریزی و تصمیم گیری.
۱۹. با کفایت بودن در ایجاد روابط دوستی با دیگران، داشتن حس همدردی با همنوع، خوش قلب بودن و مهارت در دوستی با دیگران.
۲۰. داشتن اعتماد بنفس زیاد.

آیا فرزند شما مبتلا به دیسلکسیا میباشد؟

فرض کنید شما کلمه "cat" را می بینید ولی مغزتان آنرا "tac" میخواند. فرض کنید که شما سعی میکنید چیزی را بخوانید ولی حروفی را که میخوانید با صدای آنها هماهنگی ندارند. این نوع ناراحتی قسمتی از زندگی روزمره افرادی است که دچار بیماری دیسلکسیا هستند. دیسلکسیا یکنوع ناراحتی روانی است که از مغز سرچشمه میگیرد. تحقیقات علمی اخیر مؤید این است که آن قسمت از مغز که ارتباط دهنده مسئول دیدن و ناحیه مسئول صحبت کردن است، دچار مقداری کم کاری و تنبلی است. عدم ارتباط صحیح بین این دو ناحیه بسیار مهم مغز در شخص که دچار دیسلکسیا است باعث میشود که در زمان خواندن قادر نباشد حروفی را که می بیند با صدای واقعی آن حروف هماهنگ کند.

مشکل یک فرد مبتلا به دیسلکسیا این نیست که نمیتواند حرف را ببیند یا صدای آنها را بدرسی بشنود. تصویر واقعی کلمات بطریق کاملا" درست به مغز میرسد اما مغز شخص مبتلا به دیسلکسیا قادر نیست این اطلاعات را همانطوریکه مغز یک شخص سالم آنها را تجزیه و تحلیل میکند، تجزیه و تحلیل کند و در نتیجه این افراد برای خواندن حروف دچار اشکال میشوند. کودکانی که دچار این ناراحتی هستند اکثرا" راه هائی برای پنهان کردن و تطبیق دادن خودشان با مشکل خواندن پیدا میکنند، و اینجاست که شناسائی این افراد و معالجه آنها مشکل تر میشود.

تحقیقات اخیر به این نتیجه رسیده است که عموم مردم باید آگاه باشند که دیسلکسیا یک نوع عدم توانائی خواندن، تنبلی یا ناراحتی بینائی و یا شنوائی نیست. اکتشافات تازه ای که در این مورد انجام شده بسیار امیدوار کننده است بخصوص اگر باعث شوند نحوه آموزش به این کودکان تغییر یابد. آزمایشات تازه نشان میدهند که بنحو بسیار جدی، تلفظ صحیح کلمات باید به بچه ها آموخته شده و مرتب تمرین بشوند. باید با حمایت از این افراد، آنها را به اشخاص علاقمند به مطالعه تبدیل کنیم.

IMPERIAL COURT GREAT NECK

Under Construction

4 Bedrooms, 2 and a half Bathrooms

2900 Sq. Ft STOCO

$699,000, by owner 516-482-1682

خانه ای چهار اطاق خوابه با دو و نیم حمام

در ناحیه آلن وود گریت نک بدون واسطه بفروش میرسد

از گوشه و کنار

تهیه و تنظیم از: حشمت بصلی

تعویض اونیفورم

در سالهای اخیر تعدادی از جوانان ۱۸ ساله «اولترا ارتودکس» (חסיד) که به سن سربازی رسیده اند، داوطلبانه بخدمت ارتش ایسرائل رفته و جامه و کلاه سیاه مخصوص خود را با لباس خاکی سربازی تعویض مینمایند. با اینکه در تمام دوره سه ساله سربازی، تحت سرپرستی مربیان صیونیست مذهبی، برای این افراد امکاناتی فراهم میشود که بتوانند سنت های خود را کاملا" مراعات کنند. مثلا" صبح و عصر، وقت کافی برای تفیلا خواندن به ایشان داده میشود و از نظر رعایت کشروت و نگهداری شبات و موعدیم، تسهیلات بیشتری برای آنها فراهم میگردد. ولی بهرحال در بین رهبران مذهبی ایسرائل در مورد خدمت سربازی این جوانان عقاید مختلفی وجود دارد یعنی بعضی از آنها با این امر موافقند و خدمت در ارتش را تشویق میکنند، بعضی دیگر با نظر شک و تردید به آن مینگرند و میگویند یشیواها روح یهودیت هستند و اگر از هم بپاشند چیزی باقی نمیماند که سربازان بخواهند از آن دفاع کنند و اما بعضی از سران جوامع خَردی که مخالف صیونیزم هستند اصولا" با خدمت سربازی بشدت مخالفند. آنها حتی گاهی جوانان را وادار میکنند که خود را به دیوانگی بزنند که بتوانند معافیت دائم ارتش را بدست بیاورند. ولی با وجود همه اینها، تعداد جوانان خسیدیک که بخدمت ارتش میروند در سالهای اخیر رو به افزایش است و چنین بنظر میرسد که علت عمده استقبال محصلین یشیوا از خدمت سربازی مسائل مالی میباشد. زیرا حقوق ماهیانه این محصلین جمعا" فقط حدود ۴۰۰ دلار است که نصف آن را دولت میپردازد و نصف دیگر توسط یشیواها جمع آوری میشود و از طرفی قوانین ایسرائل مقرر میدارد که محصلین یشیوا که باصطلاح بورس تحصیلی میگیرند حق ندارند در جائی کار کنند و حقوق بگیرند مگر اینکه قبلا" دوره سربازی را باتمام

رسانده باشند و در غیر اینصورت بعنوان سرباز فراری تحت تعقیب قانونی قرار میگیرند. گفته میشود در میان این محصلین کسانی هستند که بطور مخفیانه برای خود شغل و درآمدی دست و پا میکنند که البته این روش، قانونی نیست. به این خاطر است که بعضی ها راه صحیح تر را برمیگزینند یعنی خدمت زیر پرچم را انجام میدهند که بعد از آن بتوانند ضمن تحصیل در یشیوا بطور قانونی کار کنند و درآمد بیشتری کسب نمایند.

درجامعه خسیدیک، همچنین کسانی پیدا میشوند که سن بالاتری دارند و بموقع خدمت سربازی را انجام نداده اند و حالا بعد از سالها متوجه شده اند که بنفع شان است که در ارتش خدمت کنند از جمله: «یعکوو مارکوویتس» ۳۳ ساله که دارای همسر و چهار فرزند است که بطور تمام وقت در یشیوا درس میخواند و همسرش مجبور است علاوه بر اداره خانه و زندگی، به شغل حسابداری که رشته تخصصی اوست بپردازد و از این راه به تأمین مخارج خانواده کمک کند. یعکوو اخیرا" تصمیم گرفته است که این وضع را عوض کند. او بطور داوطلبانه بخدمت سربازی رفته است بخاطر اینکه پس از پایان دوره خدمتش بتواند قانونا" صاحب شغلی بشود. او میگوید ما در آینده باحتمال زیاد صاحب فرزندان بیشتری خواهیم شد؛ در آنصورت، درست نیست که همسرم بچه ها را رها کند و بدنبال تأمین معاش خانواده برود. یعکوو اکنون یک دوره چهار ماهه را میگذراند که مخصوص کسانیست که بموقع خدمت ارتش را انجام نداده اند. او پس از اتمام این دوره، جزو سربازان ذخیره ارتش ایسرائل بحساب خواهد آمد. فعلا" برنامه روزانه یعکوو مارکویتس از این قرار است:

ساعت ۵ صبح از خواب برمیخیزد و در منزل بمطالعه توراه و تلمود میپردازد، سپس به کنیسا میرود، بعد از کنیسا برای تعلیمات نظامی در پایگاه خودش حضور می یابد. شب که بخانه برمیگردد پس از انجام تفیلا، در اطاق کار کوچک خودش که دور تا دور آنرا از زمین تا سقف قفسه هائی مملو از کتابهای مذهبی فرا گرفته است پشت کامپیوتر می نشیند و تا دیروقت به تمرین میپردازد.

یعکوو در نظر دارد پس از خاتمه خدمتش در ارتش، روزها به یشیوا برود و شبها در رشته کامپیوتر کار کند و درآمدی برای کمک خرج خانواده اش کسب نماید.

• • •

منورا در فرودگاه

در اواخر ماه جولای گذشته از یک منورای بزرگ که ارتفاع آن به

پنج متر میرسد و در محوطهء جلو ساختمان اصلی فرودگاه بن گوریون نصب شده است پرده برداری گردید.

این منورا توسط هنرمند معروف سوررئالیست اسپانیائی «سالوادور دالی» ساخته شده است. دالی که در سال ۱۹۸۹ از دنیا رفت در طول زندگیش همواره نسبت به یهودیان احساسات دوستانه داشت. او این منورا را بعنوان بزرگداشت ملت یهود خلق کرده بود ولی این اثر هنری، در بین معامله گران دست بدست میگشت تا اینکه اخیرا" یک فروشنده آثار هنری مقیم پاریس بنام Jean Paul Delcour که منورا به او تعلق گرفته بود آنرا بکشور ایسرائل اهداء نمود.

آمریکائی ها در ایسرائل

دائره روابط کنسولی امریکا اخیرا" گزارشی منتشر کرده که طی آن معلوم شده است که کشور ایسرائل در بین کشورهای جهان از لحاظ داشتن ساکنین امریکائی در مقام چهارم قرار دارد. طبق این آمار شش کشوری که بیش از سایر کشورها اتباع امریکائی در آنجا زندگی میکنند از اینقرارند:

۱– کانادا	۶۸۳,۷۰۰ نفر
۲– مکزیک	۲۶۱,۲۰۰ نفر
۳– انگلستان	۲۱۶,۰۰۰ نفر
۴– ایسرائل	۱۵۸,۷۰۰ نفر
۵– ایتالیا	۱۴۴,۰۰۰ نفر
۶– آلمان	۱۳۰,۵۰۰ نفر

یادی از بزرگان جامعه

از: بهروز دیلمانیان

با اقتباس از متن عبری

از راست به چپ: یوسف آقا یوسف زاده، آقای نورالله زر، ملا الیاس کاشی، ..... ، ملا رحمت همتیان، آقای سلیمان تدین

تاریخ عکس حدود سال ۱۹۵۵

مرحوم ملا الیاس کاشی، "אליהו בן משה" (۵۷۵۲–۵۷۲۶) – (۱۸۹۲–۱۹۶۶) فرزند آقا موسی کاشی در مشهد متولد شدند و دوران کودکی و جوانی را در همان شهر گذرانیدند. ایشان تنها پسر خانواده خود بودند. پدر خانواده، آقا موسی نه تنها از ملاکین عمدهء دره گز بود بلکه به تجارت پارچه نیز اشتغال داشت. از این جهت خانواده ایشان به دره گز نقل مکان کرد.

ملا الیاس تحصیلات یهودی خود را نزد ملا خداداد یزدی انجام دادند. ایشان در ۲۸ سالگی از پدر یتیم شدند و اداره خانواده و املاک و تجارت، همگی بعهدهء ایشان قرار گرفت. با وجود این مشاغل و مشکلات، ملا الیاس در انجام امور جامعه نیز پیشقدم شدند و بعنوان راو محلی، انجام شحیطا و مراسم بریت میلا، عقد ازدواج و امور مذهبی دیگر را برای جامعه در دره گز و بعدها در مشهد عهده دار شدند.

ملا الیاس بدلیل آنکه از ملاکین عمدهء شهر بودند نزد سازمانهای شهری نفوذ قابل ملاحظه ای داشتند. باغ زیبائی که در نزدیکی دره گز احداث کرده بودند غالبا" پذیرای مقامات و مسئولین شهری بود. نام خانوادگی کاشی ملاک از این بابت به ایشان اطلاق میشد. ساختمان اداره پلیس شهر نیز از طرف ملا الیاس به اداره پلیس به اجاره واگذار شده بود. این روابط صمیمانه باعث شده بود که ایشان نیز مانند مرحوم نورالله زر در مشهد، با شخصیت های محلی روابط بسیار صمیمانه داشته باشند. این روابط بارها افراد جامعه ما را از گرفتاریهای بیمورد و تهمت های ناروا نجات داد. ملا الیاس در ماجرای نجات خانم مرحوم حبیب اله کاشی نژاد از دست کولی ها نقش اصلی داشته اند. سالها قبل هنگامیکه این خانم کودکی بیش نبود همراه والدین خود از روسیه عازم مشهد بود که کولی های محلی آنها را غافلگیر میکنند. پدر و مادر را میکشند و کودک را با خود می برند. این کودک با اقدام مرحوم ملا الیاس نجات می یابد و بدامن جامعه باز میگردد.

ملا الیاس مدتها راو کنیسای یوسف زاده مشهد بودند و در اواخر عمر به تهران مهاجرت نمودند. روانشاد در ۷۴ سالگی در تهران درگذشت.

زندگی ایشان با شرح بیشتر در کتاب تاریخ جامعه منعکس خواهد شد. خدمات فرزندان ایشان در اداره کنیساها و ترویج آموزش یهودیت، در حقیقت ادامه همان راه پدر است. خداوند روان او را شاد بدارد و به خاندانش طول عمر عطا نماید.

ایسرائل بزرگترین سرمایه گذار خارجی در گرجستان

بازدید نخست وزیر ایسرائل آقای بنیامین نتنیاهو از گرجستان بمناسبت دو هزار و ششصدسال سابقه یهودیت در آن کشور، در واقع یک بهانه بیش نبود؛ در واقع در پشت پرده این ملاقات، مناسبات بسیار نزدیک اقتصادی و سیاسی نهفته است.

ایسرائل بزرگترین سرمایه گذار خارجی در این کشور بوده و ۱۶ درصد از کل سرمایه گذاری خارجی آن توسط ایسرائل انجام میگیرد.

مقامات گرجی کرارا" در هر موقعیتی رضایت خود را از مناسبات اقتصادی و سیاسی با ایسرائل اعلام داشته بخصوص که دولت ایسرائل رابط و راهنمای بسیار خوبی برای راه یابی گرجستان به دنیای غرب میباشد.

مقامات سفارت ایسرائل در گرجستان اخیرا" اظهار داشتند که مردم و مقامات گرجی رفتار بسیار دوستانه ای با یهودیان و ایسرائل داشته و به وجود آنها افتخار میکنند.

تعجب مدیر کل وزارت دفاع بحرین

چندی قبل مدیر کل وزارت دفاع بحرین از نمایشگاه بین المللی صنایع هوائی که در انگلستان گشایش یافته بود دیدن نمود.

ضمن بازدید از غرفه شرکت عظیم «لوکهید مارتین» با کمال تعجب مشاهده نمود که دو نوع موشک «پوپای» و «پیتون ۴» که ساخت شرکت ایسرائلی «رافول» میباشد در این غرفه به نمایش گذاشته شده است.

بعد از توضیح مقامات شرکت «لوکهید» نامبرده متوجه گردید که در آتیه شرکت امریکائی «لوکهید» با شرکت ایسرائلی رافول این دو نوع موشک را مشترکا" در امریکا هم تولید خواهند کرد.

المپیک ریاضیات در تایوان

در المپیک ریاضیات که با شرکت ۷۶ کشور در تایوان برگزار شد، تیم ایران به مقام اول نائل شد. کشورهای بعدی به ترتیب بلغارستان، مجارستان و کشور امریکا قرار داشتند. تیم ریاضیات ایسرائل در مقام بیست و سوم قرار گرفت. در مسابقات انفرادی پنج نفر از شش شرکت کننده ایسرائلی در امتحانات نهائی به مقام سوم رسیده و موفق به اخذ مدال برنز گردیدند.

این امتحانات از جمله مشکلترین و با پرستیژترین این دوره از مسابقات بشمار میرفت و ۴۱۹ نفر از زبده ترین دانشجویان دنیا در آن شرکت داشتند.

احساسات دوستانه در ایسرائل نسبت به بستری شدن ملک حسین

صاحبان مغازه گل فروشی در شهرک روچستر واقع در مینه سوتای امریکا در خوابهای طلائی خود هم باور نمیکردند که ظرف یکماه مغازه آنها با رونق فوق العاده ای مواجه شود و در ظرف یکماه معادل یک میلیون دلار گل بفروش برسانند!

در عرض سه هفته، هزاران دسته گل بزرگ و کوچک از نوع گرانترین گل به این مغازه سفارش داده شد و تمام آنها به یک آدرس فرستاد شد. بیمارستان مایو کلینیک که در مجاورت گل فروشی قرار داشت و ملک حسین پادشاه اردن در آن بستری بود. در میان دسته گل ها کارتهای مختلفی بچشم میخورد که همگی با نگرانی برای ملک حسین دعای خیر و سلامتی میکردند؛ و بیشترین آنها مربوط به اهالی ایسرائل بود که ملک حسین را واقعا" دوست خود میدانند و نامبرده از محبوبیت خاصی در میان مردم برخوردار است و مردم ایسرائل سعی میکنند در هر موقعیتی محبت خود را به ملک حسین نشان دهند.

رئیس دفتر ملک حسین که به نامه های رسیده رسیدگی میکند به خبرنگاران اظهار داشت: بیشترین نامه ها از طرف مردم ایسرائل و سایر مقامات ایسرائلی میرسد؛ همچنین به سفارت اردن در رمت گن ایسرائل هر روزه هزاران نامه و دسته گل میرسد و همگی برای ملک حسین آرزوی سلامتی میکنند. سرکنسول اردن که در مقابل خبرنگاران صحبت میکرد دچار هیجان شده و از این همه محبت دچار شگفتی شده بود و فتوکپی چند نامه رسیده را در اختیار خبرنگاران قرار داد؛ از جمله نامه ای از یک مادربزرگ ایسرائلی جلب نظر میکرد:

«ملک حسین عزیز از روزی که شنیدم در بیمارستان بستری شدی بسیار غمگینم بیشتر نگرانیم از اینست که از تو دور هستم و نمیتوانم به تو کمک کنم و لااقل ظهرها برایت سوپ گرم پخته برایت بیاورم بدان که تو را مثل بچه های خودم دوست دارم و آرزوی سلامتی برای تو می نمایم. مادر بزرگ ایسرائلی»

نامه دیگری از یک زن ایسرائلی که هر روزه برای ملک حسین توسط فکس نامه مینویسد:

«از موقعیکه شنیدم مریض شدید با بهترین دکترهای متخصص ایسرائل صحبت کردم و آنها همه به من دلگرمی دادند که شما هر چه زودتر بهبود خواهید یافت. به امید آن روز»

یک کارخانه دار ایسرائلی تصمیم میگیرد نامه ای برای ملک حسین بفرستد؛ بمجرد اینکه با همکارانش مشورت میکند، همگی استقبال میکنند بشرط اینکه تمام آنها زیر نامه را امضاء کنند. در نتیجه این نامه به امضاء دویست نفر ارسال شده و ملک حسین را بسیار خرسند میکند.

دکترهای متخصص ایسرائلی هم از قافله عقب نمانده و همگی داوطلبی خود را برای معاینه و مداوای ملک حسین اعلام داشتند. ملک حسین ضمن تشکر از این همه محبت اظهار داشته است که در بیمارستان «مینه سوتا» تمام وسائل مدرن مورد لزوم در دسترس میباشد و امیدوار است هر چه زودتر به زندگی عادی خود برگردد.

محبت و اظهار همدردی مردم ایسرائل نسبت به ملک حسین مورد بحث محافل اردنی و جراید آن کشور است و بقول یک خبرنگار اردنی این محبت ها سیلی محکمی است به صورت مخالفین صلح در اردن!

آقای روبینشتین مشاور قضائی نخست وزیر و رئیس سابق هیئت نمایندگی صلح ایسرائل و اردن روز شبات در کنیسا برای سلامتی ملک حسین دعا کرد. از همه جالبتر ابتکار یک شرکت تبلیغاتی بنام نور است. این شرکت تعداد زیادی تابلوهای بزرگ درنقاط مختلف ایسرائل نصب کرده است که در گوشه تابلو عکس ملک حسین است و برای وی آرزوی سلامتی نموده است.

Law Offices of
AARON C. AMBALU

دفتر وکالت
اهرون امبالو

500 Fifth Avenue, Suite 1640, New York, NY 10110

David H. Baskin
of Counsel, Israel

دیوید باسکین
مشاور حقوقی ما در ایسرائل

→ Commercial	← وصول مطالبات
→ Contracts	← قراردادها
→ Purchase & Sale of Business	← خرید و فروش مشاغل
→ Real Estate Closings	← معاملات املاک
→ Corporations	← شرکتهای سهامی
→ Commercial Leases	← اجاره نامه تجاری
→ Partnership Agreements	← موافقت نامه شراکت
→ Bodily Injury Claims	← دعاوی مربوط به صدمات بدنی
→ Property Damage Claims	← دعاوی مربوط به خسارات املاک

(212) 997-2445

Dr. Minoo Dilmanian
Family Dentistry
Orthodontics

دکتر مینو دیلمانیان

کلیه خدمات دندانپزشکی با مدرنترین تجهیزات

پذیرائی با تعیین وقت قبلی

(516) 829-4247
19 Laurel Drive
Great Neck, NY 11021

دکتر آلبرت یوسفی

Dr. Albert Youssefi

Chiropractor

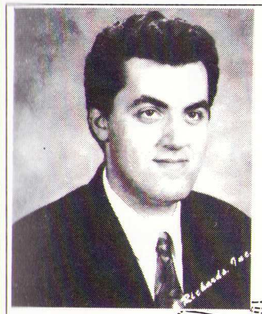

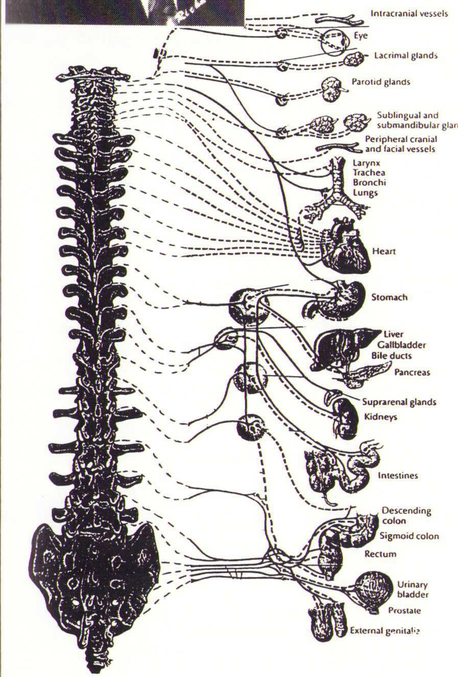

- درمان سردردهای مزمن
- کمر درد
- آرتروز
- شانه درد
- کوفتگی ماهیچه‌ها
- زانو درد
- گردن درد
- میگرن
- بی‌حسی دستها و پاها
- کجی ستون فقرات
- ناراحتیهای دیسك و سیاتیك
- درد مچ دست

بیمه هر نوع تصادفات و جراحات شخصی بوسیله اتومبیل پذیرفته میشود.

استفاده از متد جدید طب سوزنی

برای اشخاص بدون بیمه تسهیلات چشمگیری قائل می‌شویم.

ناراحتیهای جسمی با گذشت زمان درمان نمیشوند بلکه به مراقبت احتیاج دارند.

مجهز به رادیولوژی و فیزیوتراپی

Queens
99-34 67th Rd.
Forest Hills, NY 11375
(718) 459-1818

Great Neck
738 Middle Neck Rd.
Great Neck, NY 11024
(516) 466-2585

اخبار ایسرائل

تهیه و تنظیم از: یعقوب اسمعیلی

نمایشگاه تسلیحات نظامی در ایسرائل ←

نخست وزیر ایسرائل آقای بنیامین نتنیاهو اخیرا" نمایشگاهی را که بمناسبت پنجاهمین سال استقلال ایسرائل اختصاص داده بود افتتاح نمود.

این نمایشگاه که بیشترین قسمت آن مربوط به پیشرفت تسلیحات سنگین نظامی بود، جلب نظر بازدیدکنندگان را میکرد. همچنین غرفه فضائی که بطور زنده از ماهواره های ایسرائلی عاموس و اُفِك (افق) که در مدار زمین در حال گردش هستند برنامه پخش میکرد، توجه صاحب نظران فضائی را بخود جلب میکرد.

در عکس قسمتی از یك تانك پیشرفته را که بمعرض نمایش قرار گرفته بو مشاهده می نمائید.

صنایع هواپیماسازی ایسرائل در چین

اخیرا" مقامات صنایع هواپیماسازی ایسرائل درصدد تشکیل یك مرکز بزرگ تعمیرات و نوسازی هواپیماهای مسافربری در چین هستند.

این موضوع در مسافرت اخیر مدیر عامل شرکت هواپیماسازی ایسرائل آقای مشه کَرت به چین و مذاکره نامبرده با مقامات مربوطه چین افشاء گردید.

در چند ماه گذشته چندین موتور هواپیماهای مسافربری چین در ایسرائل تعمیر و نوسازی گردید و مقامات چینی از نحوه عمل کرد آن اظهار رضایت نمودند.

آقای کرت ضمن مصاحبه با خبرنگاران اظهار داشت بازار چین بسیار وسیع و قابل توجه میباشد بهمین دلیل ما سعی داریم در این بازار نفوذ کنیم.

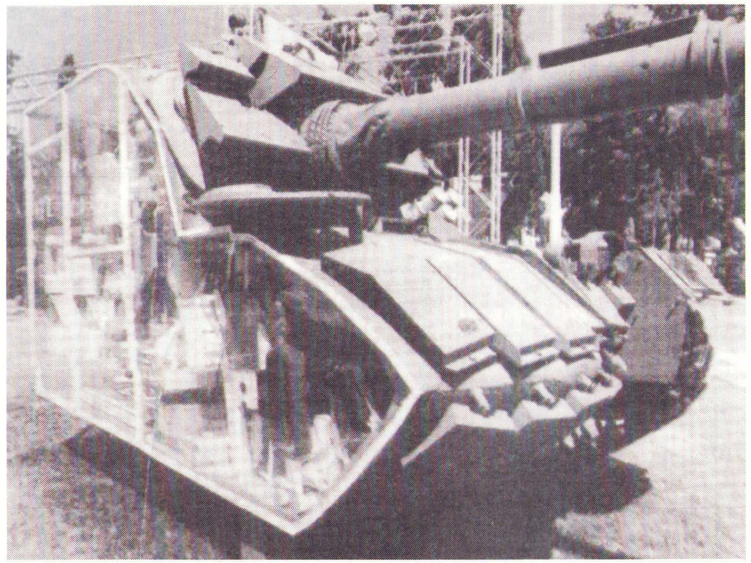

رئیس جمهور چین: ما بهیچ وجه به ایران تکنولوژی اتمی نخواهیم داد

«چین بهیچ عنوان به ایران در امور اتمی تشریك مساعی نکرده و تکنولوژی پیشرفته اتمی نخواهد فروخت.»

جملات فوق را رئیس جمهور چین آقای سین–چیانگ زمین در ملاقاتی که با وزیر دفاع ایسرائل آقای اسحق مردخای داشت اعلام نمود.

همچنین وزیر دفاع چین مطالب رئیس جمهور را تائید نموده و اظهار داشت: ما تهدید ایران را نسبت به همسایگان خود در خاور میانه کاملا" احساس نموده و بهیچ وجه با دولت ایران همکاری اتمی نخواهیم داشت.

زمان ملاقات وزیر دفاع ایسرائل با رئیس جمهور چین از قبل نیم ساعت تعیین شده بود ولی آقای رئیس جمهور بیش از هفتاد دقیقه با وزیر دفاع ایسرائل در مورد مسائل مورد علاقه دو کشور گفتگو نموده و در خاتمه از قوم یهود بسیار تمجید نمود.

از جمله نامبرده اظهار داشت این قوم کوچك در طی هزاران سال با وجود محدودیت بسیار، همیشه چه از نظر فلسفی و چه از نظر فرهنگی و در حال حاضر از نظر تکنولوژی خدمات ارزنده ای به بشر نموده و مینماید.

در خاتمه وزیر دفاع ایسرائل به خبرنگاران اعلام داشت: با استقبالی که از هیئت ایسرائلی در چین شد، امیدواریم یك برگ تازه از همکاری و حسن تفاهم بین دو کشور گشوده شود.

ملاقات نخست وزیر ترکیه از ایسرائل

مسعود ایلماز نخست وزیر ترکیه که اخیرا" از ایسرائل دیدن نمود در جواب خبرنگاران جراید که آیا سوریه از این ملاقات و نزدیکی ترکیه با ایسرائل نگران نخواهد شد، اظهار داشت: ما هر قدمی که بسود کشور و ملت ترکیه باشد انجام داده و اهمیتی به طرز فکر مقامات سوری نخواهیم داد.

گزارشات رسیده از سوریه و مصر حاکی است که زمامداران این دو کشور بشدت از نزدیك شدن ایسرائل و ترکیه و انعقاد قراردادهای نظامی فیمابین نگران میباشند ولی نخست وزیر ایسرائل آقای بنیامین نتنیاهو در یك مصاحبه مطبوعاتی اظهار داشت: قرارداد نظامی منطقه ای که بین دو کشور ترکیه و ایسرائل امضاء گردیده فقط یك تشریك مساعی طبیعی بوده و ما معتقدیم به نیات خاور میانه کمك خواهد نمود.

دکتر بریوهای هارونی

متخصص بیماریهای جهاز هاضمه و اندوسکوپی دستگاه گوارش

آیا اطلاع دارید که ۷۵٪ زخم‌های معده‌واثنی‌عشر دلیل میکروبی داشته و قابل معالجه با آنتی بیوتیک هستند

آیا اطلاع دارید که ۱۰٪ زخمهای معده سرطانی بوده و قابل معالجه با عمل جراحی هستند

آیا اطلاع دارید که ۹۰٪سوءهاضمه‌ها و ترش‌کردن معده بخاطر زیادی بودن اسید معده میباشد

آیا اطلاع دارید که در ۶۰٪موارد ، دلیل نفخ شکم حساسیت به شیر و لبنیات میباشد

آیا اطلاع دارید که ۹۰٪سنگهای کیسه صفرا به دلیل بالا بودن کلسترول خون هستند

آیا اطلاع دارید که خونریزی معقد یکی از مهمترین علائم ورم روده بزرگ هست

آیا اطلاع دارید که ۹۵٪ سرطان‌های روده بزرگ بدلیل داشتن پولیپ روده بزرگ بوده که‌بدون عمل جراحی قابل معالجه‌است

آیا اطلاع دارید که در آمریکا هرساله ۱۳۵۰۰۰ نفر مبتلا به سرطان رودهٔ بزرگ میشوند

آیا اطلاع دارید که تاریخچه سرطان رودهٔ بزرگ در فامیل مستلزم چک آپ کامل و کولونوسکپی در سایر افراد فامیل‌میباشد

آیا اطلاع دارید که چک آپ سالیانه برای اشخاص بالای سن۵۰ بدون کولونوسکپی چک آپ کامل نیست

برای مشاوره و اطلاعات بیشتر با دکتر هارونی متخصص بیماریهای جهاز هاضمه و فوق تخصص دراندوسکوپی دستگاه گوارش تماس بگیرید.

Robert B. Harooni, M.D. F.A.C.G.

پذیرایی با تعیین وقت قبلی

(718) 461 - 61 61

55-16 Main St., Flushing N.Y. 11355

THE NEW YORK HOSPITAL, MEDICAL CENTER OF QUEENS روبروی

کجا می رویم؟!

از: بهروز دیلمانیان

پس از انتشار سرمقاله گذشته، بمدت دو سه هفته منتظر سیل شکایات شما بودم که بیائید و بگوئید چرا اینچنین از جامعه ما ایراد گرفتی؟ می ترسیدم که با تلفن های پیاپی بمن بگوئید تو سر سیر هستی یا ته پیاز که اینچنین از مردم ما خرده گرفتی؟ نگران بودم که بگوئید تو چه تخصصی در امور اجتماعی و علوم تربیتی داری که در این زمینه مقاله می نویسی؟!

تعجب و حتی شرمندگی من آن بود که شما سروران ضمن تلفن و صحبت و تماسهای گوناگون، مرا تشویق کردید و جرأت و جسارت بخشیدید و گفتید که کم نوشتم و دیر نوشتم و باز بنویسم زیرا اگر علاجی وجود داشته باشد باید اول درد را بی تعارف شناخت. چه بگویم که از گفتن، زبان میسوزد و از نگفتن، دل میسوزد؛ پائین تف بیاندازی ریش است، بالا سبیل، هر چه بگوئیم به خودمان می چسبد.

از ریش و سبیل گفتیم، هیچ متوجه شده اید که هنوز معمول ترین شوخی و مزاح ما با جوانان فامیل، مسئله ریش دائی و سبیل عمو و زلف اقوام و انساب دیگر اوست؟ آیا ذوق و قریحه ما به همین حد محدود است؟ بدیهه گوئی ما از این بیشتر قد نمیدهد؟ ما نمیتوانیم صمیمیت خود را با دوستان و فامیل بطریق دیگری نشان دهیم؟ قریحه شوخی و لطیفه گوئی مردم بسیار خوب و قوی است؛ فقط باید قبول کنیم که این شوخی مانند هر شوخی دیگر دارد کهنه و بی مزه میشود.

اما چرا – نوع دیگر شوخی با جوانان را هم دیده ایم. دهها بار دیده ایم که «بزرگترها» با دیدن دختران طناز و عشوه گر امریکائی، به جوانها رو میکنند و با کشیدن آه سوزناک میگویند: «خوشا بحال شما. حیف که ما ۴۰ سال دیر به این مملکت آمدیم، اگر نه نشان میدادیم دنیا دست کیست!»

تعبیر و برداشت یک جوان ۱۷ – ۱۸ ساله از این مطلب چیست؟ چه اندرزی از این جمله در دل جوانان می نشیند؟

نوباوگان ما با شنیدن این جمله طبیعتا" اینطور می فهمند که هر کاری مجاز است. اینطور درک میکنند که مثل تشنگان صحرا باید دنبال هر دامن پوش، لَه لَه بزنند. اینطور برداشت میکنند که راه زندگی آنست که مثل قحطی زده ها که بر سر یک لقمه نان سر می شکنند، باید در تعقیب هر «ماده» بر زمین بخزند که کفر نعمت نشده باشد و فرصت طلائی از دست نرفته باشد.

آیا به جوانان خود – دختر یا پسر – عزت نفس هم آموختیم؟ آیا به نوباوگان خود از انضباط و اخلاق هم چیزی گفتیم؟ آیا صحبتی از رابطهء قلبی و خودداری هم بمیان آمد؟ آیا گفته ایم که در این زمینه ما به دختران یهودی، بچشم دیگر نگاه می کنیم؟ آیا گفته ایم که قانون هم چیزی دارد که در این زمینه بگوید؟ آیا هرگز در گوش آنها خواندیم که رابطه صمیمانه و عاطفی میان جوانان یک احساس طبیعی و مقدس بشری است و نباید بعنوان برگ افتخار و یا نشان لیاقت تلقی شود و یا وسیله خودنمائی و غرور قرار گیرد؟

شما مردم بمن اجازه دادید بپرسم چرا از تمدن غرب، از هنرش، تحصیلاتش، ادب و نزاکتش، اطاعت قانونش و همه مظاهر دیگرش، فقط مُدپرستی و تجملش را یاد گرفته ایم؟ چرا از مسگری فقط کمر جنباندنش را فرا گرفته ایم؟ آیا همه مردان و زنانی که کَیف «پرازیت» دست میگیرند و کفش «آرمان دلی» یا «پوچی» می پوشند و اتومبیل «خاکوار» و «لب سوز» سوار میشوند، تعهدات اعلام شده و اعلام نشده خود را نسبت به جامعه و فرزندان خود رعایت میکنند؟ آیا همه ما کاود کنیسای خود را می پردازیم؟!

شما بمن جرأت دادید که بپرسم چرا پس از دو قرن تاریخ با افتخار، ظرف دهسال اخیر چند نفری یافت شده اند که در کنیساها به قصد و نیت نپرداختن، کاود میکنند؟ اینست مشارکت ما؟ اینست همکاری ما برای پرداخت وجوه کنیسای بزرگ و سرپناه جامعه؟ اینست کمک ما برای تأمین بودجه تلمود توراه؟ سنت پدران را بهمین ترتیب میخواهیم حفظ کنیم؟!

شما مردم بمن امر کردید که بنویسم؛ بمن دستور دادید که سئوال کنم چرا در میان ما، مهمانها گروگان گرمی مهمانی هستند؟ خوانندهء بهتر را برای ساعات اول صبح نگاه میدارند و شام و دسر را نیز همانطور؛ مبادا مهمان محترم ساعت ۱ به خانه برود و کپه بگذارد؟

در مجالس ما ساعت دیر، شلوغی و سر و صدای بیشتر، اثبات گرمی مجلس بشمار میرود. انگار در محیط آرام تر نمیتوان شاد بود؛ انگار شادمانی اول شب، خوشگذرانی بحساب نمی آید؛ انگار گرمی مجلس فقط وقتی خاطره انگیز است که در ساعات اول صبح روز بعد باشد؛ انگار رقص و پایکوبی ساعت ۱۰ و ۱۱ شب از شأن و منزلت ما دور است!

شما سروران به من جسارت دادید سئوال کنم، بپرسم، چطور است که ما وقتی در مقابل درهای ورودی اماکن مختلف، بهم برخورد میکنیم، به نشانه احترام حق تقدم را به طرف مقابل میدهیم اما در مجالس مهمانی، شماره میز همتای خودمان را با میز خود طوری عوض میکنیم که ما روی میز جلوتر قرار بگیریم؟ آیا این رفتار را جز تزویر و دوروئی، طور دیگری می شود تعبیر کرد؟ آیا ادب ما فقط تا همان لحظه است که در چشم همتای خود نگاه میکنیم؟! آیا میهمان چنین اجازه ای دارد که میل صاحب میهمانی و احساس برادر خود را نادیده بگیرد و نظم میهمانی را بر هم بزند که چهار قدم اینطرف تر یا شش قدم آنطرف تر بنشیند؟! اینست آنچه زندگی ما را می سازد؟ با این حَب گچ، چه دردی را می خواهیم دوا کنیم؟ با این کفش کاغذی، از کدام سنگلاخ می شود گذشت؟ با این شمشیر دروغین، کدام قلعه را میتوان فتح نمود؟

کجا میرویم؟ چطور میرویم؟ برای چه میرویم؟ توشه راه چه به همراه داریم؟ آیا به مقصد میرسیم؟!!

نمایشگاه آثار هنری - گنجینه ای از ذوق و استعداد

گزارش از: خسرو نامدار

یکشنبه ۱۶ آگوست روز پراهمیتی بود.

پس از چهار ماه برنامه ریـزی و تـدارک و جمع آوری آثـار هـنری، روز افتتـاح دومـین نمایشگاه آثار هنری جامعه مشهدی فرا رسـیده بـود. از صبح زود یکشـنبه، گـروه همکـاران نمایشگاه شدیدا" در تکاپو بودند کـه قبـل از ساعت ۶ بعد از ظهر تمـام آثـار هـنری نصب شده و آماده، بازدید افراد جامعه باشد.

در حالیکه النا حاجی بـای بـا کمک آنیا نسیمی از یک بیک نقاشی ها عکس میگرفتند، روبرت مردخا بـا همکـاری دورون حکیمیـان و فرشـاد رحمانـان پایـه هـای فـلزی را بسـرعت متصل و آماده میکردنـد. لویـد عـبرانی و آنیـا نسیمی با بکار بردن ذوق و ابتکـار ذاتی خـود بهترین ترکیب را برای نصب نقاشـی هـا پیدا میکردند؛ در عین حال نقاشی های جدید حتی در این آخرین لحظات بما عرضه میشدند.

بعـد از ظهـر آنـروز، مراسم افتتـاح بنحـو خوبی اجرا شـد. برنامـه بـا موسیقی دلپذیـر هومن یقوتیل آغاز شد. پـس از خـوش آمـد بـه هـنرمندان و علاقمنـدان، شـهردار گریـت نـک پـلازا آقـای «روبـرت روز گـارتن» و همچنـین سـوپروایزر شـهر نـورت همپسـتد خـانم «مـی نیوبرگر» سخنرانی کوتـاه و تشـویق آمـیزی نمودند.

افتتاح نمایشـگاه بـا اسـتقبال مفرط و غـیر منتظره جامعه مواجه شـد. مجموعـه کارهـای هـنری عرضـه شـده نمـوداری بـود از ذوق و استعداد نهفتـهء افـراد جامعـه در رشـته هـای متنوع هنری.

بطور مثال، در قسمتی از سالن نمایشـگاه، نقاشـی هـای ابتکـاری و شـیرینی از دینـا، دیوید، ریچـل و جـوزف کمالی جلب توجـه میکـرد و در گوشـهء دیگـر نقاشـی هـای شگفت آوری در سطح حرفه ای بچشم میخورد مانند پرتـره ای توسط افسانه کاشـانیان یـا نقاشی زنـدهء گلهـائی ظریـف در یـک گلـدان توسط ویدا نعمت نژاد و یا نقاشی زیبـائی روی شیشـه توسـط لئورا عبدالـه زاده. بـا گـردش کوتاهی در مسیر دیگری بین دیوارهـا، بیننـده

آقای خسرو نامدار در سخنرانی
افتتاحیه نمایشگاه آثار هنری

خانم آنیا نسیمی و آقای دورون حکیمیان در نمایشگاه آثار هنری

افراد جامعه از آثار هنری دیدن مینمایند.

Charcoal drawing by Tina Namdar

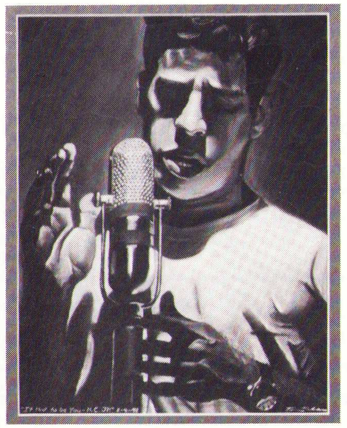

Painting on glass by Leora Abdollahzadeh

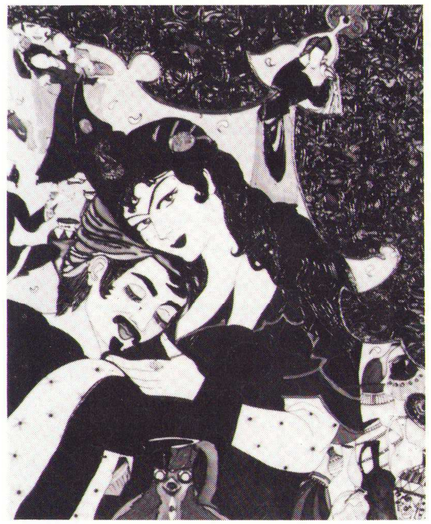

Portrait by Afsaneh Kashanian

با مجسمه هـای استادانه آنیـا نسیمی مواجـه میشد، یا مسـحور نقاشـی تینـا نـامدار از یـک خواننده آشنا میشد و یا شیفتهء چشمانی زیبا و پرحالت در نقاشی شهیاد نسیمیان میشد.

نمونه های دیگر آثار برجسته عبارت بودند از مدل های معماری توسـط دورون حکیمیـان و یـک نقاشـی سیاه قلـم از مجسمه هـای معبـد ابوسیمبل در مصر توسط روبرت مردخا. اینهـا فقـط نمونـه ای بـود از مجموعـه ارزشمنـد نمایشگاه.

به آسانی میشود چندین صفحه این نشـریه را از توصیـف ذوق و اسـتعدادهائی کـه بـاعث موفقیت این نمایشگاه و اسـتقبال زیـاد جامعـه گردید پر نمود. این پروژه توسط کمیته فرهنگ و تحصیلات عالی آغاز شد. ولی بدون فعالیت و پشتکار مداوم گروه اجرائی، تشـکیل نمایشـگاه امکان پذیر نبود. اسـامی تعـدادی از همکـاران در بـالا ذکـر شـده. سـایر دوسـتانی کـه در پایه گذاری و اجراء این برنامه سهیم بـوده انـد عبـارتند از: دکـتر یونـس شـفیعیان و لورنـس لیویـان کـه از مراحـل اول از ایـن برنامـه پشـتیبانی کردنـد. همچنـین اسـتر یعقـوبی، شایان حکیمیان و دانی بثل که برای تماس بـا هـنرمندان، چـاپ آگهـی هـا و روابـط عمومـی فعالیت داشتند.

نمایشگاه آثار هـنری بـرای مـدت پنـج روز ادامه داشت و ۲۰ آگوست خاتمـه یـافت. در این نمایشگاه حدودا" دویسـت اثـر هـنری کـه توسط بیش از پنجاه هنرمند تهیه شده بـود در معرض نمایش گذاشته شـد و در حـدود پـانصد نفر از نمایشگاه دیدن کردند.

کلیهء مخارج تدارکات نمایشـگاه از طریـق بودجه ای که انجمن مرکزی تعیین کـرده بـود تأمین گردید. عـلاوه بـر ایـن، در طـی مـدت نمایشگاه مبالغ عمده ای از طرف علاقمنـدان و حامیان کمیته فرهنگ و تحصیلات عالی تعهـد و هدیه شد. همچنـین تعـداد زیـادی هدایـای کوچکتر از بینندگان نمایشگاه دریافت گردید و عواید این هدایا برای برنامـه هـای آینـده ایـن کمیتـه و همچنـین جهـت افـزودن بورسـهای تحصیلی مصرف خواهد شد.

تمـام مراحـل ایـن نمایشـگاه بـرای گـروه همکاران باعث لذت و افتخـار بـود. تنهـا در دو مورد شاید همه چیز مطابق دلخواه نبود.

یکـی اینکـه تعـدادی از هـنرمندان جامعـه بعلت تواضع و شـاید کمروئـی از نمـایش آثـار هنری خود منصرف شدند.

مورد دوم، کوتاهی از این نویسنده بود کـه نتوانستم شاهد مراسم بسیار جـالب و شـیرینی که در سـالن نمایشـگاه صـورت گرفـت باشـم! منظور شبی اسـت کـه لئـون عـبرانی بـه نحـو بسـیار ابتکـاری و هـنری بـه «نـوا مردخـای بن یائیر» پیشنهاد ازدواج نمود.

گزارش مراسم فارغ التحصیلی

از «دکتر فرخ دیلمانیان

امسال مراسم فارغ التحصیلی دانشجویان دبیرستانها و دانشگاهها روز یکشنبه ۲۱ جون در سالن کنیسای جدید جامعه در گریت نک برگزار گردید. طبق معمول سالانه، اجرای برنامه بعهدهء خانم شیلا رحمانان و مدیریت تهیه برنامه با آقای مارتین بصلی بود؛ و باز طبق معمول سالانه استقبال جامعه از این برنامه شایان توجه بود. در ابتدای برنامه آقای مهندس بهروز حکیمیان به نمایندگی از انجمن مرکزی به فارغ التحصیلان تبریک گفتند. سپس آقای هوشنگ نعمت زاده میهمانان خارجی را به حضار معرفی کردند. این عده عبارت بودند از: خانم نیوبرگ شهردار همپستد شمالی، خانم آلتمن – قانونگذار – آقای تام دیناپولی، نماینده کنگرهء ایالتی و آقای واینبرگ – قاضی.

دعای خیر دانشجویان توسط آقای موتی کهنیم برگزار شد.

سخنران میهمان این برنامه خانم شارونا کهن بودند. ایشان دارای درجهء لیسانس در رشته بیولوژی و روانشناسی، و فوق لیسانس در رشته علوم ژنتیک میباشند. ایشان درجهء فوق لیسانس را بعد از ازدواج کسب کردند و در حال حاضر بعنوان مشاور ژنتیک در یک دفتر خصوصی کار میکنند. ایشان ضمن صحبت خود گفتند: «ازدواج و بچه داری لازم نیست مانع تحصیلات عالی بانوان گردد.»

هدایای فارغ التحصیلان طبق معمول توسط نمایندگان انجمن مرکزی، کنیساها و سایر سازمانهای جامعه، و همچنین اشخاص خیری که به برنامهء بورسهای تحصیلی این کمیته کمک نموده اند اهداء گردید. فارغ التحصیلان امسال شامل دو دانشجوی دوره فوق لیسانس بودند: خانم نورا عبرانی (مردخای) فارغ التحصیل رشته روانشناسی از دانشگاه سنت جان و نفر دیگر آقای الیور نسیمی فارغ التحصیل رشته وکالت از دانشگاه براون؛ که حضار با استقبال پرشوری آنان را تشویق نمودند.

سپس خانم نورا عبرانی علاوه بر چند تن

خانم شیلا رحمانان فارغ التحصیلان را معرفی مینمایند.

خانم شارونا کهن در مراسم فارغ التحصیلی

دیگر از فارغ التحصیلان سخنانی ایراد نمودند.

آقای دکتر یونس شفیعیان ضمن اظهار گزارش سالانهء بورسهای تحصیلی کمیته فرهنگ و تحصیلات عالی، یادآور شدند که وقتی جامعه در مشهد و حتی تهران زندگی میکرد، پدر و مادران بمراتب بیشتر فرزندان خود را به تحصیلات عالی تشویق میکردند. ایشان ضمن تشکر از انجمن مرکزی و افراد خیّرد اهدا کننده به بورسهای تحصیلی جامعه اعلام کردند که برنامهء بورسهای تحصیلی این کمیته بسیار موفقیت آمیز بوده است.

طبق سنت دیگر این برنامه، امسال نیز یکی دیگر از افراد جامعه که با موفقیت خود در تحصیلات، نمونه ای برای فارغ التحصیلان امروز شده اند به جامعه معرفی گردیدند. ایشان خانم دکتر مینو دیلمانیان، اولین بانوی دندانپزشک جامعه بودند که علیرغم مشکلات مهاجرت از ایران به امریکا توانستند امتحانات طبابت را در امریکا بگذرانند و در حال حاضر با داشتن همسر و فرزند، به کار طبابت بسیار موفقیت آمیز ادامه میدهند.

آقای هومن یقوتیئل برنامه را با نواختن سرود ملی امریکا آغاز نموده و با نواختن هتیکوا به پایان رساندند.

کمیته فرهنگ و تحصیلات عالی بار دیگر از تهیه کنندگان این برنامه، خانم شیلا رحمانان، آقای مارتین بصلی، و همچنین خانم بهناز دیلمانیان، آقای بهروز عزیز، آقای ربرت بصلی، آقای دیوید بن ذکریا، خانم نوشین دیلمانیان، آقای مهران اعتصامی، آقای فرشید حکیمیان، آقای مایکل حکیمیان، خانم مینو حکیمیان، خانم یافا حکیمیان، آقای کامیار لیوییئم، آقای فرشاد نامدار، دوشیزه تیفانی رحمانان و آقای هومن یقوتیئل سپاسگزاری مینماید.

خانم نورا عبرانی در مراسم فارغ التحصیلی

گروهی از فارغ التحصیلان سال ۱۹۹۸

تقویم سال ۵۷۵۹

بعلت استقبال زیاد جامعه محترم از تقویم سال قبل، کمیته جوانان امسال نیز تقویم سال ۵۷۵۹ را منتشر کرد. این تقویم شامل تاریخ اعیاد و تعطیلات یهودی و کشوری، ساعات روشن کردن شمع شبات و موعدیم، پاراشای هفته و سایر اطلاعات مفید میباشد. بمناسبت صد و شصتمین سال واقعه ا لله دادی در مشهد، تقویم امسال شامل عکسهای نادری از جامعه میباشد که برخی از آنها بیش از صد سال قدمت دارند. چاپ و انتشار این تقویم با هدایای سخاوتمندانه چندین فامیل از اعضای جامعه میسر گردید و بدینوسیله کمیته جوانان از همگی آنان سپاسگزاری مینماید و همچنین از آقای هارون کهنیم که در انتخاب عکسهای این تقویم ما را یاری دادند و آقای مهران اعتصامی برای تهیه و تنظیم آن قدردانی مینماید.

کمیته جوانان از کلیه اعضای جامعه درخواست میکند هر نوع پیشنهادی برای بهبود تقویم سالیانه دارند و یا مایلند تاریخ قابل توجه ای به آن اضافه گردد با کمیته جوانان تماس حاصل فرمایند.

کتابچه براخاهای روش هشانا

شب اول روش هشانا، کتابچه براخاهای روش هشانا در تمام کنیساهای جامعه توزیع شد. این کتابچه ها در سه زبان و بر طبق رسوم و مینهاق مشهدی تهیه شده و همچنین شامل براخای تشلیخ میباشند. کمیته جوانان از زحمات آقایان لئون عبرانی، روبرت لیوی و خانم بهناز دیلمانیان در تهیه این کتابچه تشکر می نماید.

نمایش یک نفره «روبن راسل »

در روز ۱۸ جون کمیته جوانان با همکاری گروه مورا نمایش یک نفره «روبن راسل» را در سالن کنیسای جدید در گریت نک عرضه نمود. طی این نمایش، هنرمند با استعداد «روبن راسل» با استفاده از موزیک زوایای مختلف یهودیت را به معرض نمایش گذاشت و در نقش شخصیت های مختلف از جمله مئیر کاهانا، یک سرباز ایسرائلی، یک مادر یهودی، یک دلال هالیود و یک مسلمان افراطی، تجربیات خود را بروی صحنه آورد. نزدیک به ۱۵۰ نفر در این برنامه که همراه با

عده ای از نوجوانان در سفر به پارک گریت ادونچر

آلن حکیمیان با چند تن دیگر از اعضای کمیته جوانان در یکی از جلسات!

شام بود شرکت کردند. کمیته جوانان از امیلیا لیویان، بنی همتیان و فرشاد رحمانان برای ترتیب این برنامه تشکر میکند.

کلاس های زبان فارسی

بعلت استقبال جماعت محترم از این برنامه، کمیته جوانان سری تازه کلاسهای فارسی را در ماه آگوست برگزار نمود. خانم شهناز صابر که در دانشگاههای امریکا تدریس کرده اند اداره این کلاسها را بعهده داشتند. این کلاس در زمستان گذشته برای کسانی که فارسی صحبت میکنند ولی خواندن و نوشتن را نمیدانند دائر شد و بعلت استقبال زیاد مجددا" دائر گردید. کمیته جوانان امیدوار است که کلاسهای فارسی سطح بالاتر را نیز تنظیم نماید. لطفا" برای اطلاعات بیشتر با آقایان آلن حکیمیان و سایمون نسیمی تماس حاصل فرمائید.

فستیوال فیلمهای یهودی

در روز ۲۰ جولای پانزده نفر از جوانان کلوب فرهنگی در فستیوال فیلمهای یهودی شرکت کردند و فیلم جالبی را مشاهده نمودند.

نمایش «ویلا ویلا»

در روز سه شنبه ۲۵ آگوست، کلوب فرهنگی از نمایش بسیار جالب «ویلا ویلا» دیدن کرد. این نمایش ویژه و استثنائی با استفاده از عملیات آکروباتی و پرواز در فضای سالن نمایش انجام شد و ضمن آن تماشاچیان نیز میتوانستند با هنرمندان همکاری نمایند. کلیه کسانی که در این هنرنمائی شرکت کردند بسیار از این برنامه لذت بردند. کمیته جوانان از کمکهای همیشگی تینا نامدار در ترتیب برنامه های کلوب فرهنگی تشکر میکند.

سفر قایق سواری

در روز یکشنبه ۲۳ آگوست برنامه سفر یک روزه قایق سواری با شرکت ۵۰ نفر از جوانان دوستدار طبیعت در یک رودخانه زیبا در ایالت پنسیلوانیا برگزار شد. این برنامه همچنین با پیک نیک و صرف غذا همره بود و جوانان روز بسیار خوبی را در محیطی جالب گذراندند. کمیته جوانان از تونی کرمیلی برای ترتیب این برنامه تشکر میکند.

سفر به پارک تفریحی گریت ادونچر

در روز چهارشنبه ۲۵ آگوست برنامه سالیانه گروه نوجوانان به پارک تفریحی گریت ادونچر در نیوجرسی با شرکت تعداد زیادی از نوجوانان که با سه اتوبوس به محل رفتند انجام گردید. این برنامه با کمک بنی لیویان، دینا کمال و جیمی کمالی ترتیب داده شده بود که از زحمات شان برای تنظیم این برنامه تشکر فراوان میشود.

عده ای از نوجوانان در سفر پارک تفریحی گریت ادونچر

پارتی آخر تعطیلات تابستانی

کمیته جوانان شنبه شب ۲۹ آگوست پارتی آخر تابستانی را با شرکت ۱۵۰ نفر از جوانان جامعه برگزار نمود. این برنامه با کمک کامی کلاتی و فرناز کاشی ملاک ترتیب داده شده بود و بدین وسیله کمیته جوانان از آنان تشکر می نماید.

برنامه های آینده

۱– کمیته جوانان مشغول جمع آوری ویدئوهای جالب و فکاهی از حوادث مربوط کودکان و بزرگسالان در جامعه میباشد. از کسانی که دارای چنین ویدئوهائی هستند تقاضا میشود با آقایان کامی کلاتی و آلن حکیمیان جبارزاده تماس حاصل فرمایند. به بهترین ویدئوها جوائزی تعلق خواهد گرفت.

۲– کمیته جوانان با همکاری کمیته بانوان درصدد برنامه ریزی کلاسهای آشپزی با همکاری خانم تامار گوهری میباشد. جزئیات این برنامه بزودی به اطلاع عموم خواهد رسید.

Navid Hakimian, M.D.

Board Certified Ophthalmologist
Subspecialist in Retinal Surgery and Diseases

دکتر نوید حکیمیان

متخصص جراحی چشم

فوق تخصص در بیماری های شبکیه

دارای بورد تخصصی چشم

- متخصص امراض تورمی چشم — Specialist In Ocular Inflammation
- جراحی لیزر برای امراض پیری شبکیه — Laser Surgery for Senile Macular Degeneration
- جراحی لیزر چشم برای مبتلایان به قند خون — Laser Surgery for Diabetic Eye Disease
- جراحی لیزر چشم برای نوزادان زودرس — Laser Surgery for Retinopathy of Prematurity
- جراحی چشم برای جدا شدن شبکیه — Surgery for Retinal Detachment
- جراحی شبکیه چشم بیماران مبتلا به قند خون — Surgery for Diabetic Retinal Disease

فارغ التحصیل دانشکده تافت
در بوستن
متخصص جراحی چشم
از دانشکده طب نیویورک
فوق تخصص امراض شبکیه
از دانشکده طب تگزاس در دالاس

(شبکیه)

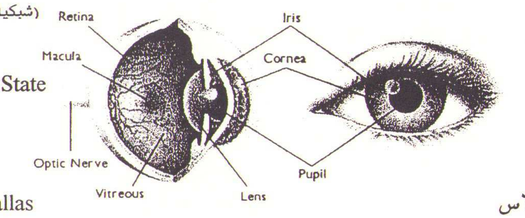

Graduate of Tufts Medical School

Ophthalmic Residency at State University of New York at Stony Brook

Retina Fellowship from University of Texas at Dallas

Retina Group PC

1800-559-5594

Dr. Jeremy Chess	*Dr. David Haft*	*Dr. Navid Hakimian*
Westchester Center	**Bronx Center**	**Queens Center**
6 Xavier Drive	1330 Eastchester Road	88-66 Myrtle Ave.
Yonkers, NY 10704	Bronx, NY 10469	Glendale, NY 11385
(914) 376-2273	**(718) 798-3030**	**(718) 850-7819**

گزارش کمیته جوانان

از سایمون نسیمی

(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

مسافرت جوانان به ایسرائل

در تابستان گذشته، ۳۹ نفر از جوانان جامعه همراه تور سالیانه جوانان به ایسرائل مسافرت کردند. این مسافرت دو هفته و نیم بطول انجامید و همراه با گردش و تفریح و توأم با شور و هیجان بود. مسافرت از شمال و دریاچه کینرت شروع شد و شامل کوهنوردی در ارتفاعات گولان و قایق سواری در رود اردن بود.

توقف بعدی یروشالیم بود و گروه در مرکز «پنج ستاره» سفارادیک در داخل شهر قدیمی و نزدیک کتل چند روزی را گذراندیم. البته مزیت این مرکز نزدیکی آن به کتل میباشد و با پنج دقیقه قدم زدن از مرکز به کتل میرسیدیم.

در روز شبات با کمک آقای رخمیم، نگهبان مشهدی کتل، افتخار داشتیم که موصاف را در کنار دیوار کتل عبادت کنیم که تجربه ای بسیار فراموش نشدنی بود. در همین روز گروه ما از کنیساهای قدیمی مشهدی در منطقه بخارائی یروشالیم دیدن نمود. گردش ها و بازدیدهای دیگر تور شامل موزه های یدوشم و دیاسپورا، دریاچه نمک و قله مصادا، جیپ سواری و شترسواری در بیابان، شنا در ایلات و اقامت در اردوگاه بدیون ها بود. کمیته جوانان از سرپرستان مسافرت امسال، فرامرز و ژانت لیویئیم و راین و گبی تشکر میکند. ضمنا" از آقا و خانم آقاجان نسیمی که مبلغ ۲۳،۳۶۰ دلار برای کمک به بودجه مسافرت به ایسرائل به کمیته جوانان اهداء کردند قدردانی مینمائیم.

اخبار جامعه

دکتر نوریئل روبنی از جامعه ما، امروز یکی از مهمترین صاحب نظران در زمینه بحران اقتصادی آسیا بحساب میآیند. دکتر روبنی پروفسور اقتصاد و بازرگانی بین المللی در مدرسه بازرگانی "Stern" وابسته به دانشگاه نیویورک (NYU) میباشند. یکی از علل شهرت دکتر روبنی در این زمینه را میتوان صفحهء مخصوص او در شبکه کامپیوتری سراسری (www) دانست.

صفحه ایشان در خط سراسری به مرکز اطلاعات برای مقامات دولتی، دانشمندان، محققین و سرمایه گذاران بزرگ تبدیل شده است و هر کس که در جستجوی اطلاعات بیشتری در این زمینه میباشد به صفحه ایشان مراجعه میکند. دکتر روبنی، بحران اقتصادی آسیا را با دقت دنبال کرده و صفحه کامپیوتری خود را به روزنامه های آسیائی و گروههای بحث و تبادل نظر و مؤسسات مالی بین المللی متصل کرده اند.

رؤسای بانک جهانی (World Bank) دائما" از محتویات صفحه دکتر روبنی استفاده میکنند تا خود را برای مقابله با IMF (مرکز مالی بین المللی) مجهز سازند. محبوبیت صفحه دکتر روبنی، ایشان را به یکی از مهمترین صاحبنظران و مفسرین اقتصادی تبدیل کرده است. یکی از مقالات ایشان در مورد بحران اقتصادی آسیا در ماه مارچ گذشته ۱۷،۸۱۱ بار توسط کامپیوترهای مختلف کپی شده است. دکتر روبنی میگویند با وجود اینکه شغل های بسیار پردرآمدی را از شرکت های سرمایه گذاری رد کرده اند، مسیر حرفه ایشان از طرق دیگر پیشرفت بسیار داشته است. ایشان از جولای امسال از طرف دانشگاه NYU برای یکسال مرخصی گرفته اند که این مدت را در کاخ سفید و در مجامع مشاورین اقتصادی این محل بگذرانند. در کاخ سفید بعنوان اقتصاددان اصلی در زمینه اقتصاد بین المللی فعالیت خواهند داشت. ضمنا" در این سمت، فعالیت ایشان بیشتر در موضوعات مختلف اقتصاد بین المللی از جمله مبادلات، روابط بازرگانی با اروپا و ژاپن و بحران اقتصادی آسیا خواهد بود.

دکتر روبنی میگویند که این کار بسیار فشرده ای است و ایشان را مرتبا" مشغول خواهد داشت. ولی در عین حال کاری بسیار جالب و ارضاء کننده میباشد.

دکتر نوریئل روبنی متولد شهر استانبول ترکیه میباشند و از سن ۴ سالگی در میلان زندگی کرده و در همانجا تحصیلات دانشگاهی خود را شروع کرده اند. ایشان در سال ۱۹۸۳ برای تکمیل دورهء دکترای خود در دانشگاه هاروارد به امریکا آمدند و در سال ۱۹۸۸ درجه دکترای خود را دریافت نمودند. سپس به مدرسه بازرگانی دانشگاه "Yale" رفته و در آنجا در ابتدا به بسمت کمک پروفسور و سپس در سمت همکار پروفسور شروع به فعالیت کردند. مدت ۷ سال در دانشگاه "Yale" بسر بردند و در سال ۱۹۹۵ درخواست دانشگاه NYU را برای تدریس در این مؤسسه پذیرفتند. مدت سه سال نیز در این دانشگاه فعالیت داشتند.

دکتر نوریئل روبنی ۴۰ ساله و مجرد میباشند و از زندگی در

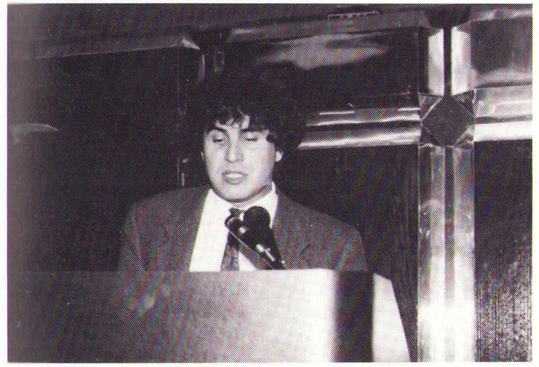

دکتر نوریئل روبنی

نیویورک لذت میبرند. بخصوص موزه های نیویورک، موسیقی کلاسیک، اپرا و موسیقی جاز بسیار مورد علاقه ایشان میباشند. وقت اضافی خود را با اسکیت در سنترال پارک و بازی Squash میگذرانند. ایشان میگویند که واشنگتن شهر بسیار جالبی است ولی هنوز هم زندگی در نیویورک را ترجیح میدهند.

دفتر وکالت
میجر و ساورین
وکلای امور مهاجرت، معاملات ملکی
امور تجاری و شرکت‌ها، وصیتنامه و ارث
ژانت ساورین و سیمور میجر
MAGIER & SAVRIN
ATTORNEYS AT LAW
JANET A. SAVRIN & SEYMOUR MAGIER
IMMIGRATION, REAL ESTATE
CORPORATIONS, WILLS
MAGIER & SAVRIN, SUITE 2407
450 SEVENTH AVENUE
NEW YORK, NY 10123
Tel: (212) 564-8525
FAX: (212) 967-0867

در شماره گذشته مگیلا در قسمت اخبار جامعه مربوط به آقای دکتر یونس شفیعیان، «تقدیر نامه پرزیدنت بورد کینگز بروک» اشتباها" «تقدیر نامه رئیس جمهور» چاپ شده بود که بدینوسیله اصلاح میگردد.

מזל טוב

تبریکات

گردآوری و تنظیم از: النا حاجی بای

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت تولد:

ریچل، دختر نورسیده اُدری و منوچهر عزیز
شانی، دختر نورسیده یافیت و موریس سلیمانیان
الیانا خیا، دختر نورسیده گیلا و دیوید عبرانی
بایلی، دختر نورسیده تانیا و فرشاد کلاتی
مگن، دختر نورسیده شیده و مهرداد کهنیم
نایومی میریام، دختر نورسیده سوزی و فرشید لیویئیم
میشل، دختر نورسیده رایا و آلن کرمیلی
ژوزف، پسر نورسیده سوزت و یونس بیچوپان
دیوید ایسرائل، پسر نورسیده ریکا و موریس عزیز
براندن، پسر نورسیده پونه و ایلان عزیز
یشعیا، پسر نورسیده تانیا (دیلمانی) و دیوید جدیان
دانیل، پسر نورسیده استر و آیزیک مشه نایو
آوی مشه، پسر نورسیده دالیا و زئو براندل
یوسف، پسر نورسیده الهام و متی مرادی
یوسف، پسر نورسیده سیپورا و ادوارد روبنی
ماکس، پسر نورسیده بهار و مسعود حکیمیان
مردخای نوح، پسر نورسیده لئورا و دانی لیوی
براین دانیل، پسر نورسیده جودی و جفری کرمیلی

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت برمیتصوای:

جاشوا، پسر ثریا و موسی عزیز
ساشا، پسر مهناز و پرویز روبنی
شان، پسر دوریس و رافی بهنام

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت بت میتصوای:

جسیکا، دختر ریتا و خسرو عزیز
ملودی، دختر سرنا و شلومو بصلئلی
شریل، دختر دوریس و رافی بهنام
راکسن، دختر زیوا و روبرت داودزاده
ادلین، دختر آنیا و آلبرت دیل
ملیسا، دختر نیارا و مایکل علیشاف
نیکل، دختر دوریت و آوی گهری
لوری، دختر نیرا و جفری گروس
تیفانی، دختر لادن و بنی حاجی بای
لیندا، دختر دبورا و سعید حکیم
شارلین، دختر شیوا و کامیار حکیمی
راندی، دختر استر و بیژن حکیمیان
شایلی، دختر گیلا و شموئل هوشمند
شرلی، دختر ربکا و منوچهر کاهن
سارا، دختر بهناز و بیژن کمالی
ناتالی، دختر استلا و گیدئون کرمیلی
ماکسین، دختر ربکا و شکراله کرمیلی
شارونا، دختر ژیلا و اسحق کاشی ملاک
روت، دختر جودیت و یوسی کورن
لورن، دختر دالیا و آلبرت لیویان
ملانی، دختر استر و موریس لیویان
آماندا، دختر لیجیا و داراب لیویان
پانته آ، دختر ادنا و پرویز مکابی
حاگیت، دختر الیزابت و یوآو مردخای
تیفانی، دختر لئورا و افرایم نسیمی
شارلین، دختر سهیلا و پرویز نسیمیان
استفانی، دختر گیلدا و آنتونی رحمانان
آماندا، دختر شهلا و ایرج طوسی
اشلی، دختر دالیا و رانیل زر

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت نامزدی:

دبی عزیز و استیون عزیز
سندی نعمتی و دیوید نسیم
رنانا یعقوب اف و کورش یعقوبی
آنیا قصابیان و اوراهام یوسف شوستر
نوا مردخای بن یائیر و لئون عبرانی
اریکا قلندر و الی صغیرنژاد
شیلا کاهن و رامین حکمتی
هنگامه رفیع نیا و دیوید هادویان

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت ازدواج:

نازیلا (عنایتیان) و آلون رام
ساریت و یونا دیلمانی
جنیفر و ادم حکیمی
هدیه و تدی کاشی نژاد
دافنا و بهزاد آشر
رامونا (عزیز) و رونن لابک
پاتریشیا و اشکان عنایتیان

خوانندگان گرامی:
خواهشمندیم رویدادهای مسرت انگیز زندگی خود را مانند تولد، برایت میتصوا، نامزدی و ازدواج برای درج در صفحه تبریکات مجله مگیلا به خانم النا حاجی بای اطلاع دهید.
(516) 487-1790

מגילה Megillah

مگیلا نشریه ای است غیر انتفاعی از انتشارات:
کمیته جوانان مشهدی
ועד צעירי משהד
وابسته به سازمان
یهودیان متحد مشهدی آمریکا
MYC
آدرس مکاتباتی:
Mashadi Youth Committee
91 Cutter Mill Road, Great Neck, NY 11021
Phone: (516) 829-3443, Fax: (516) 829-2822

مدیریت:
بهناز دیلمانیان، پیام حکیمی، ناتاشا نسیمی

سردبیران:
مهران اعتصامی، یوسف داودزاده، میشل دیلمانی، بهروز دیلمانیان، دکتر فرخ دیلمانیان

نویسندگان همکار:
حشمت بصلی، نورا عبرانی، برنارد لیوی، روبرت لیوی، یعقوب مردخائی، ویدا نبویان

امور هنری:
روبرت مردخا

هیئت مشاوران – سردبیران سابق مگیلا:
نانسی حکیمیان، لوئی عبرانی، بهمن کمالی، برنارد لیوی

لیست پستی آبونمان:
شیوا و شهاب اعتصامی

تبلیغات: بهناز دیلمانیان

امور مالی: تونی کرمیلی

سایر همکاران:
پاملا شفیعیان، ایمی دیلمانیان، تالیا دیلمانیان، ایوا اعتصامی، کارولین حاجی بای، کاترین حقیقت، ادلیا حکیمی، برندا حکیمیان، ژاسمین حکیمیان، جیمی کمالی، ناتاشا زر

نمایندگان کمیته فرعی مگیلا:
پیام حکیمی، نهال نسیمیان

مگیلا برای تأمین قسمتی از مخارج خود آگهی دریافت میکند. مگیلا مسئولیت صحت کشروت مؤسسه های آگهی دهنده را بعهده نمیگیرد.

چاپ در ایالات متحده آمریکا

SHAARE ZEDEK MEDICAL CENTER IN JERUSALEM

ما برای شما افتخارآفرین بوده ایم

دوستان عزیز :

با کامل شدن مرکز قلب بیمارستان شعره صدق در طبقه دهم که در ۲۶ ماه می ۱۹۹۵ افتتاح شد از کل مبلغ ۲۷ میلیون دلار اهدائی بیش از دو میلیون دلار آن (تقریبا ده در صد) توسط یهودیان ایرانی اهداء و پرداخت شده است .

در نتیجه تنها در سال قبل تعداد ۲۵ هزار مریض قلبی مراجعه کننده داشته ایم باضافه بیش از دو هزار عمل آنژیوگرام و بیش از ششصد عمل جراحی قلب باز با موفقیت انجام گرفته که زندگی یکایک آنها مدیون یکایک شما خیرین اجتماع ما میباشد .

در دو سال گذشته برای ساختمان مهد مادر و کودک در طبقه نهم بیمارستان مبلغ ۱۴ میلیون جمع آوری و ارسال شده که ۹۵ در صد بنای آن در مساحت هفتاد هزار فوت مربع باتمام رسیده وبیمارستان احتیاج به چهار میلیون دلار برای تامین تخت و آخرین و پیشرفته ترین لوازم طبی برای نجات نوزادان دارد که شامل یکصد و سی تخت خواهد بود که سی تخت آن برای نوزادان زودرس Premature خواهد بود .

ناگفته نماند تعداد نوزادان این بیمارستان در سال قبل ماهیانه بطور متوسط پانصد و در سال بیش از شش هزار بوده و پیش بینی میشود که پس از خرید لوازم طبی و نصب آن و تکمیل بنا تعداد نوزادان به بیش از ۷۵۰۰ (هفت هزار و پانصد) در سال خواهد رسید که بزرگترین رقم تولد در یک بیمارستان در ایسرائل خواهد بود .

در سال گذشته برای شما دوستان تعداد یکهزار نوار ویدئو در آمریکا و یکصد نوار PAL برای خارج از آمریکا جمعا یکهزار و یکصد نسخه ارسال شده که استدعای کمک لازم و فوری بعمل آمده است . از شما سروران و دوستان عزیز بیمارستان شعره صدق آنهائیکه تا بحال فرصت نداشته در جواب ویدئوی درخواستی ما اقدام نمایند دعوت میکنیم که امسال این خواهش ما را بصورت همت عالی (قبل از روش هشانا) جواب مساعد بدهند ، باشد که خداوند بزرگ و متعال برکت و حشمت و سلامتی را در خانواده های شما بطور کامل تلافی و برقرار نماید .

با قدردانی از شما برای کمک های بیدریغ و افتخار آفرین شما به یکی از بزرگترین و مدرن ترین بیمارستانهای کشور ایسرائل و دنیا که بیمارستانی با قلب لقب گرفته ، از طرف خود و خانواده ام و از طرف وزیر بهداری آقای جاشوعا متصا Joshua Matza و از طرف آقای ایهود المرت Ehud Olmert ، شهردار با قدرت پایتخت ابدی کشور ایسرائل و ریاست بیمارستان آقای پروفسور یوناتان هلوی Prof. Jonathan Halevy سال نو عبری را تبریک و آرزوهای خوب و خوشی را در سال نو از خداوند متعال برای شما مسئلت داریم .

چیرمن بین المللی دوستداران ایرانی شعره صدق در اورشلیم
ژاک هارونیان

שנה טובה תכתבו

Jack Harounian
Diamond Founder
Governor
International Board of Governors
Member
Metropolitan Cabinet
International Chairman
Iranian Friends of Shaare Zedek
Trustee:
City of Jerusalem

49 West 45th Street
Suite 1100
New York, NY 10036
Tel. 212-354 8801
800-436 1592
Fax: 212-391 2674

Direct:
Tel. 212-686 2002
800-365 2002
Fax: 212-213 8414

سرمقاله

چگونه رأی بدهیم؟

از: مهران اعتصامی
(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

«دموکراسی بدترین سیستم حکومتی است، در صورتیکه کلیه روشهای دیگری را که تاکنون آزمایش شده اند نادیده بگیریم.» این یکی از گفته های وینستون چرچیل سیاستمدار انگلیسی است.

سیستم های دموکراتیک برای انتخاب رهبران و حکومت ملت ها همیشه ایده آل ترین روش نیستند، با اینحال تاریخ نشان داده است که هنوز دموکراسی بهترین سیستمی است که بشریت آزموده است.

جامعه ما نیز تصمیم گرفت که رهبران خود را با روشی دموکراتیک انتخاب نماید. بهمین منظور سه سال قبل اساسنامه ای را بتصویب رساند که بموجب آن ۱۵ تن از مردان جامعه برای تشکیل انجمن مرکزی برگزیده شدند. ظرف چند هفته آینده فرصت خواهیم یافت تا بار دیگر افرادی را برای رهبری بورد انجمن مرکزی و کنیساها انتخاب نمائیم.

بزرگترین نقطه ضعف سیستم های دموکراسی اینست که صرفا" بر پایه های قضاوت و دانش رأی دهندگان متکی هستند. بدیهی است اگر رأی دهندگان رأی خود را بر اساس بینش لازم و قضاوت صحیح قرار دهند، رهبران متفکر و کاردانی را انتخاب خواهند کرد که تصمیمات لازم و مقتضی اتخاذ نموده برای آینده ای بهتر طرحهای مورد نیاز را تهیه و اجرا نمایند. ولی اگر رأی دهندگان براساس منطق و اطلاعات کافی رأی ندهند، متأسفانه باید گفت که رهبرانی را بدست خواهند آورد که چندان شایسته نیستند.

تا چند هفته دیگر ما رهبرانی را انتخاب خواهیم کرد که تصمیمات سرنوشت سازی را برای جامعه اتخاذ خواهند نمود. تردید نیست که نتیجه این انتخابات برای همهء ما بعنوان جامعه مشهدی مقیم نیویورک بسیار بااهمیت خواهد بود. نتیجه این انتخابات بیش از آنچه که ما تصور میکنیم در سرنوشت جامعه ما تأثیر خواهد داشت. اعضای انجمن مرکزی هستند که تصمیم میگیرند چگونه بودجه جامعه را در برنامه های مختلف بکار برند و همچنین انجمن مرکزی تنها سازمانی است که قادر است با اختیارات و توانائی خود مشکلات اجتماعی روزافزون جامعه را مورد تجزیه و تحلیل قرار داده در راه حل آنها گام بردارد. انجمن مرکزی باید با نگرشی عاقلانه تعیین نماید که جامعه در راه صحیح پیش میرود یا نه، و اگر در راه صحیح گام بر نمیدارد پیش از آنکه دیر شود چاره ای بیابد. انجمن مرکزی باید دائما" برای آینده‌ء جامعه طرحهای لازم را تدوین نماید.

اکنون، چگونه میتوانیم تصمیم بگیریم که چه کسانی را باید انتخاب نمائیم؟ آیا ما محبوب ترین افراد را انتخاب خواهیم نمود یا مناسب ترین کاندیداها را؟ آیا به خویشاوندان و دوستان خود رأی خواهیم داد یا به رهبرانی تحصیل کرده و کاردان؟ آیا افرادی را انتخاب خواهیم نمود که از ترس ناراضی شدن چند نفر هیچ تصمیمی نخواهند گرفت و یا کسانی را برمیگزینیم که قادر باشند تصمیمات دشوار را در مواقع لازم اتخاذ نمایند، هر چند این تصمیمات عده ای را ناراضی کند؟ آیا با دسته بندی و قرار قبلی فقط به کاندیداهای مذهبی تر و یا کاندیداهای کمتر مذهبی رأی خواهیم داد، و یا اینکه بطور انفرادی تعمق کرده به کاندیداهائی رأی خواهیم داد که معتقدیم شایستگی و لیاقت رهبری ما را خواهند داشت؟

برای آگاهی بیشتر از مسائلی که جامعه و انجمن مرکزی دوره بعد با آن روبرو میباشند، مجله مگیلا با طرح پرسشنامه هائی، عقاید اعضای این دوره انجمن را جویا شد؛ از آنان درخواست نمودیم که نظرات خود را در بارهء اولین دوره و همچنین در باره مشکلاتی که جامعه با آنها روبروست عنوان نمایند. پاسخ هائی که بموقع برای درج در مگیلا دریافت گردید در این شماره منتشر شده است. از شما دعوت مینمائیم که این پاسخ ها را مطالعه نموده و پرسش های دیگر خود را با کاندیداها دوره جدید مطرح نمائید.

چند نفر از اعضای این انجمن در پاسخ های خود اشاره نموده اند که چون در این دوره، انجمن مرکزی بسیار درگیر پروژه ساختمانی کنیسای جدید بوده، فرصت کافی نداشته اند تا به مشکلات اجتماعی جامعه بپردازند. در دورهء بعدی، انجمن مرکزی دیگر مجبور نیستند کنیسائی بسازند و مشکلات جامعه نیز بخودی خود برطرف نخواهند شد؛ این مشکلات بخصوص در میان جوانان رو به افزایش است؛ لذا امیدواریم که در دوره بعد، اعضای منتخب انجمن مرکزی با نگرشی واقع بینانه مشکلاتی را که با آنها مواجه هستیم مطرح و حل نمایند تا کماکان بعنوان جامعه ای پیشرفته و سالم باقی بمانیم.

خدمت داوطلبانه برای جامعه مشکل پسند ما کار آسانی نیست. داوطلبان، وقت و انرژی بسیار صرف مینمایند و نتیجه کارشان اغلب کمتر مورد قدردانی قرار میگیرد و حتی بسیاری از اوقات مورد انتقاد، اعتراض و اتهام نیز قرار میگیرند. با اینهمه، بقاء جامعه ما بصورت کنونی بخاطر این است که همیشه رهبرانی از خود گذشته و کاردان داشته ایم که این اعتراض ها را نادیده گرفته جامعه را براه درست هدایت نموده اند.

دست اندرکاران مگیلا از کوشش ها و زحماتی که اعضای انجمن مرکزی و بورد کنیساها با صرف وقت بسیار مبذول داشته اند قدردانی کرده برای آنان و خانواده های محترمشان آرزوی سلامتی و شادکامی می نمایند. ضمنا" برای کلیه نمایندگان دوره بعد نیز آرزوی موفقیت می نمائیم.

مقاله	صفحه	مقاله	صفحه	مقاله	صفحه
سرمقاله	۱	اخبار ایسرائل	۱۵	نام نیکو – پند و اندرز	۳۱
اخبار جامعه	۲	از گوشه و کنار	۱۸	جدول و سرگرمی	۳۲
تبریکات	۳	یادی از بزرگان جامعه	۱۹	عطر شکوفه ها	۳۳
گزارش کمیته جوانان	۵	تعلیم و تربیت مؤثر کودکان	۲۰	گفتگوئی با اعضای انجمن مرکزی	۳۴ – ۵۳
گزارش مراسم فارغ التحصیلی	۸	پانوراماى قرن	۲۲	گزارش مالی انجمن مرکزی	۵۴
نمایشگاه آثار هنری	۱۰	شما و مگیلا	۲۶	بیلان تلمود توراه	۵۶
کجا میرویم؟	۱۳	جدیدها	۲۸		

شرح عکس های روی جلد:

– اعضای دوره کنونی انجمن مرکزی
– شرکت کنندگان در برنامه سفر تابستانی کمیته جوانان به ایسرائل – جولای ۱۹۹۸

مگیلا
Megillah מגילה

نشریه کمیته جوانان مشهدی
سال چهاردهم، شماره ۶۲
تیشری - خشوان ۵۷۵۹، اکتبر ۱۹۹۸